ኦሪት ዘሌዋውያን

ምዕራፍ ፩።

ወጸውዖ እግዚአብሔር ለሙሴ ወተናገሮ እምውስተ ፩
ደብተራ ዘመርጡል።
ወይቤሎ በሎሙ ለደቂቀ ፳ኤል ወአይድዖሙ እመ ፪
ብእሲ እምኔክሙ ዘአብአ መባአ ለእግዚአብሔር እምእን
ስሳ ወእምአልሕምት ወእምአባግዕ ታበውኡ መባአክሙ።
ለእመ ለሠዊዕ መባኡ እምአልሕምት ተባዕተ ንጹሐ ፫
ያመጽእ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወያበውእ ሥ
ሙወ ቅድመ እግዚአብሔር።
ወያነብር እዴሁ ላዕለ ርእሱ ለገነቱ ላሕም ዘአምጽአ ፬
ለሠዊዕ ከመ ይሠጠዎ ወያስተሥሪ ሎቱ በእንቲአሁ።
ወይጠብሕዎ ለውእቱ ላሕም ቅድመ እግዚአብሔር ፭
ወያመጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ ለሊሆሙ ካህናት ወይክዕ
ውዎ ላዕለ ምሥዋዕ ዓውደ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመ
ርጡል።
ወይጠብሕዎ ወይፈልጡ መለያልይሁ ዘዘዚአሁ። ፮

ወይወድዩ እሳተ ደቂቀ አሮን ካህናት ላዕለ ምሥዋዕ ፯
ወይዌጥሑ ዕፀወ እሳት።
ወይዌጥሑ ደቂቀ አሮን ካህናት ዝክተ ዘተመትረ ርእሶኒ ፰
ወስብሖኒ ላዕለ ዕፀው ዘላዕለ እሳት ዘዲበ ምሥዋዕ።

ወንዋየ ውስጡ ወእገሪሁ የሐጽቡ በማይ፤ ወይወዲ ፱
ካህን ኵሎ ዲበ ምሥዋዕ መሥዋዕት ውእቱ ወቍርባን
ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር።
ወእመሰ እምአባግዕ ውእቱ መባኡ ለእግዚአብሔር ፲
እመኒ በግዕ ወእመኒ ማሕስእ ለሠዊዕ ተባዕተ ንጹሐ
ያመጽኡ።
ወይጠብሕዎ በገቦ ምሥዋዕ ዘመንገለ መስዕ ቅድመ ፲፩
እግዚአብሔር ወይክዕዉ ደሞ ደቂቀ አሮን ካህናት ላዕለ
ምሥዋዕ በዓውዱ።
ወይመትርዎ ካህናት በበመለያልይሁ ርእሶኒ ወስብሖኒ ፲፪
ወይዌጥሕዎ ላዕለ ዕፀው ዘዲበ እሳት ዘላዕለ ምሥዋዕ።

ወንዋየ ውስጡ ወእገሪሁ የሐጽቡ በማይ ወያመጽእ ፲፫
ካህን ኵሎ ወያነብሮ ላዕለ ምሥዋዕ ለቍርባን መሥዋዕት
ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር።

ወእመሰ እምአዕዋፍ ያበውዕ መሥዋዕቶ ቍርባኖ ለእ ፲፬

ምዕራፍ ፩።

እግዚአብሔር ከደብተራ ኦሪት ውስጥ ሆኖ ሙሴን
ጠርቶ እንዲህ ሲል ተነጋገረው። ዘኍ፡ ፩ ፩ · ፲።
ከናንተ ወገን ለእግዚአብሔር መባውን የሚያገባ ሰው
ቢኖር ከከብት ወገን ከላሞች ከበጎች መባችሁን አቅርቡ፣
ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው አለው።
የሚያቀርቡት መባ ለመሥዋዕት ከሆነ ከላም ወገን
ነውር የሌለበትን ተባቱን በእግዚአብሔር ፊት ወዶ እንዲ
ቀበለው አድርጎ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ያምጣው።
ሊሠዋውም ያመጣው ሰው በላሙ ራስ ላይ እጁን ይጫ
ንበት ወዶ ተቀብሎ ኃጢአቱን ያስተሠርይለት ዘንድ።
ላሙንም በእግዚአብሔር ፊት ይረዱት፤ የአሮንም ል
ጆች ካህናቱ ራሳቸው ደሙን በደብተራ ኦሪት ደጅ ባለ
በምሥዋዑ ዙርያ ይረጭቡት። ዕብ፡ ፲ ፲፩።

አርደው አወራርደውም ብልቱን በየዘርፉ ለያይተው
ይቍረጡት። ዘሌ፡ ፳፮ ፲፪፣ ዘሌ፡ ፰ ፳።
የአሮን ልጆች ካህናቱም ከመሠውያው ላይ እሳት እን
ድደው ዕንጨቱን በእሳቱ ላይ ይረብርቡት።
የአሮን ልጆች ካህናት አርደው ያወራረዱትን ሥጋ
ራሱንም ስቡንም በመሠውያው በነደደው እሳት ባለው
ዕንጨት ላይ ይደርድሩት። ዘሌ፡ ፯ ፲፪፡ ፰ ፳።
ሆድ ዕቃውንና እግሮቹን በውኃ አጥበው ካህኑ ሁሉ
ንም በምሥዋዑ ላይ ያድርገው (ያሳርገው)፤ ይኸውም እግ
ዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው መሥዋዕትና ቍርባን ነው።
ለእግዚአብሔር የሚቀርበው መባ ከበጎች ወገን ቢሆን
ግን በግም ቢሆን ፍየልም ቢሆን፤ ለመሥዋዕት ነውር
የሌለበትን ተባት ያምጡ፤ (ያቅርቡ)።
በእግዚአብሔር ፊት በምሥዋዑ አጠገብ በሰሜን በ
ኩል ይረዱት፤ የአሮን ልጆች ካህናትም ደሙን ተቀብ
ለው በመሠውያው ላይ በዙርያው ይርጩት።
ካህናቱ ራሱንና ስቡንም ብልት ብልቱን ቈራርጠው
ለይተው በመሠውያው አጠገብ በነደደው እሳት አጠገብ
ባለው ዕንጨት ላይ ይረብርቡት። ቍ፡ ፰።
ሆድ ዕቃውንና እግሮቹን (ሰኰናውን) ግን በውኃ ይጠ
ቡት፤ ካህኑም ሥጋውን ሁሉን አምጥቶ በምሥዋዑ ላይ
ያድርገው (ያቃጥለው)፤ እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው
መሥዋዕት ነውና። ዘሌ፡ ፭ ፯፣ ፲፪ ፰።
ለእግዚአብሔር የሚያቀርብ መሥዋዕት ከአዕዋፍ

ግዚአብሔር ያመጽእ እመ እክ እማዕነቅ ወእመ እክ እም
ርግብ ቍርባኖ፤ ያመጽእ ካህን ኀበ ምሥዋዕ ።
፲፭ ወይመትር ክሳዶ ወያነብሮ ላዕሌ ምሥዋዕ ወያንጸ
ፈጽፍ ደሞ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ።
፲፮ ወያሴስል ንዋየ ውስጡ ምስለ ፀጕሩ ወያነብሮ በገበ
ምሥዋዕ ዘመንገለ ጽባሒሁ ኀበ መንበረ ሐመድ ።
፲፯ ወይሰብሮ ክነፊሁ ወኢይመትሮ፥ ወያነብሮ ካህን ላዕለ
ምሥዋዕ በዲበ ዕፀው ዘላዕለ እሳት ።
፲፰ ቍርባን ውእቱ ዘመሥዋዕት ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚ
አብሔር ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወእመሰ ሀየንተ ነፍስ ቍርባነ ወመሥዋዕተ ለእግዚአ
ብሔር ያመጽእ ሥንዳሌ ይኩን ቍርባኑ፥ ወይክዑ ላዕሌሁ
ቅብዐ ወይወዲ ዲቤሁ ስኂነ ።
፪ ወይወሰድ ኀበ ደቂቀ አሮን ካህን ወይዘግን እምኔሁ
ካህን ምልአ ሕፍኑ እምሥንዳሌ ምስለ ቅብዑ ወኵሉ ስኂኑ
ወይወድዮ ለተዝካር ላዕለ ምሥዋዕ፥ መሥዋዕት ውእቱ
ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።
፫ ወዘተርፈ እመሥዋዕት ለአሮን ወለደቂቁ ቅዱስ ለቅ
ዱሳን እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ።
፬ ወእመሰ አብአከ ቍርባነ ለመሥዋዕት ብሱለ በእቶን
ኅብስተ ሥንዳሌ ናእተ ልዉሰ በቅብዕ ።
፭ ወእመሰ መሥዋዕተ ቴጉን ቍርባንከ ሥንዳሌ ልዉሰ
በቅብዕ ወናእተ ይኩን ወትፌትቶ ወትክዑ ላዕሌሁ ቅብዐ ።
፮ ወለእመ ብሱል በመቅጹት መሥዋዕትከ ሥንዳሌ በቅ
ብዕ ይትገበር ።
፯ ወታመጽእ መሥዋዕተ ዘገበርከ እምዝንቱ ለእግዚአ
ብሔር ኀበ ካህን፥ ወያቀርቦ ካህን ኀበ ምሥዋዕ ።
፰ ወይነሥእ ካህን እመሥዋዕት ለተዝካር ወይወድዮ
ላዕለ ምሥዋዕ መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚ
አብሔር ።
፱ ወዘተርፈ እመሥዋዕት ለአሮን ወለደቂቁ ቅዱስ ለቅ
ዱሳን እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ።
፲ ኵሎ ዘታመጽኡ ለሠዊዕ ለእግዚአብሔር ኢትግበሩ
ብሑዐ እምኵሉ ብሑዕ ወእምኵሉ መዓር ኢታምጽኡ
ለሠዊዕ ለእግዚአብሔር ለቍርባን ።
፲፩ ወበሕቱ ለዓሥራት ታበውኡ እምኔሁ ለእግዚአብሔር
ለመሥዋዕትሰ ኢትሡዑ እምኔሁ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚ
አብሔር ።
፲፪ ወኵሉ ቍርባነ መሥዋዕትክሙ በጼው ይትገበር ወኢ
ይትኃደግ ጼው እንዘ ትሠውዑ ለእግዚአብሔር ውስተ
ኵሉ ቍርባንክሙ ትወድዩ ጼወ ።

ወገን ቢሆን ግን ከዋኖስ ወይም ከርግብ ካህኑ ቍርባኑን
ወደ መሠውያው ያምጣ ።
አንገቱን ገዝግዞ በመሠውያው ያኑረው (ያቃጥለው)
ደሙንም ከመሠውያው እግር ያንጠፍጥፈው ።
ሆድ ዕቃውንም ከጠጕሩ ጋር አመዱ በሚፈስበት
በታ በመሠውያው አጠገብ በስተምሥራቅ በኩል ያፍስ
ሰው (አውጥቶ ይጣለው) ። ዘሌ፥ ፱ ፲፫ ።
ክንፎቹን (ክንፎቹን) ይሰበረው፥ ቈርጦ አይጣለው
(አይለየው) ካህኑም በምሥዋው ላይ በእሳቱ በለው ዕን
ጨት ላይ አድርጎ ያቃጥለው ።
ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው ወዶ የሚቀበለው
መሥዋዕት ነውና ። ዘፍ፥ ፲፭ ፲ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ማናቸውም ሰው ስለ ሰውነቱ ለእግዚአብሔር የእኽል
ቍርባን መሥዋዕት ቢያመጣ (ቢያቀርብ) ልጦ ጕርዶ የወ
ጣለት ሥንዴ ልዝብ ዱቄት ይሁን፥ ዘይት ያፍስስበት ነጭ
ዕጣን ያድርግበት ። ዘኍ፥ ፲፭ ፬ ።
ወደ ካህናቱ ወደ አሮን ልጆች ይውሰደው ካህኑም
በዘይት ከታሸው ዱቄት እጅ ሙሉ ዘግኖ ዕጣኑንም ወስዶ
መታሰቢያ ሊሆን በምሥዋው ላይ ያቃጥለው እግዚአብ
ሔር ወዶ የሚቀበለው ያማረ መሥዋዕት ነውና።
ከመሥዋዕቱ ጤስለት የተረፈውም ለአሮንና ለልጆቹ
ይሁን፥ ከእግዚአብሔር መሥዋዕት ጤስለት የተረፈው
ቅዱስ ለቅዱሳን ነውና ። ዘፀ ፳፱ ፴፯ ፥ ዘኍ፥ ፲፰ ፱ ።
በእሳት የበሰለውን ቍርባን አድርገህ ለመሥዋዕት
ብታቀርብ በዘይት የተለወሰ የሥንዴ ዳቦ (ቂጣ) ይሁን ።
ቍርባንህ በምጣድ የተጋገረ ቢሆን ግን በዘይት የተ
ለወሰ ከመልክም ሥንዴ ዱቄት ያልቦካ ቂጣ ይሁን፥ ቈር
ሰህም ዘይት አፍስስበት ።
መሥዋዕትህ በምንቸት የተቀቀለ (የተገነፋ) ነገር ቢ
ሆን በዘይት የተለወሰ የሥንዴ ዱቄት ይሁን ።
ከዚህ ሁሉ ያደረግኸውን መሥዋዕትህን ለእግዚአብ
ሔር አምጥተህ ወደ ካህኑ አቅርበው ካህኑም ወደ ምሥ
ዋዑ ያቅርበው ።
ካህኑም መታሰቢያ ሊሆን ከመሥዋዕቱ አምጥቶ በመ
ሠውያው ላይ ያቃጥለው በጎ መዓዛ ያለው ሁኖ ለእግዚ
አብሔር የሚቀርብ መሥዋዕት ነውና ። ዘፍ፥ ፳፱ ፲፰ ።
ለእግዚአብሔር ከቀረበው መሥዋዕት የቀረው ክብ
ሩ ለተከበሩት ለአሮን ልጆች ይሁን ። ዘፀ፥ ፳፱ ፴፯ ።
ለእግዚአብሔር ብላችሁ የምታመጡትን መሥዋዕት
ሁሉ መጻጻ አታድርጉት፥ መጻጻ ካለበት ነገር ሁሉ ከማ
ርም ሁሉ ቍርባን ሊሆን ለእግዚአብሔር አታምጡ ።
ብቻ ለእግዚአብሔር ከምታቀርቡት ከሱ (ከማር) ከሥ
ር አንዱን ታገባላችሁ፥ በምሥዋው ላይ ለእግዚአብሔር
በጎ ሽታ ሊሆን ከርሱ አትሠዉ ። ዘፀ፥ ፳፪ ፳፱ ።
የመሥዋዕታችሁ ቍርባን ሁሉ በጨው ይጣፍጥ ለእግ
ዚአብሔር ስትሠዉ ጨው አይቅር፥ በምታቀርቡት ቍር
ባኖችሁ ሁሉ ጨው ጨምሩበት ። ማር፥ ፱ ፵፱ ።

ወእመሰ እበእከ መሥዋዕተ እምቀዳሚ እክልከ ለእግዚአብሔር ሐዲሰ ቅልወ ንጹሐ ወልቱመ ታበውእ መሥዋዕተ እምቀዳሚ እክልከ ።	፲፫	መጀመርያ ከደረሰው እኽልህ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ብታቀርብ ግን፤ አዲስ የተቈላ የተፈተገ፤ የተለቀመውን መጀመርያ ከደረሰው እኽልህ አቅርብ ።
ወትከዑ በላዕሌሁ ቅብዐ ወትወዲ ላዕሌሁ ስኂነ ።	፲፬	በላዩ ላይ ዘይት አፍስስበት፤ ቍንዶ በርበሬም ጨምርበት ።
ወያበውእ ካህን ለውእቱ እክል ምስለ ቅብዑ ወኵሉ ስኂኑ ለተዝካር መሥዋዕት ውእቱ ለእግዚአብሔር ።	፲፭	ካህኑም ያንን እህል ከዘይቱና ከቍንዶ በርበሬው ጋር ለመታሰቢያ ያግባው ለእግዚአብሔር የሚጤስ መሥዋዕት ነውና ።
ምዕራፍ ፫ ።		ምዕራፍ ፫ ።
ወእመሰ መሥዋዕተ መድኃኒት ውእቱ ቍርባኑ ለእግዚአብሔር ለእመ እምአልሕምት አምጽአ እመኒ ተባዕተ ወእመኒ አንስተ ንጹሐ ለያምጽእ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፩	ለእግዚአብሔር የሚቀርበው ቍርባን የደኅንነት መሥዋዕት ሲሆን ከላሞች ወገን ተባትም ቢሆን አንስትም ቢሆን ነውር የሌለበት ንጹሕ የሆነውን በእግዚአብሔር ፊት ያቅርብ ።
ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ወይጠብሕዎ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወይክዕዉ ደሞ ደቂቀ አሮን ካህናት ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ።	፪	የሚሠዋውም ሰው በሚሠዋው መሥዋዕቱ ላይ እጁን ይጫንበት፤ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ይረዱት (ይሠውት) የአሮን ልጆች ካህናትም ደሙን ተቀብለው በምሥዋዑ ዙርያ ይረጩት (ይርጩት) ። ዘሌ፡ ፩ ፱ ።
ወያበውኡ እመሥዋዕተ መድኃኒት ቍርባነ ለእግዚአብሔር ስብሐ ዘይገለብብ ከርሦ ወኵሎ ስብሐ ዘውስተ ከርሡ ።	፫	ድኅነት ከሚደረግበት መሥዋዕት ሆዱን የሚሸፍነውን ስብ በሆዱም ውስጥ ያለውን ሁሉ ለእግዚአብሔር ቍርባን አድርገው ያምጡ ። ዘሌ፡ ፲፰ ፱፣ ዘፀ፡ ፳፱ ፲፫ ።
ወክልኤሆን ኵልያቶ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ዘውስተ ጸራዒቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ያመጽእ ።	፬	ሁለቱንም ኵላሊቱ በርሳቸው ላይ ያለውን ስብ በጮቅናው (በሰብራደው) ላይ ያለውን ስብ፤ ለምለም ጉበቱን ከሁለት ኵላሊቶቹ ጋራ ያቅርቡ ።
ወያበውኡ ደቂቀ አሮን ላዕለ ምሥዋዕ ዲበ ዕፀው ዘላዕለ እሳት መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።	፭	የአሮንም ልጆች ከመሠውያው እሳት በለው ዕንጨት ላይ ያኑሩ (ያቃጥሉት) በጎ መዓዛ ሲሆን ለእግዚአብሔር የሚጤስ መሥዋዕት ነውና ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፫ ።
ወእመሰ እምአባግዕ ቍርባኑ ወመሥዋዕተ መድኃኒቱ ለእግዚአብሔር እመኒ ተባዕተ ወእመኒ አንስተ ንጹሐ ያመጽእ ።	፮	ለእግዚአብሔርም የደኅንነት መሥዋዕት አድርጎ የሚያቀርበው ቍርባኑ ከበጎች ወገን ቢሆን፤ ተባት ቢሆን አንስትም ቢሆን፤ ነውር የሌለበት ንጹሕ ያቅርብ ።
ወእመሰ ማሕስአ በግዕ ቍርባኑ ያመጽእ ቅድመ እግዚአብሔር ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሰ ቍርባኑ ።	፯	ቍርባኑ የበግ ጠቦትም ቢሆን፤ በእግዚአብሔር ፊት አምጥቶ እጁን በሚሠዋው መሥዋዕት ራስ ላይ ያኑር ።
ወይጠብሕ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወይክዕዉ ደቂቀ አሮን ካህናት ደሞ ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ።	፰	በደብተራ ኦሪት ደጃፍም ይሠዋው፤ የአሮን ልጆች ካህናትም ደሙን ተቀብለው በምሥዋዑ ዙርያ ይርጩት (ይረብርቡት) ።
ወይነሥእ እመሥዋዕተ መድኃኒት ቍርባነ ለእግዚአብሔር ስብሐ ወሐቌሁ ፍጹመ ምስለ ስመጢሁ ይመትሮ ወኵሎ ስብሐ ዘይገለብብ ከርሦ ወኵሎ ስብሐ ዘውስተ ከርሡ ።	፱	ደኅንነት ከሚገኝበትም መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ቍርባን አድርጎ ቢያቀርብ ስቡን ጻሌውን ከሽንጡ ጋር ይለየው፤ ሆድ ዕቃውን (ፈርሱን) የሚሸፍነውን ስቡን ሁሉ ፈቅቶ ይለየው ። ዘሌ፡ ፱ ፲፱፣ ዘፀ፡ ፳፱ ፳፪ ።
ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ወስብሐ ዘፀራዒቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ይመትሮ ወይወድዮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ ቍርባኑ ውእቱ ለእግዚአብሔር ።	፲	ሁለቱን ኵላሊቱ በጮቅናው (በሰብራደው) ያለውን ስቡን ግልገል ጉበቱን ከሁለት ኵላሊቱ ጋር ፈቅቶ ይለየው፤ ካህኑ በምሥዋዑ ላይ ያጢሰው የእግዚአብሔር ቍርባን ነውና ።
ወእመሰ እምአጣሊ ቍርባኑ ለእግዚአብሔር ያመጽእ ቅድመ እግዚአብሔር ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ።	፲፩	ለእግዚአብሔር የሚያቀርበው ቍርባን ከፍየል ወገን ቢሆን በእግዚአብሔር ፊት ያቅርበው ። ሕዝ፡ ፵፱ ፮ ።
ወይጠብሕዎ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወይክዕዉ ደሞ ደቂቀ አሮን ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ።	፲፪	በደብተራ ኦሪት ደጃፍ የአሮን ልጆች ካህናትም ደሙን ተቀብለው በመሠውያው ዙርያ ይርጩት ።
ወይነሥእ እምኔሁ ቍርባነ ለእግዚአብሔር ስብሐ ዘይገለብብ ለከርሡ፤ ወኵሎ ስብሐ ዘውስተ ከርሡ ።	፲፫	ከተሠዋው መሥዋዕት ለእግዚአብሔር የሚያቀርበው ሆድ ዕቃውን በሆድ ዕቃው በፈርሱ በአንጀቱ ያለውን ስብ ሁሉ ።

ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ወኵሎ ስብሐ ዘላዕሌሆን ወዘ ጸራዊቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ይመትሮ።	፲፬	ሁለቱ ኵላሊቱን በኵላሊቱ ላይ ያለውን ስብ (ሞራ) በጭቅናው ውስጥ ያለውን ስብ ለምለም ጉበቱን ከሁለቱ ኵላሊቱ ጋራ ይህን ሁሉ አምጥቶ ያጢሰው ።
ወያነብሮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ፥ መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።	፲፭	ለእግዚአብሔር በጎ መሥዋዕት ሁኖ የሚቀርብ ነውና ካህኑ ተቀብሎ በምሥዋው ላይ ያኑረው ።
ወኵሉ ስብሕ ለእግዚአብሔር ሕግ ዘለዓለም ውእቱ በኵሉ መዋዕሊክሙ ።	፲፮	ለእግዚአብሔር የምታቀርቡት ስብ ሁሉ በዘመናችሁ ሁሉ የዘለዓለም ሕግ ነውና ።
በኵሉ በኀበ ትነብሩ ኵሎ ስብሐ ወኵሎ ደመ ኢትብልዑ ።	፲፯	በምትኖሩበት (በየሀገራችሁ) ሁሉ ስቡን ሁሉ፥ ደሙንም ሁሉ አትብሉ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፩	እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው ለእስራኤልም ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው አለው ።
ወበሙ ነፍስ ለእመ አበሰት እምኵሉ ትእዛዘ እግዚአብሔር በኢያእምሮ ዘኢይከውን ለገቢር ወገብረት አሐተ እምኔሁ ።	፪	ማንኛይቱም ሰውነት (ነፍስ) በለማወቅ ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ወጥታ ሊሠሩዋት የማትገባውን ሥርዓት ብትበድል አትሥሩ ካለው አንዲቱን ብትሠራ። ዘኁ፥ ፲፭ ፳፪ ።
ወእመኒ ሊቀ ካህናት ዘቅቡዕ አበሰ እምሕዝብ ያመጽእ ህየንተ አበሳሁ ዘአበሰ ላሕመ ንጹሐ እምአልሕምት ለእግዚአብሔር በእንተ ኃጢአቱ ።	፫	ከሕዝቡ ተመርጦ የተሾመው የካህናቱ አለቃም ቢበድል ስለ ሠራው ኃጢአት ከላሞች ወገን መርጦ ነውር የሌለበትን ንጹሕ በሬ ለእግዚአብሔር ያቅርብ።
ወያመጽእ ለውእቱ ላሕም ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ እግዚአብሔር፤ ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሰ ላሕም፥ ወይጠብሖ ለውእቱ ላሕም ቅድመ እግዚአብሔር ።	፬	ያንንም በሬ በእግዚአብሔር ፊት ወደ ደብተራ ኦሪት ያምጣው እጁንም በላሙ ራስ ላይ ያኑር ያንንም በሬ በእግዚአብሔር ፊት ይሠዋው ። ምዕ፥ ፩ ፭ ።
ወይነሥእ ካህን ዘቅቡዕ ወፍጹም በእዴሁ እምደሙ ለውእቱ ላሕም፥ ወያበውኦ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፭	ተቀብቶ የተሾመውም ካህን የበሬውን ደም በእጁ ተቀብሎ ወደ ደብተራ ኦሪት ያግባው ። ዘኁ፥ ፲፱ ፬ ።
ወይጠምዕ አፃብዒሁ ውስተ ደሙ ወይነዝኅ እምውእቱ ደም ስብዕ ቅድመ እግዚአብሔር ላዕለ መንጦላዕተ ቅድሳት ።	፮	ካህኑም ጣቱን በደሙ እየጠለቀ ከዚሁ ደም በእግዚአብሔር ፊት በቅድስተ ቅዱሳን መጋረጃ ላይ ሰባት ጊዜ ይርጨው። ኢሳ፥ ፶፫ ፲፬፥ ሮሜ ፫ ፳፭ ።
ወይወዲ ካህን እምደሙ ለውእቱ ላሕም ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን፥ ዘይወድዩ ቅድመ እግዚአብሔር ዘሀሎ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፯	ካህኑም ከዚህ ከበሬው ደም በደብተራ ኦሪት ውስጥ በላው በእግዚአብሔር ፊት ዕጣን በሚያጥኑበት በዕጣኑ ምሥዋዕ ቀንዶች ያድርግ፥ (ይቀባው ይርጨው) ።
ወይክዑ ኵሎ ደሞ ኀበ መንበሩ ለምሥዋዕ ዘቍርባን ዘኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፰	በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ባለው ስቡን በሚያጤሱበት መሠውያ እግር ላይ ደሙን ሁሉ ያፍስሰው ።
ወኵሎ ስብሐ ለውእቱ ላሕም ዘበእንተ ኃጢአት ያሴስል ወእምስብሕ ዘይገለብብ ንዋየ ውስጡ ወኵሎ ስብሐ ዘውስተ አማዑቱ ።	፱	ስለ ኃጢአት የተሠዋውን የዚህን በሬ ስቡን ሁሉ ይለየው፥ ሆድ ዕቃውን ከሚሸፍነው ስብ (ሞራ) ጀምሮ በአንጀቱ ላይ ያለውን ስብ ሁሉ ።
ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወዘጸራዊቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ይመትር ።	፲	ሁለት ኵላሊቶቹን በጭቅናው በሰብራደው ያለውን ከሁለቱ ኵላሊቱ ጋር ግልገል ኵላሊቱን (ሐሞቱ) ለምለም ጉበቱን ፈቅቶ ይለየው ።
በከመ ያወጽኡ ዘላሕመ መድኃኒት፥ ወይወድዮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ ዘቍርባን፥ ወማእሰኒ ለውእቱ ላሕም ወኵሎ ሥጋሁ ምስለ ርእሱ፥ ወምስለ ሰኰናሁ፥ ወከርሦ፥ ወከዕሴሁ ።	፲፩	የመሥዋዕተ መድኃኒቱን ስቡን እንዲለዩ፥ ከመሥዋዕተ ኃጢአቱም ስቡን ያምጡ፥ ካህኑም ቍርባኑን በሚያቀርቡበት በመሠውያው ውስጥ ለይቶ ያኑረው፥ የላሙንም ቁርበቱንና ሥጋውንም ሁሉ ከራሱና ከሰኰናዎቹም ጋር ቀፈቱን (ፈርሱን) ከሰንበሩ ጋር ያቃጥለው ።
ወይወስዱ አፍአ እምትዕይንት ውስተ መካን ንጹሕ ኀበ ይከዕዉ ሐመደ ወያውዕይዎ ላዕለ ዕፀው በእሳት ውስተ ምክዕወ ሐመድ ።	፲፪	ይህን ሁሉ ከከተማ በአፍአ አውጥተው አመዱን ከሚያፈሱበት ከንጹሕ ቦታ ያፍሱት፥ ሐመቱን ከሚያፈሱበት ቦታ ወስደው ሰንጨት ረብርበው በእሳት ያቃጥሉት።
ወእመሰ ለኵሉ ተዓይን ዘደቂቀ እስራኤል ተስሕቶሙ ወተረስዐት እምአዕይንቲሆሙ ቃል ለተዓይን ወገብሩ እምኵሉ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር ዘኢይከውን ለገቢር ።	፲፫	ከእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ ቢሳታቸው ግን ከዓይናቸው አንድ ቃል ቢዘነጋባቸው እግዚአብሔር ካዘዘው ትእዛዝ ሁሉ ወጥተው ሊሠሩት የማይገባውን ቢሠሩ።

ወእምዝ ነስሑ ወተዓውቀቶሙ ኃጢአቶሙ እንተ አበሱ ያመጽኡ ትዕይንቶሙ ላሕመ እምአልሕምት ንጹሐ በእንተ ኃጢአቶሙ ወያመጽእዎ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፲፬	ከዚህ በኋላ ቢመለሱ (ንስሐ ቢገቡ) የሠሩዋት ኃጢአታቸው ብትታወቃቸው የእስራኤል ማኅበር ስለ ኃጢአታቸው ከላሞች ንጹሕ የሆነውን አምጥተው ወደ ደብተራ ኦሪት ያቅርቡት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴ ።
ወይወድዩ ሊቃናተ ይእቲ ትዕይንት ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ላሕም እደዊሆሙ በቅድመ እግዚአብሔር ወይጠብሕዎ ለውእቱ ላሕም ቅድመ እግዚአብሔር ።	፲፭	የጉባኤ ሽማግሌዎችም በእግዚአብሔር ፊት በዚህ በበሬው ራስ ላይ እጆቻቸውን ያኑሩ (ይጫኑ) ያንንም በሬ በእግዚአብሔር ፊት ይረዱት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲ ።
ወያበውእ ካህን ዘቀቡዕ እምደሙ ለውእቱ ላሕም ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፲፮	ተቀብቶ የተሾመውም ካህን የበሬውን ደም ተቀብሎ ወደ ደብተራ ኦሪት ያግባው ።
ወይጠምዕ አፃብዒሁ ካህን ውስተ ውእቱ ደም ፤ ወይነዝኅ ስብዓ በቅድመ እግዚአብሔር ቅድመ መንጦላዕተ ቅድሳት ።	፲፯	ካህኑ ጣቱን ከዚያው ደም እየጠለቀ በእግዚአብሔር ፊት በቅድስተ ቅዱሳን መጋረጃ ላይ ሰባት ጊዜ ይርጨው ።
ወይወዲ እምደሙ ካህን ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ዘውስተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወኵሎ ደሞ ይክዑ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ዘቍርባን ዘሀሎ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፲፰	ካህኑም ከደሙ ዘግኖ በደብተራ ኦሪት አድሮ ባለው በእግዚአብሔር ፊት ያለውን የመሠውያውን ቀንዶች ይቀባ ፤ ደሙንም ሁሉ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ባለው ሰቡን በሚያጤሱበት በመሠውያው እግር ላይ ያፍስሰው ።
ወኵሎ ስብሖ ያሴስል እምኔሁ ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ ።	፲፱	ስቡንም ሁሉ ከርሱ ለይቶ በመሠውያው ያቃጥለው (ያጢሰው) ። ኢሳ፡ ፶፫ ፯፣ ማቴ፡ ፰ ፲፯ ።
ወይገብሮ ለውእቱ ላሕም በከመ ይገብርዎ ለላሕም ዘኃጢአት ወያስተሠሪ ሎሙ ካህን ወይትኀደግ ሎሙ ።	፳	ስለ ኃጢአት መሥዋዕት በታረደው በሬ ላይ እንዳደረጉት እንደዚሁ ያድርጉበት ፤ ካህኑም ኃጢአታቸውን ያስተሠርይላቸው ፤ ይሠረይላቸዋልም ። ዘኍ፡ ፲፭ ፳፭ ።
ወይወስድዎ ለውእቱ ላሕም አፍአ እምትዕይንት ወያውዕይዎ በከመ ያውዕይዎ ለቀዳማዊ ላሕም ዘኃጢአት እስመ ዘኃጢአተ ትዕይንት ውእቱ ።	፳፩	(ለሊቀ ካህናቱ) የተሠዋው የፊተኛውን በሬ ሥጋውንና ቊርበቱን ከከተማው አፍአ አውጥተው እንዳቃጠሉት ይህንንም የሕዝቡን መሥዋዕተ ኃጢአት የሆነ ላህም በእሳት ያቃጥሉት ፤ የሕዝቡ ኃጢአት መሥዋዕት ነውና ።
ወእመሰ መኰንን አበሰ ወገብረ አሐተ እምኵሉ ትእዛዘ እግዚአብሔር አምላኮሙ ዘኢይከውን ለገቢር በኢያእምሮ ወነስሐ ወተዐውቀቶ ኃጢአቱ እንተ አበሰ ባቲ ያመጽእ ቍርባኖ ሐርጌ እምአጣሊ ንጹሐ ።	፳፪	የተሾመው አገረ ገዢው ቢበድል ከፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ትእዛዝ ሁሉ ወጥቶ ሊሠሩዋት የማይገባ አንዲት ኃጢአት ሳይታወቀው ቢሠራ ፤ የሠራት ኃጢአቱ ተረድታው ቢመለስ (ንስሐ ቢገባ) ከፍየል ወገን ነውር የሌለበትን ንጹሕ ሙክት ለቍርባኑ ያምጣ ።
ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ሐርጌ ወይጠብሕዎ ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘይሠውዑ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ ዘኃጢአት ውእቱ ።	፳፫	እጁንም በፍየሉ ሙክት ራስ ላይ ያኑር ፤ ስለ ኃጢአት የሚቀርብ ነውና ለእግዚአብሔር ከሚያጤሱበት በታ ይሠዉት ።
ወይወዲ ካህን እምደም ዘበእንተ ኃጢአት በአፃብዒሁ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን ።	፳፬	ካህኑም ከኃጢአቱ መሥዋዕት በጣቱ ወስዶ ዕጣኑን በሚያጤሱበት በአቅርንተ ምሥዋዑ በታች ያድርገው ።
ወኵሎ ደሞ ይክዑ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ ዘቍርባን ።	፳፭	የቀረውን ደም ሁሉ ግን ቍርባን ከሚያቀርቡበት ከእግረ ምሥዋዑ በታች ያፍስሰው ። ቍ፡ ፯ ።
ወኵሎ ስብሖ ይወዲ ላዕለ ምሥዋዕ በከመ ስብሐ መሥዋዕት ዘመድኃኒት ፤ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ወይትኀደግ ሎቱ ኃጢአቱ ።	፳፮	ስቡንም ሁሉ እንደ መሥዋዕተ መድኃኒቱ ስብ በመሠውያው ላይ ያቃጥለው ፤ ካህኑም እንዲሁ አድርጎ ያስተሥርይለት ፤ ኃጢአቱም ይሠረይለታል ። ዘኍ፡ ፲፭ ፳፰ ።
ወእመሰ አሐዱ ብእሲ አበሰ እምሕዝበ ምድር በኢያእምሮ ወገብረ አሐተ እምትእዛዘ እግዚአብሔር ዘኢይከውን ለገቢር ፤ ወነስሐ ወተዐውቀቶ ኃጢአቱ እንተ ገብረ ያመጽእ ጠሊተ እምአጣሊ አንስተ ንጽሕተ በእንተ ኃጢአቱ ዘገብረ ።	፳፯	በአገሩ ካሉት ሕዝብ አንድ ሰው ሳያውቅ ቢበድል ፤ ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ወጥቶ ሊሠሩዋት የማትገባውን አንዲቱን ኃጢአት ቢሠራ ፤ ከዚህ በኋላ ቢጸጸትና የሠራት ኃጢአቱ ብትታወቀው ከፍየል ወገን ነውር የሌለበትን እንስት ፍየል ስለ ሠራት ኃጢአቱ መሥዋዕት ያምጣ ።
ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሰ ዘአምጽአ በእንተ ኃጢአቱ ወይጠብሕዋ ለይእቲ ጠሊት ዘበእንተ ኃጢአት ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት ።	፳፰	ስለ ኃጢአቱ ያመጣት ሰው በመጣት እንስት ፍየል ራስ ላይ እጁን ያኑር ስለ ኃጢአት ያቀረቧትንም ፍየል መሥዋዕተ ኃጢአቱን ከሚያጤሱበት በታ ይረዷት ።

ወይነሥእ ካህን እምደማ በአፃብዒሁ ወይወዲ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን፡ ወኵሉ ደማ ይክዑ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ ዘቍርባን ።	፳፱	ካህኑም ከደሙዋ በጣቱ እየጠለቀ ዕጣኑን ከሚያጤሱበት ከአቅርንተ ምሥዋዑ ውስጥ ይጨምረው፣ የቀረውንም ደሟ ሁሉ ቍርባኑ ከሚያቀርቡበት ከእግረ ምሥዋዑ በታች ያፍሰው ።
ወይመትር ኵሎ ስብሐ በከመ ይመትሩ ስብሐ ዘበእንተ መድኃኒት ።	፴	የመሥዋዕተ መድኃኒቱን ስብ እንዲለዩ፣ ስቧንም ሁሉ ለይቶ ያጢሰው ። ዘኍ፣ ፲፭ ፳፰ ።
ወይወዲ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ፣ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ወትትኀደግ ሎቱ ኃጢአቱ ።	፴፩	ካህኑም ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ አድርጎ በምሥዋዑ ላይ ያኑረው፣ ካህኑ እንዲህ አድርጎ ኃጢአቱን ያስተሠርይለታል፣ ኃጢአቱም ይሠረይለታል ።
ወእመሰ በግዐ አምጽአ ቍርባኖ በእንተ ኃጢአቱ አንስተ ንጽሕተ ያመጽእ ።	፴፪	ስለ ኃጢአቱ የሚያቀርበው በግ ቢሆን ግን ነውር የሌለበትን እንስት በግ ያምጣ ። ቍ፣ ፳፰ ።
ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሳ ዘበእንተ ኃጢአቱ ወይጠብሕዋ ውስተ መከን ኀበ ይጠብሑ ዘይሠውዑ ።	፴፫	ስለ ኃጢአቱ በቀረበችም በግ ራስ ላይ እጁን ያኑር፣ መሥዋዕቱን ከሚያቀርቡበት በታም ይረዱዋት ።
ወይነሥእ ካህን እምደማ በአፃብዒሁ ወይወዲ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን፣ ወይክዑ ኵሎ ደማ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ዘቍርባን ።	፴፬	ካህኑም ከደሟ በጣቱ ዘግኖ ዕጣን ከሚያጤሱበት ከአቅርንተ ምሥዋዑ ውስጥ ይጨምረው፣ ደሟንም ሁሉ በቍርባኑ መሠውያ እግር ይርጨው ። ቍ፣ ፴ ።
ወይመትሩ ኵሎ ስብሐ በከመ ይመትሩ ስብሐ በግዕ ዘመሥዋዕተ መድኃኒት ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዐ ቍርባን ለእግዚአብሔር ፣ ወያስተሠሪ ካህን በእንተ ኃጢአቱ ወይትኀደግ ሎቱ ።	፴፭	ስለ መሥዋዕተ መድኃኒት የተሠዋው የበጉን ስብ እንዲለዩ ስቡን ለይቶ ደሙን ለእግዚአብሔር ቍርባን ከሚያቀርቡበት ከምሥዋዑ እግር ያፍሰው፣ ካህኑም ኃጢአቱን ያስተሥርይለት፣ ይሠረይለታልም ።
ምዕራፍ ፭ ።		**ምዕራፍ ፭ ።**
ወእመሰ አሐዱ ብእሲ አበሰ ዘሰምዐ ከነ ወሰምዐ ቃለ ወእምሐልዎ ወየአምር ወርእየ ለእመ ኢያይድዐ ኃጢአተ ይከውኖ ።	፩	አንድ ሰው ምስክር የሚሆንበትን ቃል ሰምቶ ቢያምሉት አይቶ እያወቀ ባይናገር ዕዳ በደል ይሆንበታል ።
ወእመቦ ብእሲ ዘገሠሠ እምኵሉ ርኵስ አው ምውተ፣ አው ብላዐ አርዌ ዘኢኮነ ንጹሐ፣ አው በድነ እንስሳ ርኩስ፣ አው በድነ ዘይትሐወስ ርኩስ ወዘአልዓለ እምኔሁ ርኩስ ውእቱ ።	፪	ከረከሰ ነገር ሁሉ የዳሠሠ ሰው ወይም የሞተውን ውዳቂ ወይም ንጹሕ ያይደለ አውሬ የነከሰውን ወይም የረከሰ የከብት ወደቃ ወይም በደማዊት ነፍስ የሚንቀሳቀስ ሰውን ወደቃ ቢነካ ቢያነሣውም በደል ይሆንበታል ።
አው ዘገሠሠ እምርኵሰ ሰብእ፣ ወእምኵሉ ርኩስ ወዘአልዓለ እምኔሁ ይረኵስ፣ እመኒ እንዘ ኢየአምር፣ ወእምዝ ተዓውቀ ወነስሐ ።	፫	ወይም ከሰው ርኵሰት ወገን ቢዳስስ ቢነካ፣ ርኩስ ይሆናል፡ ሳያውቅም ቢነካና ከዚህ በኋላ ቢታወቀው ከኃጢአቱ ቢመለስ (ቢጠጠት) ።
ወእመኒ ብእሲ መሐለ ወነበበ በከናፍሪሁ ለገቢረ እኩይ፣ አው ለገቢረ ሠናይ በእንተ ኵሉ እምከመ መሐለ እንዘ ኢየአምር ወእምዝ ተዓውቀ ዘአበሰ በአሐዱ እምዝንቱ ።	፬	ማናቸውም ሰው በጎውንም ክፉውንም ለማድረግ በአንደበቱ ተናግሮ ቢምል ስለ ሁሉም ነገር ሳያውቅ ቢምል ከዚህ በኋላ በደሉ ቢታወቀው ከዚህ በአንዱ በደለኛ ሆነ ።
ወአይድዐ ኃጢአቶ ዘአበሰ በቲ ያመጽእ ለእግዚአብሔር በእንተ ኃጢአቱ ዘአበሰ በግዕተ ንጽሕተ እምአባግዕ፣ አው ጠሊተ እምአጣሊ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ኃጢአቱ ዘአበሰ ወይትኃደግ ሎቱ ።	፭	የበደለበት ኃጢአቱን ቢናገር (ቢናዘዝ) ስለ ሠራው ኃጢአት ከበጎች ወገን ነውር የሌለበትን እንስት በግ ወይም ከፍየሎች ወገን እንስት ፍየል ለእግዚአብሔር ያምጣ፣ ካህኑም ስለ ኃጢአቱ ያስተሠርይለታል ኃጢአቱም ይሠረይለታል ።
ወእመሰ አልበ ውስተ እዴሁ ወኢየአክል ለሤጠ በግዕ ያመጽእ ክልኤተ ማዕነቀ አው ክልኤተ እጐለ ርግብ ለእግዚአብሔር፣ አሐዱ በእንተ ኃጢአቱ፡ ወአሐዱ ለመሥዋዕት ።	፮	በግ ፍየል ባይኖረው ወይም ለበግ ለፍየል መግዣ ገንዘብ ባይኖረው ስለ በደለው በደል፣ ስለ ሠራው ኃጢአት ሁለት ዋኖሶች ወይም ሁለት የርግብ ግልገሎች አንዱን ስለ ኃጢአቱ፣ አንዱን ለሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ያቅርብ ።
ወያመጽእ ኀበ ካህን ወይቀውም ወየሐርዶ ካህን ክሣዶ ወኢያወቅዮ ርእሶ ።	፯	ያመጣውም ሰው ወደ ካህን ያቅርበው፣ ካህኑም አስቀድሞ ስለ ኃጢአቱ አቅርቦ አንገቱን አርዶ ይሠዋው፣ ጩርሱ ግን አይቍረጠው ።

፰ ወይነዝኅ ደሞ ውስተ አረፍተ ምሥዋዕ፡ ወዘተርፈ ደሞ ያንጸፈጽፍ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ፡ እስመ ዘበእንተ ኃጢአት ውእቱ።

ስለ ኃጢአቱ የቀረበውን የመሥዋዕተ ኃጢአቱን ደም የመሠውያውን ግድግዳ ይርጨው፤ የተረፈውንም ደም ከምሥዋዑ እግር ያንጠፍጥፈው ስለ ኃጢአት የተሠዋ ነውና።

፱ ወለካልኡኒ ይገብር መሥዋዕተ በከመ ሕጉ ወያስተሥሪ ሎቱ ካህን በእንተ ኃጢአቱ እንተ አበሰ ወይትኃደግ ሎቱ።

ሁለተኛውንም እንደ ሕጉ (እንደ ወጉ) መሥዋዕት አሥምሮ (አድርጎ) ይሠዋው፤ ካህኑ ስለ ሠራው ኃጢአቱ ያስተሠርይለታል፤ ኃጢአቱም ይሠረይለታል።

፲ ወእመሰ አልቦ ውስተ እዴሁ ዘየአክል ለዘውገ ማዕነቅ አው ለክልኤ እጕለ ርግብ ያመጽእ ቍርባኖ በእንተ ኃጢአቱ ሥንዳሌ ዐሥራተ እድ ዘመሥፈርተ ኢፍ።

በእጁ ያለው ገንዘብ ለሁለት ርግብ፤ ለሁለት ዋኖስ ዋጋ ባይበቃው ግን ስለ ኃጢአቱ ቍርባኑን የኢፍ መሥፈርያ ዓሥረኛ እጅ ልጦ ጕርዶ የወጣለትን የሥንዴ ዱቄት ያምጣ።

፲፩ ወኢይወዲ ውስቴቱ ቅብዐ ወስኂነ፡ እስመ ዘበእንተ ኃጢአት ውእቱ።

ዘይት ቅቤ አያፍስበት፤ ዕጣንም አይጨምርበት፤ ስለ ኃጢአት የቀረበ መሥዋዕት ነውና።

፲፪ ወያመጽእ ኀበ ካህን ወይዘግን እምኔሁ ካህን ምልአ ሕፍኑ በእንተ ተዝካሩ ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ በላዕለ ቍርባኑ ለእግዚአብሔር እስመ ዘኃጢአት ውእቱ።

ያቀረበውም ሰው ወደ ካህኑ ያምጣው፤ ካህኑም መታሰቢያ ሊሆን ከቀረበው (ከዳበው ቈርሶ ከቆሎው) እፍኝ ሙሉ ዘግኖ ለእግዚአብሔር ቍርባን ከሚቀርብበት ከምሥዋዑ ላይ ያጢሰው ስለ ኃጢአት የተሠዋ ነውና።

፲፫ ወያስተሥሪ ሎቱ ካህን በእንተ ኃጢአቱ እንተ አበሰ በአሐዱ እምእሉ፤ ወይትኃደግ ሎቱ፤ ወዘተርፈ ይከውን ለካህን ከመ መሥዋዕተ ሥንዳሌ።

ካህኑም ከሊህ በንዱ (በሥንዴው በበጉ በፍየሉም) ቢሆን ስለ ሠራው ኃጢአት ያስተሠርይለታል፤ ኃጢአቱም ይሠረይለታል ጢሰለት የቀረውም እንደ ሥንዴው መሥዋዕት ለካህኑ ይሁን።

፲፬ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ብእሲ ለእመ ረስዐ ወአበሰ በኢያእምሮ ላዕለ ቅድሳተ እግዚአብሔር ያመጽእ በእንተ ኃጢአቱ ወንስሓሁ ለእግዚአብሔር ሐርጌ ንጹሐ እምአባግዕ፤ ዘሤጠ ሰቅሎን ብሩር በሰቅል ቅዱስ በእንተ ዘንስሐ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፤ አንድ ሰው ሕግን መዘንጋትን ቢዘነጋ ሳያውቅም ለእግዚአብሔር በተለየው ላይ ቢበድል ስለ ጠጠቱና ስለ ንስሐው ከበጎች ወገን ነውር የሌላበትን በተለየ አዋቂ የተመዘነ ዋጋው ምስት ብር የሆነ የበግ አውራ ለእግዚአብሔር ያቅርብ።

፲፭ ወይፈዲ በዘአበሰ ላዕለ ቅድሳት ወይዌስክ ላዕሌሁ ኃምስተ እዴሁ፤ ወይሁብ ለካህን ወያስተሥሪ ሎቱ በውእቱ ሐርጌ ዘንስሓሁ፤ ወይትኃደግ ሎቱ ኃጢአቱ።

በተቀደሰው ላይ በበደለው በደል ዓይነቱን ይክፈል፤ ዳግመኛ በዚያው ላይ (በዓይነቱ ላይ) አምስት እጅ ይጨምር፤ የሚከፍለውም ሰው ለካህኑ ይስጠው ካህኑም ተጸጽቶ ስለ ኃጢአቱ በቀረበው አውራ በግ ምክንያት ኃጢአቱን ያስተሠርይለታል፤ ኃጢአቱም ይሠረይለታል።

፲፮ ወብእሲ እመ አበሰ ወገብረ አሐተ እምትእዛዘ እግዚአብሔር ዘኢይከውን ለገቢር በኢያእምሮ ወተዐውቀ ወነስሐ በእንተ ዘከነቶ ኃጢአት።

ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ወጥቶ ቢበድል በለማወቅም ሊሠሩዋት የማትገባውን አንዲት ኃጢአት ቢሠራ ስለ ሠራት ኃጢአትም አውቆ ተጠጥቶ ቢመለስ።

፲፯ ያመጽእ ሐርጌ እምአባግዕ ንጹሐ ዘሤጠ ሰቅሎን ብሩር በእንተ ንስሓሁ ኀበ ካህን።

ከበጎቹ ወገን ዋጋው ወቄት የሆነ ነውር የሌለበትን አውራ በግ ወደ ካህኑ ያቅርብ። መዝ፡ ፲፱ ፲፪።

፲፰ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ረሲዖቱ ዘረስዐ ወበእንተ ዘኢያእመረ ወይትኃደግ ኃጢአቱ፤ እስመ ነስሐ ቅድመ እግዚአብሔር።

ካህኑም ሳያውቅ ስለ ሳተው ስሕተት ያስተሠርይለታል ኃጢአቱም ይሠረይለታል፤ በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ ገብቶአልና።

ምዕራፍ ፮።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ብእሲ ለእመ አበሰ ወአስተተ ወተኀየየ ትእዛዘ እግዚአብሔር ወሐሰዎ ለካልኡ በዘአማኅፀኖ፤ አው በዘተሰተፎ፤ አው በዘሄዶ፤ አው ዘዐመፆ ለካልኡ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ አንድ ሰው ቢበድል የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ቸል ብሎ ቢስት አደራ የሰጠው ባልንጀራውን ቢክደው ወይም በአሽሙር ንግድ የሰጠውን ቢክድ ወይም ቢቀማው፤ ወይም ባልንጀራውን ግፍ የሠራበት ሰው ቢኖር።

፪ አው እመ ረከበ ዘገደፉ ወሐሰወ በእንቲአሆሙ ወመሐለ በዐመፃ በአሐዱ እምእሉ ዘይገብር ሰብእ ዘኢይከውን ለገቢር ወለእብሶ በሙ።

ወይም የጣሉትን አግኝቶ ያነን ሸሽን አሌ ቢል (ቢክድ) ወድቆ ያገኘውን ጠፍቶ ያገኘውን ሸሽጎ በሐሰት ቢም

		ል ሰው ከሚሠራው ሊበድልባቸው ከማይገባው ከዚህ ኃጢአት ሁሉ አንዱን የሠራ ሰው ቢኖር ።
ወእምከመ አበሰ ወእምዝ ነስሐ ወአግብአ ዘነሥአ ወሂደ ፡ አው ዘዓመፀ ወገፍዐ ፡ አው ማኅፀነ ዘአማኅፀኖ ክልኡ አው ዘረከበ ዘገደፉ ።	፫	ከበደለ ኃጢአት ከሠራ በኋላ (ከማለ በኋላ) ቢመለስ ቀምቶ የወሰደውንም ቢመልስ ወይም በግፍ የወሰደበትን ያታለለውን አሌ ያለውን ቢመልስ ወይም አደራ የሰጠውን ሰው አሌ ብሎት ከማለ በኋላ ተጸጽቶ ቢመለስ ወይም የጣሉትን አግኝቶ የወደቀውን አንሥቶ አሌ ብሎ ከማለ በኋላ ተጠጥቶ ቢመለስ ።
እምኵሉ ዘመሐለ በእንቲአሁ በዓመፃ ወአግብአ ርእሰ ንዋዩ ይወስክ ኃምስተ እዴሁ ላዕሌሁ ፡ ወያገብእ ለበዓለ ንዋይ በዕለተ ዘለፍዎ ።	፬	ገንዘቡን ሸሽጎ በሐሰት ከማለበት ገንዘብ ሁሉ በኋላ ተጠጥቶ ዓይነቱን (ራስ ማሉን) ቢመልስ ዳግመኛ በዓይነቱ ላይ አምስት እጅ ይጨምር ፡ ምስክሮች ከመሰከሩበት ዳኞች ከፈረዱበት በኋላ አምስት እጅ ጨምሮ ለባለ ገንዘቡ ይመልስ ። ምዕ ፭ ፲፯ ፡ ዘኍ ፭ ፯ ።
ወያመጽእ በእንተ ንስሐሁ ለእግዚአብሔር በግዐ እምአባግዕ ንጹሐ ዘሤጠ ሰቅሎን ብሩር ።	፭	እግዚአብሔርን ስለ በደለበት በደል ከበጎች መንጋ ዋጋ ወቄት የሆነውን ንጹሕ በግ ያቅርብ ። ዘፀ ፲፪ ፭ ።
ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር ወይትኃደግ ሎቱ በበይነ አሐዱ እምእሉ ዘገብረ ወነስሐ በእንቲአሁ ።	፮	ካህኑ በእግዚአብሔር ፊት ያስተሥርይለት ከሠራው በደል ሁሉ አላበጀሁም ብሎ ከተመለሰበት በአንዱ በመሥዋዕተ ንስሐው ይሠረይለታል ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አዝዞሙ ለአሮን ወለደቂቁ ።	፯	እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው ፤ አሮንንና ልጆቹን እዘዛቸው ፡ እንዲህም በላቸው ።
ወበሎሙ ከመዝ ውእቱ ሕጉ ለመሥዋዕት ውስተ ምሥዋዕ ተኃድግዎ እስከ ይጸብሕ እንዘ ትነድድ እሳተ ምሥዋዕ ላዕሌሁ ።	፰	የሚጤሰው መሥዋዕት ሕጉ (ወጉ) እንዲህ ነው ፡ የምሥዋው እሳት በላዩ ላይ እየነደደ እስኪነጋ ድረስ ሌሊቱን ሁሉ በመሠውያው ላይ ይተዉት ።
ወይለብስ ካህን ልብሰ እኄ ወቃሰ ዘአኄ ላዕለ ሥጋሁ ወያሴስል ውእተ ሐመደ ዘበልዓት እሳተ መሥዋዕት እምውስተ ምሥዋዕ ወያነብሮ ቅሩበ ምሥዋዕ ።	፱	ካህኑ በሰውነቱ ላይ የተልባ እግር ቀሚስ ይልበስ ፡ የተልባ እግር ሰናፊል ይታጠቅ ፡ የመሥዋዕቱ እሳት ከምሥዋው የበላችውን አመዱን ይጥረገው ፡ አንሥቶም ከምሥዋው አጠገብ ያኑረው ። ዘፀ ፳፰ ፴፱ ፡ ሕዝ ፵፬ ፲፯ ።
ወያሴስል ውእተ አልባሲሁ ወይለብስ ልብሰ ወይወስድ ሐመደ አፍኣ እምትዕይንት ውስተ መካን ንጹሕ ።	፲	ያን የለበሰውን ልብስ አውልቆ ሌላ ልብስ ይልበስ ፡ አመዱንም ከከተማው አፍአ አውጥቶ ከንጹሕ ቦታ ያፍስሰው ።
ወእሳትሰ ትነድድ ውስተ ምሥዋዕ በኵሉ ጊዜ ወኢትጠፍእ ።	፲፩	እሳቲቱ ግን በምሥዋው ላይ ሁል ጊዜ ትንደድ አትጥፋ ።
ወያነድድ ዕፀወ በላዕሌሁ ካህን በበነግህ ፡ ወይዌጥሕ ላዕሌሁ ዘመሥዋዕት ወይወዲ ውስቴቱ ሥብሐ ዘመድኃኒት ።	፲፪	ካህኑም ማለዳ ማለዳ በእሳቱ ላይ ዕንጨቱን ይረብርብበት በዕንጨቱም ላይ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ሥጋ ያድርግበት በላዩም የመሥዋዕተ መድኃኒቱን ስብ ያቃጥል።
ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለመሥዋዕት ዘያበውኡ ደቂቀ አሮን ውስተ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፲፫	በእግዚአብሔር ፊት የአሮን ልጆች በምሥዋው የሚያቀርቡት የመሥዋዕቱ ሕግ ሥራት ይህ ነው ።
ወይነሥእ እምኔሁ በሕፍኑ እምሥንዳሌ ዘመሥዋዕት ቅድመ እግዚአብሔር ምስለ ቅብዑ ወምስለ ስኂኑ ዘሀሎ ውስተ መሥዋዕቱ ወይወድዮ ውስተ ምሥዋዕ ።	፲፬	ካህኑም በእኽሉ መሥዋዕት ላይ ካለው ዕጣን ሁሉ ጋር ከዘይቱም ጋር ልጦ ጉርዶ ከወጣለት ዱቄት እፍኝ ሙሉ ዘግኖ በመሠውያው ላይ ያጢሰው (ያቃጥለው) ።
እስመ ቍርባን ዝክሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ።	፲፭	እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው ለመታሰቢያ የሚቀርብ ቍርባን ነውና ። ምዕ ፪ ፱ ።
ወዘተርፈ እምኔሁ ይበልዑ አሮን ወደቂቁ ፡ ወናእተ ይበልዕዎ በመካን ቅዱስ ውስተ ዓፀደ ደብተራ ዘመርጡል።	፲፮	ከሱ የቀረውን ግን አሮንና ልጆቹ ይብሉት ሲበሉትም ቂጣ አድርገው በክቡር ቦታ በልዩ ሥፍራ በደብተራ ኦሪት ባለው አደባባይ ሁነው ይብሉት ።
ወኢያብኅዕዎ ለእብስሉ ክፍሎሙ ውእቱ ዝንቱ ወዘወሀብክዎሙ እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ቅዱስ ለቅዱሳን ፡ ከመ ዘበእንተ ኃጢአት ወዘበእንተ ንስሐኒ ።	፲፯	ዳቦ አድርገው ሊጋግሩት አያምጹት (አያብኩት) ሳይመጽ (ሳይቦካ) ይጋግሩት ፡ ለእግዚአብሔር ከቀረበው መሥዋዕት ክፍዬ የሰጠኋቸው ይህ ዕድል ፈንታቸው ነው ፡ ከከበረ የከበረው ከከበሩ ለከበሩ (ካህናት) ነውና ከመሥ

ዋዕተ ኃጢአቱ ጢስሰት የተረፈው ለካህን እንደሆነ ከመሥዋዕተ ንስሐም የተረፈው ለካህን ይሁን ።

፲፰ ኵሉ ተባዕት እምካህናት ይበልዖ ፡ ሕግ ውእቱ ዝንቱ ዘለዓለም ፡ በመዋዕሊክሙ ፡ ወእመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ኵሉ ዘገሠሠ ይትቄደስ ።

ከካህናት ወገን ወንዶች ልጆች ይብሉት በዘመናችሁ ሁሉ ይህ የዘለዓለም ሕግ ይሁን ለእግዚአብሔር ከቀረበው ጢስሰት የተረፈውን የሚነካው (የሚዳስሰው) ሁሉ ይከብራል ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፯ ፡ ምዕ፡ ፳፪ ፫ ።

፲፱ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ዝንቱ ውእቱ ዘጸገውክዎ ለአሮን ወለደቂቁ እምዘ ያመጽኡ ለእግዚአብሔር ፡ እምአመ ዕለተ ተቀብዐ ዓሥራተ እድ ዘመስፈርተ ኢፍ ሥንዳሴ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ ተቀብቶ ከተሾመበት ቀን ጀምሮ ለእግዚአብሔር ከመጡት ለአሮንና ለልጆቹ የሰጠሁት ይህ ነው ፡ የመሥዋዕተ ኃጢአት የመሥዋዕተ ንስሐ ልኩ መጠኑ ከጥሩ ሥንዴ የኢፍ መሥፈርያ ዓሥረኛ እጅ ነው ። ምዕ፡ ፭ ፲፩ ።

፳ መሥዋዕትሰ በዘኵሉ ጊዜ መንፈቃ ለነግህ ወመንፈቃ ለፍና ሠርክ ምስለ ቅብዕ በጤገን ይገብርዎ ።

በዘወትር የሚቀርበው መሥዋዕት ግን እኩሌታው ለነግህ እኩሌታው ለሠርክ ይሁን ከዘይት ከቅቤ ጋር ለውሰው በብረት ምጣድ ይጋግሩት በዘይት በቅቤ ለውሰው ያምጡት ።

፳፩ ወለቢሰሙ ያመጽእዎ እስመ መሥዋዕተ ፍትት ውእቱ ወቍርባን ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

የሚፈተት የሚቈረስ እንደ ሾና ያለ መሥዋዕት ነውና እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው በእሳት የሚቃጠል (የሚጤስ) ቍርባን ነውና ።

፳፪ ካህን ዘቅቡዕ ህየንቴሁ እምደቂቁ ይገብሮ ሕግ ውእቱ ዘለዓለም ፡ ወበኵሉ ጊዜ ይትገበር ።

ከልጆቹም በአባቱ (በአሮን) ፈንታ ተተክቶ ደሙን ተቀብቶ የተሾመው ካህን እንደዚህ አድርጎ ያቅርበው ፡ (ይህም) የዘለዓለም ሕግ ሥርዓት ይሁን በየጊዜውም የሚጤስ የሚቃጠል ይሁን ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፯ ፡ ኢሳ፡ ፶፫ ፲ ።

፳፫ ወኵሉ መሥዋዕት ዘካህናት ይነድድ ኵሉ ጊዜ ወአልቦ ዘይትበላዕ እምኔሁ ።

ካህናቱ በየጊዜው የሚያቀርቡት መሥዋዕት ግን በየጊዜው ሁሉ ይቃጠል ፡ ከርሱም የሚበላ አይኑር ።

፳፬ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮሙ ለአሮን ወለደቂቁ ፡ ወበሎሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ ለአሮንና ለልጆቹ ንገራቸው ።

፳፭ ወከመዝ ውእቱ ሕጋ ለኃጢአት ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት በህየ ይጠብሑ ዘበእንተ ኃጢአት በቅድመ እግዚአብሔር ወቅዱስ ለቅዱሳን ውእቱ ።

የመሥዋዕተ ኃጢአት ሕግ ሥርዓቷ እንዲህ ነው በላቸው የዘወትሩን መሥዋዕት በሚያርዱበት በታ መሥዋዕተ ኃጢአቱንም በዚያ በእግዚአብሔር ፊት ይረዱት ፡ (ያወራርዱት) ይህ የከበረ ለከበሩት (ካህናት) ነውና ።

፳፮ ካህን ዘይገብሮ ይበልዖ ወበመካን ቅዱስ ይበልዕዎ በኀበ ዐፀደ ደብተራ ዘመርጡል ።

የሠዋው ካህን ይብላው (ይቀበለው) በደብተራ ኦሪት በቅጽሩ አደባባይ በክቡር በታ ይብሉት ። ዘኍ፡ ፲፰ ፱ ።

፳፯ ወኵሉ ዘገሠሠ ለውእቱ ሥጋ ይትቄደስ ፡ ወእመበ ኀበ ተነዝኀ እምደሙ ውስተ ልብስ ኀበ ተነዝኀ ላዕሌሁ የሐጽብዎ በመካን ቅዱስ ።

ይህንን ሥጋ የነካው (የዳሰሰው) ሁሉ ይከብራል ፡ ከደሙ የተረጨበት ቢኖር በልብሱ ላይ ቢረጭበት የተረጨበትን በክቡር በታ ይጠቡት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፯ ፡ ፴ ፳፱ ።

፳፰ ወለልሕኵትሰ ዘበቱ አብሰልዎ ይሰብርዎ ፡ ወእመሰ በንዋየ ብርት አብሰልዎ የሐበርትዎ ፡ ወየሐጽብዎ በማይ ።

የሚቀቅሉበትን ሸክላውን ይሰበሩት ፡ በብርት ዕቃ ቢቀቅሉት ግን ይፋቁት ፡ (ይወልውሉት ይሰንግሉት) በውኃ ይጠቡት (ይለቅልቁት) ።

፳፱ ኵሉ ተባዕት እምካህናት ይበልዖ ቅዱስ ለቅዱሳን ውእቱ ።

ከካህናቱ ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ ይብላው የከበረ እርሱ ለከበሩ ይገባልና ። ዘፀ፡ ፲፰ ፲ ፡ ፲፰ ፳፩ ።

፴ ወኵሉ ዘበእንተ ኃጢአት ዘያበውኡ እምደሙ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ያስተሠርዩ በቱ ውስተ ቅድስት ኢይትበላዕ በእሳት ያነድድዎ ።

በቅድስተ ቅዱሳን ያስተሠርዩበት ዘንድ ከደሙ ወደ ደብተራ ኦሪት የሚያገቡት መሥዋዕተ ኃጢአት ሁሉ አይበላም ፡ (አይበላ) በእሳት ይቃጠል ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወከመዝ ውእቱ ሕጉ ለንስሓ ቅዱስ ውእቱ ለቅዱሳን ።

የመሥዋዕተ ንስሐ ሕጉ (ሥራቱ) እንደዚህ ነው ፡ ቅዱስ ለቅዱሳን ነው ።

፪ ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት በህየ ይጠ

የዘወትሩን መሥዋዕት ከሚሠዉበት (ከሚያርዱበት)

ብሕዎ ለበግዕ ዘንስሓ ወይክዕዉ ደሞ ውስተ ዓውደ ምሥዋዕ።

በቃ የመሥዋዕተ ንስሐውም በግ በዚያ ይረዱት ያወራርዱት ደሙንም ከመሠውያው እግር ዙርያ ያፍስሱት።

፫ ወኵሎ ስብሖ ያመጽእ ወሐቋሁኒ ወስብሐኒ ዘይከድን ንዋየ ውሥጡ፣ ወስብሐ ዘውስተ አማዑቱ።

ስቡንም ሁሉ ዳሌውን ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሞራ ከአንጀቱ የሚገኘውንም ስብ ያቅርብ።

፬ ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወዘላዕለ ጸራዊቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ይመትሮ ካህን።

ሁለቱንም ኩላሊቶቹና በላያቸው ያለውን ስብ በጭቅናው ውስጥ ያለውን ስብ ግልገል ጉበቱን ከሁለቱ ኩላሊቶቹ ጋር ካህኑ ይለየው። ምዕ፣ ፫ ፬፣ ፬ ፰ ፱ ፲፬።

፭ ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ ቍርባን ውእቱ ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ዘበእንተ ንስሓ ውእቱ።

ካህኑም ስለ ንስሐ የቀረበውን መሥዋዕት በእሳት ያቃጥለው፣ እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው ቍርባን ነውና።

፮ ኵሉ ተባዕት እምካህናት ይበልዖ በመካን ቅዱስ ወቅዱስ ውእቱ ለቅዱሳን።

ከካህናት ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ በተቀደሰ በታ ይብላው፣ የተቀደሰ ለቅዱሳን ነውና። ቲቶ ፱ ፲፩።

፯ በከመ ዘበእንተ ኃጢአት፣ ከማሁ ዘበእንተ ንስሓሂ፣ ወእሐዱ ሕጎሙ ለካህን ዘያስተሠሪ በእንቲአሆሙ ሎቱ ውእቱ።

ከመሥዋዕተ ኃጢአት ጢስለት የተረፈው ለካህን እንደሆነ ከመሥዋዕተ ንስሐ ጢስለት የተረፈውም እንዲሁ ለካህን ይሁን፣ (የመሥዋዕተ ኃጢአትና የመሥዋዕተ ንስሐ) ሕጋቸው አንድ ነው፤ ስለርሳቸው ኃጢአትን ለሚያስተሠርይ ካህን ይሁን። ምዕ፣ ፯ ፳፮።

፰ ወለካህን ዘያበውእ መሥዋዕተ ሰብእ ማእሰ መሥዋዕቱ ዘውእቱ ሎቱ ውእቱ።

የማናቸውም ሰው መሥዋዕት ያቀረበው ካህን የሚቃጠለው መሥዋዕት ቍርበት ለዚያው ካህን ይሁን።

፱ ወኵሉ መሥዋዕት ዘግቡር ለኵሉ ደቂቀ አሮን ዕሩይ ውእቱ ለለአሐዱ።

በምጣድ (በንዶ) የሚበስለው (የእኽል) መሥዋዕት ሁሉ በድስት በመቀሎ ወይም በብረት ምጣድ ላይ የሚበስለው መሥዋዕት ሁሉ የአሮን ልጆች ለያንዳንዱ ትክክል ይሁን። ዘኁ፣ ፲፰ ፱።

፲ ወከመዝ ውእቱ ሕገ መሥዋዕት መድኃኒት ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር።

ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት የመሥዋዕት መድኃኒት ሕጉ እንደዚህ ነው።

፲፩ ወለእመ በእንተ አኰቴት አምጽአ ያመጽእ ውእተ መሥዋዕተ አኰቴት ኅብስተ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ወጸፊቀ ናእተ ዘሥንዳሌ ዘልዉስ በቅብዕ።

ስለ መሥዋዕተ አኰቴት ከምስጋናው መሥዋዕት ጋር ቢያቀርበው በዘይት በቅቤ የታሸ የታበቀ ልጦ ጉርዶ የወጣለት የሥንዴ ዳቦ ያምጣ፣ በዘይትም የተለወሰ መልክም የሥንዴ ዱቄት ያምጣ። ዘኁ፣ ፮ ፲፭።

፲፪ ወምስለ ኅብስት ዘብሑእ ያመጽእ ቍርባኖ ለመሥዋዕተ አኰቴት ዘመድኃኒት።

ለምስጋና የሚቀርበውን የደኅንነት መሥዋዕት ከቦካ ዳቦ ጋር ቍርባኑን ያምጣ። አሞ፡ ፬ ፭።

፲፫ ወይወስድ እምኔሁ አሐደ እምኵሉ ቍርባኑ ሃብተ እግዚአብሔር ለካህን ዘይክዕዎ ለውእቱ ደመ አኰቴት ሎቱ ውእቱ፣ ወሥጋኒ ዘመሥዋዕተ አኰቴት ሎቱ ውእቱ።

ከሚቀርበው ቍርባን ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈንታ አንዱን ሙጀራ (ካህኑ) ይውሰድ፣ ጢስለት የቀረው ይህን የመሥዋዕተ አኰቴቱን ደም ለረጨው ለርሱ ለካህኑ ይሁን ከመሥዋዕተ አኰቴቱም የቀረው ሥጋ ለርሱ ይሁን።

፲፬ ወበዕለተ ያመጽእዎ ይበልዕዎ ወአልቦ ዘያተርፉ ለነግህ።

(የመሥዋዕተ አኰቴቱን ሥጋ) ባቀረቡበት ቀን ይብሉት፣ ለነገ ብለው ከርሱ የሚያስቀሩት የለም።

፲፭ ወለእመሰ ዘበ ብፅዓት አው ዘበፈቃዱ ያበውእ ቍርባኖ በዕለተ አምጽአ መሥዋዕቶ ይበልዕዎ ወበሣኒታሂ።

የስእለት ወይም የፈቃድ ቢሆን ግን ቍርባኑን ያምጣ ቍርባኑን በቀረበበት ቀን መሥዋዕቱን ይብሉት፣ የተረፈውንም በበነጋው ይብሉት። ምዕ፣ ፲፱ ፮።

፲፮ ወለእመ ተርፈ እምሥጋ መሥዋዕቱ እስከ ሣልስት ዕለት በእሳት ያውዕይዎ።

ከመሥዋዕተ ብፅዓት ከመሥዋዕተ ፈቃድ ሥጋ ግን እስከ ሦስት ቀን ድረስ የተረፈ ቢኖር በእሳት ያቃጥሉት።

፲፯ ወለእመሰ በልዑ እምውእቱ ሥጋ በሣልስት ዕለት ኢይትዌከፎ ለዘአብኦ ወኢይትኌለቆ እስመ ርኩስ ውእቱ ወነፍስ እንተ በልዓት እምኔሁ ይእቲ ትነሥእ ኃጢአታ።

ከዚህ ከመሥዋዕተ ብፅዓት፣ ከመሥዋዕተ ፈቃዱ ሥጋ ተርፎ በሦስተኛው ቀን ቢበሉት ግን መሥዋዕቱን ላቀረበው ሰው አይቀበልለትም፣ ቍርባን ሆኖ አይቈጠርለትም ርኩስ (የተጠላ) ነውና፣ ሦስት ቀን ካደረው የበላች ሰውነት የዚያን (ያቀረበውን) ሰው ዕዳ ትቀበላለች።

፲፰ ወሥጋኒ እምከመ ለከፎ እምኵሉ ርኩስ ኢይብልዕዎ አላ በእሳት ያውዕይዎ፣ ወኵሉ ንጹሕ ኢይብላዕ እምኔሁ።

ከርኩስ ወገን ሁሉ የነካው እንደሆነ ሥጋውን በእሳት ያቃጥሉት እንጂ አይብሉት፣ ንጹሕ የሆነ ሁሉም ከዚያ ሥጋ አይብላ። ምዕ፣ ፯ ፳፩።

፲፱ ወነፍስ እንተ በልዓት እምውእቱ ሥጋ ዘመሥዋዕተ መድኃኒት ዘእግዚአብሔር እንዘ ርኵሱ ላዕሌሁ ለትደምሰስ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ ።

ርኵሰቱ በርሱ ላይ ሳለ ለእግዚአብሔር ከቀረበው ከዚህ ከመሥዋዕተ አኰቴት ሥጋ የበላች ነፍስ ያች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ ። ምዕ፡ ፲፭ ፫ ።

፳ ወነፍስኒ እንተ ገሠሠት እምኵሉ ርኩስ አው እምር ኵሱ ሰብእ ፡ አው ዘእንስሳ ዘኢኮነ ንጹሐ ወበልዓት እምውእቱ ሥጋ ዘመሥዋዕተ መድኃኒት ዘእግዚአብሔር ለትደምሰስ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ ።

ከማናቸውም ርኩስ ነገር ሁሉ የነካች ሰውነት ወይም ከሰው ርኵሰት ወገን ወይም ንጹሕ ያይደለውን የከብት ውዳቂ የነካች ነፍስ ለእግዚአብሔር ከቀረበው መሥዋዕተ አኰቴት ሥጋ ብትበላ ያች ሰውነት (ነፍስ) ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ (ትሙት) ። ሕዝ፡ ፬ ፲፬ ፡ ምዕ፡ ፳፬ ፳፫ ።

፳፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው እንዲህም በላቸው ።

፳፪ ወበሎሙ ኵሉ ሰብሐ ላሕም ወበግዕ ወጠሊ ኢትብልዑ ።

የላሙን ስብ ፡ የበጉንም ስብ ፡ የፍየሉንም ስብ ፡ ሁሉ አትብሉ ።

፳፫ ወኵሉ ሰብሐ ምዉት ወብላዕ አርዌ ለግብር ይኩን ሎሙ ፡ ወእንተሙሰ በሕቁ ኢትብልዕዎ ።

የሞተውንም ከብት ሥጋ ስብ ፡ አውሬ የነከሰውንም ከብት ሥጋ ስብ ፡ ለማናቸውንም ተግባር ሁሉ ይሁናችሁ (አድርጉት) እናንተ ግን አትብሉት ።

፳፬ ወኵሉ ዘበልዐ ሰብሐ እምዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር መሥዋዕተ እመራዕይ ለትደምሰስ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ ።

ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው መሥዋዕት ሥጋ ስቡን የበላ ሰው ሁሉ ያች የበላች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ በሞት ትቀጣ ።

፳፭ ወኵሎ ደመ ኢትብልዑ በኵሉ በኀበ ሀሎክሙ ፡ ኢ ዘእንስሳ ወኢ ዘአዕዋፍ ።

በተቀመጣችሁበት ስፍራ ሁሉ (በላችሁበት ዘመን ሁሉ) ደም አትብሉ ፡ የከብትንም የወፎችንም ደም ቢሆን አትብሉ ። ዘፍ፡ ፱ ፬ ፡ ዘዳግ፡ ፲፪ ፲፯ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፬ ፴፫ ።

፳፮ ወኵላ ነፍስ እንተ በልዓት ደመ ለትደምሰስ እምሕዝባ ።

ደምን የምትበላ ሰውነት ሁሉ ያች ነፍስ በወገኖቿ ማኸል በሞት ትቀጣ ። ሕዝ፡ ፴፬ ፯ ፡ ማቴ፡ ሐዋ፡ ፲፭ ፳ ።

፳፯ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ፡ ወበሎሙ ዘያመጽእ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር ያመጽእ ቍርባኖ በእደዊሁ ሰብሐ ተላዕ ፡ ወከብዶ እንተ ትንእስ ቅድመ እግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር ድኅነት የሚገኝበትን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር የሚያመጣ ሰው የፍሪምባውን ስብ ፡ ቍርባን አድርጎ በእጆቹ ያምጣ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው ብሎ ሙሴ ነገረው ግልገል ጕበቱን በእግዚአብሔር ፊት ያምጣ ።

፳፰ ወይወድዮ ካህን ለሰብሐ ተላዕ ላዕለ ምሥዋዕ ወተላዑሰ ይኩን ለአሮን ወለደቂቁ ።

ካህኑም የፍሪምባውን ስብ በመሠውያው ላይ አድርጎ ያጤሰው ያቃጥለው ፍሪምባው ግን ለአሮንና ለልጆቹ ይሁን ። ምዕ፡ ፫ ፭ ፲፩ ።

፳፱ ወአገዳሁ ዘየማን እመሥዋዕተ መድኃኒትክሙ ይሁብ ሃብተ ለካህን ዘያበውእ ደመ መድኃኒት ።

መሥዋዕተ መድኃኒት አድርጋችሁ ከቀረባችሁት የቀኝ ወርቹን ፈንታውን የድኅነቱን ደም የሚያቀርብ ለካህን ይስጥ ። ዘኍ፡ ፯ ፳ ።

፴ ወሰብሐኒ ዘደቂቀ እስራኤል አገዳ ዘየማን ለአሮን ወለደቂቁ ክፍሎሙ ውእቱ ።

ከአሮን ልጆች ሁኖ የመሥዋዕተ መድኃኒቱን ደም ይዞ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ላገባው ስቡንም በምሥዋው ላይ ላጤሰው ካህን የቀኝ ወርቹ ዕድል ፈንታው ይሁን ።

፴፩ እስመ ተላዐ ወአገዳ ዘየማን ነሣእኩ እመሥዋዕተ መድኃኒቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወወሀብክዎ ለአሮን ወለደቂቁ ይኩኖሙ ሕገ ዘለዓለም እምደቂቀ እስራኤል ።

የእስራኤል ልጆች ደኅንነታቸው ሊደረግበት ከቀረቡት መሥዋዕት ፍሪምባውንና የቀኝ ወርቹን ወስጄ ለአሮን ከርሱም በኋላ ለልጆቹ ሰጥቻቸው እለሁና ከእስራኤል ልጆች ተለይቶ የዘለዓለም ሕግ ይሁናቸው ።

፴፪ ዝንቱ ውእቱ ክፍሉ ለአሮን ወለደቂቁ እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር እምአመ ይትቀብዑ ይኩኑ ካህናተ ለእግዚአብሔር ።

ለእግዚአብሔር አገልጋዮች ይሆኑ ዘንድ ተቀብተው ከተሾሙበት ጊዜ ጀምሮ ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው መሥዋዕት ክፍዩ ለአሮንና ለልጆቹ የሰጠኋቸው ዕድል ፈንታቸው ይህ ነው ። ዘኍ፡ ፲፰ ፲፰ ፡ ዘዳ፡ ፲፰ ፫ ።

፴፫ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር የሀብዎሙ እምአመ ቀብዕዎሙ እምደቂቀ እስራኤል ወይኩኖሙ ሕገ ዘለዓለም በመዋዕሊሆሙ ።

እግዚአብሔር እንዳዘዘ ከእስራኤል ልጆች ለይተው ቀብተው ከሾሙዋቸው ቀን ጀምሮ ይሰጡዋቸው ዘንድ በለ ዘመናቸው የዘለዓለም ሕግ ይሁናቸው ።

፴፬ ወዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለቍርባን ወለመሥዋዕት ለዘበ
እንተ ኃጢአትኒ ወለዘበእንተ ንስሓኒ ወለፍጻሜኒ ወለዘመ
ሥዋዕተ መድኃኒትኒ ።

፴፭ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና በዕ
ለተ አዘዞሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል ያብኡ ቍር
ባኖሙ ቅድመ እግዚአብሔር በገዳም ዘሲና ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንሥኦሙ ለአ
ሮን ወለደቂቁ ።

፪ ወአልባሲሆሙኒ ወቅብዐ ዘይትቀብዑ ፣ ወላሕመ ዘበ
እንተ ኃጢአት ወክልኤተ አባግዐ ወመሶበ ናእት ።

፫ ወአስተጋብእ ኵሎ ተዓይነ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመ
ርጡል ።

፬ ወገብረ ሙሴ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ወአስተጋ
ብአ ኵሎ ተዓይነ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፭ ወይቤሎሙ ሙሴ ለተዓይን ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ
እግዚአብሔር ትግበሩ ።

፮ ወነሥኦሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቂቁ ወሐፀቦሙ በማይ ።

፯ ወአልበሶ ለአሮን አልባሰ ቢሶስ ወአቅነቶ ቅናተ ፣
ወአልበሶ ጰዴሬ ፣ ወወደየ ላዕሌሁ ልብሰ መትከፍት ።

፰ ወአቅነቶ መልዕልተ ግብረታ ስልብሰ መትከፍት ወአ
ሰራ በቱ ፣ ወወደየ ላዕሌሁ ልብሰ ሎግዮ ዘተአምር ወዘ
ጽድቅ ።

፱ ወወደየ አክሊለ ዲበ ርእሱ ፣ ወወደየ ላዕለ ውእቱ
አክሊል መንገለ ገጹ ቈጽለ ወርቅ ዘቅዱስ በከመ አዘዞ
እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፲ ወነሥአ ሙሴ እምቅብዕ ዘይትቀብዑ ፣ ወነዝኀ ላዕለ
ምሥዋዕ ስብዐ ፣ ወቀብዖ ለምሥዋዕ ።

፲፩ ወቀደሰ ኵሎ ንዋዮ ወማእከከኒ ወመንበሮ ቀደሰ ፣
ወቀብዓ ለደብተራ ወለኵሉ ንዋያ ።

፲፪ ወከዓወ ሙሴ እምቅብዕ ዘይትቀብዑ ላዕለ ርእሰ አሮን
ወቀብዖ ወቀደሶ ።

፲፫ ወአምጽኦሙ ሙሴ ለደቂቀ አሮን ወአልበሶሙ አል
ባሰ ወአቅነቶሙ ቅናታተ ፣ ወወደየ ላዕሌሆሙ አክሊለ
በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፲፬ ወአምጽአ ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወወደዩ አሮን
ወደቂቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ላሕም ዘበእንተ
ኃጢአት ወጠብሕዎ ።

፲፭ ወነሥአ ሙሴ እምደሙ ወወደየ ላዕለ አቅርንተ ምሥ
ዋዕ በዓውዱ በአፃብዒሁ ወአንጽሖ ለምሥዋዕ ወከዓወ
ደሞ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ወቀደሶ ከመ ያስተሥሪ በቱ ።

የሚቃጠል የእኽል ቍርባንና የሥጋ መሥዋዕት ሕጉ
ሥርዓቱ ይህ ነው የመሥዋዕተ ኃጢአትም የመሥዋዕተ
ንስሐም ሲሾሙ ደሙን ለሚቀቡበት መሥዋዕትም ለመ
ሥዋዕተ መድኃኒትም ሕጉ ይህ ነው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፩ ።

በሲና ምድረ በዳ በእግዚአብሔር ፊት ቍርባናቸውን
ያቀርቡ ዘንድ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ባዘዛቸ
ው ቀን እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ሕጉ ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፰ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው ፤
አሮንንና ልጆቹን (ለሹመት) አቅርባቸው ።

ልብሳቸውንም የሚቀቡትንም ዘይት አምጣ ስለ ኃጢ
አት የሚቀርበውንም በሬውን ሁለቱንም በጎች አንድ
ቁጣ ያለበትንም መሶብ አቅርብ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፩ - ፫ ።

ሕዝቡንም ሁሉ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ሰብስብ ።
ዘፀ፡ ፴ ፳፰፡ ምዕ፡ ፱ ፳፫ ።

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ፤ ሕዝቡንም
ሁሉ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ሰበሰበ ።

ሙሴ ሕዝቡን (ሰብስቦ) ታደርጉት ዘንድ እግዚአብ
ሔር ያዘዘው ቃል ይህ ነው አላቸው ።

ሙሴም አሮንንና ልጆቹን አቅርቦ በውኃ አጠባቸው ፣

አሮንን የነጭ ሐር ቀሚስ አለበሰው ፣ ዝናርንም አስታ
ጠቀው ፣ እጀ ሰፊ መሎጣ ግምጃንም አለበሰው ፣ በእጀ ሰ
ፊው ላይ ኤፉድን አለበሰው ። ዘፀ፡ ፳፰ ፬ ።

ኤፉድን (የደረት ልብስ) በቋድ አያያዘው በኤፉድም
ላይ ምልክት የሚታይበት ጽድቅ የሚሠራበት (ሎግዮ)
የደረት ልብስን አደረገለት ። ዘኍ፡ ፳፯ ፳፩ ።

በራሱም ላይ ኩፌት አደረገለት (አክሊል ደፋለት)
በአክሊሉም ላይ በፊቱ በኩል የተቀደሰውን የወርቅ ቅ
ጠል አደረገለት ፣ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ።

ሙሴም ተቀብተው ከሚከብሩበት ዘይት ወስዶ በመሠ
ውያው ላይ ሰባት ጊዜ ረጨ ፣ ምሥዋዑንም አከበረ ።

ዕቃውን ሁሉ (ንዋየ ቅድሳቱን) ኵስኵስቱን መቀመ
ጫውንም ቀብቶ አከበረ፡ ድንኳኒቱንና ዕቃዋንም ሁሉ
ቀብቶ አከበረ ።

ሙሴ ተቀብተው ከሚከብሩበት ዘይት በአሮን ራስ
ላይ ደፋው ፣ ቀብቶም አከበረው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፯ ፴ - ፴ ።

ሙሴ የአሮንን ልጆች አቅርቦ ልብሰ ተክህኖውን አለ
በሳቸው ፣ የወርቅ ዝናርንም አስታጠቃቸው በራሳቸውም
ላይ ኩፌት (አክሊል) ደፋላቸው ፣ እግዚአብሔር ሙሴን
እንዳዘዘው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፰ - ፱ ።

ስለ ኃጢአት የሚሠዋውን በሬ አቀረበ ፣ አሮንና ልጆ
ቹም ስለ ኃጢአት በሚቀርበው በዚያ በሬ ራስ ላይ እጃ
ቸውን አኖሩ ፣ አረዱትም ። ዘፀ፡ ፳፭ ፲ ።

ሙሴም ከደሙ አምጥቶ በመሠውያው ቀንዶች ዙር
ያ በጣቱ እየጠለቀ ረጨ ፣ መሠውያውንም አንጻው ደሙ
ንም በመሠውያው እግር አፈሰሰው ፣ ኃጢአትን ያስተሠ
ርይበት ዘንድ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፪፡ ሕዝ፡ ፵፫ ፳፯ ።

፲፮ ወነሥአ ሙሴ ስብሐ ዘውስተ ንዋየ ውስጡ ፤ ወከብደ እንተ ትንእስ ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ፤ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወወደየ ላዕለ ምሥዋዕ ።

ሙሴ በሆድ ዕቃው በአንጀቱ ያለውን ስብ ፤ ለምለም ጉበቱን ግልገል ኵላሊቱን ሁለቱንም ኵላሊቶች በላያቸው ያለውን ስብ ወስዶ በመሠውያው ላይ አቃጠለው ።

፲፯ ወማእሰኒ ወሥጋሁኒ ወከዕሴሁኒ ለውእቱ ላሕም አውዐየ በእሳት አፍአ እምትዕይንት በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

ጢሰለት የቀረው ሥጋውን ቈርበቱን ሰንበሩን ግን ከከተማው አፍአ አውጥቶ በእሳት አቃጠለው ፤ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፬ ፤ ምዕ፡ ፬ ፲፩ ።

፲፰ ወአምጽአ ሙሴ በግዐ ለመሥዋዕት ወወደዩ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ በግዕ ።

ሙሴ ለመሥዋዕት የሚሆነውን በግ አቀረበ ፤ አሮንና ልጆቹም እጆቻቸውን በበጉ ራስ ላይ አኖሩ (ጫኑ) ።

፲፱ ወጠብሐ ሙሴ ለውእቱ በግዕ ወከዐወ ደሞ ውስተ ዓውደ ምሥዋዕ ።

ሙሴም ያንን በግ አርዶ ፤ ደሙንም በመሠውያው ዙርያ አፈሰሰው (ረጨው) ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፰ ።

፳ ወመተሮ ለውእቱ በግዕ በበአበላቲሁ ፤ ወወደየ ሙሴ ርእሶ ወአበላቲሁ ወስብሖ ወከርሦ ወእገሪሁኒ ሐፀበ በማይ።

ያንንም ዳንግሴ በግ በየብልቱ በለተው (ለየው) ቈረጠው ፤ ሙሴ የበጉን ራሱን ብልቱንና ስቡን አቃጠለ ፤ ፈርሱን እግሮቹን ግን በውኃ አጠበ ።

፳፩ ወወደየ ኵሎ ላዕለ ምሥዋዕ ፤ እስመ መሥዋዕት ውእቱ ዘመዓዛ ሠናይ ወቍርባን ውእቱ ለእግዚአብሔር በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

ሙሴ በጉ ሁሉ እንዳለ ሥጋውን ከመሠውያው ላይ አቃጠለው (አጤሰው) እግዚአብሔር ደስ ብሎት የሚቀበለው በእሳት የሚቃጠል የሚጤስ መሥዋዕት ነውና እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ። ዘፀ፡ ፳፰ ፲፰ ።

፳፪ ወአምጽአ ሙሴ ካልአ በግዐ ዘፍጻሜ ፤ ወወደዩ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ በግዕ ወጠብሖ

ሙሴ ደሙን የሚቀቡበትን ሁለተኛውን በግ አቀረበ አሮንና ልጆቹም በዚያ በግ ራስ ላይ እጆቻቸውን ጫኑ ፤ አረዱት አወራረዱት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፱ - ፴፩ ።

፳፫ ወነሥአ ሙሴ እምደሙ ወወደየ ላዕለ ከተማ ዕዝኑ ለአሮን እንተ የማን ፤ ወላዕለ ከተማ አፅባዕተ እዴሁ እንተ የማን ፤ ወላዕለ ከተማ አፅባዕተ እግሩ እንተ የማን ።

ሙሴም ከደሙ ወስዶ የአሮንን የቀኝ ጆሮውን ጫፍ የቀኝ እጁን የአውራ ጣቱን ጫፍ ቀባው ፤ የቀኝ እግሩንም አውራ ጣት ጫፍ ጫፉን ቀባው ።

፳፬ ወአምጽኦሙ ሙሴ ለደቂቀ አሮን ፤ ወወደየ ሙሴ እምውእቱ ደም ላዕለ ከተማ ዕዘኒሆሙ ዘየማን ፤ ወላዕለ ከተማ እፃብዐ እደዊሆሙ ዘየማን ፤ ወላዕለ ከተማ አፃብዐ እገሪሆሙ ዘየማን ፤ ወከዐዎ ሙሴ ለውእቱ ደም ውስተ ዓውደ ምሥዋዕ ።

ሙሴ የአሮንን ልጆች አምጥቶ ከዚያው ደም የቀኝ ጆሯቸውን ጫፍ ፤ የቀኝ እጃቸውንም አውራ ጣት ፤ የቀኝ እግራቸውንም አውራ ጣት ቀባው (አስነካው) ፤ ሙሴ ያንን ደም በምሥዋዑ ዙርያ አፈሰሰው (ረጨው) ።
ዘፀ፡ ፳፱ ፳፪ ፤ ዕብ፡ ፱ ፲፰ - ፳፩ ።

፳፭ ወነሥአ ሙሴ ስብሐ ወሐቌሁ ወስብሐ ከርሡ ወከብዶ እንተ ትንእስ ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ፤ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወእገዳ ዘየማን ።

ሙሴ ስቡን ዳሌውን (ላቱን) በሆድ ዕቃውም ላይ ያለውን ስቡን ግልገል ኵላሊቱን ለምለም ጉበቱን ፤ ሁለቱን ኵላሊቱን በላያቸው ያለውን ስብ የቀኝ ወርቹን አመጣ።

፳፮ ወነሥአ እመሶብ ዘፍጻሜ ዘሀሎ ቅድመ እግዚአብሔር ኅብስተ ናእት አሐተ ፤ ወኅብስተ ዘበቅብዕ አሐተ ፤ ወፀሪቀ አሐተ ወወደዮን ዲበ ስብሕ ወዲበ እገዳ ዘየማን ።

ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት ካለው ደሙ ከሚቀቡበት በግ ሥጋ ካለበት መሶብ አንድ ቂጣ (ዳቦ) በዘይት የታበቀ በቅቤ የተለቀለቀ አንድ እንጐቻ (ሙጀሬ) ፤ አንድ ድፎ ዳቦ በስቡና በቀኝ ወርቹ ላይ አደረገ (አኖረው) ።

፳፯ ወአንበረ ኵሎ ዲበ እደወ አሮን ወላዕለ እደወ ደቂቁ ወአብአሙ መበአ ቅድመ እግዚአብሔር ።

ሁሉንም በአሮን እጅና በልጆቹ እጅ አደረገ መበአድርጎም ወደ እግዚአብሔር አገባቸው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፬ ።

፳፰ ወነሥአ ሙሴ እምእደዊሆሙ ወወደዮ ላዕለ ምሥዋዕ ወዲበ መሥዋዕተ ፍጻሜ ቍርባን ፤ ወመዓዛ ሠናይ ውእቱ ለእግዚአብሔር ።

ሙሴም ከእጃቸው ተቀብሎ የሚቀቡበት መሥዋዕት ባለበት በመሠውያው ላይ አኖረው እግዚአብሔር በጎ መዓዛ አድርጎ የሚቀበለው ነውና ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፭ ።

፳፱ ወነሥአ ሙሴ ተላዐ ወመተረ ከመ ይደዮ ቅድመ እግዚአብሔር እምበግዕ ዘፍጻሜ ፤ ወኮነ ክፍሉ ለአሮን በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

ሙሴ ፍርምቢያውን ወስዶ ደሙን ተቀብተው ክህነትን ሊሾሙበት ከታረደው በግ በእግዚአብሔር ፊት ስቡን ከፍርምቢያው ፤ ፍርምቢያውን ከስቡ ለየው እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ፍርምቢያው ለአሮን ዕድሉ ፈንታ ሆነ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፮ ፤ ምዕ፡ ፯ ፲፬ ፴፫ ።

፴ ወነሥአ ሙሴ እምቅብዕ ዘይትቀብዑ ፤ ወእምደም ዘምሥዋዕ ፤ ወነዝኀ ላዕለ አሮን ወላዕለ አልባሲሁ ፤ ወላዕለ ደቂቁ ፤ ወላዕለ አልባሰ ደቂቁ ፤ ወቀደሶ ለአሮን ወለአልባሲሁ ፤ ወለደቂቁ ወለአልባሰ ደቂቁ ።

ሙሴም ከሚቀቡት ዘይትና በምሥዋዑ ላይ ካለው ደም ወስዶ በአሮንና በልብሱ ላይ በልጆቹና በልጆቹ ልብሶች ላይ ረጨው ፤ አሮንንም አከበረው ልብሶቹንም ከርሱ ጋር ልጆቹንና የልጆቹንም ልብሶች እንደርሱ አከበረ ።

ወይቤሎሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቂቁ፡ አብስሉ ውእተ ሥጋ በዓፀደ ደብተራ ዘመርጡል፡ ወበመከን ቅዱስ ወበ ህየ ብልዕዎ፡ ወኅብስተኒ ዘውስተ መሶብ ዘፍጻሜ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር፡ ወይቤለኒ አሮን ወደቂቁ ይብልዕዎ ።	፴፩	ሙሴ አሮንንና ልጆቹን ይህንን ሥጋ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ በክቡር ቦታ ቀቅላችሁ በዚያው ብሉት አላቸው፡ ደሙን ተቀብታችሁ ክህነት የተሾማችሁበትን በመሶብ ያለውንም ሙጀራ (ዳቦ ቂጣ) ብሉ፡ እግዚአብሔር አሮ ንና ልጆቹ ይብሉት ብሎ እንዳዘዘኝ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፪ ።
ወዘተርፈ እምሥጋ ወኅብስት በእሳት አውዕይዎ ።	፴፪	ከሥጋውና ከእንጀራው የተረፈውን በእሳት አቃ ጥሉት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፬፡ ምሳ፡ ፩ ፲፬ ።
ወኢትፃኡ እምኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ሰቡዐ ዕለተ፡ እስከ አመ ትፈጽሙ ዕለተ ፍጻሜክሙ ።	፴፫	የምትቀበሉበትንም ቀን እስክትጨርሱ ድረስ ከደብተራ ኦሪት ደጃፍ እስከ ሰባት ቀን አትውጡ ።
እስመ ሰቡዐ ዕለተ ይትፌጸም እደዊክሙ፡ በከመ ትገብሩ በዛቲ ዕለት እንተ አዘዘ እግዚአብሔር ከመ ይግ ብሩ በዘያስተሠርዩ ለክሙ ።	፴፬	በሚያስተሠርዩላችሁ ገንዘብ ያደርጉ ዘንድ እግዚአ ብሔር ባዘዘበት በዚያች ቀን እንደተደረገ እጆቻችሁ ሰባ ት ቀን ይቀበሉና ። ሕዝ፡ ፵፫ ፳፭ - ፳፮ ።
ወንበሩ ውስተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ሰቡዐ ዕለ ተ መሴሊተ ወመዓልተ ወዕቀቡ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር ከመ ኢትሙቱ እስመ ከማሁ አዘዘኒ እግዚአብሔር ።	፴፭	ሰባት ቀን ሌሊቱና መዓልቱን በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ተቀመጡ፡ እንዳትቀሠፉም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠብ ቁ፡ እግዚአብሔር እንደዚሁ አዝዞኛልና ።
ወገብሩ አሮን ወደቂቁ ኵሎ ቃለ ዘአዘዘ እግዚአብ ሔር ለሙሴ ።	፴፮	አሮንና ልጆቹም እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘውን ቃል ሁሉ አደረጉ (ፈጸሙ) ።
ምዕራፍ ፱ ።		ምዕራፍ ፱ ።
ወኮነ በሳምንት ዕለት ጸውዖሙ ሙሴ ለአሮን ወለደ ቂቁ ወለሊቃናተ እስራኤል ።	፩	(ክህነቱ በተቀበሉበት) በስምንተኛው ቀን እንዲህ ሆነ፡ ሙሴ አሮንንና ልጆቹን የእስራኤልንም ሽማግሌዎች ጠራቸው ። ሕዝ፡ ፵፫ ፳፯ ።
ወይቤሎ ለአሮን ንሣእ ለከ ላሕመ እምአልሕምት ዘበ እንተ ኀጢአት ወበግዐ ለመሥዋዕት ወአምጽኦሙ ቅድ መ እግዚአብሔር ።	፪	አሮንንም እንዲህ አለው ፤ ስለ ኃጢአት ከላሞች አን ድ በሬ ለራስህ ውሰድ፡ ለሚቃጠል ለሚጤስ መሥዋዕ ትም በግ አምጥተህ ወደ እግዚአብሔር ፊት (ወደ ደብ ተራ ኦሪት) አቅርባቸው ። ዘሌዋ፡ ፰ ፲፬ ።
ወንግሮሙ ለሊቃናተ እስራኤል ወበሎሙ ንሥኡ አሐ ደ ሐርጌ እምአጣሊ ዘበእንተ ኀጢአት ወበግዐ ወላሕመ ወማሕስአ ዘዓመት ንጹሓነ ለመሥዋዕት ።	፫	ለእስራኤልም ሽማግሌዎች ንገራቸው፡ እንዲህም በላ ቸው ስለ ኃጢአት መሥዋዕት የሚሆን ከፍየሎች መንጋ አንድ ሙክት አምጡ፡ አንድ በግ፡ አንድ በሬ ዓመት የሆ ነው ጠበት ነውር የሌለባቸውን ለሚቃጠል ለሚጤስ መሥዋዕት አቅርቡ ። ምሳ፡ ፩ ፳፬፡ ዕብ፡ ፯ ፲፯ ።
ወላሕመኒ እምአልሕምት ወበግዐኒ ለመሥዋዕተ መድ ኀኒት ቅድመ እግዚአብሔር ወሥንዳሌ ዘልዉስ በቅብዕ፡ እስመ ዮም ያስተርኢ ለክሙ እግዚአብሔር ።	፬	ከላሞችም ወገን በሬን ውሰዱ፡ በግንም ድኅነት ለሚ ደረግበት መሥዋዕት በእግዚአብሔር ፊት አቅርቡ፡ በዘ ይት የታሸ በቅቤ የታበቀ የእኽል መሥዋዕትንም አቅርቡ መሥዋዕተ መድኃኒቱን በሠዋችሁበት በዚህ ቀን እግዚአ ብሔር (በረድኤት) ይገለጽላችኋልና ብለህ ንገራቸው ።
ወነሥኡ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ቅድመ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወመጽኡ ኵሉ ተዓይን፡ ወቆሙ ቅድመ እግ ዚአብሔር ።	፭	ሕዝቡም ሁሉ ሙሴ ያዘዛቸውን ይዘው መጥተው በእግዚአብሔር ፊት (በታቦቱ ፊት) በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ቆሙ ።
ወይቤሎሙ ሙሴ ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር ግበሩ ወያስተርኢ ለክሙ ስብሐተ እግዚ አብሔር ።	፮	ሙሴም እንዲህ አላቸው ፤ ታደርጉት ዘንድ እግዚአብ ሔር ያዘዛችሁ ትእዛዝ (ቃል) ይህ ነው፡ የእግዚአብሔር ክብር ይገለጽላችኋል ። ዘፀ፡ ፳፬ ፲፮ ።
ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ሑር ኀበ ምሥዋዕ ወግበር ዘበእንተ ኀጢአትከ ወዘመሥዋዕትከ ወአስተሥሪ ለርእስከ ወለቤትከ፡ ወእምዝ ግበር መሥዋዕተ ለሕዝብከ ወአስተ ሥሪ ሎሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ።	፯	ሙሴም አሮንን ወደ መሠውያው ሂደህ ስለ ኃጢአትህ የሚቀርበውን መሥዋዕትና የሚቃጠለውን መሥዋዕተ ሕሥምሮህን ሠዋ፡ (አስቀድመህ) የራስህን ኃጢአት አስ ተሥርይ፡ ከዚህ በኋላ የሕዝቡን መሥዋዕት ሠዋ፡ እግዚ አብሔር እንዳዘዘ መሥዋዕቱን ሠውተህ ኃጢአታቸውን አስተሥርይላቸው፡ አለው ።
ወሖረ አሮን ኀበ ምሥዋዕ ወጠብሐ ላሕመ ዘበእንተ	፰	አሮንም ወደ መሠውያው ሂዶ ስለ ኃጢአቱ የሚቀር

ኃጢአቱ ።
፱ ወአምጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ ኀቤሁ ወጠምዐ አፃብ
ዒሁ ውስተ ደሙ ወወደየ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ፡
ወከዐወ ደሞ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ ።
፲ ወስብሐ ወኵልኤሆን ኵልያቲሁ ወከብዶ እንተ ትንእስ
ወደየ ላዕለ ምሥዋዕ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፲፩ ወሥጋሁስ ወማእሶ አውዐዩ በእሳት አፍአ እምትዕ
ይንት ።
፲፪ ወጠብሐ ዘመሥዋዕትኒ ወአምጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ
ኀቤሁ ወከዖዎ ዓውደ ምሥዋዕ ።

፲፫ ወመሥዋዕቶኒ አምጽኡ ሎቱ በበመለያልይሁ ወርእ
ሶኒ ወወደዩ ውስተ ምሥዋዕ ።

፲፬ ወሐፀበ ንዋየ ውስጡ ወእገሪሁ ወወደዮ ላዕለ ምሥ
ዋዕ ዲበ መሥዋዕት ።
፲፭ ወአምጽአ አብአ ቍርባኖሙ ለሕዝብ ወነሥአ ለውእቱ
ሐርጌ ዘበእንተ ኃጢአት ዘሕዝብ፡ ወጠብሐ ወአንጽሖ
ወመተሮ ዘከመ ቀዳሚ ።

፲፮ ወአብአ መሥዋዕተ ወገብሮ ዘበሕጉ ።

፲፯ ወአምጽአ እመሥዋዕተ ሥንዳሌ ምልአ እዴሁ እም
ኔሁ ወወደዮ ላዕለ ምሥዋዕ፡ ዘእንበለ መሥዋዕት ዘነግህ ።

፲፰ ወእምዝ ጠብሐ ላሕመ ወበግዐ ለመሥዋዕተ መድኃ
ኒት ዘሕዝብ፡ ወአምጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ ኀቤሁ፡ ወከ
ዓወ ዓውደ ምሥዋዕ ።

፲፱ ስብሐ ላሕምኒ ወዘበግዕ ወሐቌሁኒ ወስብሐኒ ዘይገለ
ብብ ለከርሡ ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን
ወከብዶ እንተ ትንእስ ።
፳ ወአንበረ ስብሐ ዲበ ተላዕ ወወደየ ውስተ ምሥዋዕ ።

፳፩ ወተላዐ ወእገዳ ዘየማን መተረ አሮን እስመ ሀብቱ
ውእቱ ቅድመ እግዚአብሔር በከመ አዘዞ ለሙሴ ።
፳፪ ወአልዓለ አሮን እዴሁ ላዕለ ሕዝብ ወባረኮሙ፡ ወወ
ረደ ገቢሮ ዘበእንተ ኃጢአት ወዘመሥዋዕተ መድኃኒት ።

፳፫ ወቦኡ ሙሴ ወአሮን ውስተ ደብተራ ዘመርጡል፡
ወወፂኦሙ ባረክዎ ለኵሉ ሕዝብ፡ ወአስተርአየ ስብሐተ
እግዚአብሔር ለኵሉ ሕዝብ ።
፳፬ ወወፅአት እሳት እምኀበ እግዚአብሔር ወበልዓት
መሥዋዕቶ ዘላዕለ ምሥዋዕ ወስብሐኒ ወርእዩ ኵሉ ሕዝብ
ወደንገፁ ወወድቁ በገጾሙ ።

በሙን እምበሳውን (ጥጃውን) አረደ ።
የአሮንም ልጆች ደሙን ወደርሱ አቀረቡ፡ ጣቱንም
ከደሙ ውስጥ ጠልቆ የመሠውያውን ቀንዶች ቀባበት
(አስነካ) ደሙንም ከመሠውያው እግር ሥር አፈሰሰው ።
ስለ ኃጢአት የተሠዋውን ስቡን ሁለቱ ኵላሊቶቹን
ግልገል ኵላሊቱንና ለምለም ጉበቱን እግዚአብሔር
ሙሴን እንዳዘዘው በምሥዋው ላይ አቃጠለው (አጤሰው)።
ሥጋውንና ቁርበቱን ግን ከከተማው አፍአ አውጥ
ተው በእሳት አቃጠሉት ። ምዕ፡ ፬ ፳ ፳ - ፲፯ ።
መሥዋዕተ አሥምሮ የሚሆነውንም በሬ አረደ፡ የአ
ሮንም ልጆች ደሙን ወደ ርሱ አቀረቡ፡ (እርሱም) በመ
ሠውያው ዙርያ ረጨው (ረበረበው) ። ዘሌዋ፡ ፩ ፭ ።
የሚቃጠለውንም መሥዋዕቱን በየብልቱ ለይተው፡
አመጡለት፡ ራሱንም አቀረቡለት (እሱም) በምሥዋው
ላይ አቃጠለው ።
ሆድ ዕቃውንና እግሮቹን ግን አጥቦ መሥዋዕቱ
በሚሠዋበት መሠውያ ላይ አቃጠለው (አጤሰው) ።
ከዚህ በኋላ የሕዝቡን መሥዋዕት ቍርባን አቀረበ፡
ስለ ሕዝቡ ኃጢአት የሚቀርበውን (የሚሠዋውን) የፍየ
ሉን ሙክት ወስዶ አረደው አነጻው፡ እንደ ፊተኛው
ለየው ። ፪ ቆሮ፡ ፭ ፳፩፡ ኤፌ፡ ፭ ፫ ።
የሚቃጠለውን መሥዋዕት አቀርበ እንደ ሕጉ (እንደ
ሥራቱ) አደረገው (ሠዋው) ።
ከሥንዴውም መሥዋዕት እፍኝ ሙሉ አምጥቶ በነ
ግህ ከሚሠዋው መሥዋዕት በቀር በመሠውያው ላይ
አጤሰው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፰ ።
ከዚህ በኋላ የሕዝቡን መሥዋዕተ መድኃኒት የሚሆነ
ውን በሬውንና በጉን አረዱ አወራረዱ፡ የአሮንም ልጆች
ደሙን ወደርሱ አቀረቡ፡ እሱም በምሥዋው ዙርያ ረጨ
ው (አፈሰሰው) ።
የበሬውንና የበጉንም ስብ ዳሌውን አንጀቱን ፈርሱን
የሚሸፍነውን ስቡን ሁለቱ ኵላሊቶቹን በላያቸው ያለውን
ስብ ግልገል ኵላሊቱን ለምለም ጉበቱን አመጡለት ።
በፍርምቢያው ላይ ያለ ስቡን አምጥቶ በመሠውያው
ላይ አቃጠለው፡ (አጤሰው) ።
አሮንም ሙሴ እንዳዘዘው በእግዚአብሔር ፊት ፈን
ታው ነውና የቀኙ ወርቹንና ፍርምቢያውን ለየ ።
አሮንም እጁን ወደ ሕዝቡ ዘርግቶ ባረካቸው፡ መሥ
ዋዕተ ኃጢአቱን መሥዋዕተ መድኃኒቱን ከሠዋ በኋላ
ወረደ (ተመለሰ) ። ዘዳግ፡ ፳፩ ፭ ።
ሙሴና አሮንም ወደ ደብተራ ኦሪት ገቡ፡ (ከደብተራ
ኦሪትም) ወጥተው ሕዝቡን ሁሉ ባረኩዋቸው (መረቁዋ
ቸው) የእግዚአብሔርም ክብር (ብርሃን) ለሕዝቡ ሁሉ ታየ።
እሳትም ከእግዚአብሔር ዘንድ (ታዝዞ) ከሰማይ ወርዶ
በምሥዋው ላይ ያለውን መሥዋዕቱንና ስቡን (አቃጠለች)
በላች፡ ሕዝቡም ሁሉ ይህንን አይተው ደነገጡ፡ በግምባ
ራቸውም ወደቁ (ሰገዱ) ። ዘፍ፡ ፬ ፬፡ ዘፀ፡ ፳፰ ፳፱ ።

ምዕራፍ ፲ ።		ምዕራፍ ፲ ።
ወነሥኡ ደቂቀ አሮን ናዳብ ወአብዩድ አሐዱ አሐዱ ማዕጠንቶሙ፤ ወወደዩ ውስቴቶን እሳተ ወወደዩ ላዕሌሁ ዕጣነ ወአምጽኡ ቅድመ እግዚአብሔር እሳተ ዘእም በዕድ ዘኢአዘዞሙ እግዚአብሔር ።	፩	የአሮን ልጆች ናዳብና አብዩድ አንዱም አንዱም ማዕጠንታቸውን (ጥናቸውን) ይዘው በውስጣቸውም ፍም አድርገው፤ በፍሙም ላይ ዕጣን ጨምረው እግዚአብሔር ያላዘዛቸውን ከሌላ የተጫረውን እሳት በእግዚአብሔር ፊት አቀረቡ። ዘፀ፥ ፴ ፱። ዘኍ፥ ፲፮ ፲፰።
ወወፅአት እሳት እምኀበ እግዚአብሔር ወበልዓቶሙ ወሞቱ በቅድመ እግዚአብሔር ።	፪	እሳትም ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዝዛ ወጥታ በላቻቸው፤ በእግዚአብሔር ፊት ሞቱ (ተቀሠፉ)።
ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ዝውእቱ ዘይቤ እግዚአብሔር በእለ ይቀርቡኒ እትቄደስ ወበኵሉ ተዓይን እሴባሕ ወደንገፀ አሮን ።	፫	ሙሴም አሮንን እንዲህ አለው፤ እግዚአብሔር ላይ በቁ በቅተናል ብለው በሚቀርቡኝ እመሰገናለሁ ያለው ይህ ነው፤ (በርሱም ጥፋት) በሕዝቡ ሁሉ ዘንድ እከብራለሁ (እመሰገናለሁ) አሮንም (ይህን ሰምቶ) ደነገጠ።
ወፀውዖሙ ሙሴ ለሳሚሳዲ ወለኤልሳፍ ደቂቀ አዚሄል እኁሁ ለአበ አሮን፤ ወይቤሎሙ ሑሩ ንሥኡ አኀዊክሙ እምቅድመ መቀደስ ወአውፅእዎሙ አፍአ እምትዕይንት ።	፬	ሙሴም የአሮንን የአባቱ ወንድም የአዚሄልን ልጆች ሳሚሳዲንና ኤልሳፍን ጠርቶ ሂዳችሁ ወንድሞቻችሁን ከቅድስተ ቅዱሳን ፊት (ከመቅደሱ) አንሥታችሁ ከከተማው አፍአ አውጡዋቸው አላቸው።
ወበኡ ወአውፅእዎሙ በአልባሲሆሙ አፍአ እምትዕይንት፤ በከመ ይቤሎሙ ሙሴ ።	፭	(እነሱም) ገብተው ሙሴ እንዳላቸው በልብሶቻቸው እየሸበለሉ ከከተማው ወደ ሜዳ አወጡዋቸው።
ወይቤሎሙ ሙሴ ለአሮን ወለአልአዛር ወለይታምር ደቂቁ፤ ርእሰክሙ ኢትቅርፁ ወአልባሲክሙ ኢትስጥጡ ከመ ኢትሙቱ ወኢይኩን መንሱት ላዕለ ኵሉ ተዓይን፤ አኀዊክሙሰ ኵሉ ቤተ እስራኤል እሙንቱ ይብክይዎሙ ለእለ አውዓዮሙ እግዚአብሔር ።	፮	ሙሴ አሮንን ልጆቹ አልአዛርንና ይታምርን እንዲህ አላቸው፤ ራሳችሁን አትንጩ፤ ዐጉራችሁን አትላጩ፤ ልብሶቻችሁን አትቅደዱ እንዳትሞቱ (እንዳትቀሠፉ) በሕዝቡም ሁሉ ላይ ጥፋት እንዳይሆን ወንድሞቻችሁ ግን እግዚአብሔር ስላቃጠላቸው የእስራኤል ወገን ሁሉ ያልቅሱላቸው። ሕዝ፥ ፳፬ ፲፯፤ ኢያ፥ ፳፪ ፲፰ - ፳።
ወእምኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ኢትፃኡ ከመ ኢትሙቱ፤ እስመ ቅብዕ ዘይትቀብዑ ዘእግዚአብሔር ሀለወ ላዕሌክሙ፤ ወገብሩ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ።	፯	ከደብተራ ኦሪት ደጃፍ አትውጡ (እናለቅሳለን እናስቀብራለን ብላችሁ ወጥታችሁ) እንዳትሞቱ እግዚአብሔር ያከበረው (ክህነት) የሚቀቡት ዘይት በናንተ ላይ አለና።
ወነበበ እግዚአብሔር ለአሮን ወይቤሎ፤ ወይነ ወሜሰ ኢትስተይ አንተ ወደቂቅከ ምስሌከ እንዘ ትበውኡ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፰	እግዚአብሔር አሮንን እንዲህ ሲል ተናገረው፤ አንተም ልጆችህም ካንተ ጋር ወደ ደብተራ ኦሪት በምትገቡበት ጊዜ።
አው እንዘ ትበውኡ ኀበ ምሥዋዕ ኢትሙቱ ሕግ ዘለዓለም ውእቱ ።	፱	ወይም ወደ ምሥዋዑ በምትቀርቡበት ጊዜ የወይኑንና የሜሱን ጠጅ አትጠጡ እንዳትሞቱ (እንዳትቀሠፉ) ይኸውም በሰ ዘመናችሁ የዘለዓለም ሕግ ነው።
ዘበቱ ይትፈለጡ ቅዱሳን ወርኩሳን ወንጹሐን ወእለ ኢኮኑ ንጹሐን ።	፲	በርኩሳንና በቅዱሳን በንጹሐንና በኢንጹሐን መካከል የሚለዩበት ይህ የዘለዓለም ሕግ ነው። ሕዝ፥ ፵፬ ፳፫።
ወትሜህሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ኵሎ ሕግየ ዘነገርክዎሙ በእደ ሙሴ ።	፲፩	በሙሴ ቃል የነገርኳቸውን ሕግ ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ታስተምራቸዋለህ። ኤር፥ ፲፰ ፲፰።
ወይቤሎሙ ሙሴ ለአሮን ወለአልአዛር ወለይታምር ደቂቁ እለ ተርፉ ንሥኡ መሥዋዕተ ዘተርፈ እምቍርባኑ ለእግዚአብሔር ወብልዕዎ ናእተ ኀበ ምሥዋዕ፤ ቅዱስ ለቅዱሳን ውእቱ ።	፲፪	ሙሴም አሮንንና ከመቅሠፍት የቀሩ ልጆቹን አልአዛርና ይታምርን እንዲህ አላቸው፤ ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው መሥዋዕት የተረፈውን ወስዳችሁ በምሥዋዑ ዘንድ ቂጣ አድርጋችሁ ብሉት፤ ቅዱስ ለቅዱሳን ነው።
እስመ ሕግ ውእቱ ለከ ወሕጎሙ ውእቱ ለደቂቅከ እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር እስመ ከማሁ አዘዘኒ እግዚአብሔር ።	፲፫	ላንተ ሕግ ነውና (ካንተም በኋላ) ለእግዚአብሔር ከቀረበው ከተቃጠለው መሥዋዕት የቀረው ለልጆችህም ወጋቸው ፈንታቸው ነውና እግዚአብሔር እንዲህ አዝዞኛልና።
ወተላዐ ዘመብአ ወአገዳ ዘመብአ ትበልዑ በመካን ቅዱስ አንተ ወደቂቅከ ወቤትከ ምስሌከ ሕግ ውእቱ ለከ፤ ወሕጎሙ ውእቱ ለደቂቅከ ዘተውህበ ለክሙ እመሥዋዕተ መድኃኒት ዘደቂቀ እስራኤል ።	፲፬	የመበውን ፍሪምባና ወርቹን አንተና ልጆችህ በክቡር በታ ሁናችሁ ብሉት፤ ወገንህም ካንተ ጋር ይብሉ፤ ከእስራኤል መሥዋዕተ መድኃኒት ለናንተ የተሰጣችሁ ያንተ ወግህ ፈንታህ የልጆችህም ወጋቸው ፈንታቸው ነውና።

፲፮ አንዳ ዘመብእ ወተላዕ ዘይፈልጡ እምሰብእ ዘመሥዋዕት በቅድመ እግዚአብሔር ይኩንከ ለከ ወለደቂቅከ ምስሌከ ሕግ ዘለዓለም በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር ።

፲፯ ወኃሠሥ ሙሴ ለሐርጌ ዘበእንተ ኃጢአት ፡ ወዕበ ኃሠሥ ናሁ ውዑይ ወተምዕ ዲበ አልአዛር ወይታምር ደቂቀ አሮን እለ ተርፉ ።

፲፰ ወይቤሎሙ ለምንት ኢበላዕክሙ በእንተ ኃጢአት በመከን ቅዱስ እስመ ቅዱስ ውእቱ ለቅዱሳን ።

፲፱ ወወሀበክሙ ዘንተ ትብልዑ ከመ ትኅድጉ ኃጢአተ ትዕይንት ወታስተሥርዩ ሎሙ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፱ እስመ ለዘበአ ደሙ ውስተ መቅደስ በቅድሚሁ በውስጥ ትበልዑ በመከን ቅዱስ በከመ ተአዘዝኩ ።

፳ ወተናገሮ አሮን ለሙሴ ወይቤሎ ዮም ሶበ ቀደሱ ዘበእንተ ኃጢአቶሙ ወመሥዋዕቶሙኒ ቅድመ እግዚአብሔር ዘቲ ረከበተኒ ወዮጊ ኢክነ ሠናየ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ እብላዕ ዘበእንተ ኃጢአት ፡ ወሰምዐ ሙሴ ወአደሞ ።

የመበውን ወፎችና በእግዚአብሔር ፊት በእሳት ከሚቃጠለው መሥዋዕት የሚለዩት ፍሪምባ ላንተም ለልጆችህም ከንተ ጋር ወግ ፈንቃ ይሁን፤ ይኸውም እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ለዘለዓለም ጸንቶ የሚኖር ሕግ ነው ።

ሙሴም ስለ ኃጢአት የተሠዋውን በልተው በዚህ ሙተው እንደሆነ ብሎ ሙክቱን መረመረው፤ በመረመረውም ጊዜ ተቃጥሎ አገኘው፤ ሙሴ ከሞት በቀሩት በአሮን ልጆች በአልአዛርና በይታምር ላይ ተቈጣ ።

እንዲህም አላቸው፤ ስለ ኃጢአት የተሠዋውን የፍየሉን ሙክት ለምን በክቡር ቦታ አልበላችሁም አላቸው፤ ቅዱስ ለቅዱሳን ነውና ።

በእግዚአብሔር ፊት የሕዝቡን ኃጢአት እንድትሸከሙ ኃጢአታቸውንም እንድታስተሠርዩላቸው ትበሉ ዘንድ ይህን ሰጥቶአችኋልና ። ሕዝ፣ ፵፬ ፳፱ ።

እኔ እንደ ታዘዝሁ ደሙ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የገባለትን መሥዋዕተ ኃጢአት (በደብተራ ኦሪት) ውስጥ በክቡር ቦታ በእግዚአብሔር ፊት ትበሉታላችሁና ።

አሮንም ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ የእስራኤል ልጆች ከገንዘባቸው ለይተው ያመጡትን መሥዋዕተ ኃጢአታቸውን በእግዚአብሔር ፊት የሚቃጠለው መሥዋዕታቸውንም ዛሬ ሳልበላ ይህች መከራ አገኘችኝ ዛሬስ ስለ ኃጢአት የቀረበውን መሥዋዕተ ኃጢአቱን በልቼ ቢሆን በእግዚአብሔር ፊት በጎ ባልሆነም ነበር አለው፤ ሙሴም ይህን ሰምቶ ደስ አለው ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወነበበሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ንግርዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፪ ወበልዎሙ ዝንቱ ውእቱ እንስሳ ዘትበልዑ እምኵሉ እንስሳ ዘሀሎ ዲበ ምድር ።

፫ ኵሉ እንስሳ ዘንፉቅ ሰኰናሁ ወሥጡቅ ዕፈሪሁ እማእከሉ ወእንተ ክልኤቱ ውእቱ ወዘያመሰኵዕ ኪያሁ ብልዑ ።

፬ ወዝንቱ ባሕቱ ዘኢትበልዑ፤ እምዘያመሰኵዕ ወእም ዘንፉቅ ሰኰናሁ ገመል፤ እስመ ያመሰኵዕ ወኢኮነ ንፉቀ ሰኰናሁ፤ ዝንቱ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

፭ ወጳሰጴጳሂ እስመ ያመሰኵዕ ወኢኮነ ንፉቀ ሰኰናሁ ዝንቱኒ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

፮ ወኪሮግልዮስኒ እስመ ንፉቅ ሰኰናሁ ወሥጡቅ ዕፈሪሁ እማእከሉ ወኢያመሰኵዕ ውእቱኒ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

፯ ወሐራውያኒ እስመ ንፉቅ ሰኰናሁ ወሥጡቅ ዕፈሪሁ እማእከሉ ወኢያመሰኵዕ ውእቱኒ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

፰ እምነ ሥጋሆሙ ኢትብልዑ ወበድኖሙኒ ኢትግሥሡ እስመ ርኩሳን ውእቶሙ ለክሙ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በሉዋቸው ብሎ ተናገራቸው ።

በምድር ካለው እንስሳ ሁሉ ወገን የምትበሉት ይህ ነው ብላችሁ ንገሯቸው ። ዘዳ፣ ፲፬ ፬፤ ግ፣ ሐ፣ ፲ ፲፪ ።

ከእንስሳት ሁሉ ሰኰናው የተከፈለውን ማኽል ዕፍሩ የተሰነጠቀውን፤ ሰኰናው ሁለት የሆነውን፤ የሚያመሰኳውን እሱን ብሉ ።

ነገር ግን ከሚያመሰኳው ሰኰናው ከተሰነጠቀው ከተከፈለው ወገን የማትበሉት ይህ ነው፤ ግመል ያመሰኳልና እግሩም የተከፈለ አይደለምና ይህ ለናንተ ርኩስ ነው፤ (አትብሉት) ። መዝ፣ ፻፬ ፲፰፤ ምሳ፣ ፲፬ ፳፯ ።

ጥንቸልም ያመሰኳልና ነገር ግን ሰኰናው የተከፈለ አይደለምና ይህም ለናንተ ርኩስ ነው ።

የማትበሉት አሳማ ነው፤ እንደ አሳማ ያለውን አትብሉ ሰኰናው የተሰነጠቀ የተከፈለ ነውና፤ ነገር ግን ምንዛህ አያወጣምና (አያመሰኳም) ይህም በናንተ ዘንድ ርኩስ ነው ። ፩ ጢሞ፣ ፬ ፬-፭ ። ግብ፣ ሐዋ፣ ፲ ፲፬ ።

አሪያም ሰኰናው የተከፈለ ከጥፍሩ ማኽል የተሰነጠቀ ነው፤ ነገር ግን ምንዛህ አያወጣምና እሱም በናንተ ዘንድ ርኩስ ነው፤ (አትብሉት) ። ኢሳ፣ ፷፭ ፬፤ ፷፯ ፫ ።

የነዚህ ሥጋቸውን አትብሉ፤ ጥምባቸውንም አትንኩ (አትዳሰሱ) በናንተ ዘንድ ርኩሳን ናቸውና ።

ወዝንቱ ዘትበልዑ እምኵሉ ዘውስተ ማይ ዘበ ክንፍ ወዘበ ቅሳር ዘሀሎ ውስተ ማይ ወዘውስተ ባሕር ወዘውስተ አፍላግ ውእቱ ዘትበልዑ ።	፱	በውኃ ውስጥ ከሚኖረው ሁሉ የምትበሉት ይህነው በውኃና በባሕር ውስጥ የሚኖረውን ክንፍ ገለፈት ያለውን በወንዝም ካለው ሁሉ የምትበሉት ይህ ነው ።
ወኵሉ ዘአልቦ ክንፍ ወቅሳር ዘውስተ ማይ ወዘውስተ ባሕር ወዘውስተ አፍላግ ወእምኵሉ ዘይትሖሦዕ ማይ ወእምኵሉ ነፍስ ሕይወት እንተ ውስተ ማይ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።	፲	ክንፍና ገለፈት የሌለው በውኃ ውስጥ የሚኖረው በባሕርና በፈሳሾቹ ውስጥ የሚንቀሳቀሰው ውኃው ከሚያስገኘው ሁሉ በውኃው ውስጥ በደማዊት ነፍስ ሕይወት ከምትንቀሳቀስ ከምትኖር ፍጥረት ሁሉ ክንፍ ቅርፊት የሌለው ሁሉ ርኩስ ይሁን ። ዘዳ፣ ፲፬ ፫ ፣ ምዕ፣ ፯ ፲፰ ።
ወርኩሰ ይኩንክሙ ፣ እምሥጋሆሙ ኢትብልዑ ወበድኖሙ አስቈርሩ ።	፲፩	በናንተ ዘንድ የተጠላ የተጸየፈ ይሁን ከሥጋቸውም አትብሉ ፤ ወደቃቸውንም ተጸየፉት ፤ (አትንኩት) ።
ወኵሉ ዘአልቦ ክንፍ ወቅሳር ዘሀሎ ውስተ ማይ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።	፲፪	በውኃ ውስጥ ከሚኖረው ክንፍ ገለፈት (ማጉርጥ) የሌለው ሁሉ በናንተ ዘንድ የተጠላ የተጸየፈ ይሁን ።
ወዝንቱ ውእቱ ዘታስቈርሩ እምአዕዋፍ ወዘኢትበልዑ እስመ ርኩስ ውእቱ ንስር ፣ ወግሬጳ ፣ ወአልያጦን ።	፲፫	ከወፎችም ወገን የምትጸየፉት የማትበሉት ይህ ነው ንስር ርኩስ ነው ፣ (ግሬጳ) ዘማች አሞራ ፣ (አልያጦን) አባብዋጭ አሞራ ። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፲፯ ፡ ሕዝ፡ ፵፩ ፱ ።
ወጊጳ ፣ ወገላውቃ ፣ ወሆባይ ፣ ወዘአምሳሊሁ ።	፲፬	(ጊጳ) አገዳ ሰበር አሞራ ፣ (ገላውቃ) ጫት (አራት ራስ) አሞራ ፣ (ሆባይ) አንጭት አሞራ ይህን የመሰለው ሁሉ ።
ወቋዕ ፡ ወኵሉ ዘአምሳሊሁ ።	፲፭	(ቋዕ) ቁራ ይህን የመሰለው ሁሉ በየዓይነቱ ።
ወሰገኖ ወኵሉ ዘአምሳሊሁ ፣ ወለሮን ፣ ወዘአምሳሊሁ ፣ ወጉዛ ወዘአምሳሊሁ ።	፲፮	(ሰገኖ) ሰጐን ይህን የመሰለው ሁሉ በየዓይነቱ (ለሮን) ይብራ (ጠላቋ) (ጉዛ) ጭልፊት (ጭላት) ይህን የመሰለው ሁሉ በየዓይነቱ ። ኢያ፣ ፴፱ ፵፮ ። ዘፍ፣ ፰ ፯ ።
ወጉጋ ፣ ወቅጥራቅጥሬን ፣ ወኢብን ።	፲፯	(ጉጋ) ጉጉት ቅጥራቅጥሬን ድምቢጥ (ኢብን) የመስቀል ወፍ ።
ወጽርፍያና ፣ ወአድገ መረብ ፣ ወቀቀኖን ።	፲፰	(ጽርፍያና) ፍላጹት (ቀይ የውኃ ዶሮ) አድገ መረብ (ቀቀኖ) ጋጋኖ ። መዝ፣ ፻፪ ፯ ፣ ሰፎ፣ ፪ ፲፬ ።
ወአሮድዮን ፣ ወከራድዮን ፣ ወሄጶጳ ወጽግነት ።	፲፱	(አሮድዮን) አፈ ያሬድ ወይም ሲላ አሲዳ (ከራድዮን) ነጭ ወፍ ወይም ሳቢሳ ሽመላ (ሄጶጳ) ጥምብ አሞራ ፣ ወይም እንድርማሚት ጳግነት የሌሊት ወፍ ናቸው ።
ወኵሉ ዘይትሐወስ እምአዕዋፍ ዘየሐውር በአርባዕቱ እግሩ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።	፳	በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰው ሁሉ በክንፍ ከሚበር ወፍ ጀምሮ በአራት እግር እስከሚሽከረከር ትላትል ሁሉ በናንተ ዘንድ የተጠላ የተጸየፈ ይሁን ።
አላ ዝንቱ ውእቱ ዘትበልዑ እምዘይትሐወስ እምአዕዋፍ ዘየሐውር በአርባዕቱ እግሩ ዘበ አገዳ መልዕልተ እገሪሁ በዘይሠርር መልዕልተ ምድር ቦቱ ።	፳፩	ከሚንቀሳቀሱ ወፎች ወገን የምትበሉት ይህ ነው ፣ በአራት እግሩ የሚሄደው በምድር ላይ በሚበርባቸው ሽብረክ ብሎ በሚዘልባቸው በአራት እግሮቹ ላይ ማጉርጥ ያለው ነው ።
ዝንቱ ዘትበልዑ ፣ ወዝንቱ ዘኢትበልዑ እምኔሁ ፣ ደንብያ ወዘአምሳሊሁ ፣ ወአቃጣን ወዘአምሳሊሁ ፣ ወአፍዮማክን ፣ ወዘአምሳሊሁ ፣ ወአንበጣ ወዘአምሳሊሁ ።	፳፪	ከሱ የምትበሉት ይህ ነው ፣ የማትበሉትም ይህ ነው (ደንብያ) ኩብኩብ የሚመስለው (አቃጣን) ፌንጣ የሚመስለው (አፍዮ ማክን) አሽን የሚመስለውም አንበጣ የሚመስለው ። ኢዮ፣ ፩ ፬ ፣ ማቴ፣ ፫ ፬ ፣ ማር፣ ፩ ፮ ።
ወእምዘ ይሠርር በአርባዕቱ እገሪሁ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ፣ ወበሙ ትረኵሱ ።	፳፫	በአራት እግሩ የሚሽከረከረው ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነው በነሱቸውም ትረክሳላችሁ ።
ወኵሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፳፬	ውዳቂያቸውን የነካ የዳሰሰ ሁሉ እስከ ሠርክ (ማታ) ርኩስ ነው ።
ወኵሉ ዘአልዓለ በድኖሙ ይሕጽብ አልባሲሁ ፣ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፳፭	ውዳቂያቸውንም ያነሣ ሁሉ ልብሱን ይጠብ ፤ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ። ዘሌ፣ ፲፩ ፳፰ ፣ ፲፫ ፮ ።
ወእምኵሉ እንስሳ ዘንትቅ ሰኰናሁ ፣ ወሥጡቅ ዕፈሪሁ ወዘኢያመስኵዕ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ፣ ወኵሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ ።	፳፮	ከእንስሳም ሁሉ ሰኰናው የተከፈለው ጥፍሩ የተሰነጠቀው የማያመሰኳው ለናንተ ርኩስ ነው ፣ ውዳቂያቸውንም የነካ ሁሉ ርኩስ ነው ።

፳፯ ወኵሉ ዘየሐውር በእደዊሁ እምኵሉ አራዊት ዘየሐውር በአርባዕቱ አገሪሁ ርኩስ ውእቱ ለክሙ፤ ወኵሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

ከአራዊት ወገን ሁሉ በእጁና በመዳፉ በአራት እግሩ የሚሄደው ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነው፤ ሬሳቸውንም የዳሰሰ ሁሉ እስከ ማታ ርኩስ ነው ።

፳፰ ወዘፆረ በድኖሙ ይሐፅብ አልባሲሁ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

ወደቃቸውን የተሸከመ ልብሱን ይጠብ፤ እስከ ማታም ርኩስ ነው ።

፳፱ ወዝንቱ ዘርኩስ ውእቱ ለክሙ እምዘይትሐወስ ውስተ ምድር ።

በደማቂት ነፍስ ሕይወት የሚኖረው ተንቀሳቃሽ ወገን ሁሉ ይህ ለናንተ ርኩስ ነው ። ፩ ሳሙ፥ ፮ ፬ ።

፴ አንጺዋ፥ ወጽቍጽቋን፥ ወሐርገጽ፥ ወለጽሞት፥ ወሐንጾን፥ ወደንገሞግ፥ ወጋሌ፥ ወከሜሌዎን፥ ወሰሰላክስስ ።

(አንጺዋ) ኢጺዋ (ጽቍጽቋን) ፈልፈል አዞ (ላጽሞት) እንሽላሊት (ሐንጾን) እንግዝግ (ዳንገሞግ) ጉማሬ፥ (ጋሌ) ጉዘና (ከሜሌዎን) እንቃቅላ፥ (ሰሰላክስስ) እስስት ናቸው ።

፴፩ ዝንቱ ዘርኩስ ለክሙ፤ እምኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ወኵሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

በምድር ላይ ተሐውሶ ያለው ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነው ወደቃቸውንም የዳሰሰ ሁሉ እስከ ማታ ርኩስ ነው ።

፴፪ ወኵሉ ዘወድቀ በድኖሙ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ ።

ሬሳቸው የወደቀበትም ዕቃ ሁሉ ርኩስ ነው ።

፴፫ እምኵሉ ንዋየ ዕፅ፥ ወእመኒ ልብስ፥ አው ማእስ፥ አው ሠቅል፥ ወእምኵሉ ንዋይ ዘይገብሩ በቱ ግብረ ውስተ ማይ ይጠምዕዎ፥ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፥ ወእምዝ ንጹሕ ውእቱ ።

የዕንጨት ዕቃ (እንደ ሰደቃ ገበታ) ከልብስ፥ ከቁርበት ከረጢት (እንደ ዳውላ አቍማዳ) ቢሆን ሥራ የሚሠሩበት ዕቃ ሁሉ ከውኃ ይነከሩት እስከ ሠርክም ርኩስ ነው፤ ከዚያ በኋላ ግን ንጹሕ ነው ። ዘሌዋ፥ ፲፭ ፲፪ ።

፴፬ ወኵሉ ንዋየ ልሕኵት ዘወድቀ ላዕሌሁ እምዝንቱ ኵሉ ውስተ ከርሡ፥ እምከመ ውስተ ውስጡ ወድቀ ርኩስ ውእቱ፥ ወይሰብርዎ ።

ከዚህ (ከወደቀው) በውስጡ የወደቀበት የሸክላ ዕቃ ሁሉ የወደቀበትም በውስጡ ያለው ነገር ሁሉ ርኩስ ነውና ሸክላውን ይሰብሩት ። ምዕ፥ ፳፰ ።

፴፭ ወኵሉ በዘትበልዕ እክለ፥ ወእመኒ ዘትወድዮ ውስቴቱ ማየ ርኩስ ውእቱ ለክሙ፤ እመኒ ንዋየ ስቴ በዘበቱ ትሰትዩ ርኩስ ውእቱኒ ።

እህልም የምትበሉበት ዕቃ ሁሉ ውኃንም በምትቀዱበት (እንስራ ማድጋ) ላይ ቢወድቅበት ለናንተ ርኩስ ነው፤ የምትጠጡበት የመጠጥ ዕቃም (ብርሌ ብርጭቆ) ቢሆን ርኩስ ነው ።

፴፮ ወኵሉ ዘወድቀ ላዕሌሁ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ፥ ወእመሰ እቶን፥ አው መንበረ መቅጹት ትነሥትዎ፥ እስመ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

በድናቸው የወደቀበትም ሁሉ ርኩስ ነው፤ ምድጃም ቢሆን የድስት ማስቀመጫም ቢሆን ርኩስ ነውና አፍርሱት ።

፴፯ ዘእንበለ አንቅዕተ ማያት ወዐዘቃት ወአዕያጋተ ማእት፥ ወዝንቱ ዘንጹሕ ለክሙ ።

ከጕድጓዱና ከውኃው ምንጭ አልፎ አልፎ ውኃ ከሚቆምበት ኩሬ በቀር ይህ ለናንተ ንጹሕ ነው ።

፴፰ ወእመሰ ወድቀ በድኖሙ ላዕለ ዘርእ ዘይዘራእ ንጹሕ ውእቱ ።

ጥምባቸው በሚዘራው ዘር ሁሉ ቢወድቅበት ግን ንጹሕ ነው፤ (አያረክሰውም)። ዘፍ፥ ፩ ፲፥ ዘፀ፥ ፯ ፲፱ ።

፴፱ ወእመሰ ተክዕወ ማይ ላዕለ ኵሉ ዘርእ ዘወድቀ በድኖሙ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

ነገር ግን እሸ (ውኃ) በሚዘራው ዘር ሁሉ ላይ ቢፈስበት ከዚህ በኋላ በድናቸው ቢወድቅበት ይህ ለናንተ ርኩስ ነው፤ (በድኑ በወደቀበት ላይ ዘሩን አይዝሩ)።

፵ ወእመሰ ሞተ እምእንስሳ ዘይከውነክሙ ለበሊዕ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

ልትበሉት ከሚገባችሁ እንስሳ ወገን የሞተ ቢኖር በድናቸውን የነካ እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ።

፵፩ ወዘበልዐ ማውታሁ ይሕጽብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ፥ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ወዘአልዐለ በድኖሙ ይሕፅብ አልባሲሁ፥ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

ሙቶ ያደረውን በክቱን የበላ ሰው ልብሱን ይጠብ፥ ሰውነቱንም በውኃ ይጠብ፥ እርሱም እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው፤ ወደቃቸውንም ያነሣ ልብሱን ይጠብ፥ እስከ ማታም ርኩስ ነው ። ምዕ፥ ፳፪ ፰፥ ዘዳ፥ ፲፬ ፳፩ ።

፵፪ ወኵሉ አርዌ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር ርኩስ ውእቱ ለክሙ፥ ወኢትብልዕዎ ።

በምድር ላይ በልቡ የሚሳበው የሚንቀሳቀሰው አውሬ ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነው፤ (አትብሉት)። ዘፀ፥ ፲፩ ፳፱ ።

፵፫ ወለኵሉ ዘየሐውር በከብዱ ኢትብልዕዎ፥ ወለዘየሐውር በአርባዕቱ እግሩ፥ ወለዘብዙኅ አገሪሁ እምኵሉ አርዌ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ኢትብልዕዎ፥ እስመ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

በሆዱ የሚሳበውን በአራት እግሩ የሚሄደውን እግሩ ብዙ የሆነውን (እንደ ሺ እግር) በምድር ላይ ከሚሳበውና ከሚንቀሳቀሰው አውሬ (ትላትል) ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነውና አትብሉት ። ዘፍ፥ ፩ ፲፬ ።

፵፬ ወኢታርኵሱ ነፍሰክሙ በኵሉ አራዊት ዘይትሐወስ ውስተ ምድር፥ ወኢትርኵሱ በእሉ፥ ወኢትኩኑ ርኩሳነ በሙ ።

በዚህ ዓለም በሚንቀሳቀሱት አውሬዎች (ትላትሎች) ሰውነታችሁን አታሳድፉ፥ በነዚህ አትርከሱ፥ በነሳቸው ርኩሳን አትሁኑ ። ምዕ፥ ፳ ፳፭ ።

፵፬ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፣ ወተቀደሱ ወቅዱሳነ ኩኑ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ቅዱስ አነ፣ ወኢታገምኑ ነፍሰክሙ በኵሉ አራዊት ዘይትሐወስ ውስተ ምድር ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ንጹሕ ነኝና ንጹሐን ሁኑ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ንጹሕ ነኝና እናንተም ንጹሐን ሁኑ፣ በምድር ላይ በሚኖረው አውሬ ሁሉ ሰውነታችሁን አታሰድፉ ። ዘፀ፥ ፲፱ ፮፤ ፩ ጴጥ፥ ፩ ፲፭ ።

፵፭ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአውጻእኩክሙ እምድረ ግብጽ ከመ እኩንክሙ አምላክክሙ፣ ወትኩኑ ቅዱሳነ፣ እስመ ቅዱስ አነ ።

ፈጣሪያችሁ እንደመሆኔ ከግብጽ አገር ያወጣኋችሁ እኔ እግዚአብሔር ንጹሕ ነኝና እናንተም ንጹሐን ሁኑ ። ዘፍ፥ ፴፭ ፩፤ ዘፀ፥ ፯ ፯ ።

፵፮ ዝውእቱ ሕግ ዘበእንተ እንስሳ ወዘበእንተ አዕዋፍ ወዘበእንተ አራዊት ወዘበእንተ ኵሉ ነፍስ እንተ ትትሐወስ ውስተ ማይ ወውስተ ምድር ።

ስለ እንስሳና ስለ አዕዋፍ ስለ አራዊትና በውኃ ውስጥ ስለምትንቀሳቀሰው ፍጥረት ሁሉ የተሠራ ሕግ ይህ ነው ።

፵፯ ዘይፈልጥ ማእከለ ርኩሳን ወማእከለ ንጹሐን ወታሴብዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምኵሉ ሕያው ዘኢይበልዑ ወዘይበልዑ ።

ከሚበሉትና ከማይበሉት ሕያዋን ሁሉ በርኩሳንና በንጹሐን መካከል የሚለየውን ለእስራኤል ልጆች አስረዳቸው (ንገራቸው) ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወንግሮሙ እንዘ ትብል ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው ።

፪ ብእሲት እመ ፀንሰት ወወለደት ተባዕተ ርኵስት ይእቲ እስከ ሰቡዕ ዕለት፣ በከመ መዋዕለ ትክቶሃ ።

ሴት ፀንሳ ወንድ ልጅ ብትወልድ እንደ ግዳጅዋ ወራት እስከ ሰባት ቀን ድረስ የረከሰች ናት ። ዘሌ፥ ፲፭ ፲፱ ።

፫ ወበሳምንት ዕለት ታገዝሮ ከተማ ነፍስቱ ።

በስምንተኛውም ቀን የሰውነቱን ሸለፈት ታስገዝረው።

፬ ወሠላሳ ወሠለስተ ዕለተ ትንበር በእንተ ደማ ለንጺሐታ እምኵሉ ርኩስ ወእምኵሉ ቅዱስ ኢትግሥሥ፣ ወቤተ መቅደስ ኢትባእ እስከ ትፌጽም መዋዕለ ንጽሐ ።

ስለ ደሟ ከረከሰው ሁሉ መንጻት የሚገባት ስለሆነ፣ ሠላሳ ሦስት ቀን ከሰው ተለይታ ትቀመጥ፣ አርበው ቀን እስኪፈጸም ድረስ የነጻውን ሁሉ አትንካ፣ የንጽሕናዋን ወራት እስክትጨርስ ድረስ ወደ መቅደስ አትግባ ።

፭ ወእመሰ ወለደት አንስተ ርኵስት ይእቲ ዐሠርተ ወአርባዕተ መዋዕለ በከመ ትክቶሃ፣ ወስሳ ወስድስተ ዕለተ ትነብር በእንተ ደማ ለንጺሐታ ።

ሴት ልጅ ብትወልድ ግን እንደ ግዳጅዋ ወራት ዐሥራ አራት ቀን የረከሰች ናት፣ ስለ ደሟ ንጽሕና የሚያሻት ስለሆነ ስሳ ስድስት ቀን ከሰው ተለይታ ትቀመጥ ።

፮ ወአመ ተፈጸመ መዋዕለ ንጽሓ እመኒ በእንተ ወልድ ወእመኒ በእንተ ወለት ታመጽእ በግዐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

የንጽሕናዋም ወራት በተፈጸመ ጊዜ ስለ ወንድ ልጅም ቢሆን ስለ ሴት ልጅም ቢሆን አንድ ዓመት የሆነውን በግ ታምጣ ።

፯ ወእመኒ እጕለ ርግብ፣ አው ዘማዕነቅ በእንተ ኃጢአት ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ኀበ ካህን ።

ስለ ኃጢአት ከርግብ ወገንም ቢሆን ከዋኖስ ወገንም ቢሆን ካህን ወዳለበት ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ታምጣ።

፰ ወያበውእ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር ወያስተሠሪ ላቲ ካህን ወያነጽሓ እምነቅዐ ደማ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለእንተ ትወልድ፣ እመኒ ተባዕተ ወእመኒ አንስተ ።

ካህኑም በእግዚአብሔር ፊት አቅርቦ ኃጢአቷን ያስተሥርይላት ከደሟም ያንጻት ወንድ ወይም ሴት ልጅ ለምትወልድ ሴት ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ። ዘሌ፥ ፭ ፲፯ ።

፱ ወእመሰ አልበቲ ውስተ እዴሃ ወኢተአክል ለበግዕ፣ ታመጽእ ክልኤተ ማዕነቀ፣ አው ክልኤተ እጕለ ርግብ፣ አሐዱ ለመሥዋዕት ወአሐዱ ዘበእንተ ኃጢአት፣ ወያስተሠሪ ላቲ ካህን ወትነጽሕ ።

ነገር ግን በእጅዋ ገንዘብ ባይኖራት ለበግ መግዣም ባይበቃት ሁለት የርግብ ግልገሎች ወይም ሁለት ዋኖሶች አንዱን ለመሥዋዕት አንዱን ስለ ኃጢአት ታምጣ፣ ካህኑም ከኃጢአቷ ያንጻት፣ ኃጢአቷንም ያስተሥርይላት ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወነበበሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ፣ እመቦ ብእሲ ዘወጽአ ውስተ ገብረ ማእሱ ትእምርት ከመ ርምየት ወፃዕደወት ወኮነት ውስተ ማእሱ ገብረ ለምጽ ለይሑር ኀበ አሮን አው ኀበ አሐዱ እምደቂቁ ካህናት ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን ተናገራቸው እንዲህም አላቸው በሰውነቱ እንደ እትራት (መፈቃት መበጣት) የወጣበት ሰው ቢኖር ብትንጣ በሥጋው ቊርበት ላይ የለምጽ መልክ ብትሆን ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ አሮን ይሂድ ወይም ከካህናት ልጆቹ ወደ አንዱ ይሂድ ።

፪ ወይርአያ ካህን ለይእቲ ገብር እንተ ውስተ ገብረ ማእሱ እመ ተወለጠ ሥዕርታ ለይእቲ ገብር ወፃዕደወት ።

በገላው መልክ ላይ ያለችውን ያችን መልክ ካህን ይያት የዚህች ቍስል መልክ ጠጕሯ ለውጦ ብትነጣ ።

ወእመኒ አኩይ ርእየታ ለይእቲ ኀብር ዘውስተ ኀብረ ማእሱ ወኀብረ ለምጽ ይእቲ፤ ይርአያ ካህን ወያርኵሶ ።	፫	በገላው መልክ ላይ ያለችው የዚች መልክ መታየቷ ክፉ ቢሆን ካህን አይቶ ርኩስ ነህ ይበለው ።
ወእመሰ ፀዓዳ ኀብር ይእቲ ውስተ ኀብረ ማእሱ ወኢኮነ እኩየ ርእየታ፤ ወኢተወለጠ ሥዕርታ ወኢፃዕደወ ወይእቲኒ ኢታስተርኢ በሕቁ፤ ያጸንሖ ካህን ሰቡዐ ዕለተ በእንተ ይእቲ ኀብር ።	፬	በገላው መልክ ያለች ይህች ቍስል ነጭ ብትሆን መልኳ ተለይቶ ባይታወቅ፤ የጠጕሯም መልክ ባይለወጥ ነጭ ሆናም ብትታይ ይህችውም ፈጽማ ጕልታ ባትታይ ካህን ስለዚያች መልክ ሰባት ቀን ያቈያት (ሰውየውን ሰባት ቀን ዘግቶ ያስንብተው)።
ወበሳብዕት ዕለት ይሬእያ ካህን ለይእቲ ኀብር ወናሁ ሀለወት ዓዲ ይእቲ ኀብር ቅድሜሁ ወኢኃደገት ይእቲ ኀብር እማእሱ ያጸንሖ ካህን ካልአ ሰቡዐ ዕለተ ።	፭	በሰባተኛውም ቀን ካህን ያችን የለምጽ መልክ ይያት ያች የለምጽ መልክ እነሆ በፊቱ ገና እንደነበረች ብትሆን ያች መልክ ከገላው ባትለይ ምልክት ናትና ካህኑ ሰባት ቀን ያቈየው (ቈይ ይበለው)። ዘሌዋ፥ ፲፬ ፴፰፤ ፲፱ ፳ ።
ወይርአያ ካህን ዳግመ በሳብዕት ዕለት፤ ወናሁ ኢታስተርኢ በሕቁ ይእቲ ኀብር፤ ወኢኀደገት እማእሱ ይእቲ ኀብር ያነጽሖ ካህን እስመ ትእምርት ይእቲ ወየሐጽብ አልባሲሁ ወንጹሐ ይከውን ።	፮	ዳግመኛ በሰባተኛው ቀን ካህኑ ይያት፤ ያች መልክ ጕልታ ባትታይ ያች የለምጽ ምልክት ከገላው ብትጠፋ ምልክት ናትና ካህን ያንጻት (ንጹሕ ነህ ይበለው) ልብሶቹን ይጠብ፤ ከዚያ በኋላ ንጹሕ ይሆናል ።
ወእመሰ ተወለጠት ይእቲ ኀብር ወኮነት እኪተ ውስተ ማእሱ እምድኅረ ርእዮ ካህን ወአንጽሖ የሐውር ዳግመ ኀበ ካህን ።	፯	ነገር ግን ካህን ካየው በኋላ ያች ምልክት ብትለወጥ በገላውም ላይ ብትሰፋ ዳግመኛ ወደ ካህን ይሂድ ።
ወይሬእያ ካህን ወናሁ አኪየት ይእቲ ኀብር ውስተ ማእሱ ያረኵሶ ካህን እስመ ለምጽ ይእቲ ።	፰	ካህንም ይያት እነሆ ያች የለምጽ ምልክት በቆዳው ላይ ሰፍታ ብትታይ ለምጽ ናትና ካህኑ ርኩስ ነህ ይበለው።
ወኀብረ ለምጽ እመ ወፅአት ላዕለ ብእሲ የሐውር ኀበ ካህን ።	፱	የለምጽ ምልክት በሰው ላይ ብትወጣ ወደ ካህን ይሂድ ። ፪ ነገሥ፥ ፭ ፫ ።
ወይሬእዮ ካህን ወናሁ ከመ ርእየተ ፀዓዳ ይእቲ ውስተ ማእሱ ወአውጽአት ሥዕርተ ፀዓዳ ውስተ ማእሱ ወጕንደየት ውስተ ሥጋሁ ውስተ ዘዳኅን ኀብረ ማእሱ ይእቲ ትእምርት ፀዓዳ፤ ያረኵሶ ካህን ወኢያነጽሖ እስመ ርኩስ ውእቱ ።	፲	ካህን ይየው እነሆም በገላው ላይ እንደ እትራት ያለ ነጭ ብትሆን በሰውነቱ ነጭ ጠጕር ብታወጣ በደህናው አካሉ ላይ ብትዘገይ ባትጠፋ ያች ምልክት ለምጽ ናትና ካህኑ ርኩስ ነህ ይበለው፤ አያንጻው ርኩስ ነውና ።
ወእመሰ ወጽአ ለምጽ ውስተ ማእሱ ወከደነ ኀብረ ለምጽ ኵሎ ማእሶ እምርእሱ እስከ እገሪሁ ኵለንታሁ ይሬእዮ ካህን ።	፲፩	በሰውነቱ ላይ ለምጹ ሰፍቶ ቢወጣበት ከእግር እስከ ራሱ ድረስ ሁለንተናውን የለምጽ መልክ ቢሸፍነው ካህኑ ይየው ። ዘሌ፥ ፫ ፬፤ ፪ ነገ፥ ፲ ፲፪ ።
ወርእዮ ካህን ከመ ከደነ ኀብረ ለምጽ ኵሎ ማእሶ እምርእሱ እስከ እገሪሁ ያነጽሖ ካህን፤ እስመ ኵለንታሁ ተወለጠ ወፃዕደወ ወበእንተ ዝንቱ ንጹሕ ውእቱ ።	፲፪	ካህኑ ገላውን ሁሉ ከራስ እስከ እግሩ ለምጽ እንደሸፈነው ካየው በኋላ ንጹሕ ነህ ይበለው፤ ሁለንትና ገላው ተለውጦ ነጭ ሁኗልና፤ ስለዚህ ንጹሕ ነው ።
ወበዕለተ አስተርአየ ላዕሌሁ ኀብር ዘዳኅን ይረኵስ ።	፲፫	ደኅና በሆነ ሰውነቱም ምልክት በታየበት ቀን ይረክሳል።
ወይሬእዮ ካህን ለውእቱ ኀብር ዘዳኅን ወያረኵሶ ውእቱ ኀብር ዘዳኅን ወበእንተ ዝንቱ ርኩስ ውእቱ፤ እስመ ለምጸ ኮነ ።	፲፬	ደኅና በሆነ ሰውነቱም ያለ ያንን መልክ ካህን ይየው ደኅና በሆነ ሰውነቱ ያ ያለ ያ መልክ ያረክሰዋል፤ ስለዚህ ለምጽ ሁኗልና ርኩስ ነው ። ዘዳ፥ ፳፬ ፰ ።
ወእመሰ ኃደገ ውእቱ ኀብር ዘዳኅን ወተወለጠ ወኢፃዕደወ የሐውር ኀበ ካህን ።	፲፭	ደኅና በሆነ ሰውነቱ ያለ ያ መልክ ቢተወው ወደ ለምጽነት ቢለወጥ ባይነጣም ወደ ካህን ይሂድ ።
ወይሬእዮ ካህን ወናሁ ኢተወለጠት ይእቲ ኀብር ወኢፃዕደወት ያነጽሖ ካህን ለይእቲ ኀብር፤ እስመ ንጹሐ ኮነ ።	፲፮	ያች መልክ ወደ ነጭነት የተመለሰች እንደሆነ ካህን አይቶ ያችን መልክ ያንጻት ንጹሕ ሁኗልና ።
ወለእመ ፈርገገ ሥጋ ውስተ ርምየተ ቍስሉ ሐይዎ ወወፅአ ውስተ ውእቱ መካነ ቍስሉ ፀዓዳ ከመ ርሞየት እንተ ታስተርኢ ፀዓድዒድ አው ቀያሕይሕተ ያሬእዮ ለካህን ።	፲፯	ከዳነም በኋላ በቍስሉ እትራት ላይ እንደገና ቢያትር በት (ቢሰፋ) ነጭ ወይም ቀይ ሁና እንደምትታይ እትራት ዝንጕርጕር በቍስሉ ቦታ ቢወጣበት ለካህን ያሳየው ።
ወርእዮ ካህን ወናሁ እኪት ይእቲ እማእሱ ወሥዕርታኒ ተወለጠ ወፃዕደወ ያረኵሶ ካህን ።	፲፰	ካህኑ አይቶ እነሆ ወደ ቆዳው ውስጥ ጠልቃ ብትሰፋ ጠጕሯም ተለውጦ ወደ ነጭነት ቢመለስ ካህኑ ርኩስ ነህ ይበለው ። ዘዳ፥ ፳፰ ፳፯፤ ፪ ነገ፥ ፭ ፯ ።
እስመ ኀብረ ለምጽ ይእቲ ወውስተ ርምየት ወፅአት ።	፲፱	የለምጽ ምልክት ናትና በእትራት ላይ ወጥታለችና ።
ወእመሰ ርእዮ ካህን ከመ አልቦ ውስቴታ ሥዕርት ፀ	፳	ነገር ግን ካህኑ በቍስሉ ቦታ ላይ ነጭ ጠጕር እንደ

፳፩ ዓዳ ፡ ወኢኮነት እኪተ ውስተ ኀብረ ማእሱ ወለሊሃኒ ኢታስተርኢ ያጸንሖ ካህን ሰቡዐ ዕለተ ።

ሌላ አይቶ በገላውም ላይ እንዳልሰፋች ቢያይ እሷም ብትታይ ካህን ሰባት ቀን ያቈየው ።

፳፪ ወለእመ ተክዕወት ውስተ ማእሱ ያረኵሶ ካህን እስመ ኀብረ ለምጽ ይእቲ ፡ ወውስተ ርምየት ወዕአት ።

በሰውነቱ ላይ ብትሰፋ የለምጽ ምልክት ናትና በአትራትም ላይ ወጥታለችና ካህን ርኩስ ነህ ይበለው ።

፳፫ ወእመሰ በመከና ነበረት ይእቲ ኀብር ወኢተክዐወት ርምየተ ቍስል ይእቲ ያነጽሖ ካህን ።

ያች የለምጽ መልክ በቦታዋ ፀንታ ወደ ሌላ ቦታ ባትሰፋ የቍስል እትራት (መዳ ጠባሳ) ናትና ካህን ያንጻት ፡ ንጹሕ ነህ ይበለው ። ማቴ፡ ፰ ፬ ፡ ሉቃ፡ ፭ ፲፬ ፡ ፲፯ ፲፬ ።

፳፬ ወለእመ ፈርገገ ሥጋሁ እማእሱ እመኒ ውስተ ውዕየተ እሳት ወወዕአት ውስተ ማእሱ ዘዳኅን እምውዕየተ እሳት ወአስተርአየት ኀብር እንተ ታቀየሐይሕ አው ፀዓይዒድ ይሬእያ ካህን ።

በቆዳው ላይ አልፎ አልፎ አንደ ነቍጣ ቢያትርበት የእሳት እትራትም ቢሆን በእሳቱ እትራት ቦታ ነጭ ወይም ቀይ ቋቍቻ የሆነች መልክ ብትታይ ካህን ይያት ።

፳፭ ወናሁ ወለጠት ኀብረ ፀዓዳ ወሥዕርተ ፡ ወአስተርአየት ወርእየታኒ እኩይ እማእሱ ለምጽ ይእቲ ፡ ወውስተ ውዕየት ወጽአት ፡ ያረኵሶ ካህን እስመ ኀብረ ለምጽ ይእቲ ።

እነሆም ነጭ መልክ ነጭ ጠጕር ለውጣ ብትታይ መልኳም ከሰውነቱ ሰፍቶ ቢታይ ለምጽ ናት በእሳቱም እትራት ላይ ወጥታለችና የለምጽም መልክ ናትና ካህን ርኩስ ነህ ይበለው ።

፳፮ ወእመሰ ርእዮ ካህን ወናሁ አልቦ ውስቴታ ሥዕርት ፀዓዳ ዘያስተርኢ ፡ ወኢኮነት እኪተ እማእሱ ወለሊሃኒ ኢታስተርኢ ፡ ያጸንሖ ካህን ሰቡዐ ዕለተ ።

ካህኑም አይቶ እነሆ የሚታይ ነጭ ጠጕር በውስጧ ባይኖር በሰውነቱ ላይ ሰፍታ ባትታይ ካህን ሰባት ቀን ያቈየው ።

፳፯ ወይሬእዮ ካህን በሳብዕት ዕለት ፡ ወለእመ ተክዕወት ውስተ ማእሱ ያረኵሶ ካህን እስመ ኀብረ ለምጽ ይእቲ ፡ ወውስተ ውዕየት ወጽአት ።

በሰባተኛውም ቀን ካህን ይያት ከቆዳው በላይ ብትሰፋ ካህን ርኩስ ነህ ይበለው ፡ የለምጽ ምልክት ናትና በእሳቱ ጠባሳ ላይ ወጥታለችና ። ኤር፡ ፲፭ ፲፪ ።

፳፰ ወእመሰ በመከና ነበረት ይእቲ ኀብር ወኢተክዕወት ውስተ ማእሱ ወለሊሃኒ ኢታስተርኢ ርምየተ ውዕየት ይእቲ ወያነጽሖ ካህን ፡ እስመ መከነ ውዕየት ይእቲ ።

ያች ቋቍቻ በቦታዋ ላይ ብትቆም በሰውነቱም ላይ ባትሰፋ እሷም ባትታይ የትኩሳት እበጭ ናት ፡ ካህን ንጹሕ ነህ ይበለው ፡ እሳት ያቃጠለው ቦታ ናትና ።

፳፱ ወእመቦ ብእሲ አው ብእሲት ዘወጽአ ኀብረ ለምጽ ውስተ ርእሱ አው ውስተ ጽሕሙ ይሬእያ ካህን ለይእቲ ኀብር ።

በሸንኮበቱና በራሱ ላይ የለምጽ መልክ የወጣበት ወንድም ቢኖር ሴት ብትኖር ካህን ያችን መልክ ይያት ።

፴ ወናሁ ርእየታ እኩይ እማእሱ ወቦ ውስቴታ ሥዕርት ፀዓዳ ቀጣን እንተ ወጽአት ያረኵሶ ካህን ፡ እስመ ትእምርተ ለምጽ ይእቲ ዘርእስ አው ዘጽሕም ።

እነሆ በቈዳው ላይ ሰፍታ ብትታይ ከራሱ ከሸንኮበቱ ላይ የበቀለች ቀጭን ብጫ ጠጕር በውስጧ ቢኖር በራሱ ወይም በሸንኮበቱ ያለች የለምጽ ምልክት ናትና ካህኑ ርኩስ ነህ ይበለው ። ዘዳ፡ ፳፬ ፰ ፡ ኢሳ፡ ፫ ፲፯ ።

፴፩ ወእመሰ ርእዮ ካህን ኀብራ ለይእቲ ትእምርት ወኢኮነ እኩየ ርእየታ እማእስ ወሥዕርትኒ ፀዓዳ አልቦ ውስቴታ ያጸንሖ ካህን ሰቡዐ ዕለተ ።

የምልክቲቱም መልክ ካህን አይቶ ከገላው ላይ ሰፍቶ ባይታይ በውስጧም ነጭ ጠጕር ባይኖር ካህን ይህ ምልክት የወጣበትን ሰው ሰባት ቀን ያቈየው ።

፴፪ ወይሬእያ ካህን በሳብዕት ዕለት ወናሁ ኢተክዕወት ኀብር ወሥዕርትኒ ፀዓዳ አልቦ ውስቴታ ወርእየታኒ ለይእቲ ኀብር ኢኮነ እኩየ እማእሱ ።

ካህን በሰባተኛው ቀን አይቶ ፡ እነሆ ያች መልክ ካልሰፋች ሰፍቶ ባይታይ ጠጕሩን ይላጭ ።

፴፫ ወሰበ ይትላፀይ ውስተ ይእቲ መከነ ማእሱ ኢትወዕእ ይእቲ ኀብር ያጸንሖ ካህን ለይእቲ ኀብር ካልአ ሰቡዐ ዕለተ ።

በተላጨ ጊዜ ለምጹ ከነበረበት ቦታ ላይ ያች ለምጽ ባትወጣ ካህን ያችን መልክ ሁለተኛ ሰባት ቀን ያቈያት ፡ (ቈይ ይበለው) ።

፴፬ ወይሬእያ ካህን ለይእቲ ኀብር በሳብዕት ዕለት ወናሁ ኢተክዕወት ይእቲ ኀብር ውስተ ማእሱ እምድኅረ ተላፀየ ወርእየታኒ ኢኮነ እኩየ እማእሱ ያነጽሖ ካህን ፡ ወየሐፅብ አልባሲሁ ወንጹሐ ይከውን ።

ካህንም በሰባተኛው ቀን ያችን መልክ ይያት ፡ እነሆ ከተላጨ በኋላ ያች መልክ በሰውነቱ ላይ ካልሰፋች መልኳም ከሰውነቱ ተለይቶ ካልታወቀ ካህን ንጹሕ ነህ ይበለው ፡ ልብሱንም ይጠብ ፡ የነጻም ይሆናል ።

፴፭ ወእመሰ ተክዕወት ኀብር ውስተ ማእሱ እምድኅረ አንጽሖ ይሬእዮ ካህን ።

ንጹሕ ነህ ካለው በኋላ በሰውነቱ ላይ ብትሰፋ ግን ካህን ይየው ።

፴፮ ወናሁ ተክዕወት ይእቲ ኀብር ውስተ ማእሱ ኢይፈትን ካህን ሥዕርተ ፀዓዳ እስመ ርኩስ ውእቱ ።

እነሆ ያች መልክ በሰውነቱ ከሰፋች ርኩስ ነው ፡ ካህን ነጭ ጠጕር አይመርምር ርኩስ ነውና ።

ወእመሰ ውስተ መከና ነበረት ይእቲ ኅብር ወሥዕርትኒ ጸሊም ወፅአ ውስቴታ ሕያውት ይእቲ ኅብር ወንጹሕ ውእቱ፡ ወያነጽሖ ካህን ።	፴፯	ነገር ግን ፡ ያች መልክ በቦታዋ ብትቆም (ብትሰፋ) በውስጧም ነጭ ጠጕር ከበቀለ ያች መልክ ደኅና ናት እሱም ንጹሕ ነውና ካህን ያነጻው ንጹሕ ነህ ይበለው ።
ለብእሲኒ አው ለብእሲትኒ እመበ ዘወፅአ ውስተ ማእሰ ሥጋሁ በራኅርኅት አው በዓድዒድ ይሬእያ ካህን ።	፴፰	በወንድም ቢሆን በሴትም ቢሆን በሰውነቱ ላይ ቋቍቻ ወይም የጥቁር ነጭ ነቍጣ የወጣበት ቢኖር ካህን ይያት።
ወናሁ ውስተ ማእሰ ሥጋሁ በራኅርኅት አው በዓድዒድ ኅንብርብሬ ይእቲ ወፅአት ውስተ ማእሰ ሥጋሁ ንጹሕ ውእቱ ።	፴፱	እነሆ በሰውነቱ ቋቍቻ ወይም የነጭ ቀይ የጥቁር ነጭ ዝንጕንጕር ብትወጣበት እርሱ ንጹሕ ነው ።
ወእመበ ዘተመልጠ ርእሱ በራን ውእቱ ወንጹሕ ውእቱ ።	፵	ራሱ የተመለጠ በሃ መላጣ ሰው ቢኖር ግን በራ ነውና ንጹሕ ነው ። ዘሌዋ፡ ፲፫ ፵፩ ፡ አሞ፡ ፰ ፲ ።
ወእመሰ መንገለ ፍጽሙ ተመልጠ ርእሱ ዘስንሒት ውእቱ ወንጹሕ ውእቱ ።	፵፩	ራሱ በስተፊቱ በኩል ቢመለጥ ራሰ በራ ፡ ራሰ ሰደዳ ነውና ንጹሕ ነው ።
ወእመሰ ወፅአት ውስተ ብርሐቱ ወውስተ ስንሐቱ ኅብር ፀዓዳ አው ቀያሕይሕት ለምጽ ይእቲ ።	፵፪	በሰደዳውና በበራው ላይ ነጭ መልክ ወይም ቀይ መልክ ብትወጣ ግን ለምጽ ናት ።
ወይሬእያ ካህን ወናሁ ርእየተ ኅብራ ፀዓዳ አው ቀያሕይሕት ውስተ ብርሐቱ አው ውስተ ስንሐቱ ከመ ርእየተ ለምጽ ውስተ ማእሰ ሥጋሁ ፡ ዘለምጽ ውእቱ ብእሲሁ ።	፵፫	ካህን እይቷት እነሆ የመልኳ መታየት ነጭ ወይም ቀይ መስሎ እንደሆነ በበራው ወይም በሰደዳው ላይ በቆዳው ላይ የለምጽ ምልክት ወጥቶበት እንደሆነ ያ ሰው ለምጻም ነው ። ሕዝ፡ ፳፱ ፳፯ ።
ወምዕረ ይሬእያ ካህን ለይእቲ ኅብር እንተ ውስተ ርእሱ አው እንተ ውስተ ስንሐቱ ።	፵፬	ካህን በራሱ ላይ ወይም በሰደዳው ላይ ያለችውን ያችን መልክ አንድ ጊዜ ይያት ።
ወለዘለምጽኒ ዘሀለወት ላዕሌሁ ይእቲ ኅብር ዘለምጽ ውእቱ ፍቱሐ ይኩን አልባሲሁ ወርእሱኒ ክሡተ ይኩን ወይገልብብ አፉሁ ወርኩሰ ይሰመይ ።	፵፭	የለምጽ ደዌ ያለበት ሰው ልብሱ የተቀደደ ፡ ራሱም የተገለጠ ይሁን ፡ አይከናነብ አፉን ይሸፍን ርኩስ ተብሎ ይጠራ ። ሕዝ፡ ፳፬ ፲፯ ፡ ሚክ፡ ፫ ፯ ፡ ራእ፡ ፳፩ ፱ ።
ኵሎ መዋዕለ መጠነ ሀሎ ላዕሌሁ ለምጽ ርኩስ ውእቱ ወዕሉለ ይንበር ፡ ወአፍአ እምትዕይንት ይኩን ምንበሩ ።	፵፮	ለምጽ ባለበት ዘመን ሁሉ ርኩስ ነው ፡ ከሰው ተለይቶም ለብቻው ይኑር ፡ መኖሪያውም ከከተማ በአፍአ ይሁን ። ዘኁ፡ ፭ ፪ ፡ ፲፪ ፲፬ ፡ ሉቃ፡ ፲፯ ፲፪ ።
ወውስተ ልብስኒ እመ ወፅአ ትእምርተ ለምጽ እመኒ ውስተ ልብሰ ፀምር ፡ ወእመኒ ውስተ ልብሰ አጎ ።	፵፯	የለምጽም ምልክት በልብስ ላይ ቢወጣ፡ በብዝት ሐር ልብስም ላይ ቢሆን በሸድሬ ልብስ ላይም ቢሆን ቢወጣ ። ዘሌዋ፡ ፲፫ ፶፩ ።
እመኒ ውስተ ስፍሖ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ እመኒ ውስተ ፀምር ወእመኒ ውስተ አጎ ወእመኒ ውስተ ማእስ፡ ወእመኒ ውስተ ኵሉ ግብረ ማእስ ።	፵፰	በድሩም በማጉም ላይ ቢወጣ በበግ ጠጕር ልብስም ቢሆን በአቍማዳው በዳውላው ወይም በጆንዲው በነቱ በአጐዛው በዓፅፉ በዳባው በደበሎው በቈርበቱ ሥራ ላይ ሁሉ ቢሆን ። ኢሳ፡ ፷፬ ፯ ፡ ዘካ፡ ፫ ፬ ።
ወወፅአት ኅብር እንተ ታሕመለምል አው እንተ ታቀየሐይሕ ውስተ ልብሰ ፀምር ወአጎ፡ እመኒ ውስተ ስፍሖ፡ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ፡ አው ውስተ ማእስ ፡ አው ውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ፡ ወኅብረ ለምጽ ይእቲ ያሬእያ ለካህን።	፵፱	አረንጓዴ ወይም ቀይ የምትመስል የለምጽ ምልክት በቀይ ሐር ልብስ ላይ፡ በነጭ ሐር፡ በድሩም በማጉም ቢሆን ወይም በቈርበቱ ፡ ወይም በቈርበቱ ሥራ ሁሉ ላይ ብትወጣ የለምጽ ምልክት ናትና ለካህን ያሳያት ።
ወይሬእያ ካህን ለይእቲ ኅብር ወያጸንዓ ሰቡዐ ዕለተ ።	፶	ካህንም ያችን የለምጽ ምልክት አይቶ ሰባት ቀን ያቈያት ።
ወይሬእያ ካህን በሳብዕት ዕለት ወለእመ ተከዕወት ይእቲ ኅብር ውስተ ውእቱ ልብስ እመኒ ውስተ ስፍሖ፡ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ ፡ አው ውስተ ማእስ ፡ አው ውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ ፡ ለምጽ እንተ ኢትትኃደግ ይእቲ ።	፶፩	ካህን በሰባተኛው ቀን ያችን ለምጽ ምልክት ያያል ፡ በዚያ ልብስ ላይ ብትሰፋ በዘሃው በማጉም ቢሆን በቈርበቱና በቈርበቱ ሥራ ሁሉ ላይ ቢሆን የማትለቅ ለምጽ ናት ። ሕዝ፡ ፳፰ ፳፭ ።
ያውዕዩዎ ለውእቱ ልብስ ዘፀምር ፡ ወእመኒ ዘአጎ ፡ ወእመኒ ማእስ ፡ ወለኵሉ ንዋየ ማእስ ውስተ ዘወፅአት ይእቲ ኅብር ፡ እስመ ለምጽ ይእቲ እንተ ኢትትኃደግ በእሳት ያውዕዩዎ ።	፶፪	ያነንም የሱፍ ልብስ በእሳት ያቃጥሉት ፡ የተልባ እግር ልብስም ቢሆን የብዝት ልብስም ቢሆን ከቈርበት የተሠራ ዕቃ ሁሉም ቢሆን የማትተው ለምጽ ናትና ፡ ያች የለምጽ ምልክት የወጣችበትን ዕቃ ሁሉ በእሳት ያቃጥሉት ።
ወእመሰ ርእዮ ካህን ወኢተከዕወት ይእቲ ኅብር ውስ	፶፫	ነገር ግን ያች የለምጽ ምልክት በዚያ ልብስ ላይ እን

ተ ውእቱ ልብስ እመኒ ውስተ ሰፍሐ፣ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ፣ ወእመኒ ውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ፣ የአዝዝ ካህን ይሕፅቡ ኀበ ወዕአት ይእቲ ኀብር ።

፶፬ ወይጸንሖ ካህን ለይእቲ ኀብር ዳግመ ሰቡዐ ዕለተ ወይሬእያ ካህን ለይእቲ ኀብር እምድኅረ ሐጸብዋ ።

፶፭ ወለእመ ኢኃደጋ ኀብረ ርእየታ ወለእመኒ ተዘርወት ይእቲ ኀብር ርኩስ ውእቱ ወበእሳት ያውዕይዎ፤ እስመ ወዕአት ውስተ ውእቱ ልብስ አው ውስተ ሰፍሐ አው ውስተ ፋእሙ ።

፶፮ ወለእመሰ ርእዮ ካህን ኢታስተርኢ ይእቲ ኀብር እምድኅረ ሐፀብዋ ያሰስሉ መከና እምውስተ ውእቱ ልብስ እመኒ እምውስተ ሰፍሐ ወእመኒ እምውስተ ፋእሙ፣ ወእመኒ እምውስተ ማእስ ።

፶፯ ወእመሰ ዳግመ አስተርአየት ውስተ ውእቱ ልብስ እመኒ ውስተ ሰፍሐ፣ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ እምውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ፣ ለምጽ ይእቲ ወበእሳት ያውዕይዎ ለዘ ውስቴቱ ወዕአት ይእቲ ኀብር ።

፶፰ ወለእመሰ ተሐጺበ ውእቱ ኀብር እመኒ ዘውስተ ሰፍሐ፣ ወእመኒ ዘውስተ ፋእሙ ወእመኒ ውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ፣ ኃደገቶ ይእቲ ኀብር የሐጽብዎ ዳግመ ወንጹሐ ይከውን ።

፶፱ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘኀብረ ለምጽ ዘይወፅእ ውስተ ልብስ እመኒ ዘፀምር፣ ወእመኒ ዘአጌ፣ እመኒ ውስተ ሰፍኑ፣ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ ወእመኒ ዘውስተ ኵሉ ንዋይ ዘማእስ በዘያነጽሕዎ ወበዘያረኵስዎ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘለምጽ በዕለተ ነጽሐ የሐውር ኀበ ካህን ።

፪ ወይወፅእ ካህን አፍአ እምትዕይንት ወይሬእዮ ካህን ወናሁ ኀደገ ኀብረ ለምጹ ለዘለምጽ ።

፫ ወሐዊሮ ኀቤሁ ካህን ያመጽእ ውእቱ ዘነጽሐ ክልኤተ ደዋርሀ ሕያዋተ ወንጹሐተ ወዕፀ ጽሕድ ወለየ ክዑበ ወቈጽለ ሁስጱ ።

፬ ወይኤዝዝ ካህን ይጥብሕዋ ለአሐቲ ዶርሆ ውስተ ማይ ጥዑም ውስተ ንዋየ ልሕኵት ።

፭ ወይነሥኣ ካህን ለካልእት ዶርሆ እንተ ሕያውት፣ ወለዕፀ ጽሕድ ወለለይ ክዑብ፣ ወለቈጽለ ሁስጱ ።

፮ ወይጠምዖሙ በደማ ለእንታክቲ ዶርሆ እንተ ጠብሕዋ ውስተ ማይ ጥዑም ወይነዝኆ ስብዐ ለውእቱ ዘነጽሐ እምለምጽ ወንጹሐ ይከውን ።

፯ ወይፌንዋ ለዶርሆ እንተ ሕያውት ውስተ ገዳም ወዮሐጽብ አልባሲሁ ውእቱ ዘነጽሐ ወይትላጸይ ኵሉ ሥዕርቶ ወይትሐፀብ በማይ፣ ወንጹሐ ይከውን ።

ዳልሰፉች በድሩም በማጉም ቢሆን ከቁርበት በተሠራም ዕቃ ሁሉ ላይ ቢሆን ካህን ያች የለምጽ ምልክት ያለች በትን ያጥቡ ዘንድ እጠቡ ብሎ ይዘዝ ።

ካህን ያች የለምጽ ምልክት ያለችበትን ልብስ ዳግመኛ ሰባት ቀን ያቈያት፣ ከጠቧትም በኋላ ካህኑ ያችን የለምጽ ምልክት ይያት ።

የመታየቷ ምልክትም በይለቅ ያችም የለምጽ ምልክት ብትሰፋ ያ ልብስ ርኩስ ነውና በእሳት ያቃጥሉት፣ በዚያ ልብስ በድሩም በማጉም መጥታለችና ።

ካህኑ ያችን የለምጽ ምልክት ካጠቡዋት በኋላ እንዳልሰፋች ቢያይ ግን፣ ከወጣችበት ልብስ ከዘሃውም ቢሆን ከማጉም ቢሆን ከጀንዲውም ላይ ቢሆን የለምጽ ምልክት የታየበትን ቦታ ቀደው ያርቁ (ያውጡ) ።

ዳግመኛ በዚያ ልብስ ላይ ወጥታ የታየች እንደሆነ በዘሃው በማጉም ላይ ቢሆን ከቈርበት በተሠራው ዕቃ ሁሉ ላይም ቢሆን ለምጽ ናትና፣ ያች የለምጽ ምልክት የወጣችበትን ቦታ በእሳት ያቃጥሉት ።

ያ ልብስ ከታጠበ በኋላ ድሩንም ማጉንም ቢሆን የቈርበቱን ዕቃ ሁሉም ቢሆን ያች የለምጽ ምልክት ብትተወው ዳግመኛ ይጠቡት ንጹሕ ይሆናል ።

በልብስ ላይ የሚወጣው የለምጽ ምልክት ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው፤ ከበግ ጠጕር የተሠራ ፀምርም ቢሆን ከተልባ እግር የተሠራም ቢሆን በዘሃውና በማጉም በቈርበቱ ዕቃም ቢሆን በሚያነጹት በሚያረክሱት ገንዘብ የለምጽ ምልክት ለወጣበት ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ ለምጽ ለያዘው ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው፣ ከለምጽ በነጻበት ቀን ወደ ካህን ይሂድ ። ማቴ፣ ፰ ፪-፬ ።

ካህኑ ከከተማ ወደ ውጭ ወጥቶ ይየው፣ እነሆ ለምጻሙን የያዘው የለምጹ መልክ ትቶት እንደሆነ ቢያይ ።

ካህኑ ወደሱ ከሄደ በኋላ ያ ከለምጹ የነጻ ሰው ሁለት ንጹሐን ዶሮዎች በሕይወታቸው ያመጣ ዘንድ ይዘዘው፣ የጥድ ዕንጨት ዕጥፍ ሁኖ የተሠራ ቀይ ሐር፣ የእሽክት ቅጠል ያመጣ ዘንድ ይዘዘው ። ዘኍ፣ ፲፱ ፮ ።

ካህኑ አንዷን ዶሮ አርደው ደሟን ተቀብለው ጥሩ ውኃ ካለበት ሸክላ ይጨምሩ ዘንድ ይዘዝ ።

ካህን የጥድ ዕንጨት የተገመነገመ ቀይ ሐር፣ የአውብን የሰሚዝ ቅጠል አምጥቶ ያልታረደችውን ሁለተኛይቱን ዶሮ በታረደችው ዶሮ ደም ጠምቶ ይውሰዳት ።

ካህን ይህን ሁሉ ተቀብሎ የታረደችው ዶሮ ደም ካለበት ጥሩ ውኃ ውስጥ ነክሮ፣ ከለምጽ የነጻውን ሰው ሰባት ጊዜ ይርጨው ከዚህ በኋላ ንጹሕ ይሆናል ።

ሰባት ጊዜ ረጭቶ ከነጻው በኋላ ያልታረደችውን ደኅነኛይቱን ዶሮ ትበር ዘንድ ወደ በረኻ ይስደዳት፣ ያም ከለምጹ የነጻ ሰው ልብሶቹን ይጠብ፣ ጠጕሩን ሁሉ ይላ

ጭ፤ ገላውን በውኃ ይጠብ ንጹሕ ይሆናል።

፰ ወእምዝ ይበውእ ውስተ ትዕይንት ወይነብር አፍአ እምቤቱ ሰቡዐ መዋዕለ።

ከዚህ በኋላ ወደ ከተማ ይግባ ከቤቱም አፍአ ወጥቶ ሰባት ቀን ይሰንብት። ዘሌዋ፡ ፲፭ ፳፭፤ ዘኍ፡ ፲፱ ፲፫።

፱ ወበሳብዕት ዕለት ይትላጸይ ኵሉ ሥዕርተ ርእሱ፤ ወጽሕሞ ወሐንገሆ ወኵሉ ሥዕርቶ ይትላጸይ፤ ወየሐፅብ አልባሲሁ ወሥጋሁኒ የሐፅብ በማይ ወንጹሐ ይከውን።

በሰባተኛውም ቀን የራስ ጠጕሩን ሁሉ ራሱንና ጢሙን ብብቱን የገላውን ጠጕር ሁሉ ይላጭ፤ ልብሱንም ገላውንም በውኃ ይጠብ፤ ንጹሕም ይሆናል።

፲ ወበሳምንት ዕለት ያመጽእ ክልኤተ አባግዐ ንጹሐነ እለ ዓመት ሎሙ፤ ወዓዲ አሐደ በግዐ ንጹሐ ዘዓመት ወሠለስተ መስፈርተ ሥንዳሌ ለመሥዋዕት ዘልዉስ በቅብዕ ወአሐደ ግምዔ ቅብዐ።

በስምንተኛውም ቀን ዓመት የሆናቸው ሁለት ንጹሐን በጎችን ያምጣ ዳግመኛም ዓመት የሆነው አንድ ንጹሕ በግ ያምጣ፤ በቅቤ የተለወሰ የሦስት መስፈሪያ ሥንዴ ዱቄት አንድ ማሰሮ ዘይትን ለሚበላ ቍርበን ያምጣ።

፲፩ ወያቀውሞ ካህን ለውእቱ ብእሲ ዘነጽሐ፤ ወዘንቱኒ ቅድመ እግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል።

ካህኑም ያን የነጻውን ሰው አቁሞ ያንጻው የሚያቆመውም በደብተራ ኦሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ነው።

፲፪ ወይነሥእ ካህን አሐደ በግዐ ወያበውእ በእንተ ንስሓ ወለውእቱኒ ግምዔ ቅብዕ ወይፈልጦሙ ፍልጣነ ቅድመ እግዚአብሔር።

ካህኑ አንዱን በግ መሥዋዕተ ንስሐ አድርጎ ያቅርበው ያንንም አንድ የማሰሮ ቅቤ ያቅርበው፤ በእግዚአብሔር ፊት መለየትን ይለያቸው። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፬።

፲፫ ወይጠብሖ ለውእቱ በግዕ ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት ወዘበእንተ ኃጢአትኒ በመካን ቅዱስ እስመ ዘበእንተ ኃጢአት ከመ ዘንስሓ ውእቱ ለካህን ቅዱስ ለቅዱሳን ውእቱ።

ያንንም በግ ለመሥዋዕተ ንስሐ ሲሆን የኃጢአቱንና የመሥዋዕቱን በግ በሚያርዱበት በክቡር ቦታ ይረዱት ያወራርዱት ከመሥዋዕተ ንስሐ ጢስለት የቀረው ለካህን እንደሆነ ከመሥዋዕተ ንስሐ የቀረውም ለካህን ነውና፤ የከበረ ለክቡራን ካህናት ነው። ምዕ፡ ፯ ፫ ፯፤ ፳፩ ፳፪።

፲፬ ወይነሥእ ካህን እምደም ዘንስሓ ወይወዲ ውስተ ከተማ ዕዝኑ እንተ የማን ለዘነጽሐ፤ ወላዕለ ከተማ እዴሁ እንተ የማን፤ ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን።

ካህኑም ስለ ንስሐ መሥዋዕት ከታረደው ደም ወስዶ ከለምጽ የነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮውን ጫፍ ይቀብው፤ የቀኝ እጁን ጫፍና የቀኝ እግሩንም ጫፍ ይቀብው።

፲፭ ወይነሥእ ካህን እምቅብዕ ዘውስተ ግምዔ ወይሠውጥ ውስተ እዴሁ እንተ ጸጋም።

ካህኑ በማሰሮው ውስጥ ካለው ዘይት ወስዶ በግራ እጁ ይያዝ።

፲፮ ወይጠምዕ ካህን አጽባዕቶ እንተ የማን ውስተ ውእቱ ቅብዕ ዘሀሎ ውስተ እዴሁ እንተ ጸጋም ወይነዝኅ እምውእቱ ቅብዕ ሰብዓ ቅድመ እግዚአብሔር።

ካህን የቀኝ እጁን በግራ እጁ ካለው ዘይት እየጠለቀ ከዚያ ዘይት በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጭ።

፲፯ ወለዘተርፈ ቅብዕ ዘሀሎ ውስተ እዴሁ ይወድዮ ላዕለ ከተማ ዕዝኑ እንተ የማን ለውእቱ ዘነጽሐ፤ ወላዕለ ከተማ እዴሁ እንተ የማን፤ ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን፤ በመካነ ደም ዘነዝሐ።

በግራ እጁ ካለው ቀብቶለት የተረፈውን ዘይት ከለምጽ የነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮውን ጫፍ በረጨበት በደሙ ቦታ የቀኝ እጁንና የቀኝ እግሩን ጫፍ ይቀብው።

፲፰ ወለዘተርፈ ቅብዕ ውስተ እዴሁ ይወድዮ ካህን ላዕለ ርእሱ ለዘያነጽሐ ወያስተሠሪ ሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር።

በእጁ የቀረውን ዘይት ግን ካህን ከለምጽ በነጻው በዚያ ሰው ራስ ላይ ያፍስሰው እንዲህም አድርጎ በእግዚአብሔር ያስተሥርይለት። ዘኍ፡ ፲፭ ፳፰፤ ዕብ፡ ፱ ፱።

፲፱ ወይገብር ዘበእንተ ኃጢአት ወያስተሠሪ ሎቱ ለውእቱ ዘነጽሐ በእንተ ኃጢአቱ፤ ወእምዝ ይጠብሕ ካህን ዘመሥዋዕት።

ካህን የኃጢአቱን መሥዋዕት ሠውቶ ከለምጹ የነጻውን ሰው ኃጢአቱን ያስተሥርይለት፤ ከዚህ በኋላ ካህን የሚቃጠለውን መሥዋዕት ይረድ።

፳ ወያበውእ ዘመሥዋዕትኒ ወዘቍርባንኒ ላዕለ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ወያስተሠሪ ሎቱ ወይነጽሕ።

የቍርባኑንና የመሥዋዕቱን በመሠውያው ላይ አግብቶ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቱን ያስተሥርይለት፤ እሱም ይነጻል። ዘሌ፡ ፲፬ ፲ ፩፤ ዮሐ፡ ፩ ፯።

፳፩ ወእመሰ ነዳይ ውእቱ ወአልቦ ውስተ እዴሁ ያመጽእ ማሕስአ በግዐ አሐደ ዘይፈልጡ በእንተ ንስሓ በዘያስተሠርዩ ሎቱ፤ ወአሐተ መስፈርተ ሥንዳሌ ዘልዉስ በቅብዕ ለመሥዋዕት፤ ወአሐደ ግምዔ ቅብዕ።

ድኻ ቢሆን ግን በእጁ ገንዘብ ባይኖረው ኃጢአቱን በሚያስተሠርይለት ገንዘብ ስለ ንስሐ የሚለዩትን አንድ የበግ ጠቦት ያምጣ፤ በዘይትም የታሸ አንድ ላዳን የሥንዴ ዱቄት ዳቦ ለመሥዋዕት ያቅርብ፤ አንድ ማሰሮ ዘይትም ያምጣ። ምዕ፡ ፭ ፯፤ ፲፪ ፰፤ ሕዝ፡ ፵፭ ፲።

፳፪ ወክልኤ ማዕነቅ አው ክልኤ እጕለ ርግብ፤ ዘቦቱ ውስተ እዴሁ፤ ወትከውን አሐቲ ዘበእንተ ኃጢአት፤ ወአሐቲ ለመሥዋዕት።

ሁለት ዋኖሶች ወይም በእጁ ባለው ገንዘብ ሁለት የርግብ ግልገሎች ለመሥዋዕት ያምጣ፤ አንዲቱ ስለ ኃጢአት አንዲቱ ለመሥዋዕት ትሁን። ዘሌ፡ ፲፪ ፰።

ወያበውኦን በሳምንት ዕለት በዘያነጽሕዎ፣ ወይወስድ ኀበ ክህን ውስተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፫	በሚያነጹትም ገንዘብ በስምንተኛው ቀን ያግባቸው ወደ ደብተራ ኦሪትም ወስዶ በእግዚአብሔር ፊት ያቅርባቸው ። ዘሌ፣ ፲፬፣ ፲-፲፩ ።
ወይነሥእ ክህን ለውእቱ በግዐ ዘንሥሐ ወለውእቱ ኆምጼ ዘቅብዕ ወያነብሮ ለቍርባን ቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፬	ክህኑም ያንን የንስሐውን መሥዋዕት በግና ያን አንድ ማሰሮ ዘይት ተቀብሎ ወስዶ ቍርባን አድርጎ በእግዚአብሔር ፊት ያኑረው ። ዘሌ፣ ፲፬ ፲፪ ።
ወይጠብሖ ለውእቱ በግዐ ዘንስሓ ወይነሥእ እምደሙ ለዘንስሐ፣ ወይወዲ ላዕለ ከተማ ዕዝኑ ዘየማን፣ ወላዕለ ከተማ እደዊሁ እንተ የማን፣ ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን ለዘነጽሐ ።	፳፭	ክህንም ያነን የንስሐ በግ ይረደው ያወራርደው ክህኑ ለመሥዋዕተ ንስሐ ከታረደው በግ ደም ወስዶ ከለምጹ የነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮውን ጫፍ ይቅባው፣ የቀኝ እግሩንና የቀኝ እጁን ጫፍ ዐጽቅ ዐጽቁን ይቅባው ።
ወይሠውጥ ክህን እምውእቱ ቅብዕ ውስተ እዴሁ እንተ ጸጋም ።	፳፮	ክህኑ በማሰሮው ውስጥ ካለው ዘይት ወስዶ በግራ እጁ ይያዝ ።
ወይነዝኅ በአፅባዕቲሁ እንተ የማን እምውእቱ ቅብዕ ዘውስተ እዴሁ እንተ ጸጋም ሰብዐ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፯	በግራ እጁ ካለው ከዚያ ዘይት በቀኝ እጁ ጣት እየጠለቀ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው ።
ወእምውእቱኒ ቅብዕ ዘሀሎ ውስተ እዴሁ ይወዲ ክህን ላዕለ ከተማ ዕዝኑ ዘየማን ለውእቱ ዘነጽሐ፣ ወላዕለ ከተማ እዴሁ ዘየማን፣ ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን፣ በመከነ ደሙ ለዘነጽሐ ።	፳፰	በእጁ ካለው ከዚያም ዘይት አምጥቶ ስለ ንስሐ ከተሠዋው በግ ደም በቀባበት ቦታ ላይ ከለምጽ የነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮውን ጫፍ የቀኝ እጁንና የቀኝ እግሩን ጫፍ ይቅባው ።
ወለዘተርፈሰ ቅብዕ እምዘሀለወ ውስተ እዴሁ ይወድዮ ክህን ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ዘነጽሐ ወያስተሠሪ ሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፱	በእጁ ካለው ዘይት የቀረውን ግን ክህኑ ከለምጽ የነጻውን ሰው ራሱን ይቅባው፣ እንዲህም አድርጎ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቱን ያስተሥርይለት ።
ወይገብር አሐተ እምውእቶን መዓንቅ ወእመኒ እምእጐለ ርግብ እምዘበጽሐ ውስተ እዴሁ ።	፴	ከነዚያው ሁለቱ ዋኖሶች በእጁ ካለው ገንዘብ ከሁለት የርግብ ግልገሎች አንዲቱን ያቅርብ ።
አሐቲ በእንተ ኃጢአት ወአሐቲ ለቍርባን ምስለ መሥዋዕት፣ ወያስተሠሪ ሎቱ ለውእቱ ዘነጽሐ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፴፩	አንዲቱን ስለ ኃጢአት አንዲቱን ለቍርባን ከመሥዋዕት ጋር ይሠዋ፣ ለዚያ ለነጻው ሰው በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቱን ያስተሥርይለት ።
ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘወጽአ ኀብረ ለምጽ ላዕሌሁ፣ ወለዘአልበኒ ውስተ እዴሁ በዘያነጽሕዎ ።	፴፪	የለምጽ ምልክት ለወጣበት ሰው በሚያነጹት ገንዘብ በእጁ ለሌለው ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ።
ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ፣ እምከመ በእክሙ ውስተ ምድረ ከነዓን እንተ እሁበክሙ አነ ትረስዋ እሬኢ ትእምርተ ለምጽ ውስተ አብያቲሃ ለይእቲ ምድር እንተ ታጠርይዋ ።	፴፫	እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን ተናገራቸው ትወርሷት ዘንድ እኔ ወደ ምሰጣችሁ ወደ ከነዓን ምድር በገባችሁ ጊዜ በወረሳችኋትና ገንዘብ ባደረጋችኋት በዚያች ምድር በሠራችኋቸው ቤቶች ላይ የለምጽ ምልክት አመጣለሁ አላቸው ። ዘፍ፣ ፲፯ ፰፣ ዘዳ፣ ፴፪ ፵፱ ።
ወእመበ ዘወጽአ ውስተ ቤቱ ይንግር ለክህን ወይበል ከመ ትእምርተ ለምጽ ርኢኩ ውስተ ቤትየ ።	፴፬	በቤቱ የለምጽ ምልክት የወጣበት ሰው ቢኖር ሂዶ ለክህን ይንገረው ። መዝ፣ ፺፩ ፲፣ ዘክ፣ ፭ ፬ ።
ወየአዝዝ ክህን ያውጽኡ ንዋዮ ለውእቱ ቤት እንበለ ይባእ ክህን ለርእየቱ ለውእቱ ቤት፣ ወለይእቲ ትእምርተ ለምጽ፣ ወኢያረኵሰ ኵሎ ዘሀሎ ውስተ ውእቱ ቤት ።	፴፭	ክህኑ ያንን የለምጽ ምልክትና ያነን ቤት ለማየት ገና ሳይገባ በቤቱ ውስጥ ያለውን ዕቃ ያወጡ ዘንድ ይዘዝ፣ በዚያ ቤት ያለውንም ሁሉ አያረክስም ። ሚክ፣ ፫ ፩ ።
ወእምዝ ይበውእ ክህን ወይሬእዮ ለውእቱ ቤት፣ ወለይእቲ ትእምርተ ለምጽ ።	፴፮	በዚህ በኋላ ክህን ገብቶ ያነን ቤት ይየው፣ ያችንም የለምጽ ምልክት ይያት ።
ወናሁ ሀለወት ይእቲ ትእምርተ ለምጽ ውስተ ዓረፍቱ ለውእቱ ቤት፣ ወእመኒ ታሕመለምል፣ ወእመኒ ታቅየሐይሕ ወርእየታኒ የአኪ እምአረፍት ።	፴፯	እነሆ ያች የለምጽ ምልክት በዚያ ቤት ኖራ ላይ ብትኖር፣ ብትነጣም ብትቀላም መልኳ ከኖራው ላይ ቢሰፋ ።
ወወጺአ ክህን እምውእቱ ቤት ኀበ ኆኅት ያጸንሖ ለውእቱ ቤት ሰቡዐ ዕለተ ።	፴፰	ክህኑ ከዚያ ቤት ወደ ደጃፍ ወጥቶ ያንን ቤት ሰባት ቀን ያቈየው ።
ወይመጽእ በሳብዕት ዕለት ወይሬእዮ ለውእቱ ቤት፣ ወናሁ ተዘርወት ይእቲ ኀብር ውስተ አረፍቱ ለውእቱ ቤት ።	፴፱	በሰባተኛው ቀን መጥቶ ያንን ቤት ይየው እነሆ ያች የለምጽ መልክ በዚያ ቤት ኖራ ላይ ብትሰፋ ።
ወይኤዝዝ ክህን ያውዕኡ እበኒሁ ዘሀለወት በቱ ይእቲ	፵	ክህን የለምጽ ምልክት ያለችባቸውን ድንጊያዎች ያ

ትእምርተ ለምጽ፣ ወያውፅእዎ አፍአ እምይእቲ ሀገር ውስተ መካን ርኩስ ።		ወጡ ዘንድ ይዘዝ፣ ከከተማ ውጭ ርኩስ ወደ ሆነው ቦታ ያውጡት ። ምዕ፣ ፲፫ ፵፮ ።
ወያመጽኡ ካልአ እብነ ውቁረ ወይወድዩ ውስተ መከኖን ለውእቶን እብን ።	፵፩	ያንን ቤት በስተውስጥ ዙርያውን ይጥረጉት (ይፋቁት) የተፋቀውንም (ጥራጊውን) ከከተማ አውጥተው ወደ ረከሰ ቦታ ያፍሱት ።
ወያመጽኡ ካልአ መሬተ ወይመርግዎ ለውእቱ ቤት ።	፵፪	ሌላ የለዘበ ደንጊያን አምጥተው በነዚያ በጣሉዋቸው ደንጊያዎች ቦታ ይተኩት (ያግቡት) ።
ወእመሰ ገብአት ካዕበ ይእቲ ኀብር ወወፅአት ውስተ ውእቱ ቤት፣ እምድኅረ አውፅኡ እበኒሁ ወእምድኅረ ገሠሥዎ ለውእቱ ቤት ወእምድኅረ መረግዎ ይበውእ ካህን ወይሬእያ ።	፵፫	ሌላም መሬት አምጥተው ያንን ቤት ይምረጉት፣ ደንጊያዎቹን አውጥተው ሌሎች ደንጊያዎች ተክተው ሠርተው ከዳሰሱት በኋላ ሌላም ጭቃ አምጥተው ከመረጉት በኋላ፣ ያች የለምጽ ምልክት ዳግመኛ ተመልሳ በዚያ ቤት ላይ ብትወጣ ካህን ገብቶ ይያት ።
ወለእመ ተዘርወት ይእቲ ኀብር ዘውስተ ውእቱ ቤት፣ ለምጽ እንተ ኢትትኀደግ ይእቲ ውስተ ውእቱ ቤት ወርኩስ ውእቱ ።	፵፬	ካህን ገብቶ አይቶ በዚያ ቤት ያለች ያች የለምጽ ምልክት በቤቱ ላይ ብትሰፋ በዚያ ቤት የማትቀር (የማትጠፋ) ለምጽ ናትና የረከሰ ነው ። ዘሌ፣ ፲፫ ፶፩፣ ዘካ፣ ፭ ፬ ።
ወይነሥትዎ ለውእቱ ቤት ዕፀዊሁኒ ወእበኒሁኒ ወኵሎ መሬቶ ለውእቱ ቤት ይክዕዉ አፍአ እምሀገር ውስተ መካን ርኩስ ።	፵፭	ያንንም ቤት ዕንጨቶችንና ደንጊያዎቹን ያፍርሱት፣ የዚያን ቤት አፈሩን ምርጉን ሁሉ ከሰፈሩ ውጭ አውጥተው በረከሰ ቦታ ያፍሱት ።
ወዘቦአ ውስተ ውእቱ ቤት በኵሉ መዋዕል እምዘአፅለልዎ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፵፮	ርኩስ ብለው ከለዩትም በኋላ፣ ርኩስ በተባለበት ወራት ሁሉ ወደዚያ ቤት የገባ ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ነው፣ (ርኩስ ይሁን) ። ዘኍ፣ ፲፱ ፯፣ ፩ ቆሮ፣ ፲፭ ፴፫ ።
ወዘቤተ ውስተ ውእቱ ቤት የሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ፣ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፣ ወዘበልዐ በውእቱ ቤት ይሕፅብ አልባሲሁ ።	፵፯	በዚያ ቤት ውስጥ ያደረ ሰው ልብሱን ይጠብ፣ ገላውንም በውኃ ይታጠብ፣ እስከ ማታም ድረስ ርኩስ ነው፣ በዚያም የበላ ሰው ልብሱን ይጠብ ። ምዕ፣ ፲፩ ፳፬ ።
ወእመሰ መጽአ ካህን ወቦአ ወርእዮ ወናሁ ኢተዘርወት ይእቲ ኀብር ውስተ ውእቱ ቤት እምድኅረ መረግዎ ያነጽሖ ካህን ለውእቱ ቤት፣ እስመ ኀደገቶ ይእቲ ኀብር ።	፵፰	ካህኑ ገብቶ አይቶ ያች በቤቱ ውስጥ የወጣችው የለምጽ ምልክት ያንን ቤት ከመረጉት በኋላ ብትሰፋ ያች መልክ ለቃቀለችና ካህን ያንን ቤት ያንጻው፣ (ንጹሕ ነው ይበለው) ። ዘኍ፣ ፴፱ ፴፱፣ ኢዮብ ፭ ፲፰ ።
ወይነሥእ ካህን በዘያነጽሖ ለውእቱ ቤት ክልኤ ደዋርሃ ወዕፀ ጽሕድ ወለየ ክዑበ፣ ወቈጽለ ሁስጱ ።	፵፱	ካህኑ ያንን ቤት ረጭቶ በሚያነጻው ገንዘብ ሁለት ዶሮዎች የጥድ ቅጠል የተጕነጐነ ቀይ ሐር፣ የእንዶድ የሰሚዛ ቅጠል ያምጣ ። ምዕ፣ ፲፬ ፬፣ ፱ ፲፮ ።
ወይጠብሕዎ ለአሐቲ ዶርሆ ውስተ ንዋየ ልሕኵት፣ ውስተ ማይ ጥዑም ።	፶	ከዶሮዎቹ አንዷቱን ዶሮ በሸክላ ዕቃ አድርገው በጥሩ ውኃ አጠገብ ይረዷት ።
ወይነሥእ ዝክተ ዕፀ ጽሕድ ወለየ ክዑበ፣ ወቈጽለ ሁስጱ ወዶርሆ እንተ ሕያውት፣ ወይጠመቅዎሙ ውስተ ውእቱ ደመ ዶርሆ፣ እንተ ጠብሕዎ ውስተ ማይ ጥዑም ይነዝኆ ለውእቱ ቤት ስብዐ ።	፶፩	ያንን የጥድ ዕንጨት ዝንጣፊ የተጕነጐነ ቀይ ሐር ፈትል የአሸክት ቅጠል፣ ያልታረደችውን ዶሮ አምጥቶ በጥሩ ውኃ አጠገብ ባረዷት በዚያች ዶሮ ደም ጠምቶ፣ ያንን ቤት ሰባት ጊዜ ይርጨው ። መዝ፣ ፶፩ ፯ ።
ወያነጽሖ ካህን ለውእቱ ቤት በደማ ለይእቲ ዶርሆ ወበማይ ጥዑም ወበዶርሆ እንተ ሕያውት፣ ወበዕፀ ጽሕድ ወበቈጽለ ሁስጱ፣ ወበለይ ክዑብ ።	፶፪	ካህኑም ያንን ቤት በዚያች ዶሮ ደም በጥሩ ውኃ በጥድና በአሸክት ቅጠል፣ ዕጥፍ ሁኖ በተሠራ ቀይ ሐር፣ ያንጻው ።
ወይፌንዋ ለይእቲ ዶርሆ እንተ ሕያውት አፍአ እምሀገር ወያግዕዛ ውስተ ገዳም፣ ወያስተሠሪ በእንተ ውእቱ ቤት፣ ወይነጽሕ ውእቱ ቤት ።	፶፫	ያችንም ያልታረደችውን ዶሮ ከመታረድ ነጻ አውጥቶ ከከተማ ወደ በረኻ ይስደዳት ለምጽ የወጣበትን ቤት እንዲህ አድርጎ ያንጻው፣ ያም ቤት ይነጻል ።
ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለኵሉ ትእምርተ ለምጽ ወኀብሩ ለዘለምጽ፣ ለልብስኒ፣ ወለቤትኒ፣ ወለትእምርተ ርምየትኒ ወዘኀንብርብሬኒ በዘተአምሩ ።	፶፬	የለምጽ ምልክት ሁሉ የለምጽ መልክ የወጣበት ሰው ሁሉ ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው፣ ለምጽ የወጣበትም ልብስና ቤትም ሕጉና ሥራቱ ይህ ነው፣ የቋቍቻ የብጉርና ለቀጥልጣሉም ለምጽ ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ።
እመ ርኩስ ውእቱ፣ ወእመ ንጹሕ ውእቱ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘለምጽ ።	፶፭	ንጹሕም ርኩስም ቢሆን በምታውቁ ገንዘብ ለምጽ ለወጣበት ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ። ዘፀ፣ ፲፭ ፳፯ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።		ምዕራፍ ፲፭ ።
ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን እንዘ ይብል ንግርዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፩	እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ሲል ተናገራቸው ።
ወበልዎሙ ብእሲ ብእሲ እመበ ዘይትከዓዎ ዘርአ እምነፍስቱ ፡ በእንተ ውእቱ ዘይትከዓዎ ርኩስ ውእቱ ።	፪	አንዱም አንዱም ሰው ከሰውነቱ ዘሩ የሚፈስበት ቢኖር ስለሚፈሰው ዘር ርኩስ ነው በሉዋቸው ።
ወዝንቱ ውእቱ ሕገ ርኵሱ ለዘይትከዓዎ ዘርኡ እምነፍስቱ ፡ ወነበረ ከማሁ ውስተ ነፍስቱ ዘይትከዓዎ ፡ ውእቱ ርኩስ ዘላዕሌሁ ኵሉ መዋዕለ ዘነበረ እንዘ ይትከዓዎ እምነፍስቱ ውእቱ ዘይትኮዓዎ ያረኵሶ ።	፫	ከሰውነቱ ዘሩ የሚንጠባጠብበት የርኩስነቱ ሕግ ይህ ነው ፡ ይህ የሚፈሰው ዘሩ እንዲህ እየተንጠባጠበበት ቢኖር በኖረበትም ዘመን ሁሉ ዘሩ ከአካሉ ሲፈሰው ቢኖር ያ ከሰውነቱ የሚፈሰው ዘር ራሱንም ሌላውንም ያስድፈዋል ።
ወኵሉ ዓራት ዘሰከበ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ ፡ ወኵሉ ንዋይ ዘነበረ ላዕሌሁ ይረኵስ ።	፬	የተኛበትም አልጋ ሁሉ ርኩስ ነው ፡ ዘሩ የሚፈስበት ሰው የተቀመጠበትም ዕቃ ሁሉ የረከሰ ነው ።
ወብእሲኒ ዘገሠሠ ዓራቶ ይሕጽብ አልባሲሁ ፡ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፡ ወርኵስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፭	አልጋውንም የዳሰሰ ሰው ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ እሱም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ነው ።
ወዘነበረኒ ላዕለ ንዋይ ዘውእቱ ነበረ ላዕሌሁ ፡ ይሕፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ በማይ ወርኵስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፮	እሱ በተቀመጠበት ዕቃ ላይ የተቀመጠም ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውም በውኃ ይታጠብ ፡ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ። ምዕ፡ ፲፭ ፮ ፡ ዘኍ፡ ፭ ፪ ፡ ዕብ፡ ፱ ፲ ።
ወዘገሠሦኒ ለውእቱ ዘይትከዓዎ ዘርኡ ይሕፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፡ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፯	ዘሩ የሚፈሰውን ሰው ገላውን የነካ ሰውም ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ እሱም እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ። ራእ፡ ዮሐ፡ ፯ ፲፬ ።
ወእመ ወረቀ ዲበ ዘንጹሕ ይሕጽብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ በማይ ፡ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፰	ዘሩ የሚፈስበት ሰው በንጹሑ ሰው ላይ ቢተፋበት ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ እሱም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ነው ። ዘኍ፡ ፲፪ ፲፬ ።
ወኵሉ ሕንባላት ዘላዕሌሁ ነበረ ፡ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፱	የተቀመጠበትም ኮርቻ (መደላድል) ሁሉ እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ።
ወኵሉ ዘገሠሠ እምኵሉ ዘነበረ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ፡ ወዘርእዮኒ የሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፡ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፲	እሱ የተቀመጠበትንም ዕቃ ሁሉ የዳሰሰ ሰው እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ፡ ያየውም ሰው ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ እስከ ማታም ርኩስ ነው ።
ወዘገሠሦኒ ለዘገሠሦ ለውእቱ ዘይትከዓዎ ዘርኡ እንበለ ይትሐፀብ እደዊሁ ይሕፅብ አልባሲሁ ወየትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፡ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፲፩	ዘሩ የሚፈሰው ሰው እጁን ሳይታጠብ የነካውን ሰው የነካ ሁሉ ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ።
ወለኵሉ ንዋየ ልሕኵት ዘውእቱ ገሠሦ ይሰብርዎ ፡ ወለንዋየ ዕፅ ይሕጽብዎ በማይ ወንጹሐ ይከውን ።	፲፪	እሱ የነካውን የሸክላ ዕቃ ሁሉ ይሰበሩት ፡ የዕንጨቱን ዕቃ ግን (ገበታው ሰደቃው) በውኃ ይጠቡት ንጹሕም ይሆናል ። ምዕ፡ ፮ ፳፰ ፡ ፲፩ ፴፫ ።
ወእመሰ ኀደገ ውእቱ ዘይትከዓዎ ይኌልቍ ሎቱ ሰቡዐ መዋዕለ ለአንጽሖቱ ወየሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ንጹሕ ፡ ወንጹሐ ይከውን ።	፲፫	ያ የሚፈሰው ዘሩ ቢተወው ንጹሕ ለመሆን ሰባት ቀን ይቍጠሩለት ፡ ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ ንጹሕም ይሆናል ። ዘኍ፡ ፲፱ ፲፬ ።
ወበሳምንት ዕለት ይነሥእ ሎቱ ክልኤ መዓንቀ ፡ አው ክልኤ እጕለ ርግብ ፡ ወያመጽኦን ቅድመ እግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወይሁብ ለካህን ።	፲፬	በስምንተኛው ቀን ሁለት ዋኖስ ወይም ሁለት የርግብ ግልገሎች ይዞ በእግዚአብሔር ፊት ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ አምጥቶ ለካህን ይስጠው ።
ወይገብር ካህን አሐተ በእንተ ኃጢአት ፡ ወአሐተ ለመሥዋዕት ፡ ወያስተሥሪ ሎቱ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘይትከዓዎ ።	፲፭	ካህኑ አንዷቱን ስለ ኃጢአት መሥዋዕት ፡ አንዷቱን ለሚቃጠል መሥዕት አድርጎ ይሠዋ ፡ ካህኑ ዘሩ ስለሚፈሰው በእግዚአብሔር ፊት ያስተሥርይለት ።
ወእመበ ብእሲ ዘሰከበ ምስለ ብእሲት ይትሐፀብ በማይ ኵሎ ሥጋሁ ወስዑብ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፲፮	ከሴት ጋር የተኛ ሰው ቢኖር ገላውን ሁሉ በውኃ ይታጠብ ፡ እስከ ማታም ድረስ ኃጢአተኛ ነው ።
ወኵሉ ልብስ ፡ ወኵሉ ማእስ ፡ ዘበጽሐ ላዕሌሁ ዝንየቱ የሐፅብዎ በማይ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፲፯	ዝንየቱ የፈሰሰበት ጀንዴውን ሁሉ በውኃ ይጠቡት ፡ እስከ ሠርክም ድረስ ርኩስ ይሁን ።
ወብእሲትኒ ለእመ ሰከበት ምስለ ብእሲ ትትሐፀብ	፲፰	ሴትም ከወንድ ጋር ብትተኛ በውኃ ትታጠብ ፡ እስከ

በማይ፣ ወርኵስት ይእቲ እስከ ሠርክ ።

ሠርክም ድረስ የረከሰች ናት ። ፩ ሳሙ፣ ፳፩ ፱ ።

፲፱ ወእመቦ ብእሲት እንተ ይትከዓዋ ደም ወነበረ እንዘ ይትከዓዋ እምነፍስታ፣ ሰቡዐ መዋዕል ውእቱ ዘትክቶሃ፣ ወኵሉ ዘገሠሣ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

ደም የሚፈስባት ሴት ብትኖር ከሰውነቷ እየፈሰሳት ብትሰነብት የግዳጅዋ ወራት ሰባት ቀን ነው፣ የነኩትም ሁሉ እስከ ሠርክ ርኩስ ነው ። ሕዝ፣ ፴፮ ፲፯ ።

፳ ወኵሉ ዘሳዕሌሁ ሰከበት እንዘ ትክት ይእቲ፣ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፣ ወኵሉ ዘነበረት ላዕሌሁ ይረኵስ ።

በግዳጅም ሳለች የተኛችበት ሁሉ ርኩስ ነው፣ የተቀመጠችበትም ሁሉ የረከሰ ነው ።

፳፩ ወኵሉ ዘገሠሠ ዓራታ ይሕፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

አልጋዋንም (ምንጣፏን) የነካ ሁሉ ልብሱን ይጠብ፣ ገላውንም በውኃ ይታጠብ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ።

፳፪ ወኵሉ ዘገሠሠ እምኵሉ ንዋይ ዘነበረት ላዕሌሁ የሐፅብ አልባሲሁ፣ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ፣ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

እርሷ የተቀመጠችበትን ዕቃ ሁሉ የነካ ሰው ልብሱን ይጠብ፣ ሰውነቱም በውኃ ይታጠብ፣ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ። ፪ ቆሮ፣ ፯ ፩፣ ዕብ፣ ፲ ፳፪ ።

፳፫ ወእመኒ እንዘ ሀለወት ላዕለ ዓራታ አው ላዕለ ንዋይ ዘዲቤሁ ትነብር ይእቲ፣ ዘገሠሠ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

በአልጋዋ ሳለች ቢሆን ወይም በተቀመጠችበት ነገር ሁሉ ላይ ቢሆን በላዩ ሳለች የነካው ሰው እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ።

፳፬ ወዘሰከበ ምስሌሃ ብእሲ ላዕሌሁ ይገብእ ርኵሳ፣ ወርኩሰ ይከውን ሰቡዐ መዋዕለ፣ ወኵሉ ዓራት እንተ ላዕሌሁ ሰከበ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

በግዳጅዋ ወራት ሳለች የደረሰባት ሰው እድፏ ወደ ርሱ ይመለስበታል፣ ሰባት ቀንም ርኩስ ይሁን፣ የተኛበትም አልጋ (ምንጣፍ) ሁሉ ርኩስ ነው ። ምዕ፣ ፳ ፲፰ ።

፳፭ ወእመቦ ብእሲት እንተ ይትከዓዋ ደም ብዙኀ መዋዕለ፣ ወፈድፋደ እመዋዕለ ትክቶሃ፣ ወእመኒ እምድኅረ መዋዕለ ትክቶሃ ተክዕዋ በኵሉ መዋዕል ዘይትከዓዋ ርኵስት ይእቲ በከመ መዋዕለ ትክቶሃ ከማሁ ።

ብዙ ቀን ደም የሚፈሳት ሴት ብትኖር ከግዳጅዋ ወራት ይልቅ፣ ከግዳጅዋም በኋላም ቢፈሳት በሚፈስባት ወራት ሁሉ የረከሰች ናት፣ እንደ ግዳጅዋ ወራት ርኩስ ትሁን ። ማቴ፣ ፱ ፳፣ ማር፣ ፭ ፳፭ ።

፳፮ ወኵሉ ዓራት ዘላዕሌሁ ሰከበት በኵሉ መዋዕል ዘይትከዓዋ ከመ ዓራተ ትክቶሃ ውእቱ፣ ወኵሉ ንዋይ ዘላዕሌሁ ነበረት ርኩስ ውእቱ፣ በከመ ርኵሰ ትክቶሃ ።

ደም በሚፈስባት ወራት ሁሉ የተኛችበት አልጋ (ምንጣፍ) በግዳጅዋ ወራት እንደምትተኛበት አልጋ ነው፣ የተቀመጠችበትም ዕቃ ሁሉ እንደ ግዳጅዋ ወራት የኃጢአት ጊዜ ነው ።

፳፯ ወኵሉ ዘገሠሣ ርኩስ ውእቱ ወየሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ፣ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

የነካትም ሁሉ ርኩስ ነው፣ ልብሱን ይጠብ፣ ሰውነቱንም በውኃ ይታጠብ፣ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ።

፳፰ ወእመሰ ኀደጋ ውእቱ ዘይትከዓዋ ይኄልቁ ላቲ ሰቡዐ መዋዕለ፣ ወእምድኅሬሁ ንጽሕተ ትከውን ።

ይህ የሚፈሳት ደም መፍሰሱ ቢተዋት ግን ሰባት ቀን ይቍጠሩላት፣ ከዚያ በኋላ ንጽሕት ትሆናለች ።

፳፱ ወበሳምንት ዕለት ትንሥእ ላቲ ክልኤ መዓንቀ፣ አው ክልኤ እጕለ ርግብ፣ ወታመጽእ ኀበ ካህን ውስተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

በስምንተኛውም ቀን ሁለት ዋኖሶች ወይም ሁለት የርግብ ግላግሌቶች ይዛ ወደ ካህኑ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ታምጣ ። ዘኍ፣ ፯ ፲ ።

፴ ወይገብር ካህን አሐተ በእንተ ኃጢአት፣ ወአሐተ ለመሥዋዕት፣ ወያስተሥሪ ላቲ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር፣ በእንተ ውእቱ ርኩስ ዘተክዕዋ ።

ካህኑም አንዲቱን ስለ ኃጢአት፣ አንዲቱን ለመሥዋዕት ይሠዋ፣ ስለሚፈሳትም ደም ርኩስነት በእግዚአብሔር ያስተሥርይላት ። ፪ ቆሮ፣ ፭ ፲፰፣ ኤፌ፣ ፪ ፲፬ ።

፴፩ ወንጹሐነ ረስይዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምርኵሶሙ ከመ ኢይሙቱ በእንተ ርኵሶሙ፣ ወከመ ኢያርኵሱ፣ ደብተራየ እንተ ኀቤሆሙ ።

የእስራኤልን ልጆች (እንዲህ አድርጋችሁ) ከርኩስነታቸው ንጹሐን አድርጓቸው በነርሳቸው ዘንድ ያለች ማደሪያዬን እንዳያረክሱ፣ በርኩስነታቸው ምክንያት እንዳይቀሠፉ ። ዘዳ፣ ፳፬ ፰፣ ሚ፬ ፳፫፣ ዘኍ፣ ፭ ፫ ።

፴፪ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘይትከዓው ዘርኡ፣ ወለዘሰከበ ምስለ ብእሲት፣ ወስዑብ ከነ በቲ ።

ዘር ለሚፈስበትና ከሴትም ጋር ለሚተኛና ላደረሰበት ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ።

፴፫ ወለዘይትከዓዋኒ ደም በትክቶሃ፣ ወለዘይትከዓዎኒ ዘርኡ በመዋዕለ ይትከዓዎሙ ለተባዕትኒ ወለአንስትኒ፣ ወለብእሲኒ ዘሰከበ ምስለ ብእሲት ትክት ።

በግዳጅዋ ጊዜ ደም ስለሚፈስባት ሴት ዘሩም ስለሚፈስበት ሰው ለወንድም ለሴትም በሚፈስባቸው ወራት፣ በግዳጅ ካደፈች ሴት ጋር ለሚተኛም ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፲፮።		ምዕራፍ ፲፮።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ፥ እምድኅረ ሞቱ ክልኤሆሙ ደቂቀ አሮን በእንተ ዘአምጽኡ እሳተ እምባዕድ ቅድመ እግዚአብሔር።	፩	ሁለት የአሮን ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እሳት ከሌላ ስላመጡ ከሞቱ በኋላ፥ እግዚአብሔር ለሙሴን እንዲህ ብሎ ነገረው።
ወይቤሎ በሎ ለአሮን እኁከ፥ ኢይበአ በኵሉ ሰዓት ውስተ መቅደስ፥ ውስተ ውሣጤ መንጠላዕት ቅድመ ምክሐል ዘመልዕልተ ታቦት ወኢይሙት በሕቱ እምከመ አስተርአይኩ በደመና።	፪	በደመና አድሬ ከታየሁ በኋላ እንኳ እንዳይቀሠፍ በየጊዜው በታቦቱ ላይ ባለው ሥርየት በሚገኝበት በመግጠሚያው አንጻር ወደ መጋረጃው ውስጥ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንዳይገባ ለወንድምህ ለአሮን ንገረው ብሎ።
ወእምዝ ይበእ አሮን ውስተ ቅድሳት ምስለ ላሕም ዘእምአልሕምት ዘበእንተ ኃጢአት ወበግዕ ለመሥዋዕት።	፫	ከዚህም በኋላ ስለ ኃጢአት ከላሞች የተመረጠ በሬን ለመሥዋዕትም በግን ይዞ አሮን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይግባ። ዘሌዋ፥ ፬ ፫፤ ዘፀ፥ ፴ ፲።
ወልብሰ እኄ ቅዱሰ ይልበስ፥ ወድርግጽቀ ዘአኄ ይደይ ላዕለ ሥጋሁ፥ ወቅናተ ዘአኄ ይቅንት፥ ወአክሊለ ዘአኄ ያንብር ዲበ ርእሱ፥ እስመ አልባሰ ቅዱሳን እሙንቱ ወተሐፂቦ በማይ ኵሉ ሥጋሁ ይልበሶሙ።	፬	የከበረ የተልባ እግር ልብስን ይልበስ፥ በሰውነቱም ላይ የነጭ ሐር ልብልብን ይታጠቅ፥ የነጭ ሐር ዝናርንም ይታጠቅ፥ የነጭ ሐር ኩፌትንም በራሱ ላይ ይድፋ፥ እነዚህ የከበሩ ልብሶች ናቸውና ሰውነቱን ሁሉ በውኃ ታጥቦ ይልበሳቸው። ዘፀ፥ ፴ ፳፥ ዘሌዋ፥ ፮ ፲፥ ፰ ፲።
ወእምተዐይኖሙ ለደቂቀ እስራኤል ይንሣእ ክልኤተ ሐራጊተ እምአጣሊ ዘበእንተ ኃጢአት፥ ወአሐደ በግዐ ለመሥዋዕት።	፭	ከእስራኤል ልጆች ወገኖችም ስለ ኃጢአት ከፍየሎች ሁለት ሙክቶች ለሚቃጠል መሥዋዕትም አንድ በግ ያምጣ። ዘሌዋ፥ ፬ ፲፬፥ ዘኍ፥ ፳፱ ፲፩።
ወያበውእ አሮን ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወያስተሠሪ ለርእሱ ወለቤቱ።	፮	አሮንም ስለ ኃጢአት አንድ በሬ ሠውቶ፥ የራሱንና የወገኑን ኃጢአት ያስተሥርይ። ዕብ፥ ፱ ፯፥ ፯ ፳፯።
ወእምዝ ያመጽኦሙ ለክልኤቱ ክልኤቱ ሐራጊት፥ ወያቀውሞሙ ቅድመ እግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል።	፯	ከዚህ በኋላ እነዚያን ሁለት ሙክቶች አምጥቶ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ያቁማቸው።
ወይወዲ አሮን ላዕለ ክልኤሆሙ ሐራጊት ዕፀወ ዘበቱ ያስተዓፅ፥ አሐዱ ዕፀ ዘእግዚአብሔር፥ ወአሐዱ ዕፀ ለዘ አብኦ።	፰	አሮን በነዚያ ሁለት ሙክቶች ላይ ዕጣ የሚያጣጥል በትን ዕንጨት ያኑር እነዚያም አንዱ የእግዘአብሔር፥ አንዱ መሥዋዕቱን ያቀረበው ሰው ነው። ዘሌ፥ ፲፮ ፲።
ወያመጽአ አሮን ለሐርጌ ዘወድቀ ላዕሌሁ ዕፀ እግዚአብሔር፤ ወያበውኦ በእንተ ኃጢአት ለአስተሥርዮ።	፱	አሮንም የእግዘአብሔር ዕጣ የወደቀበትን ሙክት አምጥቶ ኃጢአትን ለማስተሥረይ መሥዋዕተ ኃጢአት አድርጎ ያቅርበው (ይሠዋው)።
ወለሐርጌሰ ዘወድቀ ላዕለ ዕፀ ዘአምጽኦ ያቀውሞ ሕያወ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ያስተሥሪ ሎቱ ወከመ ይፈንዎ ኀበ ያግዕዝዎ፥ ወኀበ የኃድግዎ ውስተ ገዳም።	፲	ያመጣው ሰው ዕጣ የወደቀበትን ሙክት ግን ኃጢአት አስተሥርዮበት ከመታረድ ነፃ አውጥተው ወደሚተውበት ምድረ በዳ ይለቀው ዘንድ በሕይወቱ በእግዚአብሔር ፊት ያቁመው። ኢሳ፥ ፶፫ ፲፥ ሮሜ ፫ ፳፭።
ወያበውእ አሮን ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወያስተሥሪ ሎቱ ወለቤቱ፥ ወይጠብሖ ለውእቱ ላሕም ዘበእንተ ኃጢአት።	፲፩	አሮንም የራሱንና የወገኖቹን ኃጢአት የሚያስተሠርይበትን ወይፈን አቅርቦ ስለ ኃጢአት ያመጣውን ያን ወይፈን ይረደው ያወራርደው። ዘሌ፥ ፲፮ ፯።
ወይነሥእ ማዕጠንተ ወይመልእ እሳተ እምአፍሐም ዘውስተ ምሥዋዕ ዘቅድመ እግዚአብሔር፥ ወይመልእ እደዊሁ እምዕጣን ዘእዩን ወድቁቅ፥ ወይበውእ ውስተ መንጦላዕት።	፲፪	ጥናውን አምጥቶ በእግዚአብሔር ፊት ካለው ከፍሙ እሳት መልቶ ከተለቀመውና ከደቀቀው እፍኝ ዕጣን በእጁ ይዞ ወደ መጋረጃው ውስጥ ይግባ። ዘፍ፥ ፲፯ ፵፯።
ወይወዲ ውእተ ዕጣነ ውስተ ማዕጠንት ቅድመ እግዚአብሔር፥ ወይከድን ጢሱ ለውእቱ ዕጣን ምስሐለ ዘዲበ ታቦት ወኢይሙት።	፲፫	ያንንም ዕጣን በጥናው አድርጎ በእግዚአብሔር ፊት ያጤሰው እንዳይሞትም የዚያ ዕጣን ጢሱ በታቦቱ ላይ ያለውን ሥርየት የሚገኝበት መግጠሚያውን ይሸፍነው።
ወይነሥእ እምደሙ ለውእቱ ላሕም ወይነዝኀ በአጽባዒሁ ቅድመ ምስሐል ለመንገለ ሠርቀ ውስተ ገጸ ለምስሐል፥ ወይነዝኀ ስብዐ ቅድመ እግዚአብሔር እምውእቱ ደም በአጽባዒሁ።	፲፬	ከዚያም የበሬ ደም አምጥቶ በመግጠሚያው አንጻር በምሥራቅ በኩል በጣቱ ይርጨው፥ ከዚያም ደም በጣቱ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጭ። ዘሌ፥ ፬ ፮።

፲፭ ወይጠብሕ ሐርጌኒ ዘበእንተ ኃጢአት ፥ ዘእምኅበ ሕዝብ ወያበውእ እምደሙ ውስጠ እመንጦላዕት ወይገብር ለደሙ በከመ ገብረ ደመ ላሕም ወይነዝኅ እምደሙ ላዕለ ምስሐል መንገለ ገጹ ለምስሐል ።

ከሕዝቡ የመጣውን ስለ ሕዝቡ መሥዋዕተ ኃጢአት የሚሆነውን ሙክት ይሠዋው ፥ ከደሙም ከመጋረጃው ወደ ውስጥ ያግባ ፥ ደሙንም የበሬውን ደም እንዳደረገው ያድርገው ፥ ከደሙም ሥርየት የሚሰጥበት መማጠሚያውን በመክደኛው ፊት በኩል ይርጭ ።

፲፮ ወያስተሥሪ በመቅደስ እምርኵሶሙ ለእስራኤል ወበእንተ ኵሉ ዓመፃሆሙ ወበእንተ ኵሉ ኃጣውኢሆሙ ።

በመቅደስም እስራኤልን ከርኵስነታቸው ያስተሥርይላቸው ፥ ስለ በደሉት በደላቸውና ስለ ሠሩትም ኃጢአታቸው ያንጻቸው ።

፲፯ ወከመዝ ይገብር በደብተራ ዘመርጡል እንተ ተኀድር ውስቴቶሙ በማእከለ ርኵሶሙ ።

በርኵስነታቸውም መካከል በምትኖር በደብተራ ኦሪት እንዲሁ ያድርግ ። ዘፀ፥ ፳፬ ፲፮ ።

፲፰ ወአልቦ ዘይሄሉ ሰብእ ወኢመኑሂ ሰብ ይበውእ ውስተ መቅደስ ከመ ያስተሥሪ እስከ ይወጽእ ፥ ወያስተሥሪ ሎቱ ወለቤቱ ፥ ወለኵሉ ተዐይኖሙ ለእስራኤል ።

ኃጢአታቸውን ያስተሠርይ ዘንድ ወደ መቅደስ በገባ ጊዜ ለራሱ ለቤተ ሰቡና ለወገኖቹ አስተሥርዮ እስኪወጣ ድረስ ማንም ማን ሰው የሚኖር የለም (አይኑር) ።

፲፱ ወይወጽእ ኀበ ምሥዋዕ ዘሀለወ ቅድመ እግዚአብሔር ወያስተሥሪ ቦቱ ወይነሥእ እምደመ ላሕም ወእምደመ ሐርጌ ወይወዲ ላዕለ አቅርንቲሁ ለምሥዋዕ በዓውዶሙ ።

በእግዚአብሔር ፊት ወዳለው መሠዊያ ወጥቶ ያስተሥርይበት ከወይፈኑና ከፍየሉም አውራ ደም ወስዶ በመሠውያው ቀንዶች ላይ በዙርያቸው ይርጨው ።

፳ ወይነዝኅ ላዕሌሁ እምውእቱ ደም በአፅባዕቱ ስብዐ ወያነጽሖ ወይቄድሶ እምኵሉ ርኵሶሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ከዚህም ደም በጣቱ እየጠለቀ ሰባት ጊዜ በመሠውያው ላይ ይርጭ ፥ ከእስራኤል ልጆች ርኵሰት ሁሉ ያንጻው (ይለየው) ። ሕዝ፥ ፵፫ ፩ ።

፳፩ ወይፌጽም አስተሥርዮ በመቅደስ ወበደብተራ ዘመርጡል ፥ ወበምሥዋዕ ወያመጽእ ሐርጌ ዘሕያው ።

ኃጢአት ማስተሥረያንም በቅድስተ ቅዱሳን በደብተራ ኦሪት በምሥዋዑም ይፈጽም ፥ ያልተሠዋውንም ሙክት ያቅርብ ። ሕዝ፥ ፵፭ ፬ ፳፯ ።

፳፪ ወይወዲ አሮን ክልኤሆን እደዊሁ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ሐርጌ ዘሕያው ፥ ወይትኔ ኃይ በላዕሌሁ ኵሎ ኃጣውኢሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ፥ ወኵሎ ዓመፃሆሙ ፥ ወኵሎ አበሳሆሙ ፥ ወያነብሮ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ሐርጌ ዘሕያው ፥ ወይፌንዎ ሐቅለ ምስለ ብእሲ ዘተረሠየ ።

አሮንም ሁለት እጆቹን በዚያ ባልታረደው የፍየል አውራ ራስ ላይ ያኑር ፥ የእስራኤል ኃጢአታቸውን ሁሉ ዓመፃቸውንና በደላቸውን ሁሉ ያስተሥርይ ፥ (ይናዘዝ) ኃጢአታቸውን በዚህ ባልታረደው የፍየል አውራ ራስ ላይ ያኑረው ፥ ለመሄድ ከተዘጋጀውም ሰው ጋር ወደ በረኻ ይስደደው ።

፳፫ ወይነሥእ ዝክቱ ሐርጌ ላዕለ ርእሱ ኃጣውኢሆሙ ወየኀድጎ ለውእቱ ሐርጌ ውስተ ምድረ በድው ኀበ አልቦ ዕፅ ።

ይህ የፍየል አውራ ኃጢአታቸውን በራሱ ላይ ይሸከም ፥ ይህንንም ሙክት እኽል ተክል ወደ ሌለበት ምድረ በዳ ይተወው ። ኢሳ፥ ፶፫ ፲፩ ፥ ማቴ፥ ፰ ፲፯ ።

፳፬ ወይበውእ አሮን ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ወያነብር አልባሲሁ ዘእኄ ዘይለብሶ ለበዊእ ውስተ መቅደስ ወያነብሮ ህየ ።

አሮንም ወደ ደብተራ ኦሪት ገብቶ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሲገባ የሚለብሰውን ነጭ ሐር አውልቆ ከዚያው ያኑረው ። ሕዝ፥ ፵፬ ፲፬ ፥ ፵፬ ፲፱ ።

፳፭ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ በመካን ቅዱስ ወይለብስ አልባሲሁ ወወፂአ ይገብር መሥዋዕቶ ወመሥዋዕተ ሕዝብኒ ።

ገላውን በክቡር ቦታ በውኃ ታጥቦ የዘወትር ልብሱን ይልበስ ፥ ከዚያም ወጥቶ የራሱንና የሕዝቡን መሥዋዕት ይሠዋ ።

፳፮ ወያስተሥሪ ሎቱ ወለቤቱ ወለሕዝብኒ ወለስብሐኒ ዘበእንተ ኃጢአት ይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ ።

የራሱንና የወገኖቹን የቤተ ሰቦቹንም ኃጢአት ያስተሥርይ የኃጢአቱንም ስብ በመሠውያው ላይ ይጨምረው (ያቃጥለው) ።

፳፯ ወዝክቱኒ ዘአውፅአ ለሐርጌ ዘፈለጡ ከመ ያግዕዞ ኀበ ገዳም ፥ የሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፥ ወእምዝ ይበውእ ውስተ ትዕይንት ።

ከመታረድ ነጻ ያወጣው ዘንድ የለዩትም ሙክት ወደ በረኻ የወሰደው ሰው ልብሱንና ገላውን በውኃ ይታጠብ ፥ ከዚህ በኋላ ወደ ሰፈር ይግባ ። ምዕ፥ ፲፭ ፰ ።

፳፰ ወላሕምኒ ዘበእንተ ኃጢአት ወሐርጌኒ ዘበእንተ ኃጢአት ዘአብኡ ደሞሙ ከመ ያስተሥርዩ ቦቱ በውስተ መቅደስ ያወጽእዎሙ አፍአ እምትዕይንት ወያውዕይዎሙ በእሳት ወአምእስቲሆሙኒ ወሥጋሆሙኒ ወከፅሴሆሙኒ ።

በቅድስተ ቅዱሳን ኃጢአታቸውን ያስተሠርዩበቸው ዘንድ ደማቸውን ያገቡት መሥዋዕተ ኃጢአት የሆኑትን ወይፈንና ሙክት ከከተማ አፍአ አውጥተው በእሳት ያቃጥሉዋቸው ፥ ሥጋቸውንና ቊርበናቸውን ሰንበሬቸውንም ያቃጥሉዋቸው ። ዕብ፥ ፲፫ ፲፩ ።

፳፱ ወዝክቱ ዘአውዓዮሙ የሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ

ያቃጠላቸውም ሰው ልብሱን ይጠብ ገላውንም

ሥጋሁ በማይ፣ ወእምዝ ይበውእ ውስተ ትዕይንት፣ ወዝንቲኒ ሕገ ይኩንክሙ ለዓለም ።

በውኃ ይታጠብ፣ ከዚህ በኋላ ወደ ከተማ ይግባ፤ ይህም የዘለዓለም ሕግ ሥራት ይሁናችሁ ። ኢሳ፡ ፶፫ ፲ ።

፴ ወበሳብዕ ወርኅ አመ ዐሡሩ ለሠርቅ አሕምምዋ ለነፍስክሙ፣ ወኵሎ ግብረ ኢትግበሩ ቦቲ ዘእምፍጥረቱኒ ወዘግዩርኒ ዘሀለወ ኅቤክሙ ።

በሰባተኛውም ወር በአሥረኛው ቀን ሰውነታችሁን አሳዝኗት፤ ከምትሠሩትም ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ትውልዱ (ከእስራኤል) የሆነ ከናንተ ዘንድ ያለ መጻተኛም ቢሆን ሥራን አትሥሩበት ።

፴፩ እስመ በይእቲ ዕለት ያስተሠሪ በእንቲአክሙ ከመ ያንጽሕክሙ እምኵሉ ኃጢአቲክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወትነጽሑ፣ እስመ ሰንበተ ሰንበታት ይእቲ ለክሙ ።

በዚች ቀን ከኃጢአታችሁ ያነጻችሁ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት ያስተሠርይላችኋልና ከኃጢአታችሁም ትነጻላችሁ ። መዝ፡ ፶፱ ፪፤ ፩ ዮሐ፡ ፩ ፯ ።

፴፪ ወአሕምምዋ ለነፍስክሙ፣ ወሕግ ውእቱ ለክሙ ዘለዓለም ።

ለናንተ በሱባዔ የምትቈጠር በዓል ናትና፤ ሰውነታችሁን አሳዝኗት፤ ይህም ለናንተ ለዘለዓለም ሕግ ይሁናችሁ ።

፴፫ ወያስተሠሪ ካህን ዘቀብዕዎ ወዘፈጸሙ እደዊሁ ከመ ይኩን ካህነ እምድኅረ አቡሁ፤ ወይለብስ አልባሰ አኄ አልባሰ ቅድሳት ።

ከአባቱ ቀጥሎ ሊቀ ካህናት ይሆን ዘንድ እጆቹን ቀብተው የሾሙት ካህን ኃጢአታችሁን ያስተሠርይላችሁ፣ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሲገባ የሚለብሰውን የነጭ ሐር ልብስ ይልበስ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፱፤ ዘኍ፡ ፳ ፳፮ ።

፴፬ ወያስተሠሪ በቅድስተ ቅዱሳን፣ ወበደብተራ ዘመርጡል፣ ወበምሥዋዕ ያስተሠሪ ሎቱ፣ ወበእንተ ካህናትኒ፣ ወበእንተ ኵሉ ተዐይን ያስተሠሪ ።

በቅድስተ ቅዱሳን (አሥሩ ክንድ) በደብተራ ኦሪት፣ (ሃያ ክንድ) በመሠውያውም ኃጢአታችሁን ያስተሥርይ የካህናቱንና የሠራዊቱን ሁሉ ኃጢአት ያስተሥርይ ።

፴፭ ወዝንቱ ሕገ ይኩንክሙ ዘለዓለም፣ ከመ ያስተሥሪ በእንተ ደቂቀ እስራኤል እምኵሉ ኃጢአቶሙ፣ ወምዕረ ለለዓመት ይገብሮ፣ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

ይህም የእስራኤልን ልጆች ከኃጢአታቸው ያነጻቸው ዘንድ ለዘለዓለም ሥርዓት ይሁናችሁ፣ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው በዓመት አንድ ጊዜ ያድርገው ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ በሎሙ ለአሮን ወለደቂቁ፣ ወለኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል፤ ወንግሮሙ ዘንተ ቃለ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ ለአሮንና ለልጆቹ እግዚአብሔር ያዘዘውን ይህን ቃል ንገራቸው ።

፪ ወይቤ ብእሲ ብእሲ እምቤተ እስራኤል፣ እመቦ ዘጠብሐ ላሕመ፣ አው በግዐ፤ አው ጠሌ በውስተ ትዕይንት፣ ወእመኒ በአፍአ እምትዕይንት፤ ኢያምጽአ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ከመ ይግበሮ መሥዋዕተ፣ አው ዘመድኃኒት ዘኀሩይ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

ከእስራኤል ልጆች ወገን አንዱም ሰው በከተማው ውስጥ ወይም ከከተማው ውጭ በሬ ወይም በግ ወይም ፍየል የሠዋ ቢኖር፣ እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ወይም የተመረጠ መሥዋዕተ መድኃኒት አድርጎ ወደ ደብተራ ኦሪት አያምጣው ።

፫ ወእምከመ ጠብሖ በበዕድ ኢያምጽአ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ከመ ያብእ ቍርባነ ለእግዚአብሔር ቅድመ ደብተራሁ ለእግዚአብሔር ።

በሌላም ቦታ ከረደው በኋላ፣ ለእግዚአብሔር ማደርያ ደጃፍ አያምጣው ።

፬ እስመ ቀቲለ ነፍስ ይከውኖ ለውእቱ ብእሲ፣ ወከዓዌ ደም ውእቱ፣ ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ፣ ከመ ኢያምጽኡ ደቂቀ እስራኤል መሥዋዕቲሆሙ ኵሎ ዘይሠውዑ በገዳም ።

በዚያ ሰው ላይ ነፍስ መግደል ይሆንበታልና፣ ደም አፍሳሽም ነውና፣ የእስራኤል ልጆች በምድረ በዳ የሠዉትን መሥዋዕታቸው እንዳያመጡ ያች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ ።

፭ ወያበውእዎ ለእግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ኀበ ካህን፣ ወይሠውዕዎ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር ።

ለእግዚአብሔር ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ወደ ካህን ያግቡት፣ መሥዋዕተ መድኃኒትም አድርገው ለእግዚአብሔር ይሠዉት ። ዘፍ፡ ፳፩ ፳፫፤ ዘዳ፡ ፲፪ ፪ ።

፮ ወይክዑ ካህን ደሞ ላዕለ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብደራ ዘመርጡል፣ ወይገብር ስብሐ ለመዓዛ ሠናይ ቅድመ እግዚአብሔር ።

ካህን ደሙን ከደብተራ ኦሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት በመሠውያው ላይ ያፍሰው፣ ስቡንም እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው በጎ መዓዛ አድርጎ በምሥዋዑ ላይ ያጢሰው ። ዘፍ፡ ፰ ፳፩፤ ዘሌዋ፡ ፱ ፴፩ ።

፯ ወኢይሠውዑ መሥዋዕቶሙ ለከንቱ በዘበቱ ይዜምዉ ድኅሬሆሙ፣ ወከመዝ ይኩንክሙ ሕገ ዘለዓለም በመዋዕሊክሙ ።

ጣዖቱን ተከትለው (አምልከው) የሚሰስኑበት መሥዋዕታቸውን በከንቱ አይሠው፣ በለ ዘመናችሁም እንዲህ ሥርዓት ይሁናችሁ ። ዘፀ፡ ፴፬ ፲፭፤ ዘዳ፡ ፴፩ ፲፯ ።

፰ ወበኵሉሙ ብእሲ ብእሲ እምደቂቀ እስራኤል አው እምግዩራን እለ ሀለዉ ኀቤክሙ ዘገብረ መሥዋዕተ መድኀኒት ለእግዚአብሔር፤ አው ቍርባነ ኢያምጽአ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ከመ ይግበሮ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ።

ከእስራኤል ልጆች ወገን ወይም ከናንተ ዘንድ ከሚኖሩት መጻተኞች ወገን አንዱም አንዱም ለእግዚአብሔር መሥዋዕት የሠዋ፣ ወይም ቍርባን ያገባ ሰው ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ያደርገው ዘንድ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ባያመጣው ያች ሰውነት ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ።

፱ ወብእሲ ብእሲ እምደቂቀ እስራኤል፣ አው እምግዩራን እለ ሀለዉ ኀቤክሙ፣ ዘበልዐ እምኵሉ ደም አቀውም ገጽየ ላዕለ ይእቲ ነፍስ እንተ በልዐት ደመ፣ ወእደመስሳ እምሕዝባ።

ከእስራኤል ልጆች ወገን ወይም ከናንተ ዘንድ ከሚኖሩት ስደተኞች አንዱም አንዱም ሰው ከደሙ ቢበላ፣ በዚያች ሰውነት ገጽ መዓቴን አጸናባታለሁ፣ ከወገኖቿም ለይቼ አጠፋታለሁ። ዘፍ፣ ፱ ፬፣ ፩ ሳሙ፣ ፲፬ ፴፫።

፲ እስመ ደም ነፍሱ ውእቱ ለኵሉ ዘሥጋ፣ ወአነ ወሀብክዎ ለክሙ ለመሥዋዕት በዘቦቱ ያስተሠርዩ በእንተ ነፍስክሙ፣ እስመ በደሙ ትትቤዘው ነፍስክሙ።

ደም ለሥጋዊ (ፍጥረት) ሁሉ ነፍሱ ነውና፣ እኔም ኃጢአት በሚያስተሠርዩላችሁ ገንዘብ ለነፍሳችሁ መዳኛ ሊሆን ለናንተ መሥዋዕት አደረግሁት ነፍሳችሁ በደሙ ምክንያት ትድናለችና። ማር፣ ፲፬ ፳፬፣ ሮሜ ፭ ፱።

፲፩ ወበእንተ ዝንቱ አቤልክዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ኵላ ነፍስ እንተ እምኔክሙ ኢትብላዕ ደመ፣ ወግዩር ዘሀሎ ኀቤክሙ ኢይብላዕ ደመ።

ስለዚህም ነገር እናንተን የእስራኤል ልጆች እንዲህ አልኋችሁ፣ ከናንተ ወገን የሆነች ሰውነት ሁሉ ደሙን አትብላ፣ ከናንተ ዘንድ ያለ መጻተኛም ደም (ብርንዶ) አይብላ።

፲፪ ወብእሲ ብእሲ እምደቂቀ እስራኤል፣ አው እምግዩራን እለ ሀለዉ ኀቤክሙ፣ እመቦ ዘነዐወ ንዒወ፣ ወቀተለ እምአንስሳ፣ አው ዖፈ እምዘይበልዑ ኪያሁ ለበሊዕ ይክዑ ደሞ፣ ወይደፍኖ በመሬት።

ከእስራኤል ልጆች ወገን ወይም በመካከላችሁ ከሚኖሩት ስደተኞች ወገን፣ አደን ቢያድን ለትበሉት ከሚገባችሁ ወገን (እንደ ድኩላ፣ አጋዘን፣ ቆቅ፣ ዥግራ) ያለውን ደሙን አፍስሶ አፈር ያልብሰው። ዘዳ፣ ፲፪ ፲፮።

፲፫ እስመ ደሙ ለኵሉ ዘሥጋ ነፍሱ ውእቱ።

የሥጋዊ ደማዊ ፍጥረት ሁሉ ደሙ ነፍሱ ነውና (ነፍሱ ደሙ ነውና)።

፲፬ ወይቤሎሙ ለደቂቀ እስራኤል፣ ደሞ ለኵሉ ዘሥጋ ኢትብልዑ፣ እስመ ደሙ ለኵሉ ዘሥጋ ነፍሱ ውእቱ፣ ወኵሉ ዘበልዖ ለይሠሮ።

የእስራኤልን ልጆች የሥጋዊ ፍጥረት ሁሉ ደሙ ነፍሱ ነውና፣ የሥጋዊን የደማዊን ሁሉ (ብርንዶ) አትብሉ የበላውም ሁሉ ይጥፋ አልኋቸው። ዘፍ፣ ፱ ፬።

፲፭ ወኵሉ ነፍስ ዘበልዐ ምውተ፣ አው ብላዐ አርዌ፣ እመኒ ዘእምፍጥረቱ እስራኤል፣ ወእመኒ ግዩር፣ የሐፅብ አልባሲሁ፣ ወይትሐፀብ በማይ ሥጋሁ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ።

የሞተውን በክት ወይም የአውሬ ትራፊን የበላ ሁሉ ትውልዱ ከእስራኤል ወይም ከስደተኛ ወገን ቢሆን ልብሱን ይጠብ፣ ሰውነቱንም በውኃ ይታጠብ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው። ዘፀ፣ ፳፪ ፴፩፣ ሕዝ፣ ፬ ፲፬።

፲፮ ወእመሰ ኢሐፀበ አልባሲሁ፣ ወኢተሐፅበ ሥጋሁ በማይ ይከውኖ ኃጢአት ላዕለ ርእሱ።

ልብሱን ባያጥብ፣ ሰውነቱንም በውኃ ባይታጠብ ግን በራሱ ላይ ኃጢአት በደል ይሆንበታል። ዘኁ፣ ፲፱ ፯።

ምዕራፍ ፲፰።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ፣ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው፣ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ነኝና በአገራቸው ተቀምጣችሁ እንደ ነበራችሁባቸው እንደ ግብጻውያን ያለ ሥራ አትሥሩ አለ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው አለው።

፪ በከመ ምግባሮሙ ለምድረ ግብጽ ዘነበርክሙ ባቲ ኢትግበሩ።

፫ ወበከመ ምግባሮሙ ለምድረ ከነአን ዘአነ አበውአክሙ ህየ ኢትግበሩ፣ ወኢትሖሩ በሕጎሙ።

እኔ በዚያ በማገባችሁ በከነዓን ምድር ብትኖሩ እንደ ከነዓን ሰዎች ያለ ሥራ አትሥሩ፣ በሕጋቸውም አትኑሩ።

፬ ኵነኔ ዚአየ ግበሩ፣ ወትእዛዝየ ዕቀቡ፣ ወበቲ ወሐሩ፣ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ።

ፍርዴን ፍረዱ (አድርጉ) ትእዛዜንም ጠብቁ በርሷም ጸንታችሁ ኑሩ፣ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ።

፭ ዕቀቡ ትእዛዝየ ወኵሉ ኵነኔየ ወግበርዎ፣ እስመ ዘገብሮ ሰብእ የሐዩ ቦቱ፣ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ።

ሕጌንና ትእዛዜን ሁሉ ጠብቁ፣ አድርጉትም የሠራው ሰው በሱ ይድናልና ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ።

፮ ብእሲ ብእሲ ኀበ ኵሉ ሰብአ ወሥጋሁ ዘይከውን ኢይበአ ይክሥት ኃፍረቶ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ።

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና አንዱም አንዱም ሰው ወደ ወገኑ ሚስት አይድረስ፣ ዘመዱ ወደሚሆንም ሁሉ ኃፍረቱን ይገልጥ ዘንድ አይቅረብ። ዘሌ፣ ፳ ፲፱።

፯ ኃፍረተ አቡከ ወኃፍረተ እምከ ኢትክሥት፣ እስመ እምከ ይእቲ።

እናትህ ናትና የእናትህን ኃፍረት አትግለጥ፣ (አትድረስባት)።

ኀፍረተ ብእሲተ አቡከ ኢትክሥት፡ እስመ ኀፍረተ አቡከ ውእቱ ።	፯	ያባትህን ሚስት ኀፍረት አትግለጥ፡ ያባትህ ኀፍረት ነውና ። ፩ ቆሮ፡ ፭ ፩ ።
ኀፍረተ እኅትከ እንተ እምአቡከ አው እንተ እምእምከ ኢትክሥት ።	፰	ከአባትህ የተወለደች ወይም ከናትህ የተወለደች የእኅትህ ኀፍረት አትግለጥ ። ፪ ሳሙ፡ ፲፫ ፲፪ ።
ወእመኒ እንተ በአፍአ ተወልደ፡ ወእመኒ እንተ እምአዝማዲከ ይእቲ ኢትክሥት ኀፍረታ ።	፱	በውጭም የተወለደች ብትሆን ከዘመዶችህ የተወለደችም ብትሆን ኀፍረቷን አትግለጥ ። ሕዝ፡ ፳፪ ፲፩ ።
ኀፍረተ ወለተ ወልድከ፡ አው ወለተ ወለትከ ኢትክሥት ኀፍረቶ፡ እስመ ኀፍረትከ ውእቱ ።	፲	የወንድ ልጅህን ልጅ፡ የሴት ልጅህን ልጅ ኀፍረት አትግለጥ ኀፍረትህ ነውና ።
ኀፍረተ ወለተ ብእሲተ አቡከ ኢትክሥት፡ እስመ እኅትከ ወወለተ እምከ ይእቲ ።	፲፩	ያባትህን ሚስት ልጅ (የንጀራ ናትህ) ኀፍረት አትግለጥ፡ የእንጀራ እናትህ ልጅ እኅትህ ናትና ።
ኀፍረተ እኅተ አቡከ ኢትክሥት፡ እስመ ቤተ አቡከ ይእቲ ።	፲፪	ያባትህን እኅት ኀፍረት አትግለጥ፡ ያባትህ ወገን ናትና ።
ኀፍረተ እኅተ እምከ ኢትክሥት፡ እስመ እምቤተ እምከ ይእቲ፡	፲፫	የናትህን እኅት ኀፍረት አትግለጥ፡ የናትህ ወገን ናትና ።
ኀፍረተ ብእሲተ እኁሁ ለአቡከ ኢትክሥት፡ እስመ ዘመድከ ይእቲ ።	፲፬	የአባትህን ወንድም የአጐትህን ሚስት ኀፍረት አትግለጥ፡ ዘመድህ ናትና ።
ኀፍረተ ብእሲተ ወልድከ ኢትክሥት እስመ ብእሲተ ወልድከ ይእቲ ።	፲፭	የልጅህን ሚስት ኀፍረት አትግለጥ፡ የልጅህ ሚስት ናትና ። ዘፍ፡ ፴፰ ፳፯ ። ሕዝ፡ ፳፪ ፲፩ ።
ኀፍረተ ብእሲተ እኁከ ኢትክሥት፡ እስመ ኀፍረተ እኁከ ውእቱ ።	፲፮	የወንድምህን ሚስት ኀፍረት አትግለጥ፡ የወንድምህ ኀፍረት ነውና ። ዘዳ፡ ፳፭ ፭፡ ማቴ፡ ፳፪ ፳፬ ።
ወኀፍረተ ብእሲት ምስለ ወለታ ኢትክሥት፡ ወኢዘወለተ ወልዳ፡ ወኢዘወለተ ወለታ ኢትግበር ከመ ትክሥት ኀፍረቶን፡ እስመ ቤትከ ውእቶን፡ ወኃጢአት ውእቱ ።	፲፯	የሴቲቱን ኀፍረት ከልጅዋ ጋር አትግለጥ፡ የወንድ ልጅዋንና የሴት ልጅዋን ልጅ ኀፍረት አትግለጥ፡ ኀፍረተ ሥጋቸውን ትገልጥ ዘንድ ኃጢአትም ነውና ወገኖችህ ናቸውና ። ዘሌዋ፡ ፳ ፲፬ ።
ወብእሲት ምስለ እኅታ ኢታውስብ፡ ከመ ኢታስተቃንእን፡ ወኢትክሥት ኀፍረቶን፡ ለዛቲኒ ወለእንታክቲኒ እንዘ ዓዲሃ ሕያውት ይእቲ ።	፲፰	ሚስትህ በሕይወት ሳለች እንዳታቃናቸው (እኅቷ ጣውንቷ እንዳትሆን) እኅትማማችን አታግባ፡ የዚያችንና የዚያችን ኀፍረት አትግለጥ ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፯ ።
ወኀበ ብእሲት ትክት ኢትበእ፡ ዘእንበለ ትንጻሕ፡ ከመ ትክሥት ኀፍረታ፡ እንዘ ዓዲሃ ርኵስት ይእቲ ።	፲፱	ገና በግዳጅዋ ሳለች ከአደፏ ሳትነጻ ኀፍረቷን ትገልጥ ዘንድ በግዳጅ ወዳለች ሴት አትግባ ።
ወኢትበእ ኀበ ብእሲተ ካልእከ፡ ከመ ትስክብ ምስሌሃ ወኢትዝራእ ዘርእከ ላዕሌሃ ።	፳	ከርሷ ጋር ትተኛ ዘንድ ወደ ባልንጀራህ ሚስት አትግባ፡ ዘርህንም በርሷ አትዝራባት ። ምሳ፡ ፯ ፳፱ ።
ወኢታዕተፃምድ ለመልአክ ወልደከ፡ ወኢታርኵስ ስሞ ለቅዱስ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፳፩	ልጅህን (ለአሕዛብን) አለቃ አታሳድር፡ (ከአሕዛብ አለቃ አታጋባ) የቅዱስም ስሙን አታስነቅፍ ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘፍ፡ ፳፪ ፫፡ ዘፀ፡ ፲፫ ፲፪ ።
ወምስለ ተባዕት ኢትስክብ፡ ከመ አንስት እስመ ርኩስ ውእቱ ።	፳፪	ከሴት ጋር እንደምትተኛ ከወንድ ጋር አትተኛ፡ የረከሰ ነውና ። ዘፍ፡ ፳ ፲፫፡ ሮሜ ፩ ፳፯ ።
ወኢትሑር ኀበ እንስሳ፡ ከመ ኢታውዕእ ዘርእከ ላዕሌሃ፡ ከመ ኢትርኰስ ባቲ፡ ወብእሲትኒ ኢትሑር ኀበ እንስሳ ከመ ይስክባ፡ እስመ ርኩስ ውእቱ ።	፳፫	ዘርህን እንዳትዘራባት በሷም እንዳትረክስ ወደ እንስሳ አትቅረብ፡ ሴትም ይደርስባት ዘንድ ወደ እንስሳ አትሂድ፡ የረከሰ ነውና ። ዘሌዋ፡ ፳ ፲፭፡ ዘፀ፡ ፳፪ ፲፱ ።
ወኢታርኵሱ ርእሰክሙ በዝንቱ ኵሉ፡ እስመ በዝንቱ ኵሉ ረኵሱ አሕዛብ እለ አነ አወፅኦሙ እምቅድሜክሙ ወአገመንዋ ለምድር ።	፳፬	እኔ ከፊታችሁ የማወጣቸው አሕዛብ በዚህ ሁሉ ረክሰዋልና፡ ምድርንም አርክሰዋታልና፡ በዚህ ሁሉ ራሳችሁን አታርክሱ ። ማቴ፡ ፲፭ ፲፰፡ ፩ ቆሮ፡ ፫ ፲፯ ።
ወበእንተ ዝንቱ ፈደይክዎሙ ወተቈጥዓቶሙ ምድር ለእለ ይነብሩ ላዕሌሃ ።	፳፭	ስለዚህም ፍዳቸውን አመጣሁባቸው ምድርም የሚኖሩባትን ሰዎች ተቈጣቻቸው ። ኢሳ፡ ፳፯ ፳፩፡ ኤር፡ ፱ ፱ ።
ወዕቀቡ ኵሎ ሕግየ ወኵነኔየ፡ ወኢትግበሩ ምንተኒ እምዝንቱ ኵሉ ርኩስ፡ ወኢዘእምፍጥረቱ እስራኤል፡ ወኢግዩር ዘሀለወ ኀቤክሙ ።	፳፮	ሕጌን ጠብቁ ፍርዴንም ጠንቅቁ ነውር ከሆነው ከዚህ ሁሉ ምንም ምን አትሥሩ፡ ትውልዱ ከእስራኤልም ቢሆን ከናንተ ዘንድ የሚኖር መጻተኛም ቢሆን ይህን ሁሉ አትሥሩ ። ዘሌዋ፡ ፲፰ ፬-፭ ።
እስመ ዘንተ ኵሎ ርኵሰ ገብሩ ሰብእ እለ እምቅድሜ	፳፯	ከናንተ አስቀድሞ በዚህ ዓለም የተፈጠሩ ሰዎች ይህ

ከሙ ተፈጥሩ ውስተ ምድር ፣ ወአንመንዋ ለምድር ።
፳፰ አንትሙኒ ዑቁ ከመ ኢትትቄጣዕክሙ ምድር ለእመ
አርኰስክምዋ ፣ በከመ ተቄጥዓቶሙ ለአሕዛብ እለ እም
ቅድሜክሙ ።
፳፱ እስመ ኵሉ ዘገብረ እምዝንቱ ኵሉ ርኩስ ትሠሮ ይ
እቲ ነፍስ እምሕዝበ፡ እንተ ገብረቶ ።
፴ ወዕቀቡ ትእዛዝየ ከመ ኢትግበሩ እምኵሉ ሕጉሙ
ለርኩሳን ፣ ዘኮኑ እምቅድሜክሙ ፣ ወኢትርኰሱ በሙ ፣
እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፣ በሎሙ ለኵ
ሉ ተዐይነ ደቂቀ እስራኤል ፣ ቅዱሳነ ኩኑ እስመ ቅዱስ
አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፪ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ይፍራህ አበሁ ወእሞ ወሰ
ንበታትየ ዕቀቡ ።
፫ ወኢትትልዉ አማልክተ ፣ ወኢትግበሩ ለክሙ አማ
ልክተ ዘሰብክ ፣ እስመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላ
ክክሙ ።
፬ ወእመ ሦዕክሙ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብ
ሔር አንጺሕክሙ ሡዑ ።
፭ ወበዕለተ ትሠውዑ ይብልዕዎ ፣ አው በሳኒታ ፣ ወለእ
መበ ዘተርፈ በሣልስት ዕለት ያውዕይዎ በእሳት ።
፮ ወለእመሰ በልዕዎ ውስተ ብትክ ይትኌለቍ ወኢይት
ዌከፎ ።
፯ ወለዘበልዖ ኃጢአተ ይከውኖ ፣ እስመ አርኰሰ ቅድሳቶ
ለእግዚአብሔር ፣ ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እንተ በልዓቶ
እምሕዝብ ።
፰ ወእመ ማእረር ሰበ ተዓፅዱ እክለ ምድርክሙ ፣ ኢታ
ንጽሑ ዓጺደ ገራህትክሙ ፣ ወኢትእርዩ ዘወድቀ እክለ
እንዘ ተዓፅዱ ።
፱ ወዓፀደ ወይንክኒ ኢታዕተናጽሕ ቀሢመ ወኢትትቀ
ረም ኅንበበተ ወይንክ ዘወድቀ ለነዳይ ወለግዩር ተኅድጎ ፣
እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፲ ወኢትስርቁ ወኢትሐስዉ ፣ ወአልቦ ዘይትዔገል ካልአ ፤
፲፩ ወኢትምሐሉ በስምየ በሐሰት ፣ ወኢታርኵሱ ስሞ ቅ
ዱሰ ለአምላክክሙ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፲፪ ወኢተዓምፅ ካልአከ ወኢትሂድ ፣ ወኢይቢት ኀቤከ
ዓስቡ ለዓሳቢከ እስከ ይጸብሕ ።
፲፫ ወኢትንብብ ሕሡመ ላዕለ ጽሙም ፣ ወኢትደይ ዕቀ
ፍተ ቅድመ ዕውር ፣ ወፍርሆ ለእግዚአብሔር አምላክከ ፣
እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፲፬ ወኢትግበሩ ዓመፃ በውስተ ፍትሕ ፣ ወኢታድልዉ
ለገጸ ነዳይ ፣ ወኢታድልዉ ለገጸ ዓቢይ ፣ በጽድቅ ኰንኖ
ለካልእከ ።
፲፭ ወኢትሑር በጕሕሉት ውስተ ሕዝብከ ፣ ወኢትቁም

ን ሁሉ ኃጢአት ሠርተዋልና ምድርንም አስድፈዋታልና።
እናንተ አስቀድሞ በነበሩ አሕዛብ እንደ ተበሳጨችባ
ቸው ብታስድፍዋት ምድር እንዳትቈጣባችሁ እናንተም
ዕወቁ ። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፳፭ ፣ ፳ ፳፬ ።
ከዚህ ከሚያገባ ርኩሰት ሁሉ የሠራ ሰው ሁሉ ያች
ኃጢአትን የሠራች ሰውነት ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ ።
ከናንተ አስቀድሞ ይሠሩት የነበሩ የአሕዛብን ሥራ
ሁሉ እንዳትሠሩ ትእዛዜን ጠብቁ ፣ በነርሱም አትርከሱበ
ቸው ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘፀ፣ ፲፰ ፱ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው ፤
ለእስራኤል ልጆች ወገኖች ሁሉ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአ
ብሔር ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ በላቸው ። ዘፀ፣ ፲፱ ፮ ።
ከናንተ አንዱም አንዱ እናት አባቱን ይፍራ (ያክብር)
ሰንበታቴንም ጠብቁ ። ዘፀ፣ ፳ ፲፪ ፣ ዘሌ፣ ፲፱ ፴ ።
ጣዖታትንም አታምልኩ ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብ
ሔር ነኝና ተመትተው የተሠሩ ጣዖታትን አታቁሙ ።

ድኅነት የሚገኝበት መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ብት
ሠዉ ንጹሐን ሁናችሁ ሠዉ ። ዘሌዋ፣ ፲፩ ፲፰ ።
በሠዋችሁበት ቀን ወይም በማግሥቱ ይብሉት ሶሦስ
ተኛው ቀን የተረፈ ቢኖር ግን በእሳት ያቃጥሉት ።
ቢበሉት ግን በከት ከመብላት ይቈጠርባቸዋል (እግዚ
አብሔርም) አይቀበለውም ። ዘሌዋ፣ ፲ ፲፰ ።
በበላውም ሰው ዕዳ በደል ይሆንበታል ፣ የተቀደሰ
ውን የእግዚአብሔር መሥዋዕት አርክሷልና ፣ ይህንንም
የበላች ሰውነት ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ ።
የምድራችሁንም አዝመራ በምታጭዱበት በዓጨዳ
ችሁ ወራት የእርሻችሁን ድንበር አጥርታችሁ አትጨዱ ፣
ስታጭዱም የወደቀውን እኽል አትልቀሙ ።
የወይንህንም ቦታ አጥርተህ አትልቀም ፣ የወይንህንም
ዘለላ አትልቀም ፣ የወደቀውን ለደኻ ለመጻተኛ ተውለት
ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። መክ፣ ፭ ፰ ።
አትስረቁ ፣ ሐሰትንም አትናገሩ ፣ ባልንጀራውን የሚ
ቀማ አይኑር ። ኤፌ፣ ፬ ፳፭ ፣ ዘፀ፣ ፳ ፲፭ ።
ስሜንም ጠርታችሁ በሐሰት፡ አትማሉ ፣ የከበረውን
የአምላካችሁን ስም አታስነቅፉ ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአ
ብሔር ነኝና ። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፳፩ ።
ባልንጀራህን አትበድል ፣ አትቀማው የሞያተኛህንም
ደመወዝ እስኪነጋ ድረስ በአንተ ዘንድ አይደር ።
በደንቆሮው ክፉ ነገር አትናገር ፣ በዕውርም ፊት ዕን
ቅፋት አታኑር ፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራው ፣ ፈጣሪያ
ችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘዳ፣ ፳፯ ፲፰ ።
በፍርድም ጊዜ ሐሰት አትፍረዱ ፣ ለባለጸጋም ለድ
ኻም አታድሉ ፣ ለባልንጀራህ በእውነት፡ ፍረድለት (ፍረ
ድበት) ። ዘፀ፣ ፳፫ ፲ ፣ ዘዳ፣ ፩ ፲፯ ፣ ያዕ፣ ፪ ፱ ።
ወደ ወገኖችህም በተንኰል (በሽንገላ) አትሂድ ፣ በባ

ላዕለ ነፍሰ ካልእከ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክከ ።		ልንጀራህ ሰውነት ላይ በጠላትነት አትነሣ፤ ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።
ወኢተጻምዖ ለካልእከ ፡ ወኢትጸልኦ በልብከ ፡ ዝልፎ ወአይድዖ እንተ ተኀይሶ ለካልእከ፡ ወኢትግበር በእንቲአሁ ኃጢአተ ።	፲፯	በልንጀራህን አትበድለው፣ ገልጸህ ዝለፈው (ምከረው) እንጂ በልብህ አትጥላው፤ በልንጀራህንም የምትነቅፈውን ገልጸህ ንገረው፣ ስለሱም ኃጢአት አትሥራ ።
ወኢትትበቀል ለሊከ፣ ወኢትትቀየም ላዕለ ደቂቀ ሕዝብከ፤ ወአፍቅር ካልእከ ከመ ነፍስከ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፲፰	አንተ ቂም በቀል አትያዝ፣ በወገኖችህም ልጆች አትቀየም፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ፣ ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘዳ፡ ፱ ፲ ።
ወዕቀብ ሕግየ፡ ወኢትሕርስ ብዕራዊከ በዘባዕድ አርዑት፣ ወኢትትክል ውስተ ዓፀደ ወይንከ ዘዘዚአሁ፣ ወልብሰኒ ዘእምክልኤቱ እንመቱ ኃፍረት ውእቱ ወኢትልበስ ።	፲፱	ሕጌን ጠብቅ፡ በሬህንም በሌላው ቀንበር አትረስ፣ በወይንህም በታ እየራሱ የሆነ ተክል አትትክል፣ ነፍረት ነውና፣ ሥራው ሁለት የሆነ ልብስን አትልበስ ።
ወዘሰከበ ምስለ ብእሲት እንተ ዕቅብት ይእቲ ለብእሲ ግብር፡ እንተ ቤዛሃ ኢተውህበ ላቲ፣ ወግዕዛነ ኢተግዕዘት ይኤይሉ ሎቱ ዘይሁብ፡ ወኢይመውት እስመ ኢግዕዘት ።	፳	ለወንድ ባርያ የተጠበቀች (የታጨች) ዋጋዋን ያልተሰጠለት ሴት ባርያን ከክብር ያሳነሰ፣ የሚከፍለው ዋጋዋን ይገምግሙለት፤ ነፃ አልወጣችምና ይሙት በቃ አይፈረድበትም ።
ወያመጽእ ዘበእንተ ንስሐሁ በግዐ ለእግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፳፩	እሱም ስለ ንስሐ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ ወደ ደብተራ ኦሪት ያምጣ ። ዘሌዋ፡ ፭ ፲፭ ።
ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በውእቱ በግዕ ቅድመ እግዚአብሔር፣ እስመ ነስሐ በዘአበሰ፣ ወትትኀደግ ሎቱ ኃጢአቱ እንተ አበሰ ።	፳፪	ካህንም ስለ ኃጢአቱ የቀረበውን በግ በእግዚአብሔር ፊት ሠውቶ ያስተሥርይለት፣ በበደለው በደል ተጠጥቷልና፣ የበደላትም በደል ትሠረይለታለች ።
ወእመ በእክሙ ውስተ ምድር እንተ ይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ፡ ወተከልክሙ እምኵሉ ዕፅ ዘይበልዑ ታነጽሕዎ እምኵሉ ርኵስ፣ ወፍሬሁኒ ዘሠለስቱ ዓም ርኩስ ውእቱ ለክሙ ኢትብልዕዎ ።	፳፫	ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ወደሚሰጣችሁ ምድር በገባችሁ ጊዜ የሚበሉት ተክላ - ተክል ሁሉ ብትተክሉ ከኃጢአት ሁሉ ንጹሕ አድርጉት፤ የሦስተኛውም ዘመን ፍሬው ለናንተ ርኩስ ነውና አትብሉት ። ዘፀ፡ ፯ ፲፱ ።
ወበራብዕ ዓም ይኩን ኵሉ ፍሬሁ ቅዱስ ወስቡሐ ለእግዚአብሔር ።	፳፬	በአራተኛው ዓመት ያፈራው ፍሬ ሁሉ ግን ለእግዚአብሔር የከበረ የተመሰገነ ይሁን ። ዘዳ፡ ፲፱ ፲፯ ።
ወበሐምስ ዓም ብልዑ፡ ውእቱ ለክሙ ፍሬሁ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፳፭	በአምስተኛው ዘመን ያፈራው ፍሬው ለናንተ ነው፣ ብሉት፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።
ወኢትብልዑ በውስተ አድባር፣ ወኢትርከሱ፡ ወኢትጠየሩ በዖፍ ።	፳፮	መሥዋዕቱንም በተራራዎች ላይ ሁናችሁ አትብሉት አትርከሱም፣ በዖፍም አታምልኩ፣ (አታሟርቱ) ሞራ ገላጭም አትሁኑ ። ዘሌዋ፡ ፫ ፲፯፣ ዘዳ፡ ፲፰ ፲፬ ።
ወኢትግበሩ ለክሙ ቈናዝዐተ እምፀጕረ ርእስክሙ፣ ወኢትላጽዩ ጽሕመ ገጽክሙ ።	፳፯	ከራሳችሁም ጠጕር ጉትያ (ቍንጮ) አታውጡ (አታጉትቱ) የፊታችሁንም ጢም አትላጩ ።
ወእመበ ዘሞተ መላሲ ኢታቅርቡ ውስተ ሥጋክሙ፣ ወኢትፍጥሩ ለክሙ ፈጠራ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፳፰	የሞተም ሰው ቢኖር ወደ ሰውነታችሁ ምላጭ አታቅርቡ አዲስ መልክ አትፍጠሩ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ኢሳ፡ ፲፭ ፪፣ ኤር፡ ፱ ፳፯ ።
ወኢታርኵስ ወለተከ፣ ወኢታዘምዋ፣ ወኢትዘሙ ምድር ወኢትምላእ ምድር ዓመፃ ።	፳፱	ሴት ልጅህን ክብሯን አሳንስህ ሴሰኛ አታሰኛት ምድር አትሰስን፣ ምድር ዓመፅን አትምላ ። ዘዳ፡ ፳፫ ፲፯ ።
ዕቀቡ ሰንበታትየ፣ ወፍርሁ እምቅዱሳንየ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፴	ቅዳሚ ቅዳሚን አክብሩ፤ ከቅዱሳን (ነቢያት ካህናት) የተነሣም ፍሩ፣ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝና ።
ወኢትትልዉ ሰብአ ሐረስ፡ ወሰብአ ሥራይ ከመ ኢትርከሱ በሙ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፴፩	መናፍስት ጠሪዎችንና ሟርተኞችን ሰዎች አትከተሉ በነርሱው እንዳትረክሱ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝና ።
ቅድመ ዘሲበት ተንሥእ፡ ወአክብር ገጸ አረጋዊ፡ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላክከ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፴፪	ሽማግሌ ሰው ሲመጣ ከፊቱ ተነሥ፣ የሽማግሌን ፊት አክብር፤ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ምሳ፡ ፳ ፳፱፣ ፩ ጢሞ፡ ፭ ፩ ።
ወለእመበ ዘመጽአ ኀቤክሙ ግዩር ኢትሣቅይዎ በውስተ ምድርክሙ ከመ ዘእምፍጥረቱ ይኩን ለክሙ ግዩር ዘመጽአ ኀቤክሙ ።	፴፫	ወደናንተ የመጣ ስደተኛም ቢኖር በአገራችሁ መከራ አታጽኑበት ወደናንተ የመጣ ስደተኛ ለናንተ (ከእስራኤል) እንደ ተወለደ ይሁንላችሁ ። ዘፀ፡ ፳፰ ፳፩ ።

ወአፍቅርዎ ከመ ርእሰክሙ እስመ ግዩራን ኮንክሙ በምድረ ግብጽ ፡ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፴፬	እናንተም በግብጽ አገር መጻተኞች ነበራችሁና እንደ ራሳችሁ አድርጋችሁ ውደዱት ፡ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘፀ፡ ፲፱ ፴፭፡ ዘዳ፡ ፲ ፲፱ ።
ወኢትግበሩ ዓመፃ በውስተ ፍትሕ ወኢ በውስተ ኑልቄ ሐሳብ ፡ ወኢ በመስፈርት ፡ ወኢ በመዳልው ።	፴፭	በፍርድ በግምት አቈጣጠር በመስፈሪያ በላዳን በሚዛን ዓመፅን አታድርጉ ። ዘፀ፡ ፳፭ ፪፡ ዘሌ፡ ፲፱ ፲፭ ።
መዳልዊክሙ ዘበጽድቅ ይኩን ፡ ወመስፈርትክሙ ዘበጽድቅ ይኩን ፡ ወእእብኒክሙ ዘበጽድቅ ይኩንክሙ ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአውፃእኩክሙ እምድረ ግብጽ ።	፴፮	ሚዛኖቻችሁ የእውነት ሚዛኖች ይሁኑ ፡ መስፈሪያህም የእውነት መስፈሪያ ይሁን ፡ ደንጊያዎችህም (አዋቂዎችህ) የእውነት ይሁኑልህ ፡ ከግብጽ አገር ያወጣኋችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘዳ፡ ፳፭ ፲፫ ።
ወዕቀቡ ኵሎ ሕግየ ፡ ወኵሎ ትእዛዝየ ወግበርዎ ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፴፯	ሕጌንና ትእዛዜን ጠብቁ ፡ ፈጽሙትም ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘዳ፡ ፬ ፲፭ ፡ ዘሌ፡ ፲፰ ፬ ።
ምዕራፍ ፳ ።		**ምዕራፍ ፳ ።**
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፩	እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው ፤ የእስራኤልን ልጆች እንዲህ በላቸው አለው ።
እመቦ እምደቂቀ እስራኤል አው እምግዩራን እለ ገብኡ ውስተ እስራኤል ዘአስተዋመደ ወልዶ ለመልአክ ሞተ ለይሙት ፡ ወሕዝብ እለ ውስተ ምድር ለይውግርዎ በእብን ።	፪	ከእስራኤል ልጆች ወይም በእስራኤል ዘንድ ከሚቀመጡት ስደተኞች ማናቸውም ሰው ልጁን ለአሕዛብ አለቃ ያጋባ ቢኖር ይገደል ፡ በአገር ያሉ ወገኖች በደንጊያ ይውገሩት ። ዘሌዋ፡ ፲፰ ፪ ።
ወአነ አቀውም ገጽየ ላዕለ ውእቱ ብእሲ ፡ ወእደመስሶ እምሕዝቡ ፡ እስመ ወሀበ ወልዶ ይጸመድ ለመልአክ ፡ ከመ ያርኵስ ቅድሳትየ ፡ ወከመ ያርኵስ ስመ ቅዱሳንየ ።	፫	እኔም በዚያ ሰው ገጸ መዓቴን አጸናበታለሁ ፡ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ ፡ ክብሬን ያረክስ ዘንድ የወዳጆቼንም (የቅዱሳን) ስም ያዋርድ ዘንድ ልጁን ለአሕዛብ አለቃ ሰጥቷልና ። ዘሌዋ፡ ፲፯ ፲ ፡ ዘፀ፡ ፴ ፴፫ ።
ወእመሰ ተዓወርዎ ሰብአ ይእቲ ምድር ለውእቱ ብእሲ ፡ ወሠወሩ አዕይንቲሆሙ እምኔሁ እንዘ ያስተፃምድ ወልዶ ለመልአክ ወኢቀተልዎ ፡ አቀውም ገጽየ ላዕለ ውእቱ ብእሲ ፡ ወላዕለ አዝማዲሁ ወእደመስሶ ሎቱ ።	፬	ነገር ግን የዚያች አገር ሰዎች ያንን ሰው ቸል ቢሉት ልጁን ለአሕዛብ አለቃ ሲሰጥ ዐይናቸውን ከሱ ቢሠውሩ ባይገድሉትም ፡ በዚያ ሰውና በዘመዶቹ ገጸ መዓቴን አጸናለሁ ፡ እሱንም አጠፋዋለሁ ። ዘዳ፡ ፲፯ ፲፪ ፡ ፪ ፭ ።
ወለኵሎሙ እለ ኃብሩ ምስሌሁ ፡ ከመ ይዘምዉ በመላእክት እምሕዝቦሙ ።	፭	ከወገኖቻቸው ተለይው በጣኦታቱ ይሴስኑ ዘንድ ከሱ ጋር የተባበሩትንም ሁሉ አጠፋቸዋለሁ ። ዘፀ. ፴፬ ፲፭ ።
ወእመቦ ብእሲ ዘተለወ ሰብአ ሐረስ ፡ ወሰብአ ሥራይ ከመ ይዘሙ ድኅሬሆሙ አቀውም ገጽየ ላዕለ ውእቱ ብእሲ ወላዕለ አዝማዲሁ ወእደመስሶ እምሕዝቡ ።	፮	እነሰቸውን ተከትሎ ይሴስን ዘንድ ሥር ማሾችንና ሟርተኞችን የተከተለ ሰው ቢኖር ፡ በዚያ ሰውና በዘመዶቹ ላይ ገጸ መዓቴን አጸናለሁ ፡ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ ። ዘሌዋ፡ ፲፱ ፴፩ ፡ ፲፯ ፲ ።
ወኩኑ ቅዱሳነ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ቅዱስ አነ ወዕቀቡ ሕግየ ወትእዛዝየ ወግበርዎ ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር ዘእቄድሰክሙ ።	፯	እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ቅዱስ ነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ ፡ የማከብራችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ሕጌንና ትእዛዜን ጠብቁ ፡ አድርጉት ፈጽሙት ።
ወለእመቦ ብእሲ ዘነበበ ኅሡመ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይሙት እስመ ጌጉይ ውእቱ ።	፰	በአባቱና በናቱ ክፉ ነገር የተናገረ ሰው ቢኖር በደለኛ ነውና የሞት ሞት ይሙት ። ዘፀ፡ ፳፩ ፲፯ ።
ወለእመቦ ብእሲ ዘዘመወ በብእሲተ ብእሲ ፡ አው በብእሲተ ካልኡ ሞተ ለይሙት ፡ ዘዘመወኒ ወእንተ ዘሞወትኒ ።	፱	በሌላ ሰው ሚስት ወይም በባልንጀራው ሚስት ያመነዘረ ሰው ቢኖር ፈጽሞ ይሙት ፡ የሴሰነና የሴሰነች (ሁለቱ ይሙቱ) ። ዘዳ፡ ፳፪ ፳፪፡ ዘሌዋ፡ ፲፰ ፳ ።
ወለእመቦ ዘሰከበ ምስለ ብእሲተ አቡሁ ፡ ከሠተ ኃፍረተ አቡሁ ፡ ሞተ ለይሙት ፡ ወክልኤሆሙ ጌጉያን እሙንቱ ።	፲	ከአባቱ ሚስት ጋር የተኛ ሰው ቢኖር ፡ ያባቱን ኀፍረት ገልጧልና ሁለቱም በደለኞች ናቸውና ይገደሉ ።
ወለመእቦ ዘሰከበ ምስለ ብእሲተ ወልዱ ፡ ሞተ ለይሙቱ ክልኤሆሙ ፡ እስመ ኃጢአተ ገብሩ ፡ ወጌጉያን እሙንቱ ።	፲፩	ከልጁ ሚስት ጋር የተኛ ሰው ቢኖር ፡ ኃጢአት ሠርተዋልና በደለኞችም ናቸውና ሁለቱም ይሙቱ ።
ወለእመቦ ዘሰከበ ምስለ ተባዕት ከመ አንስት ርኵሰ ገብሩ ፡ ሞተ ለይሙቱ ክልኤሆሙ ጌጉያን እሙንቱ ።	፲፪	ከሴት ጋር እንደ ሚተኛ ፡ ከወንድ ጋር የተኛ ሰው ቢኖር ሁለቱም በደለኞች ናቸውና ይሙቱ ፡ ዘፀ፡ ፳፫ ፲፯ ።

፲፬ ዘነሥአ ወለተ ምስ እማ ኃጢአት ውእቱ፤ ወበእሳት ለያውዕይዎሙ ኪያሁ ወኪያሃ፤ ወኢትምጻእ በላዕሌክሙ ኃጢአት ።

፲፭ ወዘሰከበ ምስለ እንስሳ ሞተ ለይሙት፤ ወእንስሳሁኒ ቅትሉ ።

፲፮ ወብእሲትኒ ለእመ ሖረት ኀበ እንስሳ ከመ ይስክብ፤ ብእሲተኒ ቅትሉ፤ ወእንስሳሁኒ ውግሩ ።

፲፯ ወዘሰከበ ምስለ እኅቱ፤ እመኒ እንተ እምአቡሁ፤ ወእመኒ እንተ እምእሙ፤ ወርእየ ኃፍረታ፤ ወይእቲኒ ርእየት ኀፍረቶ ፅዕለት ውእቱ፤ ለይሠረዉ በቅድመ ደቂቀ ዘመዶሙ፤ እስመ ከሠተ ኃፍረተ እኅቱ፤ ጌጋየ ይከውኖ ።

፲፰ ወዘሰከበ ምስለ ብእሲት ትክት ወርእየ ኃፍረታ ወከሠተ ነቅዐ ደማ፤ ወይእቲኒ ከሠተት ነቅዐ ደማ፤ ለይሠረዉ ክልኤሆሙ እሙላዶሙ ።

፲፱ ወኢትክሥት ኃፍረተ እኅተ አቡከ ወእኅተ እምከ፤ እስመ ዘመዶሙ ለእመ ከሠቱ ኃጢአተ ይከውኖሙ ።

፳ ወዘሰከበ ምስለ እንተ ዘመዱ ከሠተ ኀፍረ ዘመዱ ዘእንበለ ውሉድ ለይሙቱ ።

፳፩ ወብእሲኒ ዘሰከበ ምስ ብእሲተ እኁሁ ከሠተ ኃፍረተ እኁሁ፤ ዘእንበለ ውሉድ ለይሙቱ ።

፳፪ ወዕቀቡ ኵሎ ትእዛዝየ ወግበርዎ፤ ወኢትትበአሰክሙ ምድር እንተ ውስቴታ አነ እበውአክሙ ከመ ትንበሩ ።

፳፫ ወኢትሑሩ በሕገ አሕዛብ እለ አወፅእሙ እምኔክሙ፤ እስመ ዘንተ ኵሎ ገብሩ ወአስቆረርክዎሙ ።

፳፬ ወእቤለክሙ አንትሙ ዘትወርስዋ ለምድሮሙ፤ ወአነ እሁበክሙ ከመ ታጥርይዋ ለምድር እንተ ታውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘፈለጥኩክሙ እምኵሉ አሕዛብ ።

፳፭ ወፈልጥኩ ለክሙ ማእከለ እንስሳ ዘንጹሕ፤ ወዘኢኮነ ንጹሕ፤ ወማእከለ አዕዋፍ ዘንጹሕ ወዘኢኮነ ንጹሕ፤ ወማእከለ ኵሉ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር፤ ወኢታርኵሱ ነፍስክሙ በእንስሳ ወበአዕዋፍ፤ ወበኵሉ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር ዘፈለጥኩ ለክሙ ዘርኩስ ።

፳፮ ወትከውኑኒ ቅዱሳነ፤ እስመ ቅዱስ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘፈለጥኩክሙ እምኵሉ አሕዛብ ከመ ትኩኑኒ ሊተ ።

፳፯ ብእሲኒ ወብእሲትኒ ለእመቦ ዘኮኑ ሐራስያነ፤ አው ዘሥራይ ሞተ ለይሙቱ፤ ወበእብን ለይውግርዎሙ እስመ ጌጉያን እሙንቱ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ በሎሙ ለካህናት ለደቂቀ አሮን፤ ንግሮሙ ከመ ኢይርኩሱ በነፍስ እንተ እምሕዝበሙ ።

፪ ወእምቤት ዘቅሩበሙ፤ እመኒ ዘአቡሆሙ፤ አው ዘእምእሞሙ፤ አው ዘእምደቂቆሙ፤ አው ዘእምአዋልዲሆሙ አው ዘእምእኁሁ አው ዘእምእኅቱ ።

ልጇቱን ከናቷ ጋር ቢያገባ ኃጢአት ነው፤ ይህች ኃጢአት ወደናንተ እንዳትመጣ እሱንም እሷንም በእሳት አቃጥሏቸው ። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፲፯፣ ዘዳ፣ ፳፯ ፳፫ ።

በእንስሳም የደረሰ ይሙት፤ ከብቱንም ግደሉት ።

ይደርስበት ዘንድ ሴትም ወደ እንስሳ ብትሄድ፤ ሴቲቱን ግደሏት፤ ከብቱንም በደንጊያ ወግራችሁ ግደሉት ።

ከአባቱ ወይም ከናቱ የተወለደች ብትሆንም ከእኅቱ ጋር የተኛ ኀፍረቷን ቢያይ እሷም ኀፍረቱን ብታይ ጸያፍ ነው፤ የእኅቱን ኀፍረት ገልጧልና በዘመዶቻቸው ልጆች ፊት ይጥፉ፤ ዕዳ በደል ሆኖባቸዋልና ። ዘሌ፣ ፲፰ ፱ ።

በግዳጅዋ ካለችው ሴት የደረሰ ኀፍረቷን ቢያይ የደሟን ፈሳሽ አይቷልና፤ እሷም የደሟን ፈሳሽ ገልጣለችና፤ ሁለቱም ከዘመዶቻቸው ተለይተው በሞት ይቀጡ ።

የአባትህንና የእናትህን እኅት ኀፍረት አትግለጥ፤ ዘመዶቻቸው ናቸውና ኀፍረተ ሥጋቸውን ቢገልጡ ኃጢአት ይሆንባቸዋልና ። ዘሌዋ፣ ፲፱ ፲፭ ። ፲፰ ፳፬ ።

ከዘመዱ (ከአጐቱ) ሚስት የደረሰ፤ የዘመዱን ኀፍረተ ሥጋ ገልጧልና፤ ልጅ ሳይወልዱ ይሙቱ ።

ከወንድሙ ሚስት ጋር የተኛ፤ የወንድሙን ኀፍረት ገልጧልና ልጅ ሳይወልዱ ይሙቱ ። ዘሌ፣ ፲፰ ፲፯፣ ፲፱ ፰።

ሕጌን ጠብቃችሁ ሥሩት፤ ትኖሩበት ዘንድ እኔ ወደርሷ የማገባችሁ ምድር እንዳትበቀላችሁ ። ዘሌ፣ ፲፰ ፳፫ ።

ይህን ሁሉ አድርገዋልና እኔም ተጸይፌአቸዋለሁና ከናንተ በማወጣቸው በአሕዛብ ሕግ ጸንታችሁ አትኑሩ ።

ምድራቸውን የምትወርሷት እናንተ ናችሁ፤ ማርንና ወተትን የምታፈሰውን ምድር ትገዟት ዘንድ እኔ እሰጣችኋለሁ አልኋችሁ፤ ከአሕዛብ ሁሉ የለየኋችሁ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ነኝ ። ዘፀ፣ ፫ ፴፫፣ ፲፱ ፫ ።

ከእንስሳት ንጹሕ የሆነውን፤ ንጹሕ ያልሆነውን ከአዕዋፍም የሚበላውንና የማይበላውን በምድርም ላይ የሚንቀሳቀሰውን ሁሉ ለየሁላችሁ፤ አትብሉ ብዬ የለሁላችሁ እንስሳንና አዕዋፍን በዚህም ዓለም የሚንቀሳቀሰውን ሁሉ በመብላት ሰውነታችሁን አታርክሱ ። ዘሌ፣ ፲፱ ፪ ።

ለኔ ወገኖቼ ትሆኑኝ ዘንድ ከአሕዛብ ሁሉ የለየኋችሁ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ንጹሕ በሕርይ ነኝና እናንተም ንጹሐን ሁኑ ። ፩ ጴጥ፣ ፩ ፲፯፤ ዘሌ፣ ፳፯ ፳፬ ።

ወንድ ወይም ሴት ሟርተኞች ሥርማጆች (ቀጠል በጣጆች) ቢሆኑ ፈጽመው ይሙቱ፤ በደለኞች ናቸውና በደንጊያ ወግረው ይግደሉዋቸው ። ዘሌ፣ ፲፱ ፴፩፣ ፳፱ ፱ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው አለውም ፤ ከቅርብ ዘመዳቸው በተወለዱ ልጆች እንዳይረክሱ ለአሮን ልጆች ለካህናት ንገራቸው አለው ። ሕዝ፣ ፴፬ ፳፭ ።

ያባታቸውና የናታቸውም ወገን ወይም ከሴቶች ልጆቻቸውና ከወንዶች ልጆቻቸው ወይም ከወንድሙና ከእኅቱ ወገን የተወለዱ ቢሆኑ ።

አው በድንግል እንተ ቅርብት ይእቲ ሎቱ እንተ ኢኮንት ለብእሲ፤ በእሉ ኢይርኰሱ በዘእምሕዝቦሙ ከመ ኢይኩኖሙ ጽእለተ ።	፫	ወይም ለባል ያልታጨች ለሱ አቅራቢያ በሆነች ድንግል ቢሆን ነቀፋ እንዳይሆንበቸው ከወገኖቻቸው በተወለዱ በነዚህ እንዳይረክሱ ንገራቸው ።
ወኢትላጽዩ ርእሰክሙ ላዕለ ዘሞተ ወኢትላጽዩ ጽሕመ ገጽክሙ ወኢትጥብሑ ሥጋክሙ ።	፬	በሞተ ሰው ራሳችሁንና የፊታችሁን ጢም አትላጩ፥ ሥጋችሁንም አትንጩ ። ሕዝ፡ ፵፬ ፳፭፣ ፳፬ ፲፯ ።
ወይኩኑ ቅዱሳነ ለአምላክሙ ወኢያርኵሱ ስመ አምላክሙ፤ እስመ እሙንቱ ያቀርቡ መሥዋዕቶ ለእግዚአብሔር አምላክሙ ወይኩኑ ቅዱሳነ ።	፭	የፈጣሪያቸውን ስም እንዳያስነቅፉ ለፈጣሪያቸው ንጹሐን ይሁኑ፤ እነሱ ለፈጣሪያቸው እግዚአብሔር መሥዋዕትን ያቀርባሉና ከኃጢአት የተለዩ (የነጹ) ይሁኑ ።
ብእሲተ ዘማ ወጽእልተ ኢያውስቡ፤ ወብእሲተኒ እንተ አውፅአ ምታ እስመ ቅዱስ ውእቱ እግዚአብሔር አምላኩ ።	፮	ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር የተለየ ነውና፤ በነውር የተነቀፈችውንና ጋለሞታን ባሏ የፈታትንም ሴት አያግቡ።
ወትቄድሶ እስመ ቍርባኖ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ውእቱ ያቀርብ ።	፯	እሱ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን መሥዋዕት ያቀርባልና አክብረው ።
ወይኩን ቅዱሰ፤ እስመ ቅዱስ አነ እግዚአብሔር ዘአቄድሶ ።	፰	የማነጻው እኔ እግዚአብሔር ንጹሕ በሕርይ ነኝና ንጹሕ ይሁን ። ዘሌዋ፡ ፳፩ ፲፭፣ ፳፯ ፳ ።
ወለተ ብእሲ ካህን ለእመ አጽአሰት በዝሙት ስመ አቡሃ፤ ያኅሥርዋ ላቲ ወበእሳት ያውዕይዋ ።	፱	የካህን ሰው ሴት ልጅ በዝሙት ያባቷን ስም ብታስነቅፍ ይግረፏዋት፤ በእሳትም ያቃጥሏት ። ዘፍ፡ ፴፰ ፳፬ ።
ወካህን ዘየዓቢ እምአኃዊሁ ዘሦጡ ቅብዐ ዲበ ርእሱ ዘቡሩክ ወዘፍጹም ውእቱ እዴሁ ዘይለብስ ዘቅድሳት፤ ርእሶ ኢይላጺ ወአልባሲሁኒ ኢይሥጥጥ ።	፲	ከወንድሞቹ የሚበልጥ እጁንና ራሱን የከበረ ቅብዐ ክህነት ተቀብቶ የከበረው ልብሰ ተክህኖ የሚለብሰው ካህን ራሱን አይላጭ፤ ልብሶቹንም አይቅደድ ።
ወኀበ ኵላ ነፍስ እንተ ሞተት ኢይባእ፤ ወኢኀበ አቡሁ ወኢ ኀበ እሙ ከመ ኢይርኰስ ።	፲፩	ነፍስ ከሞተበት ቤት ሁሉ አይግባ፤ እንዳይረክስ ከባቱም ከናቱም ዘንድ ቢሆን አይግባ ።
ወእምውስተ መቅደስ ኢይፃእ ወኢያርኵስ ስሞ ቅዱሰ ለአምላኩ፤ እስመ ቅብዕ ቅዱስ ዘይትቀብዑ ዘአምላኩ ሀለወ ላዕሌሁ፤ እስመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ።	፲፪	ከቤተ መቅደስም አይውጣ፤ የፈጣሪው የከበረ ስሙንም እንዳያስነቅፍ ተቀብተው የሚከብሩበት የፈጣሪው ቅብዐ ክህነት በላዩ ላይ አለና፤ ፈጣሪው እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘሌዋ፡ ፲፯ ፱ ፲፪ ።
ወይንሣእ ብእሲተ ድንግለ እምነገዱ ።	፲፫	ከነገዱ የተወለደች ከብሯን ያላስወሰደች ሴት ያግባ ።
ብሕቱ መበለተ ወእንተ አውፅአ ምታ ወድእልተ፤ ወዘማ እላንተ ኢያውስብ፤ አላ ድንግለ እምዘመዱ ወእምነገዱ፤ ይንሣእ ሎቱ ብእሲተ ።	፲፬	ነገር ግን ባሏ የፈታትን ጋለሞታን ክብሯን አስወስዳ የተነቀፈችውን ሴት እነዚህን አያግባ፤ ከወገኑ ከዘመዱ የተወለደች ድንግልን ያግባ እንጂ ። ሕዝ፡ ፵፬ ፳፪ ።
ወኢያርኵስ ውሉዶ በውስተ ሕዝቡ፤ ወአነ እግዚአብሔር ዘአቄድሶ ።	፲፭	በወገኖቹም ዘንድ ልጆቹን አያጕስቍል የምቀድሰውም እኔ እግዚአብሔር ነኝ ። ዘሌዋ፡ ፳፩ ፰ ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮ ለአሮን ወበሎ፤ ብእሲ ዘእምነገድከ በመዋዕሊክሙ፤ እመበ ዘቦቱ እምኵሉ ዘኮነ ወዘኢኮነ ንጹሐ ኢይባእ ያቅርብ ቍርባኖ ለአምላኩ ።	፲፮	እግዚአብሔር ሙሴን አሮንን እንዲህ ብለህ ንገረው ፤ ብሎ ተናገረው፤ በዘመናችሁ ከወገንህ ንጹሕ የሆነ ንጹሕም ያልሆነ ሰው ቢኖር የፈጣሪውን መሥዋዕት ያቀርብ ዘንድ አይግባ ።
ኵሉ ብእሲ ዕውር፤ ወሐንካስ፤ ወኢዘበሕቁ ሐፂር፤ ወኢምቱረ ዕዝን ።	፲፯	ዕውር ሁሉ፤ አንካሳ፤ ጆሮ ቁራጣ፤ አጭር (ድ. ክ) ።
ወኢስብረት ዐ ውስተ እዴሁ፤ አው ዘስቡር እግሩ ።	፲፰	በእጁ ስብራት ያለበት፤ ወይ እግሩ የተሰበረ (እግረ ሽባ) ጉብጣ ። ዘኊ፡ ፲፯ ፫፣ መዝ፡ ፳፫ ፬ ።
ወኢ ዘስናም፤ ወኢ ዘነውር ዐ፤ ወኢ ዘጸምላዋ አዕይንቲሁ ።	፲፱	ጥርሳም (ጥርሰ ገጣጣ) ነውር ያለበት ዓይነ መጭማጫ (ዓይነ ሸውራራ)፤ እከክ (ደረመን) ቋቍቻ ያለበት ፍሬው አንድ የሆነ ። ዘሌዋ፡ ፳፱ ፳፪፣ ዘዳ፡ ፳፫ ፩ ።
ወኢ ብእሲ ዕቡቅ፤ ወኢ ዘጸርንዕት ቦቱ፤ ወኢ ዘአሐቲ እስኪቱ ።	፳	ነውር ነቀፋ የሌለበት ንጹሕ ያልሆነ ከአሮን ልጆች የተወለደ ካህን ሁሉ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ይሠዋ ዘንድ አይቅረብ፤ ንጹሕ አይደለምና ።
ኵሉ ዘነውር ቦቱ ወዘኢኮነ ንጹሐ እምዘርአ አሮን ካህን ኢይቅረብ ከመ ያብእ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር እስመ ኢኮነ ንጹሐ ።	፳፩	የፈጣሪውን ቍርባን ያቀርብ ዘንድ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን አይግባ፤ ነገር ግን የለዩለትን ተረፈ መሥዋዕት ይብላ ። ዘሌዋ፡ ፪ ፫፣ ፯ ፲፯፣ ዘኊ፡ ፲፰ ፲፱ ።

፳፩ ወኢይባእ ያቅርብ ቍርባኖ አምላኩ እምቅዱሰ ቅዱ
ሳን ፤ ወዘቀደሱ ባሕቱ ይብላዕ ።
፳፪ ወኀበ መንጦላዕት ኢይባእ ፤ ወኀበ ምሥዋዕ ኢይቅ
ረብ እስመ ኢኮነ ንጹሐ ፤ ከመ ኢያርኵስ ቅድሳተ ፤ እስመ
አነ እግዚአብሔር ዘአቄድሰክሙ ።
፳፫ ወነገሮሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቂቁ ፤ ወለኵሎሙ ደቂ
ቀ እስራኤል ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንበሎሙ ለአ
ሮን ወለደቂቁ ከመ ይትዓቀቡ እምቅድሳቶሙ ለደቂቀ እስ
ራኤል ወኢያርኵሱ ስምየ ቅዱሰ በኵሉ ዘያቄድሱ ሊተ
አነ እግዚአብሔር ።
፪ ዘእቤሎሙ በመዋዕሊክሙ ፤ ኵሉ ብእሲ ዘይበውእ
ውስተ መቅደስ ዘእምቅድስት ዘርእክሙ ፤ ውስተ ኵሉ
ዘይቄድሱ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር እንዘ ርኵሱ
ላዕሌሁ ለይሠሮ እምሕዝቡ ፤ እስመ አነ እግዚአብሔር ።

፫ ወለእመቦ እምዘርአ አሮን ዘለምጽ ፤ አው ዘይትከዓዎ
ዘርኡ ፤ ኢይብላዕ እምቅድሳት እስከ አመ ይነጽሕ ።

፬ ወዘገሠሠ እምኵሉ ርኵሰ ነፍስ ፤ ወእመኒ ብእሲ ዘወ
ጽአ እምኔሁ ዘርኡ አው ዘገሠሠ እምኵሉ ዘይትሐወስ
ዘያረኵስ እምኵሉ ፤ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።
፭ ወኢይብላዕ እምቅድሳት ለእመ ኢተሐጽበ ሥጋሁ
በማይ ።
፮ ወእምከመ ዓረበት ፀሐይ ንጹሕ ውእቱ ፤ ወይእተ ጊዜ
ይብላዕ እምቅድሳት እስመሲሳዩ ውእቱ ።
፯ ወማውታ ፤ ወብላዐ አርዌ ኢትብልዑ ከመ ኢትር
ኰሱ በሙ ፤ እስመ አነ እግዚአብሔር ።
፰ ዕቀቡ ትእዛዝየ ከመ ኢይኩንክሙ ኃጢአተ ፤ ወከመ
ኢትሙቱ በእንቲአሁ ።
፱ ወለእመ ኢረኰሱ በቱ አነ እግዚአብሔር ዘአቄድሶሙ ፤
፲ ወኵሉ ዘእምባዕድ ዘመድ ኢይብላዕ እምቅድሳት ፤
ኃደርቱኒ ለካህን ወገባእቱኒ ኢይብልዑ እምቅድሳት ።

፲፩ ወለእመሰ ቦ ዘአጥረየ ካህን ገብረ ዘተሣየጠ በወርቁ
ውእቱ ለይብላዕ ፤ እስመ ሲሳዩ ውእቱ ፤ ውሉድኒ ዘቤቱ
እሙንቱ ይብልዑ ሲሳዮሙ ውእቱ ።
፲፪ ወወለተ ብእሲኒ ካህን ለእመ አውሰበት ዘእምከልእ
ዘመድ ኢትብላዕ እምዓሥራት ዘቅድሳት ።
፲፫ ወበሕቱ ለእመ ኮነት መበለተ ወኃደጋ ምታ ለትግ
ባእ ውስተ ቤተ አቡሃ ከመ አመ ንእሳ ለትብላዕ እምሲሳየ
አቡሃ ፤ ወኵሉ ዘእምባዕድ ዘመድ ኢይብላዕ እምኔሁ ።
፲፬ ወለእመቦ ብእሲ ዘበልዐ እምቅድሳት በኢያእምሮ ይወ
ስክ ሐምስተ እዴሁ ላዕሌሁ ፤ ወየሀብ ለካህን ዘቅድሳት ።

፲፭ ወኢያርኵሱ ቅድሳቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘያመጽኡ
ለእግዚአብሔር ።

የፈጣሪውን ቍርባን ያቀርብ ዘንድ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን
አይግባ ነገር ግን የለዩለትን ተረፈ መሥዋዕት ይብላ ።
ወደ መጋረጃው አይግባ ፤ ንጹሕ አይደለምና ፤ ፈጣ
ሪው የሚመሰገንበትን መሥዋዕት እንዳያረክስ ወደ መሠ
ዊያውም አይቅረብ ፤ የማነጻችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና።
ሙሴም ለአሮን ለልጆቹና ለእስራኤል ልጆች ሁሉ
(ይህን ትእዛዝ) ነገራቸው ። ዘሌ፡ ፪ ፫ ፤ ፮ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

እግዚአብሔር የእስራኤል ልጆች ለኔ ከሚለዩዋቸው
ነገሮች ራሳቸውን እንዲለዩ ክቡር ስሜንም እንዳያስነቅፉ
ለአሮንና ለልጆቹም ንገራቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው ።

የምነግራችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝ የእስራኤል ልጆ
ች ከገንዘባቸው ለይተው ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡትን
በዘመናችሁ ከዘራችሁ ሁሉ በኃጢአት ሁኖ ወደ መቅደስ
የሚገባ ሰው (ካህን) ሁሉ ፤ ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ ያልኋ
ችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘሌዋ፡ ፯ ፳ ።
ከአሮን ልጆች ወገን ለምጽ ያለበት ወይም ዘሩ የሚ
ፈስው ሰው ቢኖር እስኪነጻ ድረስ ከተቀደሰው መሥዋ
ዕት አይብላ ። ዘሌ፡ ፲፭ ፪ ፤ ፪ ፲፫ ።
ርኩስ የሆነውም ቢሆን ዘሩ ከሱ የሚፈስበትም ቢሆ
ን ወይም ከሚንቀሳቀሰውና ከሚያረክስ ሁሉ ጋር የሚነ
ካ ሰው ቢኖር እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ።
ሰውነቱን በውኃ ካልታጠበ ከተቀደሰው መሥዋዕት
አይብላ ። ፲፭ ፭ ፤ ዕብ፡ ፲ ፯ ።
ፀሐይ ከገባች በኋላ ግን ንጹሕ ነውና ያን ጊዜ ከተቀ
ደሰው ተረፈ መሥዋዕት ይብላ ፤ ምግቡ ነውና ።
በነሳቸው እንዳትረክሱ አውሬ የነከሰውንና ሙቶ ያደ
ረውን (በክት) አትብሉ ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።
ኃጢአት እንዳይሆንባችሁ ስለሱም እንዳትሞቱ ትእ
ዛዜን ጠብቁ ።
በሱም ካልረከሱ የማከብራቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝ።
ከነገደ ሌዊ ያልተወለደ ከተቀደሰው መሥዋዕት አይ
ብላ ፤ የካህኑም ምንደኞቹና ቤተ ሰቦቹ ከመሥዋዕቱ
አይብሉ ። ፩ ሳሙ፡ ፳፩ ፯ ፤ ዘፀ፡ ፳፱ ፴፫ ።
ካህን በወርቁ የገዛው ባርያ ቢኖር ግን ምግቡ ነውና
እሱ ይብላ ፤ የቤቱ ውላጆችም ምግባቸው ነውና እነሱም
ይብሉ ። ዘኍ፡ ፲፰ ፲፩ ፲፫ ።
ከነገደ ሌዊ ያልተወለደውን ሰው ያገባች የካህን ሴት
ልጅ ከተቀደሰው አሥራት አትብላ ። ዘሌዋ፡ ፳ ፫ ።
ነገር ግን ባሏ ፈትቷት ፈት ብትሆን ዘርም ባትተካ ፤
እንደ ሕጻንነቷ ጊዜ ወደ አባቷ ቤት ተመልሳ በአባቷ
ምግብ ትብላ ፤ ከባዕድ ወገን የተወለደ ግን ከሱ አይብላ።
ባለማወቅ ከተቀደሰው መሥዋዕት የበላ ሰው ቢኖር
በዓይነቱ ላይ አምስት እጅ ጨምሮ የተቀደሰውን ለካህኑ
ይስጠው ። ዘፍ፡ ፴፰ ፲፩ ፤ ዘሌዋ፡ ፬ ፪ ፤ ፭ ፲፭ ።
የእስራኤል ልጆች ከገንዘባቸው ለይተው ለእግዚአብ
ሔር ያመጡትን መሥዋዕታቸውን አያርክሱ ።

ወይከውኖሙ ኃጢአተ እምከመ በልዑ ቅድሳቶሙ፤ ንስሐ ላዕሌሆሙ፤ እስመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእቄድሶሙ።	፲፮	በኃጢአት ሳሉ ከተቀደሰው መሥዋዕት ከበሉ ግን ኃጢአትና በደል ይሆንባቸዋል፤ ንስሐ አለባቸው፤ የማነጻቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝና። ዘሌዋ፥ ፲፬ ፲፮።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ለአሮን ወለደቂቁ ወለኵሎሙ ተአይነ ደቂቀ እስራኤል ወለግዩራን እለ ሀለዉ ውስተ እስራኤል።	፲፯	እግዚአብሔር ለአሮንና ለልጆቹ ለእስራኤልም ልጆች ወገን ሁሉ እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው፤ ከእስራኤል ልጆች አንዱም አንዱም ሰው፤ ወይም በእስራኤል ዘንድ ካሉት ከመጻተኞቹ ወገን ቢሆኑ።
ዘአምጽኡ ቍርባኖሙ በእንተ ኵሉ ዘበጽዑ፤ አው በእንተ ኵሉ ዘሐለዩ፤ ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር።	፲፰	ስለ ተሳለው ስለት ሁሉ መሥዋዕት ብፅዓቱን ቢያመጣ፤ ወይም ስላሰበው ነገር ሁሉ መሥዋዕት ፈቃዱን ቢያመጣ ለሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር የሚያመጡትን ሁሉ ቢያቀርብ።
እምዘይኄይስ ይኩን ተባዕተ ንጹሐ እመራዕይ፤ ወእምአባግዕ፤ ወእምአጣሊ።	፲፱	ይሠምርላቸው ዘንድ ከመንጋዎች የሚሻለው በሬ ከበጎችም ከፍየሎችም መንጋ ነውር የሌለበት ንጹሕ ተባት ይሁን። ዘሌዋ፥ ፲ ፲፫። ዕብ፥ ፱ ፲፬፤ ፩ ጴጥ፥ ፩ ፲፱።
ኵሎ ዘቦቱ ነውር ኢያምጽኡ ለእግዚአብሔር፤ እስመ ኢይሰጠወክሙ።	፳	ነገር ግን አይቀበላችሁምና ነውር ነቀፋ ያለበትን ሁሉ ለእግዚአብሔር አያምጡ። ዘዳ፥ ፲፭ ፳፩።
ወብእሲኒ ለእመ ቦ ዘአምጽአ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር በእንተ ዘበፅዐ፤ አው በፈቃዱ እመራዕይ አው እምአባግዕ፤ ንጹሐ ይኩን ዘይሠጠዎ ኵሉ ዘአልቦቱ ነውር።	፳፩	ስለ ተሳለው ወይም በፈቃዱ ከመንጋው ወይም ከበጎቹ መሥዋዕተ መድኃኒት የሚያመጣ ሰው ቢኖር፤ እግዚአብሔር የሚቀበለው ነውር ነቀፋ የሌለበት ንጹሕ ይሁን።
ዕውርሰ ወስቡረ፤ ወምቱረ ልሳን ወሕሡፈ፤ ወዕቡቀ፤ ወዘጽርንዕት ቦቱ ኢያምጽኡ ለእግዚአብሔር፤ ወለቍርባንኒ ኢተሀቡ እምኔሆሙ ውስተ ምሥዋዑ ለእግዚአብሔር።	፳፪	ነገር ግን ሰባራና ዕውር ቀዘናምና ምላሱ የተቆረጠ፤ (የተሰነጋ) ሕሡፈ ፎናናውን፤ (ዕቡቀ) እከክሙን፤ (ጽርንዕተ) ቋቍቻ ያለበትን ለእግዚአብሔር አያምጡ፤ ከነዚህም በእግዚአብሔር መሠዊያ ለመሥዋዕት አትስጡ።
ለላሕምኒ ወለበግዕ፤ ዘምቱረ ዕዝን፤ አው ዘምቱረ ዘነብ ተኀትሞ፤ ወጥሬተ ርእስከ ትሬስዮ፤ ለብፅዓቲከሰ ኢይሠጠወከ።	፳፫	በሬውን በጉንም ጆሮ ቈራጣ፤ ጅራተ ጕማዳ ከሆነ ለራስህ ቈጥረህ ገንዘብ አድርገው፤ ለስለትህ ግን አይቀበልህም። ዘፀ፥ ፲፪ ፲፪፤ ዘሌዋ፥ ፳፩ ፲፰።
ዘጽንጹው፤ ወዘጽቱም፤ ወዘምቱር፤ ወዘአጥራቂ ኢያምጽእዎ ለእግዚአብሔር፤ ወበምድርክሙኒ ኢትግበርዎ።	፳፬	(ጽንጹው) ቆልማማ (ጽቱም) ሰባራ (ምቱር) ላተ ቆራጣ (አጥራቂ) ቀዘናሙን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርገው አያምጡት፤ በአገራችሁም አትረዱት።
እምኀበ ባዕድኒ ዘመድ ኢታብኡ ዘከመዝ ቍርባነ ለአምላክክሙ እምዝንቱ ኵሉ፤ እስመ ሙስና ውእቱ ወነውር ቦቱ ወኢይሠጠወክሙ።	፳፭	የተበላሸ ነውና ነውር ነቀፋም ያለበት ነውና፤ እግዚአብሔርም አይቀበላችሁምና ከዚህ ሁሉ ከሌላ ወገን ከሌላ ዘመድ ተቀብላችሁ እንደዚህ ያለውን ቍርባን ፈጣሪያችሁ አታቅርቡ። ዘሌዋ፥ ፳፩ ፲፰፤ ዘኍ፥ ፲፭ ፲፭።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ለእመ ወለደት እጐልት፤ አው በግዕት፤ አው ጠሊት ሰቡዐ ዕለተ የሀሉ እንላ ኀበ እሙ።	፳፮	እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፤ ጊደር ወይም በግ ወይም ፍየል ብትወልድ እንበሳዋ ግልገሏ ከናቱ ጋር ሰባት ቀን ይሰንብት። ዘፀ፥ ፳፪ ፴።
እመ ሳምት ዕለት ወእምድኅሬሁኒ ይሠጠወክሙ ለቍርባን መሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር።	፳፯	በስምንተኛውም ቀን ከዚያም በኋላ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጋችሁ ብታቀርቡት ይቀበላችኋል።
ወኢትጥብሑ እጐልተ፤ አው በግዕተ፤ አው ጠሊተ ምስለ እጓላ በአሐቲ ዕለት።	፳፰	ጊደርን ወይም በግን ወይም ፍየልን ከልጅዋ ጋር በአንዲት ቀን አትሠዉ። ዘፀ፥ ፲፪ ፫፤ ዘዳ፥ ፳፪ ፮።
ወለእመ ሦዕከ መሥዋዕተ ብፅዓተ ትፍሥሕትከ ለእግዚአብሔር ዘይሠጠወክሙ ሡዑ ሎቱ።	፳፱	ደስታህ የተፈጸመበት ስለትህን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ብታቀርብ የሚቀበላችሁን ሠዉለት።
ወበይእቲ ዕለት ይብልዕዎ፤ ወኢያትርፉ እምሥጋሁ ለነግህ።	፴	በዚያች ቀን ይብሉት፤ ከሥጋውም ለነገ ብለው አያሳድሩ። ዘሌዋ፥ ፯ ፲፭። መዝ ፺፮ ፳፬።
ወዕቀቡ ትእዛዝየ ወግበርዎ፤ እስመ አነ እግዚአብሔር።	፴፩	እኔ እግዚአብሔር ነኝና ትእዛዜን ጠብቃችሁ ሥሩት።
ወኢታርኵሱ ስምየ ቅዱሰ፤ ወእትቄደስ በማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል እስመ አነ እግዚአብሔር ዘእቄድሰሙ።	፴፪	ክቡር ስሜን አታስነቅፉ፤ በእስራኤልም ልጆች መካከል እመሰገናለሁ፤ የማከብራችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና።

፴፫ ዘአውፅአክዎሙ እምድረ ግብጽ ከመ እኩንክሙ አም ላክክሙ አነ እግዚአብሔር ።

ፈጣሪያችሁ (የፍቅር አባት) እሆናችሁ ዘንድ (አባቶቻችሁን) ከግብጽ ምድር ያወጣኋቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝ ። ዘሌዋ፤ ፲፩ ፵፭ ፤ ፲፱ ፴፮ ፤ ዘኍ፤ ፲፭ ፵፩ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር ዘሰመይክሙ በቅዱስ አስማት እሉ እሙንቱ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው ፤ በክቡር ስም የጠራችኋቸው የእግዚአብሔር በዓላት እሊህ ናቸው ።

፪ ሰዱሰ ዕለተ ትገብር ግብረከ ፤ ወበሳብዕት ዕለት ሰንበት ይእቲ ፤ ወዕረፍተ ቅድስተ ተሰምየት ለእግዚአብሔር ፤ ኵሎ ግብረ ኢትግበሩ ባቲ በኵሉ በሐውርቲክሙ እስመ ሰንበቱ ለእግዚአብሔር ይእቲ ።

ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ ፤ በሰባተኛይቱ ቀን ግን የእግዚአብሔር ዕረፍት ስለ ሆነች ክብርት ተብላለችና በሃገራችሁ ሁሉ ሥራችሁን አትሥሩበት ።

፫ እሉ እሙንቱ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር ዘሰመይክሙ በቅዱስ ስም በውስተ መክፈልትክሙ ።

ዕድል ፈንታ ሁኖ በተሰጣችሁ በአገራችሁ በክቡር ስም የጠራችኋቸው የእግዚአብሔር በዓላት እሊህ ናቸው።

፬ በቀዳሚ ወርኅ ፤ አመ ዕለተ ዐሥሩ ወረቡዑ ለሠርቅ በጊዜ ዕርበት ፋሲኩ ለእግዚአብሔር ።

በመጀመሪያ ወር (ሚያዝያ) በባተ በአሥራ አራተኛው ቀን ሲመሽ የእግዚአብሔር ፋሲካው ነው ።

፭ ወአመ ዕለተ ዓሡሩ ወሐሙሱ ለሠርቀ ዝንቱ ወርኅ ፤ በዓለ ናእት ዘእግዚአብሔር ሰቡዐ ዕለተ ናዕተ ብልዑ ።

ይህ ወር በባተ በአሥራ አምስተኛው ቀንም ፤ ቂጣ የሚበሉበት የእግዚአብሔር በዓል ነውና ፤ ሰባት ቀን ቂጣ ብሉ ። ዘፀ፤ ፲፪ ፲፮ ።

፮ ወቀዳሚት ዕለት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ።

መጀመሪያይቱም ቀን ለናንተ የከበረች ተብላለችና የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ።

፯ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ሰቡዐ ዕለተ ወሳብዕትኒ ዕለት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ ።

ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ሠዉ ፤ ሰባተኛይቱ ቀን ግን ለናንተ የከበረች ተብላለችና የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ። ዘኍ፤ ፳፰ ፲፰ ።

፰ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ እመ በእክሙ ውስተ ምድር እንተ እሁበክሙ አነ ፤ ወዐፀድክሙ ማእረራ ታበውኡ ከላስስተ እምቀዳሚ ማእረርክሙ ኀበ ካህን ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው ፤ እኔ ወደ ማወርሳችሁ ምድር ብትገቡ መከሩንም በአጨዳችሁ ጊዜ መጀመሪያ ከደረሰው አዝመራችሁ እሸቱን(ነዶውን)ወደ ካህን አምጡ።

፱ ወያበውእ ካህን ለውእቱ ክልስስት ቅድመ እግዚአብሔር ፤ ከመ ይሠጠወክሙ ፤ ወበሳኒታሃ ለቀዳሚት ሰንበት ያበውእ ካህን ።

ካህኑም ይቀበላችሁ ዘንድ ያንን ነዶውን በእግዚአብሔር ፊት ያቅርበው ፤ በመጀመሪያይቱም ቀን ማግሥት ካህን ያግባው ። ዘፀ፤ ፳፱ ፳፬ ፤ ዘሌዋ፤ ፳፪ ፳፩ - ፳፱ ።

፲ ወትገብሩ በዕለት እንተ አምጻእክሙ ውእተ ክልስስተ በግዐ ንጹሐ ዘአሐቲ ዓመቱ ለመሥዋዕት ለእግዚአብሔር ።

እሸት ነዶውን በመጣችሁበትም ቀን አንድ ዓመት የሆነውን ነውር ነቀፋ የሌለበትን በግ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጋችሁ ሠዉ ።

፲፩ ወቍርባኑ ክልኤቱ ዓሥራት ዘሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ፤ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ፤ ወሞጻሕቱ ራብዕተ እዴሃ ለኢን ወይን ።

እግዚአብሔር በጎ መዓዛ አድርጎ ሊቀበለው ቍርባኑ በዘይት የተለወሰ የሁለት ቁና ሥንዴ ዳቦ ፍልቅ የሚያደርጉትም የወይን ጠጅ የኢን አራተኛ እጅ ይሁን ።

፲፪ ወይእተ ዕለተ እንተ ባቲ ታበውኡ ቍርባኖ ለአምላክክሙ ፤ ኢትብልዑ ኅብስተ ሐዲሰ ወኢቅልወ ፤ እስከ ታበውኡ ቍርባኖ ለአምላክክሙ በይእቲ ዕለት ፤ ወሕገ ይኩንክሙ ዘለዓለም በመዋዕሊክሙ ፤ በኵሉ በሐውርቲክሙ ።

የፈጣሪያችሁን ቍርባን በምታቀርቡበት በዚያች ቀን የፈጣሪያችሁን ቍርባን እስከታገቡ ድረስ የአዲስ እህል ቆሎና ዳቦ አትብሉ ፤ በየሀገራችሁ ሁሉ በዘመናችሁ የዘለዓለም ሥራት ይሁናችሁ ። ዘሌዋ፤ ፪ ፲፬ ።

፲፫ ወትኌልቁ እምሳኒታ ሰንበት እምይእቲ ዕለት ፤ እንተ ባቲ አባእክሙ ውእተ ከላስስተ ዘይሠርዑ ።

እሸት ነዶውን ካገባችሁበት ከመጀመሪያይቱ ሱባዔ ማግሥት ጀምራችሁ ሰባቱን ሱባዔ ቍጠሩ ።

፲፬ ሰቡዐ ሰናብተ ትኌልቁ ፍጹመ እስከ ሳኒታሃ ለደኃሪት ሰንበት ሐምሳ ዕለተ ።

እስከ መጨረሻይቱ ሱባዔ ማግሥት ድረስ አምሳውን ቀን ፈጽማችሁ ቍጠሩ ፤ (ከሚያዝያ ፲፮ እስከ ሰኔ ፭)።

፲፭ ወታበውኡ መሥዋዕተ ሐዲሰ ለእግዚአብሔር ዘእም ውስተ ምድርክሙ ።

በዚች በአምሳኛይቱ ቀን ከምድራችሁ የተገኘውን አዲሱን የእህል ቍርባን ወደ እግዚአብሔር አቅርቡ ።

፲፮ ታበውኡ ኅብስተ ዘይሠርዑ ክልኤተ ኅብስተ ዘዘክል

ከህናቱ ሠርተው የሚያቀርቡት እንጎ ኅብስት የሁ

ኤቱ ዓሥራት ዘሥንዳሴ ይኩን አሐቲ ኅብስቱ ፡ ወአብኡ እክሙ ታበስልዎ እምቀዳሚ እክልክሙ ለእግዚአብሔር ።

፲፯ ወታበውኡ ምስለ ውእቱ ኅብስት ሰብዓተ አባግዐ ዘዘዓመት ፡ ወአሐደ ላሕመ እመራዕይ ፡ ወሐራጊተ ክልኤተ ንጹሐነ ፡ ወይኩን ቍርበኖሙ ወመሥዋዕቶሙ ወሞፃሕቶሙ መሥዋዕተ መዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

፲፰ ወግበሩ አሐደ ሐርጌ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ፡ ወክልኤተ አባግዐ ዘዘዓመት ለመሥዋዕተ መድኃኒት ።

፲፱ ወያበውኦ ካህን ምስለ ውእቱ ኅብስት ዘቀዳሚ እክል ፡ ክልኤተ አባግዐ ፡ ወይሠርዮ ቅድመ እግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ውእቱ ለእግዚአብሔር ፡ ወለካህን ለዘአብአ ሎቱ ይኩን ።

፳ ወይሰምይዋ ለዛቲ ዕለት ቅድስተ ፡ ኵሉ ግብረ ዘትት ቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ ፡ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕ ሊክሙ በኵሉ ኀበ ሀሎክሙ ።

፳፩ ወአመ ተዐፅዱ እክለ ምድርክሙ ኢትጠናቀቁ ዓጺደ ዘተርፈ ውስተ ገራህትክሙ ፡ ወዘወድቀ ኢትእርዩ ፡ ለነዳይ ወለግዩር ኅድግዎ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፳፪ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ።

፳፫ በሳብዕ ወርኅ አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ ዕረፍተ ትኩንክሙ ተዝካረ ዘመጥቅዕ ቅድመ እግዚአብሔር ቅድስተ ትሰመይ ።

፳፬ ኵሎ ተግባረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ ፡ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ።

፳፭ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ አመ ዓሠሩ ለሳብዕ ወርኅ ዕለተ አስተርእዮ ይእቲ ፡ ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ።

፳፮ ወአሕምምዋ ለነፍስክሙ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ፡ ወኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ በይእቲ ዕለት ።

፳፯ እስመ ዕለተ አስተርእዮትክሙ ይእቲ ፡ እንተ ባቲ ያስተሠርዩ በእንቲአክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፳፰ ወኵላ ነፍስ እንተ ኢታሐምም ርእሳ ትሠሮ በይእቲ ዕለት ወትደምሰስ እምሕዝባ ።

፳፱ ወኵላ ነፍስ እንተ ትገብር ግብረ በይእቲ ዕለት ለትደምሰስ እምሕዝባ ፡ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ በኵሉ ኀበ ሀሎክሙ ።

፴ ሰንበተ ሰንበታት ይእቲ ለክሙ አሕምምዋ ለነፍስክሙ እምተሱዑ ለወርኅ ፡ እምሠርክ እስከ ሠርክ ዓሠሩ ለወርኅ ፡ አሚሃ አሰንብቱ ሰንበተክሙ ።

ለት የሁለት ሳዳን ሥንዴ ዱቄት ሁለት ዳቦ አምጡ ፡ መጀመሪያ ከደረሰው እህላችሁ ለእግዚአብሔር አቡክታችሁ አቅርቡ ። ዘፀ ፡ ፳፱ ፳፬ ፡ ፳፫ ፲፮ ፡ ዘኍ ፡ ፲፭ ፲፯ ።

ከዚያም ዳቦ ጋር ዓመት የሆናቸው ሰባት በጎች ከመንጋውም አንድ በሬ ፡ ነውር ነቀፋ የሌለባቸው ሁለት ሙክቶች አቅርቡ ፡ እግዚአብሔር የበጎ መአዛ መሥዋዕት አድርጎ ሊቀበለው መሥዋዕትነታቸውና ቍርበንነታቸው ወይናቸውም ለእግዚአብሔር ይሁን ።

ከፍየሎችም አንድ ሙክት ለመሥዋዕተ ኃጢአት ፡ አንዳንድ ዓመት የሆናቸውም ሁለት በጎች ለመሥዋዕተ መድኃኒት ሠዉ ። ዘሌዋ፡ ፬ ፳፫ ፳፯ ፡ ዘኍ ፡ ፳፰ ፴ ።

ካህንም መጀመሪያ ከደረሰው የእህል መሥዋዕት ጋራ ሁለት በጎች አግብቶ በእግዚአብሔር ፊት ይሠዋው ፡ የከበረው መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ነው ፡ ጠቦቱት የተረፈውም ሳቀረበው ካህን ይሁን ። ዘኍ ፡ ፲፰ ፲፪ ።

ይህችን ቀን የከበረች ዕለት ብለው ይጥርዋት ፡ የምትሠሩትንም ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ፡ በላችሁበትም ዘመን ሁሉ ይህ የዘለዓለም ሥራት ይሁናችሁ ።

የእርሻችሁንም ሰብል በጨዳችሁ ጊዜ በእርሻችሁ ውስጥ የቀረውን አትጠናቀቁ ፡ (አጥርታችሁ አትጨዱ) ስታጭዱ የወደቀውንም አትልቀሙ ፡ ለስደተኛ ለደኃ ተዉት ፡ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው ።

የሰባተኛው ወር (ጥቅምት) ከወሩም በመባቻው ቀን መታሰቢያ ልትሆን ነጋሪት እየመታችሁ አዋጅ የምትነግሩበት ስሟ ለእግዚአብሔር የተለየች ዕረፍት ትሁንላችሁ ። ዘኍ ፡ ፳፱ ፩ ፡ ዘሌዋ፡ ፳፭ ፱ ።

የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ፡ ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን አቅርቡበት እንጂ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ በሰባተኛው ወር አሥረኛይቱን ቀን ኃጢአት የሚሠረይበት በረድኤት የምገለጥበት ናትና ፡ ለናንተ የከበረች ትሁንላችሁ ። ዘሌዋ፡ ፲፮ ፳፱ ፡ ዘፀ ፡ ፲፫ ፲ ።

በዚህችም ቀን ሰውነታችሁን አስጨንቋት ፡ (በጾም ፡ በጸሎት) ለእግዚአብሔርም መሥዋዕትን ሠዉ ፡ በዚህችም ቀን የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩ ።

ይህች ቀን (ካህናት) በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ስለ ኃጢአታችሁ የሚያስተሠርዩበት ፡ በረድኤት የምገለጽበት ቀን ናትና ። ዘኍ ፡ ፳፱ ።

በዚህች ቀን ሰውነቷን የማታስጨንቅ ሰውነት ሁሉ ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ ። ዘፀ ፡ ፴ ፴፫ ፡ ዘፍ ፡ ፲፯ ፬ ።

በዚች ቀን ሥራን የምትሠራ ሰውነት ሁሉ ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ ፡ በላችሁበት አገር ሁሉ በለ ዘመናችሁ ለዘለዓለም ሕግ ሥራት ይሁናችሁ ። ዘሌዋ፡ ፳፫ ፩ ፯ ።

ለናንተ በሱባዔ የምትቈጠር በዓል ናትና ፡ ከወሩ ከዘጠነኛው ቀን ማታ ጀምራችሁ እስከ አሥረኛው ቀን ማታ ድረስ ሰውነታችሁን አስጨንቋት ፡ ያን ጊዜ በዓላችሁን አክብሩ ፡ (ዕረፍት አድርጉ) ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፪ ።

፴፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው ብሎ ተናገረው ።

፴፪ አመ ዓሡሩ ወሐሙሱ ለውእቱ ወርኅ በዓለ መጸለት ሰቡዐ ዕለተ ለእግዚአብሔር ።

በዚህ በሰባተኛው ቀን ከአሥራ አምስተኛው ቀን ጀምሮ (ዳስ ጥሎ ድንኳን ተክሎ የሚከበረውን) በዓለ መጸለት ለእግዚአብሔር ሰባት ቀን አክብሩ ። ዘኁ፣ ፳፱ ፲፪ ።

፴፫ ወዕለት ቀዳሚት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ፣ ወኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ ።

መጀመሪያይቱ ቀን ለናንተ የከበረች ትሁንላችሁ፤ የምትሠሩትንም ሥራ ሁሉ አትሥሩባት ።

፴፬ ሰቡዐ ዕለተ ታበውኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር፤ ወሰምኒትኒ ዕለት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ፤ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር፣ እስመ ዘፀአት ውእቱ ' ኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ ።

ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ሠዉ፤ ስምንተኛይቱም ቀን ለናንተ የከበረች ትሁን፤ መሰነባበቻ ነውና ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን አቅርቡ፤ የምትሠሩትንም ሥራ ሁሉ አትሥሩባት ። ዘኁ፣ ፳፱ ፴፭ ።

፴፭ እሉ እሙንቱ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር ዘሰመይክምሙ በስም ቅዱስ፣ በዘበሙ ያበውኡ መባአ ለእግዚአብሔር ፤ ወቍርባነ ፤ ወመሥዋዕቶሙኒ ፤ ወሞጻሕቶሙኒ ዘኵሉ አሚር ።

ቍርባናቸውንና መባቸውን ሁሉ ጊዜ የሚያቀርቡት ወይናቸውንና መሥዋዕታቸውን የሚያመጡባቸው በክበረ ስም የጠራኋቸው የእግዚአብሔር በዓላቶች እኒህ ናቸው ። ዘፀ፣ ፳ ፲፫ ፲፱፣ ፩ ነገሥ፣ ፰ ፶፱ ።

፴፮ ዘእንበለ ሰናብቲሁ ለእግዚአብሔር፣ ወዘእንበለ ዘመባእክሙ፣ ወዘእንበለ ዘኵሉ ብፅዓቲክሙ፣ ወዘእንበለ በፈቃድክሙ ዘታበውኡ ለእግዚአብሔር ።

ከእግዚአብሔር ሰንበታት ሌላ ከምትሰጡት መባችሁ ሌላ፣ ከስእለታችሁም ሌላ፣ ለእግዚአብሔር በፈቃዳችሁ ከምታቀርቡት መሥዋዕተ ፈቃድ ሌላ ናቸው ።

፴፯ ወአመ ዕለተ ዓሡሩ ወሐሙሱ ለውእቱ ሳብዕ ወርኅ አመ ፈጸምክሙ አስተጋብአተ እክለ ምድርክሙ ትገብሩ በዓለ ለእግዚአብሔር ሰቡዐ ዕለተ፣ ወዕለት ቀዳሚት ዕረፍት ይእቲ፣ ወዕለትኒ ሳምኒት ዕረፍት ይእቲ ።

በዚያ በሰባተኛው ወር፣ በአሥራ አምስተኛው ቀን፣ የምድራችሁን ሰብል ሰብስባችሁ በጨረሳችሁ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሰባት ቀን በዓል አድርጉ፣ መጀመሪያይቱ ቀን ዕረፍት ናት ስምንተኛይቱም ቀን ዕረፍት ናት ።

፴፰ ወትነሥኡ ለክሙ አመ ዕለተ ቀዳሚት እምፍሬ ዕፀ ዘሠናይ፣ ወጸበርትኒ፣ ወበቀልተ ተመርት፣ ወእምዕፀ ቈጽለ አዕፁቅ፣ ወዘኵሐኒ፣ ወዘእምነ ፈለግኒ አዕፁቀ ዘንጸሕ ወትትፌሥሑ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ሰቡዐ ዕለተ በበዓመት ።

በመጀመሪያቱ ቀን፣ ያማረው የዛፍ ፍሬ የሰሌን ቅርንጫፍ የዘንባባ ዕንጨት በወንዝ ዳር ያለው የሀያ ዛፍ በቅርንጫፉ ላይ ካለው ቅጠል የለመለመውን ይዛችሁ በየዓመቱ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ቀን ደስ ይበላችሁ ። ነህ፣ ፰ ፲፬፣ ዘዳ፣ ፲፮ ፲፬ ።

፴፱ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ ከመ ትግበሩ በዓለ መጸለት በሳብዕ ወርኅ ።

በየዓመቱ በሰባተኛው ወር (በጥቅምት) በዘመናችሁ በዓል ታደርጉ ዘንድ ይህ የዘለዓለም ሕግ ሥራት ይሁናችሁ ። ዘሌዋ፣ ፲፯ ፳፱፣ ዘፀ፣ ፴ ፲ ።

፵ ወትነብሩ ውስተ መጸለት ሰቡዐ ዕለተ ኵሉ ዘእምፍጥረቱ እስራኤል ይንበር ውስተ መጸለት ።

ሰባት ቀን ዳስ ጥላችሁ፣ ድንኳን ተክላችሁ ተቀመጡ ትውልዱ ከእስራኤል የሆነ ሁሉ ዳስ ጥሎ ድንኳን ተክሎ ይሰንብት ። ዘዳ፣ ፴፩፣ ፲ - ፲፫ ።

፵፩ ከመ ይርአዩ ትውልድክሙ ከመ በምጽላል አንበርክዎሙ ለእስራኤል አመ አውጻእክዎሙ እምድረ ግብጽ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር በወጣኋቸው ጊዜ በጥላ እንዳስቀመጥኋቸው ልጆቻችሁ ያዩ ዘንድ ።

፵፪ ወነገሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ኵሎ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር እግዚእ ።

ሙሴም የጌታ የእግዚአብሔርን በዓላት ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው ። ዘሌዋ፣ ፳፫ ፬ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ አዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ያምጽኡ ለከ ቅብዐ ዘይት ንጹሐ፣ ወውጉአ ለማኅቶት በዘተኃትወ ማኅቶተ ኵሎ ጊዜ፣ አፍአ እመንጦላዕት ዘደብተራ መርጡል ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ መብራቱን ከደብተራ ኦሪት ውጭ ሁሉ ጊዜ እንድታበሩበት ለመብራት ተወቅጦ የተጠለለውን ጥሩ የወይራ ዘይት ያመጡልህ ዘንድ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው ።

፪ ወያኀትዉ አሮን ወደቂቁ እምሠርክ እስከ ነግህ፣ ቅድመ እግዚአብሔር ለዘልፍ፣ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ ።

አሮንና ልጆቹ ከማታ እስከ ማታ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት ዘወትር ያብሩ ይህም የዘለዓለም ሕግ ይሁናችሁ ። ዘፀ፣ ፳፯ ፳፣ ፳፭ ፴፯ ።

፫ ወዲበ መራናት እንተ ንጽሕት አኅትዉ ውእተ ማኅቶተ ቅድመ እግዚአብሔር እስከ ይጸብሕ ።

ያንንም መብራት በጠራች መቅረዝ ላይ እስኪነጋ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት አብሩ ። ዘፀ፣ ፴፩ ፲፰ ።

ኦሪት ዘሌዋውያን ፤ ምዕራፍ ፳፬ ።

ወንሥኡ ሥንዳሌ መግበሩ ዓሠርተ ወክልኤተ ኅብስተ ዘክልኤቱ ዐሥራት ይኩን አሐዱ ኅብስቱ ።	፬	ሥንዴ አምጥታችሁ ዐሥራ ሁለት ዳቦ ጋግሩ ፤ ሁለት ቀና ሥንዴ አንድ ዳቦ ይሁን ።
ወትሠርዕዎ ምክብዒተ፤ሰድስተ ኅብስተ ፤ ወትሠርዕዎ ኢሐተኔ ዲበ ማእድ ንጽሕት ቅድመ እግዚአብሔር ።	፭	ስድስቱን ዳቦ ዕጥፍ አድርጋችሁ በንጹሕ ሰደቃ ላይ በእግዚአብሔር ፊት ሥሩት ። ዘፀ ፴፱ ፴፮ ።
ወትሠርዑ ምስሌሁ ስኂነ ንጹሐ፤ወጼወ ፤ ወይኩን ውእቱ ኅብስት ለተዝካር ሥሩዐ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፮	ከዳቦውም ጋር ጥሩ ቀንዶ በርበሬንና ጨውን ጨምሩችሁ አዘጋጁ (ሥሩት) ያም መታሰቢያ የሚሆን ዳቦ በእግዚአብሔር ፊት የተዘጋጀ ይሁን ።
ወበዕለተ ሰንበት ትሠርዕዎ ለዘልፍ በኀበ ደቂቀ እስራኤል ወሕግ ዘለዓለም ውእቱ ።	፯	ዕረፍት በሚደረግበትም ቀን በእስራኤል ልጆች ዘንድ ዘወትር አዘጋጁት ፤ እሱም የዘለዓለም ሥራት ይሁናችሁ ። ፩ ዜና መዋ፤ ፱ ፴፪ ፤ ፪ ዜና መዋ፤ ፪ ፬ ።
ወይኩን ለአሮን ወለደቂቁ ፤ ወይብልዕዎ በመካን ቅዱስ እስመ ቅዱስ ዘቅዱሳን ውእቱ ፤ ሎቱ እምዘይሠውዑ ለእግዚአብሔር ሕግ ዘለዓለም ውእቱ ።	፰	ለአሮንና ለልጆቹ ይሁን ፤ ለእግዚአብሔር ከሚሠዉት የእስራኤል መሥዋዕት ለነሱቸው የከበረ ነውና ፤ በከበረ ቦታ ላይ ሁነው ይብሉት ፤ ይህም የዘለዓለም ሕግ ሥራት ይሁን ። ፩ ሳሙ፤ ፳፩ ፯ ፤ ማቴ፤ ፲፪ ፬ ።
ወወፅአ ወልደ ብእሲት እስራኤላዊት ፤ ወአቡሁሰ ግብጻዊ በማእከለ ደቂቀ እስራኤል ፤ ወተባአሱ በውስተ ትዕይንት ወልደ ብእሲት እስራኤላዊት ወብእሲ እስራኤላዊ ።	፱	አባቱ ግብጻዊ ፤ እናቱ እስራኤላዊት የሆነ ያንዲት ሴት ልጅ በእስራኤል ልጆች መካከል ወጣ ፤ (በነገር ተነሣ) የእስራኤላዊት ሴት ልጅና አንድ እስራኤላዊ በሰፈር ተጣሉ።
ወሰመየ ወልዳ ለእንታክቲ ብእሲት እስራኤላዊት ወረገመ ስመ እግዚአብሔር ፤ ወአምጽእዎ ኀበ ሙሴ ፤ ወስማ ለእሙ ሰሎሚት ወለተ ዳቤር ዘእምነገደ ዳን ።	፲	የዚያች እስራኤላዊት ሴት ልጅ የእግዚአብሔርን ስም ሰደበ (አቃለለ) ይዘውም ወደ ሙሴ አመጡት ፤ እናቱም ከዳን ወገን የተወለደ የዳቤር ልጅ ሰሎሚት ትባላለች ።
ወወደዩ ውስተ ሞቅሕ እስከ ይኬንኖ በትእዛዘ እግዚአብሔር ።	፲፩	በእግዚአብሔር ትእዛዝ እስኪቀጣው ድረስ በግዞት ቤት አኖረው ። ዘኍ፤ ፲፭ ፴፬ ፤ ዘፀ፤ ፲፰ ፲፭ ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ አውጽኦ አፍአ ለዘረገመ እምትዕይንት ፤ ወይደዩ እደዊሆሙ ዲበ ርእሱ ኵሎሙ እለ ሰምዕዎ ወይውግርዎ በእብን ኵሎሙ ትዕይንት ።	፲፪	እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ የተሳደበውን ከሰፈር አፍአ አውጣው ፤ የሰሙትም ሁሉ እጆቻቸውን በራሱ ላይ ይጫኑበት ፤ ሕዝቡም ሁሉ በደንጊያ ወግረው ይግደሉት ።
ወንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ብእሲ ብእሲ ለእመ ረገመ አምላኮ ጌጋየ ይከውኖ ።	፲፫	አምላክ ነኝ ያለ ሰው ቢኖር ፤ ፈጣሪውን ቢሰድብ ዕዳ በደል ይሆንበታል ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው ።
እስመ ሰመየ ስመ እግዚአብሔር ሞተ ለይሙት ፤ ወበእብን ለይውግርዎ ኵሉ ትዕይንት ።	፲፬	የእግዚአብሔርን ስም ጠርቷልና ፈጽሞ ይሙት ፤ ሕዝቡም ሁሉ በደንጊያ ወግረው ይግደሉት ።
እመኒ ግዩር ፤ ወእመኒ ዘእምፍጥረቱ እስራኤል ፤ እም ከመ ሰመየ ስመ እግዚአብሔር ለይሙት ።	፲፭	ስደተኛም ቢሆን ፤ ከእስራኤል የተወለደም ቢሆን ፤ የእግዚአብሔርን ስም ከሰደበ ይገደል ። ዘሌ፤ ፳፪ ፲፭ ።
ወኵሉ ብእሲ ዘቀተለ እምኵሉ ነፍሰ ሰብእ ለይቅትልዎ ።	፲፮	ከሰው ወገን ሁሉ ነፍስ የገደለ ሰው ቢኖር ፤ ይግደሉት ። ዘዳ፤ ፲፱ ፲፩ ፤ ዘፀ፤ ፳፩ ፲፪ ።
ወእመሰ ቀተለ እንስሳ ይፍዲ ነፍሰ ህየንተ ነፍስ ።	፲፯	ከብትን ቢገድል በገደለው ከብት ፈንታ ዓይነቱን ከብት ይክፈል ። ዘሌዋ፤ ፳፩ ፳፩ ፤ ዘፀ፤ ፳፩ ፳፫ ።
ወእመሰ ዘአቅሰለ ካልአ በከመ ገብረ ላዕለ ካልኡ ከማሁ ይግበሩ ላዕሌሁ ።	፲፰	ባልንጀራውን መትቶ ያቆሰለ ሰው ቢኖር ፤ በባልንጀራው እንዳደረገ እንደሱ ያድርጉበት ። ዘፀ፤ ፳፩ ፳፬ ።
ስብረት ህየንተ ስብረት ፤ ወዓይን ህየንተ ዓይን ፤ ወስን ህየንተ ስን ፤ በከመ አቅሰለ ሰብአ ከማሁ ይግበሩ ላዕሌሁ ።	፲፱	እጅ እግሩን ቢሰብረው እጅ እግሩን ይስበሩት ፤ ዓይኑን ቢያጠፋው ዓይኑ ይጥፋ ፤ ጥርስን ቢሰብር ጥርሱ ይሰበር ፤ እርሱ ሰውን እንዳቆሰለ በርሱም ላይ እንደርሱ ያድርጉበት።
ወዘዘበጠ ሰብአ ወቀተለ ፤ ሞተ ለይሙት ።	፳	መትቶ ሰውን የገደለ የሞት ሞት ይሙት ።
አሐዱ ውእቱ ኵነኔሆሙ ለግዩርኒ ወለዘእምፍጥረቱኒ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፳፩	ከእስራኤል የተወለደውና የስደተኛው ፍርዳቸው (ቅጣታቸው) አንድ ነው ፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘሌዋ፤ ፲፱ ፴፬ ፤ ዘፀ፤ ፲፪ ፵፱ ።
ወነገሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ወአውፅእዎ ለዘጸረፈ አፍአ እምትዕይንት ፤ ወወገርዎ በእብን ኵሉ ተዐይን ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል ፤ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፪	ሙሴም ይህን ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው ፤ የእግዚአብሔርን ስም የነቀፈውን ሰው ከከተማ ወደ ውጭ አውጥተው ሕዝቡ ሁሉ በደንጊያ ወግረው ይግደሉት ፤ የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አደረጉ።

ምዕራፍ ፳፭ ።		ምዕራፍ ፳፭ ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና ወይቤሎ ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፩	እግዚአብሔር ሙሴን በሲና ተራራ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው ።
ወበሉሙ ኢመ በእክሙ ውስተ ምድር እንተ አነ እሁበክሙ ፣ ተዓርፍ ምድር ወታሰንብት ለእግዚአብሔር ።	፪	እኔ ወደምሰጣችሁ አገር በገባችሁ ጊዜ ምድሪቱ ትረፍ ፣ ለእግዚአብሔር ሰባት ዓመት ዕረፍት ታድርግ ።
ሰድስተ ዓመተ ትዘርእ ገራህተከ ፣ ወሰድስተ ዓመተ ትገምድ ወይነከ ወታስተጋብእ ፍሬሁ ።	፫	ስድስት ዓመት እርሻህን ዝራ ፣ ስድስትም ዓመት ወይንህን ቈርጠህ ፍሬውን ሰብስብ ። ፪ ዜና መዋ፣ ፴፮ ፳፩ ።
ወበሳብዕ ዓም ሰንበት ዕረፍታ ውእቱ ለምድር ወታሰንብት ለእግዚአብሔር ገራህተከኒ ኢትዝራእ ፣ ወዓፀደ ወይንከኒ ኢትግምድ ።	፬	በሰባተኛው ዓመት ግን የምድር ዕረፍት ነው ፣ ለእግዚአብሔር ዕረፍት ታድርግ ፣ እርሻህን አትዝራ የወይን ህንም ዘለላ አትቍረጥ ፣ (በዚያች ዓመት አትልቀም) ።
ወዘለሊሁኒ ይበቊል ውስተ ገራህትከ ኢትዕፅድ ፣ ወአስከለ ወይንከኒ ዘቅዱስ ኢትቅስም በይእቲ ዓመት ፣ እስመ ዕረፍታ ለምድር ውእቱ ።	፭	በእርሻህ የገበ የበቀለውንም አትጨድ የምድር ዕረፍት ነውና ፣ የተለየ የወይንህንም ዘለላ በዚያች ዓመት አትልቀም ፣ የምድር የተለየ ዕረፍቷ ነውና ። ዘሌ፣ ፳፭ ፲፩ ።
ወይኩን ውእቱ ዘሰንበታ ለምድር መብልዐ ለከ ወለገብርከ ፣ ወለአመትከ ፣ ወለገበዊከ ወለፈላሲኒ ዘየኃድር ኅቤከ ።	፮	ምድር ዕረፍት በምታደርግበት የበቀለው ይህ የገበው እህል ላንተ ምግብ ይሁንህ ፣ ለሴት በርያህና ለወንድ በርያህም ካንተ ዘንድ ለሚኖር ምንደኛህና ለስደተኛህ ምግብ ይሁናቸው ። ዘፀ፣ ፳ ፲ ።
ወለእንስሳከ ወለአራዊተ ምድርኒ ይኩንክሙ መብልዐ ኵሉ እክሉ ።	፯	እህሉ ሁሉ ለእንስሳህና በምድር ላይ ላሉት አራዊት ምግብ (መኖ) ይሁናችሁ ።
ወትኄልቍ ለከ ሰብዓተ ሰናብተ ዕረፍተ ዘሰድስቱ ዓመት ዘምስብዒት ፣ ወእምዝ ትሬሲ ለከ ሰቡዐ ሰናብተ በዘትዜንዉ በመጥቅዕ ውስተ ኵሉ ምድርክሙ በበሠላሳ ወተስዓቱ ዓመት ።	፰	ስድስቱን ዓመት ዕጥፍ የምታደርግበት ሰባት ሱባዔ ቁጠር ፣ ሰባቱን አንድ ሰባቱን አንድ እያልክ ከቈጠርክ በኋላ በአርባ ዘጠነኛው ዓመት (ኢዮቤልዩ) በአገራችሁ ሁሉ ነጋሪት መትታችሁ አዋጅ የምትነግሩበት ይሁን ።
ወበሳብዕ ወርኅ በዕለተ አስተርእዮ ትዜንዉ በመጥቅዕ ውስተ ኵሉ ምድርክሙ ወቀድስዋ ለይእቲ ዓመት ዘኀምሳ ኵላ ዓመታ ።	፱	በሰባተኛው ወር በረድኤት በምገለጥበት ቀን ነጋሪት መትታችሁ አዋጅ ንገሩ ፣ ያችን አምስተኛይቱን ዓመት ዓመቷን ሁሉ አክብርዋት ። ዘሌዋ፣ ፳፫ ፳፬ ።
ወስብኩ ተኅድጎ ውስተ ኵሉ ምድርክሙ ለኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስቴታ ፣ እስመ ፣ ዓመተ ተኅድጎ ውእቱ ወተአምረ ይኩንክሙ ፣ ወይእቱ ኵሉ ውስተ ርስቱ ፣ ወይሑር ኵሉ ውስተ ሀገሩ ።	፲	በአገራችሁም ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ዕረፍት የሚደረግበት ዘመን ነው ፣ ብላችሁ አዋጅ ንገሩ ፣ ይህም ምልክት ይሁናችሁም ሰው ሁሉ ወደ ርስቱ ወደ ሀገሩ ይግባ ።
ወትእምርተ ተኅድጎ ይኩንክሙ ውእቱ ዓመት ዘኀምሳ ወኵላ ዓመታ ኢትዝርእኡ ፣ ወኢትዕፅዱ እንበለ ዘበቈለ ለሊሁ ፣ ወኢትቅስሙ ዘተቀደሰ በቲ ፣ እስመ ትእምርተ ተኅድጎ ውእቱ ።	፲፩	ይህም አምሳኛው ዓመት ዕረፍት የምታደርጉበት ይሁናችሁ ፣ በአምሳኛው ዓመት ዘርታችሁ አትጨዱ ፣ አውቆ ከበቀለው የገበ በቀር የዕረፍት ምልክት ነውና የተለየውንም የወይን ፍሬ አትልቀሙ ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፳፯ ።
ወቅዱሰ ይኩንክሙ ብልዑ ዘእምውስተ ገዳም እክለ ።	፲፪	ዓመተ ኅድገት ነውና ለናንተ የተለየ ይሁናችሁ በምድረ በዳ የበቀለውን የገበውን ብሉ ።
ወበይእቲ ዓመት ዘትእምርተ ተኅድጎ የአቱ ኵሉ ውስተ ርስቱ ።	፲፫	የዕረፍት ምልክት በሚደረግበት (ዓመተ ተኅድጎ) በዚያች ዓመት ሰው ሁሉ ወደየርስቱ ይመለስ (ይግባ) ።
ወእመኒበ ዘተሠይጠ ኀበ ካልእከ ኢያጽሕበ ፣ እስመ እምድኅረ ዓመተ ተኅድጎ ይሠየጥ ለካልእከ ።	፲፬	ለባልንጀራው የተገዛው መገዛት ቢኖር ፣ ለባልንጀራው የተሸጠም ቢኖር ፣ በዓመተ ኅድገት አምጣ ብሎ አያስጨንቀው ፣ ዕረፍት ከሚደረግበት ዘመን በኋላ ለሌላው ይገዛልና ።
ወበመዋዕለ ይዘራእ እክል በውእቱ ዓመት ይፈድዮ በአምጣነ ብዝኆን ለእላንቱ ዓመታት ፣ ወያበዝኅ ጥሪቶ ።	፲፭	እህል በሚዘራበት ወራት በነዚያ ዘመኖች ብዛት መጠን በዚያ ዓመት ይከፈለው ። ዘሌዋ፣ ፳፯ ፲፰ ።
ወእመ ይትኃደጋ ውእቶን ዓመታት ይትኃደግ ተሠይጦ ፣ ወበመዋዕለ ይዘራእ እክል ይፈድየከ ።	፲፮	በነዚያ ዘመኖች ልክ ገንዘቡን ያበዛል ፣ እነዚያ ዓመታቶች በተፈጸሙ ጊዜ መግዛት መገዛቱ ይቅር ያህል በሚልበት ወራት ይከፍልሃል ።
ወኢታጽሕበ ለካልእከ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላከከ ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፲፯	ባልንጀራህን አታስጨንቀው ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።

ግዕዝ		አማርኛ
ወግበሩ ኵሉ ኵነኔየ ወፍትሕየ ወዕቀብዎ ወትነብሩ ውስተ ምድርክሙ ተአሚነክሙ ።	፲፰	ፍርዴንና ሕጌን ሁሉ አድርጉ ጠብቁትም በህገራች ሁም ተዘልላችሁ ትኖራላችሁ ። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፭ ።
ወትሁበክሙ ምድር ፍሬሃ ፣ ወትበልዑ ወትጸግቡ ።	፲፱	ምድርም ፍሬዋን ትሰጣችኋለች በልታችሁም ትጠግባላችሁ ። ዘሌዋ፣ ፳፮ ፭ ፣ ዘዳ፣ ፲፩ ፲፭ ።
ወእመሰ ትብሉ ምንተ ንበልዕ በውእቱ ሳብዕ ዓመት ለእመ ኢዘራእነ ፣ ወለእመ ኢያስተጋባእነ እክለ እነ እሬኑ ለክሙ በረከትየ ።	፳	ነገር ግን ካልዘራንና ካልሰበሰብን በዚያ በሰባተኛው ዓመት ምን እንበላለን ብትሉ ፣ እኔ በረከቴን እሰድላችኋለሁ ። ማቴ፣ ፮ ፳፭ ፣ ዘሌዋ፣ ፳፭ ፭ ።
ወእመ ሰድስ ዓመት ትገብር ፍሬሃ ምድር ዘሠለስቱ ዓመት እክለ ።	፳፩	ምድርም በስድስተኛው ዘመን ፣ የሦስተኛውን ዓመት እኽልን ታፈራለች ። ዘፀ፣ ፲፯ ፳፱ ።
ወትዘርኡ እምኔሁ በሳምን ዓም ወትበልዑ እምውእቱ እክል ከራሚ እስከ ታስዕ ዓም ፣ እመ ይበጽሕ እክል ትበልዑ ብሉየ ከራሚ ።	፳፪	በስምንተኛውም ዘመን ከሱ ትዘራላችሁ ፣ ከዚያም እኽል እስከ ዘጠነኛው ዘመን፤ ድረስ የከረመውን ትበላላችሁ እኽልም እስኪደርስ የደረሰውን እህል ትበላላችሁ ።
ወምድርኒ ኢትሠየጥ ሥሉጠ ፣ እስመ እንቲአየ ይእቲ ምድር ፣ አንትሙኒ ግዩራን ወፈላስያን ክንክሙ በቅድሜየ ።	፳፫	ምድርም ወጥ ሁና (የወጣች ሁና) አትሸጥም ፣ ምድር የኔ ገንዘብ ናትና እናንተም በፊቴ ስደተኞችና መጻተኞች ናችሁና ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፴ ፣ ዘዳ፣ ፴፪ ፵፫ ።
ወበኵሉ ደወለ ምድርክሙ ኀበ ምኵናን ዘዚአክሙ ታቤዝዉ ምድረ ።	፳፬	የናንተ ርስት ጕልት በሆነው በአገራችሁ አውራጃ ሁሉ ምድርን አስቤዡ (አስጠምኑ) ።
ወለእመ ነድየ ከልእከ ዘምስሌከ ወሤጠ ለከ ምድሮ ወእምዝ መጽአ ዘቅሩቡ ዘይኴንኖ ፣ ታቤዝዎ ዘሤጠ ለከ እኁሁ ።	፳፭	ካንተ ጋር የሚኖር ባልንጀራህ ተቸግሮ ምድሩን ቢሸጥልህ (ቢያስቤዥህ) ከዚህ በኋላ የሚከፈለው የቅርብ ዘመዱ ቢመጣ ፣ ወንድሙ የሸጠልህ ምድሩን አስበዥው ።
ወእመኒ አልቦ ዘይኴንኖ ፣ ወእምዝ ረከበ ውእቱ ውስተ እዴሁ ፣ ወአእከለ ለቤዝዎቱ ይኄልቁ ሎቱ ዓመተ ዘእምአመ ሤጠ ።	፳፮	የሚከፈለው ባይኖር ከዚህ በኋላ እሱ በእጁ ገንዘብ አግኝቶ ለመበዠት ቢበቃ ፣ ከሸጠበት ዘመን ጀምሮ ዘመኑን ይቍጠሩለት (ይገምግሙለት) ። ዘሌ፣ ፳፭ ፳፫ ፣ ፭ ፯ ።
ወይፈድዮ በመጠነ በጽሐ ለውእቱ ብእሲ ዘነቤሁ ሤጠ ፣ ወያገብእ ሎቱ ገራህቶ ።	፳፯	ለሸጠለት ሰው ተገምግሞ የደረሰበትን ያህል ይክፈለው እርሻውንም ይመልስለት ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፶፫ ።
ወእመሰ ኢረከበ ውስተ እዴሁ በአምጣነ ይፈድዮ ይከውን ገራህቱ ለዘተሣየጠ እስከ ዓመተ ተኃድጎ ፣ ወበዓመተ ተኃድጎ ያገብእ ሎቱ ገራህቶ ለዘሤጠ ።	፳፰	በእጁ የሚከፍለውን ያህል ገንዘብ ባያገኝ ግን እስከ ዓመተ ኅድገት ዘመን እርሻው ለገዛው ሰው ይሁን ፣ በዓመተ ኅድገት ጊዜ ግን እርሻውን ይመልስለት ።
ወለእመበ ዘሤጠ ቤቶ በውስተ ሀገር እንተ ባቲ ቅጽር እስከ ይፈጽም መዋዕለ ይእቲ ዓመት ይከውኖ ለቤዝዎ ፣ ወያቤዝውዎ ።	፳፱	ቅጽር ባለበት ከተማ ውስጥ ያለው ቤቱን የሸጠ ሰው ቢኖር ፣ የዚያች ቤቱን የሸጠባት ዓመት እስኪጨርስ ድረስ መበዠት ይገባዋል (ይበዥው) ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፴ ።
ወእመሰ ተፈጸመት ኵላ ይእቲ ዓመት ወኢቤዘወ ሥሉጠ ይከውኖ ውእቱ ቤት ለዘተሣየጠ ፣ ወየሐትትዎ ሎቱ ውእተ ቤተ ዘሀለወ ውስተ ሀገር እንተ ባቲ ቅጽር ፣ ወይከውኖ ለውሉደ ውሉዱ ወኢይነሥእዎ እምኔሁ በዓመተ ተኃድጎ ።	፴	ያች የሸጠባት ዘመን መላዋ ገንዘቡን ሳይመልስ ብትፈጸም ግን ያ ቤት ለገዛው ሰው ወጥ ሁኖ ገንዘብ ይሁነው ቅጽር ባላት አገር ያለ ያንን ቤት አይመልስለት ለልጅ ልጁ ይሁንለት ፣ በዓመተ ኅድገትም ጊዜ አይውሰዱበት ።
ወአብያተሰ ዘውስተ ሀገር እንተ አልባቲ ቅጽር ዓውዳ ከመ ገራህተ ምድር ይትቤዘውዎ ፣ ወበኵሉ ጊዜ ያቤዝውዎ ወበዓመተ ተኃድጎኒ ያገብእዎ ።	፴፩	በዙርያዋ ቅጽር በሌለበት መንደር ያሉ ቤቶችን ግን እንደ እርሻ ይበዠት ሁሉ ጊዜም ያስበዠት በዓመተ ኅድገትም ጊዜ ይመልሱለት ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፴፪ - ፴፫ ።
ወአህጉረ ሌዋውያንኒ ይትቤዘው ኵሉ ጊዜ ፣ አብያቲሆሙ ዘውስተ አህጉሪሆሙ ፣ ያቤዝውዎሙ ለሌዋውያን ።	፴፪	የሌዋውያን አገር ግን ይቤዠል (ይጠመናል) በአገራቸው ያሉ ቤቶችንም ሁሉ ጊዜ ለሌዋውያን ያስበዥዋቸው ።
ወኵሉ ዘተቤዘወ እምኀበ ሌዋውያን ፣ ወእሙንቱ አብያት ዘውስተ አህጉሪሆሙ ዘገብአ ለአብዕልቲሁ ተሠይጠ ዘአግብኦ ሎቱ በዓመተ ተኃድጎ በደወለ ዚአሆሙ እስመ አብያተ አበዊሆሙ ወአህጉሪሆሙ ለሌዋውያን ውእቱ ፣ ወምኵናኑ ዘዚአሆሙ ይኩን በማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፴፫	ከሌዋውያንም የተበዠው ሁሉ በአገራቸው ያሉ ቤቶችም ቢሆኑ ከተሸጠ በኋላ ለባለ ቤቶቹ የተመለሰ በዓመተ ኅድገትም ዘመን የመለሱለት የአባቶቻቸው ቤቶች ናቸውና ፣ የሌዋውያንም አገሮች ናቸውና ፣ በአውራጃቸውም ያለው ሁሉ እሱ የነሳቸው የሚሆን ግዛቱም በእስራኤል ልጆች መካከል ለነሳቸው ይሁን ።

ወገራውህኒ ዘደወለ አህጉሪሆሙ ኢይሠየጥ፣ እስመ ደወሎሙ ውእቱ ዘለዓለም።	፴፬	በአገሮቻቸው አውራጃ ያሉ እርሻዎችም አይሸጡ፣ የዘለዓለም ርስታቸው ነውና። ዘዳግ፣ ፲፰ ፯።
እመኒ ነድየ ካልእከ ዘምስሌከ፣ ወስእነ ተገብሮ በኀቤከ ተዓቀቦ ከመ ግዩር ወፈላሲ፣ ወይሕዮ ካልእከ ዘምስሌከ።	፴፭	ከንተ ጋር ያለ ባልንጀራህ ቢቸገር በንተ ዘንድም ማረስ (መቆፈር) ቢሳነው እንደስደተኛና እንደ መጻተኛ ተከባከበው ከንተ ጋር ያለ ባልንጀራህም በሕይወት ይኑር።
ወኢትንሣእ እምኔሁ ርዴ ወኢእመ ብዙኀ አንጉንደየ፣ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላከከ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር።	፴፮	ገንዘብህንም ምንም ብዙ ጊዜ ቢያዘገይብህ ከሱ ወለድ (አራጣ) አትቀበል፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ፣ እኔ እግዚአብሔር ነኝና። ዘፀ፣ ፳፪ ፳፭፣ ዘዳግ፣ ፳፫ ፲፱።
ወኢተሀቦ ወርቀከ በርዴ፣ ወእክለከኒ ኢትትረደዮ።	፴፯	ብርህን በአራጣ (በወለድ) አታበድረው እኽልህንም በትርፍ አትስጠው። መዝ፣ ፲፭ ፭፣ ነህ፣ ፭ ፯።
እስመ አነ እግዚአብሔር ዘአውጻእኩከ እምድረ ግብጽ ከመ አሀብከ ምድረ ከነዓን ወእኩንከ አምላከ።	፴፰	የከነዓንን ምድር እሰጥህ ዘንድ የፍቅርም አባት እሆንህ ዘንድ ከግብጽ አገር ያወጣሁህ እኔ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ነኝና። ዘፀ፣ ፳፪ ፱፣ ዘዳ፣ ፲፭ ፲፪።
ወእመ ተጸነሰ ካልእከ ወተሠይጠ ኀቤከ፣ ኢይትቀነይ ለከ ከመ ገብር።	፴፱	ባልንጀራህ ተቸግሮ ላንተ ቢገዛልህ (በንተ ዘንድ ቢቆጠር) እንደ ባርያ አይገዛልህ።
አላ ከመ ገባኢ ወከመ ፈላሲ ይኩንከ፣ እስከ ዓመተ ተኀድጎ ይትቀነይ ለከ።	፵	እስከ ዓመተ ኅድገት ድረስ እንደ ስደተኛና እንደ ምንደኛ ይሁንህ እንጂ እንደ ባርያ አይገዛልህ።
ወበዓመተ ተኀድጎ ይወጽእ ውእቱ ወደቂቁ ምስሌሁ ወይገብእ ኀበ አዝማዲሁ ወውስተ ደወሉ ወየሐውር ብሔሮ።	፵፩	በዓመተ ኅድገት ነፃ ይውጣ፣ ልጆቹም ከርሱ ጋር ነፃ ይውጡ፣ ወደ ዘመዶቹ ወደ ርስቱና ወደ አገሩ ይመለስ።
እስመ አግብርተ ዚአየ እሙንቱ፣ እለ አውጻእኩ እምድረ ግብጽ ኢይሠየጡ ከመ ዘይሠየጥ ገብር።	፵፪	ከግብጽ አገር ያወጣኋቸው ባሮቼ ናቸውና እንደ ሚሸጥ ባርያ አይሸጡ አይለወጡ።
ወኢታጠውቆ በፃማ፣ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላከከ።	፵፫	በድካምም አታስጨንቀው፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ። ኤፌ፣ ፮ ፱፣ ዘሌዋ፣ ፳፭ ፲፯።
ወገብረከ ወአመትከ መጠነ ረከብከ እምአሕዛብ እለ ዓውድክሙ እምኔሆሙ ታጠርዩ ገብረኒ ወአመትኒ።	፵፬	ወንድ ባርያንና ሴት ባርያን ግን ያገኘኸውን ያህል በዙሪያችሁ ካሉ አሕዛብ ሴት ባርያንና ወንድ ባርያን ግዙ።
ወእምደቂቆሙኒ ለእለ የኀድሩ ምስሌክሙ እምኔሆሙ ታጠርዩ ወእምአዝማዲሆሙኒ ለኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ምድርክሙ ለጥሪትክሙ ይኩንክሙ።	፵፭	ለዘለዓለም ገንዘብ ይሆኑዋችሁ ዘንድ፣ ከናንተ ጋር ከሚኖሩ ከልጆቻቸው በሀገራቸውም ከሚኖሩ ከዘመዶቻቸው ሁሉ ግዙ።
ወለውሉድክሙኒ ትከፍልዎሙ ወይኩኑክሙ ለጥሪትክሙ ለዓለም፣ ወዘእምአኀዊከ ደቂቀ እስራኤል አሐዱ አሐዱ ኢያጥቆ ለካልኡ በፃማ።	፵፮	ለልጆቻችሁም አድሏቸው፣ ለዘለዓለምም ገንዘብ ይሁኗችሁ፣ ከወንድሞችህ ከእስራኤል ልጆች አንዱም አንዱም ባልንጀራውን በድካም (በሥራ) አያስጨንቀው።
ወእመሰ ኢረከበ ውስተ እዴሁ ውእቱ ግዩር ወእመኒ ዝክቱ ፈላሲ ዘኀቤከ፣ ወይብሉከ ሰብአቲሁ አቤዝወነዮ ለዝክቱ ግዩር አው ለዝንቱ ፈላሲ ዘኀቤከ እምድኅረ ተሣየጥክሆሙ፣ እመኒ ዘሰብአቲሁ ለውእቱ ግዩር ተቤዝዎ ይትቤዘዎ አሐዱ እምሰብአቲሁ።	፵፯	ነገር ግን ያ መጻተኛው ከንተ ዘንድ የሚኖር ያ ስደተኛውም ቢሆን፣ በእጁ ገንዘብ ባያገኝ ዘመዶቹ ይህን መጻተኛ ወይም ከንተ ዘንድ የሚኖር ይህንን ስደተኛ ከገዛኸው በኋላ እንበዠው ቢሉህ ያንን ስደተኛ ከዘመዶቹ አንዱም አንዱም መበዠትን ይበዠው።
እመኒ እምአኀወ አቡሁ ወእመኒ ወልደ እኁሁ ለአቡሁ ይቤዝዎ፣ አው እምሰብአቲሁ አው እምሥጋሁ አው እምነገዱ ይቤዝዎ።	፵፰	ከአባቱ ወንድሞችም ቢሆን፣ ያባቱ ወንድም ልጅም ቢሆን፣ ወይም ከዘመዶቹ፣ ወይም ከወንድሙ፣ ወይም ከወገኑ አንዱ ይበዠው። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፮።
ወለእመሰ ረከበ ውስተ እዴሁ ለሊሁ ይቤዙ ርእሶ፣ ወየሐስቡ ሎቱ ለዘተሣየጦ እምዓመት ዘተሣየጦ እስከ ዓመተ ተኀድጎ።	፵፱	ነገር ግን እሱ በእጁ ገንዘብ ቢያገኝ ራሱን ይበዠው። ለገዛውም ሰው ከገዛበት ዘመን ጀምሮ እስከ ዓመተ ኅድገት ድረስ ያለ ደመወዙን ይገምግሙለት (ይቍጠሩለት)።
ወይሬስዩ ሎቱ ወርቀ ሤጡ ከመ ዘዕለቱ ለገባኢ ዘእምዓመት እስከ ዓመት ዘሀለወ ምስሌሁ።	፶	የተገዛበትንም ዋጋ ከተገዛበት ዘመን ጀምሮ ከርሱ ጋር እስከ ኖረበት ዘመን ድረስ ያለውን እንደ ምንደኛ የዕለት ዋጋ ያድርጉለት። ኢያ፣ ፯ ፩፣ ኢሳ፣ ፲፯ ፲፬።
ወእመ ወሰከ እምሰመንቱ ዓም ይሁብ ቤዛሁ እምወርቀ ሤጡ።	፶፩	ከስምንተኛው ዘመን በላይ ቢጨምር ግን ከተገዛበት ዋጋ ወርቅ መበዠውን ይስጥ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፲፯፣ ፳፯ ፰።

፶፪ ወእመሰ ኅዳጥ ተርፈ ዓመት እስከ ዓመተ ተኃድጎ የሐስቡ ሎቱ ዓመቲሁ ።

ከገበበት ዘመን ጀምሮ እስከ ዓመተ ኅድገት ድረስ ያለው ዓመት ጥቂት ቢቀር የተገዛበትን ዓመት ይቍጠሩለት (ይገምግሙለት) ።

፶፫ ወይሁብ ቤዛሁ ከመ ዓስበ ገብኢ ዘእምዓመት እስከ ዓመት ዘሀለወ ምስሌሁ፣ ወኢያጽሕብ ከመ ቀዳሚ ።

ከተገዛበት ዓመት ጀምሮ ከርሱ ጋራ እስከኖረበት ዘመን መበገሡን እንደ ዕለት ምንደኛ ይስጠው፣ እንደ ቀድሞውም አያስጨንቀው። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፲፮ ።

፶፬ ወእመሰ ኢተቤዘወ ከመዝ እመ ዓመተ ተኅድጎ ይወጽአ እምኔሁ ምስለ ደቂቁ ።

እንዲህ በይበገሠው ግን በዓመተ ኅድገት ጊዜ ከልጆቹ ጋር ከሱ ነፃ ይውጣ ።

፶፭ እስመ አግብርተ ዚአየ እሙንቱ ደቂቀ እስራኤል ዘአውጻእኩ እምድረ ግብጽ፣ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

የእስራኤል ልጆች ባሮቼ ናቸውና፣ ከግብጽ ምድር ያወጣኋቸው እኔ ፈጣሪያቸው እግዚአብሔር ነኝ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

፩ ወኢትግበሩ ለክሙ ግብረ እደ ሰብእ ወኢግልፎ ወኢታቅሙ ለክሙ ምስለ ወሐውልተ እብን በውስተ ምድርክሙ ከመ ትስግዱ ሎቱ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ለናንተ የሰው እጅ ሥራ ከወርቅ ከብር የተሠራ ጣኦት አታድርጉ፣ ከድንጋይ የተቀረጸ ጣኦትንም አትሥሩ፣ ትሰግዱለትም ዘንድ በሀገራችሁ ትክል ድንጋይና ምስልን አታቁሙ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።

፪ ወዕቀቡ ሰንበታትየ ወፍርሁ እምቅዱሳንየ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ቀዳሚ ቀዳሚን ጠብቁ፣ (አክብሩ) ወዳጆቼ ነቢያትንም (ካህናትን) ፍሩ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።

፫ ወለእመ ሖርክሙ በትእዛዝየ ወዐቀብክሙ ኵነኔየ ወገበርክምዎ እሁበክሙ ዝናመ በበጊዜሁ ወበበዘመኑ ።

በትእዛዜ ጸንታችሁ ብትኖሩ ሕጌንም ጠብቃችሁ፣ ብትሠሩት በየጊዜውና በየዘመኑ ዝናም እሰጣችኋለሁ ።

፬ ወምድርኒ ትሁብ እክሊ፡ወዕፀወ ገዳምኒ ይሁቡ ፍሬሆሙ፣ ወይትራከብ ማዕረር ምስለ ቀሰም፣ ወቀሰምኒ ይትራከብ ምስለ ዘርእ ።

ምድርም እህልን ትሰጣለች፣ የምድረ በዳም ዛፎች ፍሬያቸውን ይሰጣሉ፣ የእህሉ መከር ከወይኑ መቍረጥ የወይኑም መቍረጥ ከእክሉ ዘር ጋር ይገናኛል ።

፭ ወትበልዑ እክለክሙ ለጽጋብ፣ ወትነብሩ እንዘ ትትአመኑ ውስተ ምድርክሙ ።

እህላችሁንም እስክትጠግቡ ድረስ ትበላላችሁ፣ በሀገራችሁም ከመከራው ተዘልላችሁ ትኖራላችሁ ።

፮ ወእሁበክሙ ሰላመ ውስተ ምድርክሙ ወትነውሙ፣ ወአልቦ ዘያደነግፀክሙ ወአጠፍኦሙ ለአራዊተ ምድር እምብሔርክሙ ።

በሀገራችሁም ሰላምን እሰጣችኋለሁ፣ ትተኛም አላችሁ፣ የሚያስደነግጣችሁም የለም፣ የምድር አራዊቶችንም ከሀገራችሁ አጠፋቸዋለሁ ። መዝ፣ ፫ ፭ ።

፯ ወትቀትልዎሙ ወይመውቱ በቅድሜክሙ ፀርክሙ ።

ጠላቶቻችሁን ትገድሏቸዋላችሁ፣ በፊታችሁም ይሞታሉ ። ኢሳ፣ ፴፭ ፱፣ ሕዝ፣ ፭ ፲፯ ።

፰ ወሐምስቱ እምኔክሙ ያነትዕዎሙ ለዐሠርቱ ምእት፣ ወምእት እምኔክሙ ያነትዕዎሙ ለእልፍ ወይወድቁ ጸላእትክሙ በሐፂን ።

ከናንተ አምስቱ መቶውን ድል ይነሷቸዋል፣ መቶውም እልፉን ድል ይነሷቸዋል፣ ጠላቶቻችሁ በፊታችሁ በጦር ተደብድበው ይወድቃሉ ። ዘዳግ፣ ፴፪ ፴ ።

፱ ወእኔጽር ላዕሌክሙ፣ ወእባርከክሙ ወአዐብየክሙ ወአቀውም ኪዳንየ ምስሌክሙ ።

እናንተን ግን (በዓይነ ምሕረት) እመለከታለሁ፣ አበዛችሁም አለሁ፣ ከፍ ከፍም አደርጋችኋለሁ፣ ከናንተም ጋር መሐላዬን አጸናለሁ ። ፪ ነገሥ፣ ፲፫ ፳፫ ።

፲ ወትበልዑ ከራሚ፣ ወከራሚ ከራሚ ወታወፅኡ ከራሚ ከመ ታብኡ ሐዲሰ ።

ድልቡን የድልቡን ድልብ ትበላላችሁ፣ አዲሱንም እህል ታገቡ ዘንድ የከረመውን ታወጣላችሁ ።

፲፩ ወእተክል ማኅደርየ ኀቤክሙ ወኢታስቆርረክሙ ነፍስየ ።

ማደሪያዬን በናንተ ዘንድ እተክላለሁ (አጠናለሁ)፣ ሰውነቴም አትጸየፋችሁም ። ሕዝ፣ ፴፯ ፳፮ ።

፲፪ ወአንሶሱ ምስሌክሙ፣ ወእከውነክሙ አምላክክሙ ወአንትሙኒ ትከውኑኒ ሕዝብየ ።

ከናንተ ጋር እኖራለሁ፣ (የፍቅር) አባትም እሆናችኋለሁ፣ እናንተም ወገኖቼ ትሆኑኛላችሁ ። ኤር፣ ፯ ፳፫ ።

፲፫ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአውፃእኩክሙ እምድረ ግብጽ እንዘ አግብርት አንትሙ ወሰበርኩ መዋቅሕቲክሙ ወአውፃእኩክሙ ገሃደ ።

እናንተ ባሮች ስትሆኑ ከግብጽ ምድር ያወጣኋችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና እገዛዛችሁንም እጥፍቼ ተገልጠ አወጣኋችሁ ። ዘሌ፣ ፳፭ ፴፰ ።

፲፬ እመሰ ኢሰማዕክሙኒ ወኢገበርክሙ ትእዛዝየ ዘአሳክሕድክሙ ወተቈጥዓት ነፍስክሙ ኵነኔየ ከመ ኢትግበሩ ኵሎ ትእዛዝየ ወከመ ትኅድጉ ሥርዓትየ ከማሁ እነኒ እገብረክሙ ።

ቃሌን ባትሰሙኝ፣ ትእዛዜንም ባታደርጉ ግን ከዳችሁኝ እንጂ ያመናችሁኝ አይደለም፣ ትእዛዜን ሁሉ እንዳትፈጽሙ፣ ሥርዓቴንም ትተው ዘንድ ሰውነታችሁ ሕጌን ተጸየፈች (ሰለቸች)፣ እኔም እንዲህ አደርግባችኋለሁ ።

ወአመጽእ ለእኪት ላዕሌክሙ ዐበቀ፥ ወደዌ ሲሕ ወዘይደጉፅክሙ አዕይንቲክሙ ።	፲፭	መከራንም በናንተ ላይ አመጣለሁ (ዓበቅ) እክክን (ሲሕ) ቍርጥማትን፥ ዓይናችሁን የሚያጠፉ በሽታንም አመጣባችኋለሁ ።
ወትትመሰው ነፍስክሙ ወትዘርኡ ለከንቱ ዘርአክሙ ወይበልዑ‐ክሙ ፀርክሙ ።	፲፮	ሰውነታችሁ (እንደ ሰም) ትቀልጣለች፥ ዘራችሁንም ላትበሉት (በከንቱ) ትዘራላችሁ ጠላቶቻችሁ ያጠፉዋችኋልና ። ኢያሱ ፴፩ ፫፥ ኤር፥ ፭ ፲፯ ።
ወአቀውም ገጽየ ላዕሌክሙ፥ ወትወድቁ ቅድመ ፀርክሙ ወያነትዑ‐ክሙ እለ ይጸልኡክሙ፥ ወትነትዑ እንዘ አልበ ዘይዴግነክሙ ።	፲፯	ገጸ መዓቴን አጸናባችኋለሁ፥ በጠላቶቻችሁም ፊት ትወድቃላችሁ፥ የሚጠሉዋችሁ ጠላቶቻችሁ ያሰድዷችኋል ማንም የሚያሰድዳችሁ ሳይኖር ትሸሻላችሁ ።
ወእመ እስከ ዝንቱ ኢሰማዕክሙኒ እዌስክ መቅሠፍትየ ሰብዓተ መቅሠፍተ በእንተ ኃጣውኢክሙ ።	፲፰	እንዲህ እስክትሆኑ ድረስ ደርሳችሁ ካልሰማችሁኝ ስለ ኃጢአታችሁ በመቅሠፍት ላይ ሰባት መቅሠፍት እጨምርባችኋለሁ ። ፪ ሳሙ፥ ፪ ፳፥ መዝ፥ ፲ ፲፱ ።
ወእሰብር ጽእለተ ትዕቢትክሙ ወእሬስይ ለክሙ ለሰማይ ከመ ሐፂን ወለምድርኒ ከመ ብርት ።	፲፱	የትዕቢታችሁን ስድብ አጠፋለሁ፥ ሰማይን እንደ ብረት፥ ምድርንም እንደ ናስ አደርጋታለሁ ።
ወይከውን ለከንቱ ኃይልክሙ፥ ወኢትሁበክሙ ምድር ዘርኣ፥ ወዕፀወ ገዳምኒ ኢይሁቡክሙ ፍሬሆሙ ።	፳	ኃይላችሁም ለከንቱ ይሆናል፥ ምድር የዘራችሁባትን አታበቅልም፥ የምድረ በዳ ዛፎችም ፍሬያቸውን አይሰጡዋችሁም ። መዝ፥ ፻ ፳፯፥ ዘዳግ፥ ፳፰ ፲፰ ።
ወእመኒ እምድኅረ ዝንቱ ሖርክሙ ግድመ ወኢፈቀድክሙ ትስምዑኒ እዌስከክሙ ሰብዓተ መቅሠፍተ በከመ ኃጣውኢክሙ ።	፳፩	ከዚህ በኋላ አግድማችሁ ብትሄዱ፥ ትሰሙኝም ዘንድ ካልወደዳችሁ እንደ ኃጢአታችሁ ብዛት ሰባት መቅሠፍት አመጣባችኋለሁ ። ሐጌ፥ ፪ ፲ ።
ወእፌኑ ላዕሌክሙ አራዊተ ምድር እኩያነ ወይበልዑ‐ክሙ ወያጠፍኡ እንስሳክሙ ወውኁዳነ ያተርፉክሙ ወበድወ ይሬስዩ ፍናዊክሙ ።	፳፪	የክፉ የምድር አውሬዎችንም አመጣባችኋለሁ ይበሉዋችኋል፥ ከብቶቻችሁንም ያጠፋሉ፥ ጥቂት ያተርፉላችኋል መንገዶቻችሁንም ምድረ በዳ ያደርጉታል ።
ወእመኒ እስከ ዝንቱ ኢፈራህክሙኒ አላ ሖርክሙ ግድመ ምስሌየ አነኒ አሐውር በመዓት ግድመ ምስሌክሙ ወእትቤቀለክሙ አነኒ ምስብዒተ በእንተ ኃጣውኢክሙ ።	፳፫	ከኔ በጠገብ ኖራችሁ እንጂ እንዲህ እስከ መሆን ድረስ ደርሳችሁ ካልፈራችሁኝ እኔም በቁጣ ከናንተ በጠገብ እኖራለሁ እኔም ስለ ኃጢአታችሁ ዕጥፍ እበቀላችኋለሁ ።
ወአመጽእ ላዕሌክሙ መጥባሕተ እንተ ትዴግነክሙ ወትትቤቀለክሙ በቀለ ኪዳንየ፥ ወትጐይዩ እምውስተ አህጉሪክሙ ።	፳፬	እየተከተለች የምታጠፋ ጦርንም አመጣባችኋለሁ፥ መሐላዬም በቀልን ትበቀላችኋለች ከአገሮቻችሁም ትሸሻላችሁ ። ፪ ሳሙ፥ ፳፬ ፳፮፥ መዝ፥ ፲፰ ፳፮ ።
ወእፌኑ ሞተ ላዕሌክሙ ወትገብኡ ውስተ እደ ፀርክሙ ሰበ አሕመመክሙ ኃጢአ እክል ዘትሴሰዩ ።	፳፭	ሞትን አመጣባችኋለሁ የምትበሉት የእህል መጥፋት በስጨነቃችሁም ጊዜ በጠላቶቻችሁ እጅ ትወድቃላችሁ።
ወያበስላ ዓሥሩ አንስት ኅብስተ በአሐዱ እቶን ወይሁበክሙ ኅብስተክሙ በመድሎት ትበልዑ ወኢትጸግቡ ።	፳፮	ዐሥሩ ሴቶች በአንድ ምድጃ እንጀራን ይጋግራሉ፥ እንጀራችሁን ለክተው ይሰጡዋችኋል፥ ትበላላችሁ፥ ነገር ግን አትጠግቡም ። መዝ፥ ፻፭ ፲፮፥ ኢሳ፥ ፫ ፩ ።
ወእመኒ እስከ ዝንቱ ኢሰማዕክሙኒ አላ ሖርክሙ ምስሌየ ግድመ፥ አነኒ አሐውር ምስሌክሙ በመዓት ግድመ ።	፳፯	ከኔ ጋር በጠገብ ኖራችሁ እንጂ ይህ ሁሉ እስኪፈጸምባችሁ ድረስ ደርሳችሁ ካልሰማችሁኝ እኔም በቁጣ እንደናንተ በጠገብ እኖራለሁ ።
ወእቀሥፈክሙ አነኒ ምስብዒተ በከመ ኃጣውኢክሙ ወትበልዑ ሥጋ ደቂቅክሙ፥ ወሥጋ አዋልዲክሙ ።	፳፰	እኔም እንደ ኃጢአታችሁ መጠን ሰባት መቅሠፍት አመጣባችኋለሁ፥ የወንዶችና የሴቶች ልጆቻችሁንም ሥጋ ትበላላችሁ ። ኢሳ፥ ፺፱ ፲፰፥ ኤር፥ ፳፩ ፮ ።
ወእደመስስ ምስለክሙ ወእሜሩ ግብረ እደዊክሙ ዘዕፀው ወእዘሩ አብድንቲክሙ ላዕለ ምስለ አማልክቲክሙ ወትትቋጥዐክሙ ነፍስየ ።	፳፱	ከፍ ያለ ኮረብታችሁን (መስጊዳችሁን) አፈርሳለሁ፥ ምስላችሁን አደመስሳለሁ፥ ከዕንጨቶች የተሠራ የእጃችሁን ሥራ (ጣእትን) አጠፋለሁ፥ ሬሳችሁንም በጣኦታቱ ምስል ላይ እበትንዋለሁ፥ ሰውነቴም ትበሳጭባችኋለች ።
ወእገብሮን ለአህጉሪክሙ መዝበረ፥ ወእደመስስ ቅድሳቲክሙ ወኢያጼኑ መዓዛ መሥዋዕቲክሙ ።	፴	ከተሞቻችሁን በድማ አደርጋቸዋለሁ፥ ንዋየ ቅድሳታችሁን አጠፋለሁ፥ መዓዛ መሥዋዕታችሁንም አላሸትም (አልቀበልም)። ነህ፥ ፪ ፫፥ ኤር፥ ፬ ፯፥ ሕዝ፥ ፱ ፯ ።

፴፩ ወአሬስዮ አነ ለምድርክሙ በድወ ወይደመሙ በእንቲአሃ ፀርክሙ እለ ይነብሩ ውስቴታ ።

እኔ አገራችሁን ምድረ በዳ አደርጋታለሁ፤ በውስጧ የሚኖሩ ጠላቶቻችሁም ስለሷ ጥፋት ይደነቃሉ ።

፴፪ ወእዘርወክሙ ውስተ አሕዛብ ወታጠፍአክሙ መጥባሕት በኀበ ሖርክሙ ።

በአሕዛብ አገር እበትናችኋለሁ፤ በሄዳችሁበትም አገር ጦር ታጠፋችኋለች ። ኤር፥ ፱ ፲፮፤ ዘዳግ፥ ፳፰ ፴፮ ።

፴፫ ወትከውን ምድርክሙ በድወ ወአህጉሪክሙኒ ይከውና ምዝቡራነ ።

ምድራችሁ በድማ ትሆናለች፤ ከተሞቻችሁም ፍራሽ ይሆናሉ፤ (ይፈታሉ) ። ዘዳግ፥ ፬ ፳፮ ።

፴፬ ወይእተ አሚረ ይኤድማ ለምድር ሰናብቲሃ በኵሉ መዋዕለ ሙስናሃ ።

ያን ጊዜ በጥፋቷ ወራት ሁሉ ምድርን ዕረፍቷ ደስ ያሰኛታል ። ፪ ዜና መ፥ ፴፮ ፳፩ ።

፴፭ ወአንትሙኒ ትሄልዉ ውስተ ምድረ ጸላእትክሙ፤ ወይእተ አሚረ ታሰንብት ምድር፤ ወይኤድማ ለምድር ሰናብቲሃ በኵላ መዋዕለ ሙስናሃ፤ ወታሰንብት ከመ ኢያሰንበተት በሰንበታቲክሙ አመ ሀሎክሙ ትነብሩ ውስቴታ ።

እናንተም በጠላቶቻችሁ አገር ትኖራላችሁ፤ የዚያን ጊዜ ምድር ዕረፍት ታደርጋለች በጠፋችበትም ወራት ሁሉ ምድርን ዕረፍቷ ደስ ያሰኛታል በኖራችሁበት ጊዜ እናንተ ዕረፍት እንዳደረጋችሁ ያላረፈችውን ያህል ዕረፍት ታደርጋለች ። ዘሌዋ፥ ፳፭ ፪ ።

፴፮ ወላዕለ እለ ተርፉኒ እምኔክሙ አመጽእ ድንጋፄ ውስተ ልበሙ፤ በምድረ ርስቶሙ፤ ወይሜምዖ እምድምፀ ቈጽል ዘይትሐወስ ወይነትዑ ከመ ዘይነትዕ እምፀር፤ ወይወድቁ እንዘ አልቦ ዘይዴግኖሙ ።

በአገራቸው በቀሩትም ሰዎች ላይ በርስታቸው ምድር ሳሉ በልቡናቸው ድንጋጤ አሳድርባቸዋለሁ፤ ከሚንኰሸኰሽ ቅጠል ድምፅ የተነሣም ይሸበራሉ፤ ከጠላት እንደሚሸሽ ሰው የሚያሳድዳቸው ሳይኖር ይሸሻሉ ።

፴፯ ወይትዔወሮ ብእሲ ለእኁሁ ከመ ዘውስተ ቀትል እንዘ አልበ ዘይዴግኖሙ፤ ወኢትክሉ ተቃውሞቶሙ ለፀርክሙ ።

በሰልፍ ውስጥ ያለ ሰው ወንድሙን ቸል እንዲለው እሊህም የሚከተላቸው ሳይኖር ወንድም ወንድሙን ቸል ይለዋል፤ ጠላቶቻችሁንም መቋቋም አትችሉም ።

፴፰ ወትጠፍኡ በውስተ አሕዛብ፤ ወትውሕጠክሙ ምድረ ፀርክሙ ።

በአሕዛብ አገር ትጠፋላችሁ፤ የጠላቶቻችሁም ምድር ትውጣችኋለች (ታጠፋችኋለች) ።

፴፱ ወእለ ተርፉ እምኔክሙ ይደመሰሱ በእንተ ኃጣውኢሆሙ ወበእንተ ኀጣውአ አበዊሆሙ ይትመሰዉ በምድረ ፀሮሙ ።

ከናንተ የቀሩትም በኃጢአታቸው ምክንያት ይደመሰሳሉ፤ ስለ አባቶቻቸውም ኃጢአት በጠላቶቻቸው አገር ቀልጠው ይቀራሉ ። ዘዳግ፥ ፳፰ ፷፭፤ ሕዝ፥ ፬ ፲፯ ።

፵ ወያየድዑ ኀጣውኢሆሙ ወኃጣይአ አበዊሆሙ፤ ከመ ክሕዱኒ ወተዓወሩኒ ወከመ ሖሩ ግድመ በቅድሜየ ።

እንደ ካዱኝ ቸልም እንዳሉኝ፤ በፊቴም አግድመው እንደሄዱ የራሳቸውንና የአባቶቻቸውን ኃጢአት ይናገራሉ (ይናዘዛሉ) ። ዘኁ፥ ፭ ፯፤ ኢዮብ ፴፬ ፴፩ ።

፵፩ ወአነኒ ሖርኩ ምስሌሆሙ ግድመ በመዓት፤ ወአጠፍኦሙ በምድረ ፀሮሙ፤ ወይትኃፈር ልቦሙ ዘኢኮነ ግዙረ፤ ወይእተ አሚረ ይገንዩ ለኃጣውኢሆሙ ።

እኔም በቍጣ ከነሱም አግድሜ ሄድኩባቸው በጠላቶቻቸውም አገር አጠፋቸዋለሁ፤ ያን ጊዜ ያልተገረዘ (ከፍቀረ ጣኦት ያልተለየ) ልቡናቸው ያፍራል፤ ያን ጊዜም ስለ ኃጢአታቸው ይለማመጣሉ ። ዘፀ፥ ፯ ፲፪ ።

፵፪ ወውእተ አሚረ እዜክር ኪዳንየ ዘምስለ ያዕቆብ፤ ወኪዳንየ ዘምስለ ይስሐቅ፤ ወኪዳንየ ዘምስለ አብርሃም እዜክር፤ ወለምድርኒ እዜክራ ።

ያን ጊዜ ከያዕቆብ ከይስሐቅና ከአብርሃም ጋር የተማማልኩትን መሐላዬን አስባለሁ፤ ምድርንም አስባታለሁ ።

፵፫ ወትትኃደግ ምድር እምኔሆሙ ወይእተ አሚረ ትትዌከፍ ምድር ሰናብቲሃ ሶበ ማሰነት በእንቲአሆሙ፤ ወእሙንቱኒ ይትዌከፉ ኃጣውኢሆሙ እስመ ተዓወሩ ኵነኔየ፤ ወተቈጥዓት ነፍሶሙ ትእዛዝየ ።

ከነሱም የተነሣ ምድር በዶዋን ትቀራለች፤ ያን ጊዜ ምድር በነሱ ኃጢአት ምክንያት ከጠፋች በኋላ ዕረፍቷን ትቀበላለች (ዕረፍት ታደርጋለች) ሕጌን ቸል ብለዋልና ሰውነታቸውም ትእዛዜን ስለቸታዋለችና እነሱም የኃጢአታቸውን ፍዳ ይቀበላሉ ።

፵፬ ወእኮ እንዘ ሀለዉ ውስተ ምድረ ጸላእቶሙ ዘተዐወርክዎሙ፤ ወኢተቈጣዕክዎሙኒ ከመ እጥፍኦሙ፤ እስመ ኃደጉ ኪዳንየ ዘኀቤሆሙ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክሙ ።

በነሳቸው ዘንድ ያለ መሐላዬን አፍርሰዋልና፤ በሀገራቸው ሳሉ ነው እንጂ በጠላቶቻቸው አገር ሳሉ ቸል ያልኳቸው አይደለም፤ አጠፋቸውም ዘንድ አልተቈጣኋቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር ፈጣሪያቸው ነኝና ።

፵፭ ትዘከርኩ ኪዳኖሙ ዘቀዳሚ ዘከመ አውፃእክዎሙ እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅንየት እንዘ ይሬእዩ አሕዛብ ከመ እኩኖሙ አምላኮሙ አነ እግዚአብሔር ።

እኔ እግዚአብሔር የፍቅር አባት እሆናቸው ዘንድ አሕዛብ እያዩ ከግብጽ ምድር ከባርነትም አገዛዝ እንዳወጣኋቸው የቀደመው መሐላቸውን አሰብኩ ።

፴፬ ዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ወሕግ ዘወሀበ እግዚ
አብሔር ማእከሌሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ወማእከሌሁ
በደብረ ሲና በእደ ሙሴ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንግሮሙ ለደ
ቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ።
፪ ብእሲ ብእሲ እመበ ዘበጽዐ ብጽዓተ ህየንተ ቤዛ ነፍሱ
ለእግዚአብሔር ይኩን ሤጡ ለተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም
እስከ ስሳ ዓም ፤ ሐምሳ ዲድርክመ ብሩር በመዳልወ
ዘቅዱስ ።
፫ ወለአንስትሰ ይኩን ሤጣ ሠላሳ ዲድርክመ ብሩር ።
፬ ወእመሰ ዘእምሐምስቱ ዓም እስከ ዕሥራ ዓም ፤ ይኩን
ሤጡ ለተባዕት ዕሥራ ዲድርክም ።
፭ ወለአንስትሰ ዓሥሩ ዲድርክመ ብሩር ።
፮ ወእመሰ እምአሐዱ ወርኅ እስከ ሐምስቱ ዓም ይኩን
ሤጡ ለተባዕት ሐምስተ ዲድክርመ ብሩር ፤ ወለአንስትሰ
ሠለስተ ዲድርክመ ብሩር ።
፯ ወእመሰ ዘእምስሳ ዓም ወላዕሉ ፤ ለእመ ተባዕት ውእ
ቱ ይኩን ሤጡ ዐሠርተ ወሐምስተ ዲድርክመ ብሩር ፤
ወለአንስትሰ ዓሠርተ ዲድርክመ ብሩር ።
፰ ወእመሰ ኅጡእ ውእቱ ለአምጣነ ሤጡ ይቀውም ቅድ
መ ካህን ወይበዕዖ ሤጠ ካህን በአምጣነ በቱ ውስተ እዴሁ
በዘይክል ውእቱ ዘበፅዐ ከማሁ ይበዕዖ ካህን ሤጠ ።

፱ እመሰ እምእንስሳ እምዘይክውን ለአብኦ ቍርባን ለእ
ግዚአብሔር እምኔሁ ዘእምጽአ እምውስተ ቅዱስ ኢይወ
ልጥ ሠናዮ በእኩይ ፤ ወኢ እኩዮ በሠናይ ።

፲ ወእመሰ ወልጦ ወለጠ እንስሳ በዘውጉ ይከውኖ ወተ
ውላጡኒ ቅዱስ ውእቱ ።
፲፩ ወእመሰ እምኵሉ እንስሳ ዘርኩስ ዘኢያበውኡ እም
ኔሁ ቍርባነ ለእግዚአብሔር ያቅውሞ ለውእቱ እንስሳ
ቅድመ ካህን ።
፲፪ ወያበዕዖ ሤጠ ካህን ማእከለ ሠናይኒ ወእኩይኒ ፤ ወበ
ከመ በዕዖ ካህን ከማሁ ይኩን ሤጡ ።
፲፫ ወእመሰ ቤዝዎ ቤዘወ ይዌስክ ሐምስተ እዴሁ ላዕለ
ሤጡ ።
፲፬ ወእመሰ በፅዐ ብእሲ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወቀደሳ ይበ
ዕዕ ካህን ሤጣ ፤ ማእከለ ሠናይትኒ ወማእከለ እኪትኒ ፤
ወበአምጣነ በዕዐ ሤጣ ካህን ከማሁ ትከውን ።
፲፭ ወእመሰ ውእቱ ዘበፅዐ ቤዘዋ ለቤቱ ይዌስክ ላዕለ ወ
ርቀ ሤጡ ሐምስተ እዴሃ ወትገብእ ሎቱ ።
፲፮ ወእመሰ እምገራውህ ዘዚአሁ በፅዐ ብእሲ ለእግዚአብ
ሔር ወይሬስዮ ሤጠ በአምጣነ እትወተ እክሉ በመስፈርተ
ቆሮስ ዘሰገም ሐምሳ ዲድርክመ ብሩር ።
፲፯ ወእመሰ እምዓመተ ኅድገት በፅዓ ለገራህቱ ውእቱ
በከመ ሐሳበ ሤጡ ።

እግዚአብሔር በሱና በእስራኤል ልጆች መካከል በሲ
ና ተራራ በሙሴ እጅ የሰጠው ሕግ ትእዛዝና ፍርድ ይህ
ነው ። ዘጸ፡ ፯ ፩ ፣ ፲፪ ፩ ፣ ዘሌዋ፡ ፳፭ ፩ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለ
ህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው ።
አንዱም አንዱም ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ለእግዚአብሔር
ሊሰጥ የተሳለው ስለት ቢኖር ፣ ከሃያ ዘመን በላይ እስከ
ስሳ ዘመን የሆነው የወንዱ ዋጋ እንደ መቅደሱ ሚዛን አም
ሳ የብር ሰቅል ይሁን ። ዘኍ፣ ፫ ፪፣ መሳ፡ ፲፩ ፴ ።
የሴቲቱም ዋጋ ሠላሳ የብር ወቄት ይሁን ።
ከአምስት ዓመት በላይ እስከ ሃያ ዓመት ያለውን ል
ጁን ሊሰጥ የተሳለ ቢኖር ፣ የወንዱ ዋጋ ሃያ ወቄት ይሁን።
የሴቲቱም ዋጋ ዐሥር ወቄት ይሁን ። ኢዮ፡ ፳፰ ፲፯።
ከአንድ ወር እስከ አምስት ዓመት ድረስ የሆነው የወ
ንዱ ዋጋ አምስት የብር ወቄት ይሁን ፣ የሴቲቱ ግን ሦስት
የብር ወቄት ይሁን ።
ከስድሳ ዓመትና ከዚያም በላይ ያለው የወንዱ ዋጋ
አሥራ አምስት ብር ወቄት ይሁን ፣ የሴቲቱ ግን ዐሥር
ብር ወቄት ይሁን ።
ለዋጋው መጠን ቢያጣ ግን ሂዶ ከካህኑ ፊት ይቁም ፣
ካህኑም የተሳለውን በእጁ ባለው ገንዘብ መጠን ይገምት
ለት ፤ ያ የተሳለው ሰው መክፈል በሚችል ገንዘብ መጠን
ካህን ይገምተው ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፯ ፣ ፳፭ ፳፯ ።
ስለት የሚሳለው ሰው ለእግዚአብሔር ቍርባን ለማቅ
ረብ ከሚገባ ከእንስሳ ወገን ቢሳል ከዚያ ከቅዱስ ወገን
ያመጣው ሰው መልካሙን በክፉ ክፉውን በመልክም
አይለውጠው ።
ከብቱን መለወጥን ቢለውጠው ግን በሚመስለው
(በዓይነቱ) ይሁን ለውጡም ንጹሕ ይሁን ።
ነገር ግን ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት ከማይገባ ከ
ብት ቢሆን ያንን ከብት በካህኑ ፊት አቁመው ።

ካህን በክፉውና በመልካሙ መካከል ዋጋውን ይገም
ግመው ፤ ዋጋውም ካህን እንደ ገመገመው እንዲሁ ይሁን።
ነገር ግን ራሱ ቢገመግመው (ቢበዠው) በዋጋው ላይ
አምስት እጅ ይጨምር ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፫ - ፲፰ ።
ሰው ለይቶ ቤቱን ለእግዚአብሔር ቢሳል ካህን በመል
ካሙና በክፉው መካከል ዋጋዋን ይገምግማት ፤ ዋጋዋም
ካህን በገመገማት ልክ ይሁን ።
ነገር ግን የተሳላት ሰው ቤቱን ቢገመግማት በዋጋዋ
ወርቅ ላይ አምስት እጅ ይጨምር ከዚያ በኋላ ትመለስለት።
ከራሱ እርሻዎች ለእግዚአብሔር ሊሰጥ የተሳለ ሰው
ቢኖር ገብስ በሚሰፍሩበት ቆሮስ በሚባል መስፈሪያ በገ
ባው እህል ልክ ገምግመዉት ዋጋው አምሳ ወቄት ይሁን።
እርሻውን ከዓመተ ኅድገት ጀምሮ ቢሳላት ዋጋው
እንደ ግምቱ መጠን ነው ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፲፯ ።

፲፰ እመሰ በዓመት ዘእምድኅረ ኅድገት በፅዓ ለገራህቱ፥ ክመ ውእቱ የሐስብ ሎቱ ካህን ወርቆ ለዓመት ዘተርፈ፥ እስከ ዓመተ ኅድገት፥ ወይገድፍ ሎቱ እምሤጡ ።

፲፱ ወእመሰ ለሊሁ ዘበፅዓ ለገራህቱ ቤዘዋ ይዌስክ ዲበ ወርቅ ሤጣ ሐምስተ እዴሁ ወትገብእ ሎቱ ።

፳ እመሰ እምድኅረ ቤዘዋ ለገራህቱ ሤጣ ኀበ ካልእ ብእሲ ኢይቤዝዋ እንከ ዳግመ፥ አላ ትከውን ገራህቱ ቅድስተ ወስብሕተ ለእግዚአብሔር ።

፳፩ ወበዓመተ ኅድገትኒ ውፅእት ይእቲ እምኔሁ ወትገብእ ሎቱ እምድኅር እንተ ፍልጥተ ለካህን በደወሉ ትከውን ።

፳፪ ወእመሰ እምገራህት ዘተሣየጠ በፅዐ ለእግዚአብሔር እምዘኢኮነ ዘደወሉ የሐስብ ሎቱ ካህን ክበበ ሤጡ እም ዓመተ ኅድገት ።

፳፫ ወይሁብ ሤጠ በይእቲ ዕለት ብፅዓተ ለእግዚአብሔር ።

፳፬ ወበዓመተ ኅድገት ይገብእ ውእቱ ገራህት ለዝኩቱ ብእሲ ዘእምኔሁ ተሠይጠ፥ እስመ ዚአሁ ውእቱ ምድሩ ።

፳፭ ወኵሉ ሤጡ በመዳልው ቅዱስ ይኩን፥ ዕሥራ አበሊ አሐዱ ዲድርክም ።

፳፮ ወኵሉ በኵር ዘይትወለድ እምእንስሳከ ለእግዚአ ብሔር ውእቱ፥ ወአልቦ ዘይዌልጥ መኑሂ፥ እመኒ ላሕም፥ ወእመኒ በግዕ ለእግዚአብሔር ውእቱ ።

፳፯ ወእመሰ እምእንስሳ ዘርኩስ ይዌልጥ በሐሳበ ሤጡ፥ ወእመሰ ለሊሁ ቤዘወ ይዌስክ ኀምስተ እዴሁ ላዕሌሁ፥ ወይገብእ ሎቱ፥ ወእመሰ ኢቤዘዎ ይሠይጥዎ በኀሳበ ሤጡ ።

፳፰ ወኵሉ ሰብእ ዘአብአ ለእግዚአብሔር እምኵሉ ዘቦ እምሰብእ እስከ እንስሳ፥ ወእመኒ እምገራህቱ ዘደወሉ ኢይሠይጥዎ ወኢይቤዝውዎ፥ ኵሉ መባእ ቅዱስ ዘቅዱሳን ለእግዚአብሔር ውእቱ ።

፳፱ ወኵሉ መባእ ዘአብአ ሰብእ ዘይከውን ኢይትቤዘ እስከ አመ ይመውት ።

፴ ወኵሉ ዓሥራት ለምድር ዘእምዘርአ ምድር፥ ወእመኒ ዘእምፍሬ ዕፀ ዘእግዚአብሔር ቅዱስ ውእቱ ለእግዚአ ብሔር ።

፴፩ ወእመሰ ቤዝዎ ቤዘወ ሰብእ ዓሥራቲሁ ይወስክ ላዕ ሌሁ ሐምስተ እዴሁ ።

፴፪ ወኵሉ ዓሥራት ዘላሕም ወዘበግዕ ወኵሉ ዘይትነዳእ በበትር ለኈልቆ፥ ቅዱስ ውእቱ ዓሥራቲሁ ለእግዚ አብሔር ።

፴፫ ወኢይዌልጥዎ ሠናዮ በእኩይኒ ወኢእኩዮ በሠናይ፥ ወእመሰ ወልጦ ወሰጠ ቅዱስ ውእቱ ተውላጡ፥ ወኢ ይትቤዘ ።

፴፬ ዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና ከመ ይንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ነገር ግን እርሻውን ከዓመተ ኅድገት በኋላ ቢሳላት ካህን እንደሱ ዕረፍት ከሚደረግበት ዘመን ጀምሮ ለቀረው ወርቁን ይገምግምለት ከግምቱም ያትርፍለት ።

እርሻውን የተሳለት ሰው ለራሱ ቢገመግማት በዋጋዋ ላይ አምስት እጅ ይጨምር፥ እርሻዋም ለሱ ትመለሰለት ።

ነገር ግን ከተበገረች በኋላ እርሻዋን ለሌላ ሰው ቢሸ ጣት እርሻዋ ለእግዚአብሔር የተለየች እርሻው ትሁን እንጂ እንግዲህ ዳግመኛ አይበገርት ።

ዕረፍት በሚደረግበትም ዘመን ከሱ የወጣች ናት፥ በአውራጃው ለሱ ትሆናለች እንጂ ለካህን እንደተለየች ምድር ለሱ አትመለስለትም ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፴፩ ።

ነገር ግን አውራጃው ክልሆነ እርሻ የገዛ ሰው ለእግዚ አብሔር የተሳለ ቢኖር ከዓመተ ኅድገት ጀምሮ ካህን የዋ ጋዋን ልክ ይገምግምለት ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፲ ፲፭ ።

ካህን የመሬቱን ግምት በገመተበት ዕለት ስለቱን ለእ ግዚአብሔር ይስጥ ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፰ ።

በዓመተ ኅድገትም ዘመን ይህ እርሻ ለሸጠው ለዚያ ሰው ይመለስለት፥ አውራጃውም ርስቱም ነውና ።

ዋጋውም ሁሉ በሚዛን የተለየ ሃያ አበሊ አንድ ድሪ ም ይሁን፥ (ሃያ አበሊ ፩ ድሪም፥ ፩ ዲሪም ፩ ወቄት ነው)።

ከከብትህ መጀመሪያ የሚወለደው ለእግዚአብሔር ነው፥ ማንም ማን የሚለውጥ አይኑር፥ በሬም ቢሆን በግ ም ቢሆን (በኵር በኵሩ) ለእግዚአብሔር ነው ።

ነገር ግን ከርኩስ (ከማይገባ) ከብት ቢሆን በዋጋው ልክ ይለውጠው፥ እሱ ቢገመግመው ግን በዋጋው ላይ አምስት እጅ ጨምሮ ይመለስለት፥ ባይገመግመው ግን በዋጋው ልክ ይሽጡት ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፩ ፲፪ - ፲፫ ።

ካለው ከገንዘቡ ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ ከብት ድረ ስ ለእግዚአብሔር ያገባ ሰው ቢኖር በአውራጃው ካለ ከእ ርሻውም ቢሆን አይሽጡት (አይበገሯት) ለእግዚአብሔር የሚቀርበው መባ ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ ነው ።

ከሰውም ወገን የሚሆነውን መባ ያገባ ሰው ቢኖር፥ እስኪሞት ድረስ አይበገሮው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፪ - ፲ ።

ከምድር አዝመራ የተገኘ የምድር ዐሥራት ሁሉ እግ ዚአብሔር ከፈጠረው ዕንጨት ፍሬም ቢሆን ለእግዚአብ ሔር የተለየ ነው ። ዘፍ፡ ፲፬ ፳፥ ዘኍ፡ ፲፰ ፳፩ ።

ሰው ዐሥራቱን ራሱ ሊበገረው ቢወድ በዓይነቱ ላይ አምስት እጅ ይጨምር ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፫ ።

የላሙም የበጉም ዐሥራት ሁሉ ለመቍጠርም በበትር የሚነዳው ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ ዕሥራቱ ነው ።

መልካሙን በክፉው፥ ክፉውን በመልካም አይለው ጡት ቢለውጠው ግን ለውጡ ንጹሕ (መሰሉ) ይሁን፥ ነገር ግን አይበገሮው ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲ ።

ለእስራኤል ልጆች ይነግራቸው ዘንድ እግዚአብሔር ሙሴን በሲና ተራራ ያዘዘው ትእዛዝ ይህ ነው ።
